

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

(విశాఖపట్నం పోర్టు బ్రష్టు వారి ఆర్థిక ప్రోత్సాహము చేత
ఈ పుస్తకము ముద్రించబడినది)

సంకలనకర్త

కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్

దినకర్ ప్రచురణలు

విశాఖపట్నం-530 008.

ప్రథమ ముద్రణ

శుక్లవైశాఖ - మే, 1989.

ప్రతులు : 1000

సర్వసామ్యములు ప్రచురణకర్తలవి

ముఖచిత్రాలంకరణ : శ్రీ దారి

ముద్రావకులు : శ్రీ కృష్ణా ప్రింటర్స్

నవోదయకాలనీ

విజయవాడ-520 010

ప్రార్థిస్తాను :

శ్రీమతి కె. కవితారాణి

చినకల్ ప్రచురణలు

G-2 సాంబమూర్తి నగర్

విజయవాడ-530 008

నవోదయా పబ్లిషర్స్

పిలారూర్

విజయవాడ-520 002

బుక్ పెంటర్

మెయిన్ రోడ్డు

విజయవాడ-530 001

వెల : రు. 16.00

ఆ లో క ము

మహాపురుషుల సాంగత్యము, వారి శ్రీ సూక్తి శ్రవణము, మననము, ఆయర్థముల నాచరించుట యనునవి మానవుడు చేయవలసిన సాధన. తానొంటిగా చదివినా అలోచించినా నజ్జన సాంగత్యము, ఉపదేశము లేనిదే మనసునందలి మూఠ్సలులు వదలవు. శ్రీ కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్ గారు అన్యాయంకర సుకృతం వలన తమ జీవనాన్ని సాధన క్షేత్రంగా మారుకోగలిగారు. ధన్యులు. నామము నందు రుచి గలవారు, జీవితానికి సంకీర్తనమే పరమ పురుషార్థమని దృఢమయిన విశ్వాసముతో ప్రవర్తించేవారు శ్రీ ఉమాప్రసాద్ గారు. పెద్దల వచనాలను వింటూ చదువుతూ పద్యం అనందాన్ని అనుభవిస్తాము. అంతే కాని మన నడుమిది దిద్దుకుండితే వాటిని అద్దంలా ఉపయోగించుకునేవారు చాల తక్కువమందియంటారు. ఎందరో పెద్దల వాక్కుమాల్లో మండి రసాన్ని గ్రహించి దాన్ని అనుభవించి అనుభవించిన దాన్ని తన నహచరులకందించడానికి ఏకత్ర సంకలనం చేసిన అధ్యాత్మిక మధువము మన ప్రసాద్ గారు. ఎందరో మహాపురుషుల శ్రీ సూక్తులను విని, వాటిని ఒక చోట చేర్చి "అధ్యాత్మిక దర్పణం" అను పేరుతో జిజ్ఞాసువులు తమ మనోగతమయిన లోపములను సరిచేసుకుండితే అందించిన అద్దమే ఈ గ్రంథము. ఎందరో మహాపురుషుల సూక్తులందు చేర్చబడినవి. అంగ్ల ఆంధ్రభాషలో మన్ననానిని పేకరించినారు. చిన్నచిన్న సాంప్రదాయములవారు ఒకే రకమయిన భావాలకు అభివ్యక్తం చేసిన వన్నివేదాలు ఇంచులో చూడవచ్చును. నామ వైతవాన్ని

నామ సంకీర్తన చహిషము పడంగుటకు ఈ దర్పణము చాలా ఉపకరిస్తుంది. అనుష్ఠానలో లోపాలను సాటికడ దిద్దకండికి సాయపడతంది. పెద్దల వాక్యానే యథాతథంగా సంకలనం చేసి లోకానికి మహోపకారం చేసిన శ్రీ ప్రసాద్ గారు ధన్యజీవములు. దీనిని చదివి మీకందించే భాగ్యాన్ని నాకు కల్పించినందుకు కృతజ్ఞుడను. ఈ గ్రంథమును అధ్యాత్మిక సాధకులందరు చదివి ఈ దర్పణము సహాయముతో తమ మార్గాన్ని సరిదిద్దుకొని మనస్సును అలంకరించుకొందురు గాక శ్రీ ప్రసాద్ గారికి శ్రీ హనుమ వర్చశ్రేయములను కలిగించుగాక. నర్వాంతరాయములను శమింపజేయుగాక అని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇట్లు

తే 11-11-88 ది.

శ్రీ భాష్యం అప్పలాచార్యులు.

మ న వి

ఓం శ్రీ రామాయనమః

చదువరులకు నమస్కారము. మనస్సునకు హత్తుకునే అధ్యాత్మికమైన విషయములు. అచరణ యోగ్యమైన విశేషాలు చదివినప్పుడు అటువంటివన్నీ ప్రత్యేకంగా ఒక పుస్తకంలో పొందుపరచితే బావుండునన్న అలోచన వచ్చి నా దైనందిన జీవితంలో పనులపై దీని పల్ల అశ్రద్ధ చేసేవాడిని. అయితే రామరామ ఆధావమునకు అంతరంగములో 'స్వామి' ప్రేరణ కలిగియుండడము వలన తే 13-7-1984ది నాడు యీ ప్రయత్నానికి నాండ్ల ప్రస్థావన జరిగి తే 2-9-1988ది వరకు యీ 'సంకలనయజ్ఞం' సాగింది.

స్వప్రయోజనము కోసం ఉద్దేశించబడిన యీ యజ్ఞం అధ్యాత్మిక చింతన గల సన్నిహితల, పెద్దల సహకారంతో చడకుగా సాగింది. అశ్చర్యకరమైన విశేషమేమిటంటే యీ చిన్న పుస్తకములో చేర్చబడ్డ అంశములు అన్నియు. (ఒక్క మా తండ్రిగారి READER'S HARVEST లోని విషయమే ఆ తప్ప) సంకలనకర్త వద్దకు సంకలనకర్త కోరకుండా కొందరు భక్తుల ద్వారా చేర్చబడినవి.

మన హిందూమతం అతి ప్రాచీనమైనది. మన సంస్కృతీ మన సాంప్రదాయములూ మహాత్తరమైనవి. విశేషించి మన మాతృభూమి కర్మభూమి! మన వేదాలు, ఉపనిషత్తులు మొదలుగునవి లిపి మూలకంగా కాక గురుముఖంగా తరతరాలుగా, యుగ యుగాలుగా ప్రచారమవుతుండేవి 1760లో జర్మను స్కాలర్లు మనదేశం వచ్చి మన విజ్ఞాన సంపదను చూసి అశ్చర్యపడి మన పండితులను తీసుకుపోయి వారిద్వారా మన విజ్ఞాన సంపదను వారిభాషలోకి, తద్వారా అంగ్ల భాషలోకి తర్జుమా చేసి ప్రపంచానికి మన గొప్పతనాన్ని చాటారు.

మన ఆధ్యాత్మిక, నైజ్జానిక, సాంస్కృతిక సంపద శ్రీఅంతులేనిది, విలువ కట్టలేనిది. కందికామకోటి పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర సరస్వతి స్వాముల వారు వెంవిచ్చినట్లుగా మనదేశ స్వాతంత్ర ఉద్యమములో మునిగిపోయి రెండు మూడు కరాంచారు మన సాంప్రదాయాలను, సంస్కృతిని, ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞాన మునుపూర్తిగా విస్మరించారు. అందుచేత యీనాటి వృద్ధులకు కూడ వాటి పై భవం తెలియక తమ వారసులకు అవి అందించలేకపోవడం వల్ల యీనాటి వారము పాశ్చాత్యులను అనుకరిస్తూ అవి మనదేశ కాలమాన పరిస్థితులకు యిమడక ఆయోమయ పరిస్థితులలో జీవనం సాగించుచున్నాము.

ఈ వివర్కర పరిస్థితిని మనం యెదుర్కొని మనల్ని మనం సంస్కరించు కోవాలి. లోకకళ్యాణం కోసం సత్పురుషులు ప్రవచించగా వాటిని ఎందరో మహానుభావులు పుస్తకముల రూపాలలో భక్తులకందించినారు.

ఆ విధంగా ప్రచురించబడిన 'అమూల్య రత్నములను' కొందరు భక్తుల సహకార ముతో భగవత్పేరణ వలన యీ చిన్ని పుస్తకములో చేర్చడము జరిగినది.

ఈ సంకలన యజ్ఞానికి పరోక్షముగా తోడ్పడిన వివిధ పుస్తకముల ప్రచురణ కర్తలకు, లోక కళ్యాణార్థమై సందేశములనిచ్చిన పుణ్యపురుషులకు, భగవత్స్వరూపులకు, ప్రత్యక్షముగా అమూల్యమైన పుస్తకములను అందజేసి ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు దోహదము కలుగజేసిన ప్రియోపాతులకు, పెద్దలకు కృతజ్ఞతాంజులులు.

సంకలన కర్తకు యీ పుణ్యరూపిపై జన్మనిచ్చిన తలిదండ్రులకు, యీ యజ్ఞమునకు పూర్తిగా సహకరించిన సహధర్మచారిణికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ గురుదేవులు ఆంజనేయస్వామి ద్వారా యీ చిన్ని పుస్తకమునకు ప్రేరణ కలిగించిన తండ్రి, పైవము శ్రీ పీఠాధిపతులందరూ పాదపద్మములకు యీ పుస్తకమును భక్తితో అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

—కొమ్మూరు ఉమా ప్రసాద్.

కృతజ్ఞతాంజులి....

- * ఈ పుస్తక ముద్రణకుగాను ధన సహాయము చేసిన విశాలపట్నం పోద్దుట్రుస్టు యాజమాన్యమునకు—
- * ఈ కార్యక్రమ నిర్వహణకు ఉత్సాహము, ప్రోత్సాహము లందించి అశీర్వదించిన ఆధ్యాత్మిక తత్వగుణ విశేషణ సంపన్నులు పోద్దుట్రుస్టు అధ్యక్షులు శ్రీ పి.వి ఆర్.కె. ప్రసాద్ గారికి, పోద్దుట్రుస్టు ఎచ్.ఎ. అండ్ సి.ఎ.ఓ శ్రీ ఎస్ సత్యానందరావుగారికి
- * ఈ నన్నార్ల దర్శకులు, గురుతుల్యుల శ్రీమాన్ శ్రీరాషణం అప్పారాచార్య స్వామి వారికి—
- * ముఖచిత్రాన్ని అందంగా అలంకరించి ఇచ్చిన శ్రీ బాలి గారికి—
- * అత్యంత సర్వ వ్యవధిలో అతి సుందరంగా ఈ పుస్తకాన్ని ముద్రించి ఇచ్చిన శ్రీకృష్ణప్రింటర్స్ అధినేతలు శ్రీ రాజా గారికి—
- * విజయవాడలో తమ సలహా, సహాయ, సహకారాలు అందించిన ముద్రసిద్ధ రచయితలు శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి శ్రీ వైకర్ గారికి—
- * నవోదయా వల్లీషర్స్ అధినేతలు శ్రీ రామ్మోహనరావు గారికి, —
- * టుక్ నెంటర్ అధినేతలు శ్రీ వరహాలు చెట్టి గారికి—
- * ఈ సంకలనం సమీకరించడానికి ఉపకరించబడిన ఎందరో మహానుభావులు. అందరికీ—
- * చివరగా ఈ మొత్తం కార్యధారానికి సర్వం తానే ఐ విందిన మిత్రులు ముద్రసిద్ధ రచారచయిత శ్రీ ఏ యశ్వ రమణారావు గారికి—

సంకలనకర్త

ఓం

సర్వ సమృథము

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్ సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి॥

భావము : మనోవాక్కాయ కర్మముల ద్వారా జ్ఞానేంద్రియములద్వారా
నేనాచరించినదంతయు ప్రకృతి స్వభావము. కనుక సర్వము ఆ పరాత్పరునికే
సమర్పించుకొనుచున్నాను.

ఉపకారము

నీవద్ద జ్ఞానం ఉన్నప్పుడు దానితో తమ జ్ఞాన కోర్కెనుల్పి
వెలిగించుకునే అవకాశం యితరులకు కల్పించు.

PULLET

(అంగ్ల కవి)

హరిః ఓం

ఆధ్యాత్మిక దర్పణం

భగవన్నామము - దాని మహిమ

భగవన్నామము నందు అనంతశక్తియు, అఖండమహిమయు, అపూర్వ
సామర్థ్యమును కలవు. హృదయ మానిష్యము సంతటిని కడగివైచి భగవద్దర్శన
మొనంగ సమర్థమయినది భగవన్నామము.

ఆ పురుషోత్తముని దివ్యనామము ఒక సామాన్య శబ్దమని ఎన్నటికినీ
భావింపరాదు. అఖండ మహామహిమలతో, అనంత శక్తిసామర్థ్యములతో, అనుపమ
దివ్యభూతులతో, మహత్తర తేజఃపుంజముతో గూడి అద్భుతముగా హృదయ సంచల
నము కలిగించు బలిష్ఠమైన శబ్దతరంగములతో, ఉద్యతమైన ఆధ్యాత్మిక వాయువీచి
కలతో చిజ్జదగ్రంధిని అమాంకముగ చేధించు జ్ఞానరూపమారణ యంత్రములతో
గూడునది. భగవానుని పవిత్రనామము.

నాలుగు విధముల రామభక్తులు

జ్ఞాని, జిజ్ఞాసువు, అర్థార్థి, అర్హుడు అనబడు నాలుగు విధముల రామభక్తులు
న్నారు.

ఈశ్వరుని తెలిసి భజించు నారదాదులు జ్ఞానులు.

ఈశ్వరుని తెలియనిచ్చగించు పరీక్షిన్నహరాజు మొదలగువారు జిజ్ఞాసువులు.

కార్యసిద్ధికై ఈశ్వర స్మరణ మొనర్చు సుగ్రీవాదులు అర్థార్థులు.

దుఃఖములో దిక్కుకొని భగవంతుని స్మరించు గజేంద్రుడు, ద్రౌపది మొద
లగువారు అర్హులు.

భగవద్దర్శనము

భగవానుని పూర్ణముగ నెవ్వరును వర్ణింపజాలరు. అయినను ప్రతివారును
తమ శక్తినిబట్టి పరమాత్ముని గుణకీర్తనము చేయుచుండవలెను. అట్టిగుణానురూప
మగు 'భగవద్దర్శనము' పొటిలేనిదని సర్వశాస్త్రములు చెప్పును.

రామనామ మహిమ

౯ + ౮ + ౭ = రామ

'౯' కారమగ్నికి, '౮' కారము మాత్యునికి, '౭' కారము చంద్రునికి
మత్స్యత్రి స్థానములు. ఆ నామము బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర రూపము. వేదములకు
ప్రాణము.

జయము గూర్చు స్మందనము

'జయము గూర్చు స్మందనము' శ్రీరాముడు విభీషణునితో చెప్పిన విధము.
అయరదమువకు శౌర్యరై ర్యములు చక్రములు. వక్త్య కీంములు దానికి
ధృత ర్యక వశాకములు. వివేక, ధరి, దమ, పర, హితములు గుణములు, క్షమ,
కృప, నమత్కముండు త్రాకుంటే అది జోడింపబడి యుండును.

ఈశ్వర భజనము చతురుడగు పారధి.

వైరాగ్యము దాలు

సంహానము కృపాణము

దానము పరశువు

బుద్ధి ప్రచందక క్తి

పర విజ్ఞానము కలిపి కోదండము

స్వచ్ఛమగు నచంచం దిత్తమమ్ముంబొది

కప, యమ, వియమాదులు నానావిధ శరీరములు

మిత్ర, గురు పూజ యభేద కవచము

విజయము సంపదకు దీనిని మించిన యుపాయము లేదు

చర్యమయమగు సేరధము గలవానిని జయించు శివురెచ్చటను లేదు

(శ్రీ గోప్యామి కుంపీదాన విరచిత రామాయణము తెలుగుపేర శ్రీ దిన
వహి నత్యనారాయణ గారి శ్రీరామ చరిత మానసము లోనివి)

మానస జన్మ

స్వప్నిలో మానవజన్మ అజ్ఞున్నతమైనది. పశుపక్ష్యదుం కంటె మానవునకు
విశిష్టతను ఒనగూర్చునది అతని బుద్ధియే. ఈ బుద్ధిని సరిగా వినియోగించి జ్ఞానము
నార్జించుటే మానవుని ముఖ్యకర్తవ్యము. దీనిని మరచి ఆహార, విద్రామైదునము
లందే కాంక్ష గడుపుచు జ్ఞానోపార్జన చేయక అధమంగా జీవించుచున్నాడు.

(శ్రీ శిష్టా మద్భాషాను M. A. రచించిన 'శ్రీమద్భగవద్గీతా' గ్రంథము
లోని ఉపోద్ఘాతము లోనిది—శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వారి ప్రచురణ)
ఉపనిషత్పాఠములు - 1

ఈ సృష్టికంతకు ప్రభువు ఈశ్వరుడే. ఆయన సర్వవ్యాపి. అందరి మాన
వుల హృదయములలో కూడ ఉన్నాడు. ఆయన స్వరూపమే ధర్మము. ఆయన పేరే
సత్యము. ధర్మమే సత్యము. ధర్మముకన్న గొప్పది లేనేలేదు.

ధర్మము పక్షము నవలంబించిన వాడెట్టి ఐలహీమత్తైవము, అధర్మ ప్రవ
ర్తన గల గొప్ప ఐలవంతుని ఓలించగలడు. ధర్మపక్షమున పోరాడువానికి జయము
కప్పదు. ఇది ఈశ్వర శాసనము.

ఉపనిషత్పాఠములు - 2

ఎవడునూ, తాను చేసిన అధర్మ కార్యములకు శిక్ష తప్పించుకొనజాలడు.
ప్రభుత్వమాతనిని శిక్షించకపోయిన ఈశ్వరుడైనను శిక్షించును. ఈ జన్మలో
గాకపోయినను, మరియొక జన్మలోనై పను తగిన శిక్ష కలుగును. యుజుము కలు
గును. ఆకలికి చెడుజన్మ కలుగును. అటులనే ధర్మమైన పనులు చేసేవానికి సుఖము
కలుగును. ఈశ్వరానందము కలుగును. అతను మంచితన్మ యెత్తును. ఇటుల ప్రతీ
మానవుడు తన యొక్క బాగోగులకు తానే కర్తగా చేయబడినాడు. ఇది కర్మ
నిద్ధాంతము.

జీవాత్మ

“నిత్యశ్చాశ్వతోశాయం పురాణో

సహస్యతే హస్యమానే శరీరే”

మనుష్యుని శరీరము చంపబడినను లోపలి జీవాత్మ చంపబడదు. ఆ
జీవాత్మ శరీరము వదలి పోవుటయే శరీరమునకు మరణము. జీవాత్మ ఎల్లప్పుడును
ఉండునది, కాశ్యతమైనది, పనాతనమైది.

(ఆని యమధర్మరాజు ఇవాని చెప్పెను)

శరీరము—జీవాత్మ

ఆత్మానగ్గం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవకు

బుద్ధింకు సారధిం విద్ధి, మనః ప్రగ్రహమేవచ

(ఈ జీవయాత్ర చేయటలో) శరీరము అను రథము మీద జీవాత్మ అను రథిసరు ఎక్కి ఇంద్రియము లనేది గుఱ్ఱములను రథము నకు కట్టి తన మనస్సనేది వగ్గముతో వాటిని లాగుచు తన బుద్ధియనేది సారథిగా రథమును కోరించు చున్నాడు (అని తెలుసుకొనవలెను అని యను ధర్మరాజు జవాబు చెప్పెను)

ఉపనిషత్పాఠము—3

అనన్తో బ్రహ్మేతి వ్యజ్ఞానాత్
అనందద్వేష బిర్విమాని భూతాని జాయంతే
అనన్దేష జాతాని జీవన్తి
అనన్దం వ్రయన్త్యథి నంవికన్తితి

(తైత్తిరీయ, భృగు, షష్ఠ)

ఈశ్వరుని 'వక్', 'చిత్', 'అనందం' అని ఉపనిషత్తులు చెప్పినవి. 'కాశ్యపమైన వత్సము', 'జ్ఞానము', 'అనందము' అని చెప్పినవి. ఈ విశ్వమంతయు (ఈశ్వరుని) అనందములో జన్మించి, అనందములో వృద్ధి చెంది, జీవించి యుండి అనందములో లయమగు చున్నదని పై మంత్రము చెప్పుచున్నది.

అనందము—సుఖము

అనందము సుఖముకంటె చాల ఉత్కృష్టమైనది. సుఖము ఇంద్రియ లోంత్వమై, కర్మవృత్తి, క్షణ భంగురమై, దుఃఖ భూయిష్టము కావచ్చును. అనంద ములు గాక కర్మవృత్తి రహితమై, పరిశుద్ధమై, కాశ్యపమైయున్నది. మానవుడు (జీవుడు) వ్యర్థావము చేత అనంద మయిడు. జీవితము సహజముగా అనందముతో కూడినది. ఆందువలననే ప్రతి జీవికిని ఎట్టి కష్టములు కలుగు చున్నను జీవించ వలెనను కోరిక వ్యర్థావముగ నుండును. సృష్టియొక్క సౌందర్యము, పవిత్రమైన ప్రేమ, జ్ఞానసంపాదనము, మధురగానము, శిల్పము చిత్రరచనలు, కవిత్వము మొదలగు లలితకళల యుపాసన మానవునికి అనందమును రలుగ జేయుచున్నవి. ఈశ్వరుడనెడి పితాగానములో జీవుడొక మధుర శ్రుతియగుటకు ప్రయత్నించవలెనని ఉపనిషత్తులు కాళించు చున్నవి. కాని మానవుడు ఇంద్రియలోలుడై, దరాకాపరుడై దుష్టచింతన గలవాడై, స్వల్ప సుఖములను కోరి కాపత్రయములలో దిక్కుకొని అనందమును కోల్పోయి సుఖమును పొందుచున్నాడు.

పునర్జన్మ—మోక్షము

యోని మన్వేప్రపద్యంతే
శరీర త్వాయ దేహినః
స్థాణు మన్వేము నంయన్తి
యథా కర్మ యథా శృతమ్.

వారి వారి కర్మల ననుసరించియు, వారి వారికి కలిగిన జ్ఞానముననుసరించియు కొందరు జీవాత్మలు శరీరమును పొందుట కొరకు పునర్జన్మ లెత్తుచున్నారు. మరి కొందరు జీవాత్మలు స్థావర భావమగు మోక్షమును పొందుచున్నారు. (పునర్జన్మ మంది ముక్తిని పొందు చున్నారు)

మంచి జన్మలు... హిన జన్మలు
పుణ్యేన పుణ్యం లోకం నయతి
పాపేన పాపం.

జీవాత్మ పుణ్య కార్యములు చేసి మంచి జన్మలను, పాప కార్యములు చేసి హిన జన్మలను పొందుచున్నది.

జీవాత్మ శరీరమును వదలిపోవుట

(బృహదారణ్యక 4-4-2)

తేజోవంతమైన హృదయాగ్రము నుండి జీవాత్మ, శరీరము యొక్క కంటి ముందేగాని, శిరస్సునుండి గాని, శరీరము యొక్క యితర భాగముల నుండిగాని బయటవెళ్ళిపోవును జీవాత్మ శరీరమును విడిచి వెళ్ళినపుడు దానితో కూడ ముఖ్య ప్రాణము, యితర ప్రాణములు పోవును. అప్పుడు జీవాత్మ అహంకార, మమకారములతో పోవును. అహంకార మమకారములకు అనుకూలమైన నూతన శరీరములో జీవాత్మ ప్రవేశించును. జ్ఞానము, కర్మ, వెనుకటి అనుభవము జీవునితో కూడ పోవును.

త్యాగమయ జీవిత మహాయజ్ఞము

పరమాత్మను పొందుట కొఱకు చేయబడు త్యాగమయమైన జీవితమే యీ మహాయజ్ఞము. ఇంద్రాది దేవతల అనుగ్రహమును పొంది స్వల్ప సుఖములను సంపాదించుటకై పశ్యాదులను చంపి యజ్ఞయాగదులను గావించుట హివమైనదని ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి. ఉపనిషత్తుల ప్రకారము యజ్ఞచునగా త్యాగము. పరమాత్మ యొక్క ప్రీత్యర్థము మాతృదేవము యొక్కయు, మానవకోటి

యొక్కయు, 'వేవలో' సంపూర్ణత్యాగము గావించు జీవితమును నడపుట, ధర్మ వ్యరూపుడగు పరిశేష్యుడని యొక్క యుద్దేశ్యమైన ధర్మ సంస్థాపన కార్యములో అత్యర్హము గావించుట యీ మహాయజ్ఞము.

'ఓం'కార ప్రణవము—విశిష్టత

ఓం అమనది 'అ'కారము, 'ఉ'కారము, 'మ'కారము ఈ మూడిటిని ఏకము చేయు నాదరూపమగు అర్థమాత్ర అమ నాలుగు పాదములు గలది.

'అ'కారము మేల్కొనియున్న, జాగ్రదవస్థలో మన్న మానపునికి జ్ఞానము నొసంగువాడు, జాగ్రదవస్థకు ప్రభువు.

'ఉ'కారము వ్యప్నావస్థక ప్రభువు, జీవునికి వ్యప్నావస్థకు సంబంధించిన జ్ఞానము నొసంగువాడు.

'మ'కారము సుషుప్తవ్యవస్థలో జీవునికి పరిమానండుము నొసంగువాడు.

'నాదరూపము' సుషుప్తికానిది, మేల్కొన్నది కానిది, వ్యప్నములేనిది అగు యోగవస్థలో అత్యంత మనో నిగ్రహము చేసి శేవలము ఈశ్వరునిమీద మనస్సు నిలుపుట వలన ప్రపంచమును, తన శరీరమును మరచిపోవుచుండెడి యోగనమాధిలో జీవునికి పరిమానండుము నొసంగువాడగు పరిమాత్మయొక్క నాలుగు వ్యరూపములు కలసి 'ఓం' అను ప్రణవము ఆయనదని ఉపనిషత్తు వర్ణించుచున్నది.

భక్తుడు భగవంతుడు

భక్తుడు భగవంతుని తనకు కంద్రియనియు, తల్లియనియు ప్రేమించును. శ్రీ రామకృష్ణవరమహాన భగవంతుని తల్లియని యుపాసించియున్నాడు. భగవంతుని ప్రేమించుట అనగా ఆయనను కుష్కప్రోతము చేయుటకాదు, ప్రతి దినము భగవంతుని ధ్యానము చేయుటవలనను, ఆయనయొక్క కళ్యాణగుణములను వర్ణించి మననము చేయుటవలననూ, ఆ గుణములలో కొన్నియైనను మానవులలో అలవడుట, మనశ్శాంతి, మనోరై ర్యము, అనిందము కలుగుటలను కోర్చుదగలదు.

[శ్రీరైమలు ఆయ్యదేవర కాశీశ్వరరావుగారు (Madras Assembly speaker) రచించిన "ఉపనిషత్పాఠములు" గ్రంథములోనివి.]

లోకాంతి ప్రార్థన

భావనీయమైన ఓ దివ్యవ్యరూపా : మా లోపలను, వెలుపలను, మీదను, క్రిందిను, అంతటను విండియున్న ఓ న్యాయకర్తామి,

మాలోపల ప్రత్యక్షాపునందును యిమిడియుండి మా నేత్రములకు నేత్రము, కర్ణములకు కర్ణము, హృదయములకు హృదయము, మనస్సులకు మనస్సు, శ్వాసలకు శ్వాస, ప్రాణములకు ప్రాణము, అత్కలకు అత్కపై వెలుగొందు ఓ దేవా : ఓ ప్రేమైక మూర్తి : నిన్ను తెలుసుకొను భాగ్యము యిప్పుడు యిచ్చుటనే మాకు ప్రసాదించుము.

ఓ తేజోమయమూర్తి : తూర్పు పడమరల ఉత్తర దక్షిణముల ఈ విశ్వమందంతటను, అందరును నీ దివ్యతేజస్సును గ్రహింతురు గాక :

ఓ నచ్చిదానందస్వరూపా : ప్రతి మానవ హృదయమునందును, నానాజాతి మధ్యస్థమునందును శాంతి సామరస్యములను ప్రతిష్ఠింపజేయుము.

ఓ దేవా : ఇదియే మా మనః పూర్వకమైన ప్రార్థన.

—ఓంకార మహరాజ్

ఓంకార ఆశ్రమము

కోటపల్లి.

శరీరము

శరీరము అంటే మనకు కనిపించే యీ భౌతిక శరీరము ఒక్కటే కాదు. శరీరములు మూడు రకములు : అవి భౌతిక శరీరము, సూక్ష్మశరీరము మరియు కారణ శరీరము.

భౌతిక శరీరము అకృతి కలిగియుండి జననం నుండి అభివృద్ధి చెందుతూ యవ్వనంతో తొణికిసలాడి చివరికి వృద్ధావస్థలో కృశించి మరణంతో నశించి పోతుంది.

సూక్ష్మశరీరము అకృతిలేక ప్రయాణము చేస్తూ నిద్రలో, కలలో, ఊహలలో వివిధ అనుభూతులను పొందుతూ మనం చేసిన కర్మలకు శిక్షలను కూడా పొందుతుంది. ప్రాణం పోయిన తరువాత 11(పదకొండు) దినములు ఆ పరినరములలోనే చరించి తరువాత నశించిపోతుంది. మరణానంతరము కర్మలను ఆచరించకపోయిన శాశ్వతంగా ఆ పరినరములలోనే ఉండిపోవును.

కారణశరీరము భగవంతునితో సాన్నిహిత్యం కలిగి మనలను ఆ మార్గాన పయనింపజేస్తుంది. దైవసాన్నిధ్యానికి తీసుకొని వెళ్ళగలిగేది యీ కారణశరీరమే. ప్రాణంపోయినతరువాత ముందుజన్మలో మనం చేసుకున్న కర్మల ననుసరించి

సరిగ్గా సంవత్సరమునకు తిరిగి జన్మను పొందుతుంది. అయితే మనం చేసుకున్న కర్మలనుబట్టి జన్మం సంఖ్య తగ్గి రైవసాన్నిధ్యానికి చేసుకుంటాము. మన గమ్యం అదే.

మనకు, రైవ సాన్నిధ్యానికి గల విరీతమైన దూరం ఒక్కొక్క జన్మలో మనం చేసుకున్న కర్మలను బట్టి పాపములు యెక్కువయితే దూరం యెక్కువవుతూ, హీనజన్మలను పొందుతూ, పుణ్యము యెక్కువయితే ఆ దూరం తగ్గుతూ గౌరవమయిన, ఉత్తమమయిన జన్మను పొందుతాము.

ఆ విధంగా ఆతి హీనమయిన క్రిమికీటకాదులు, వశువజ్వెదులు, కూర మృగములు, పరీప్యవములు, జలచరములు, వానర, నర జన్మలను పరుసగా పొందుతూ మానవజన్మ ఒక మణిరీతిగా ఉంది. ఆ జన్మలో మనం చేసుకున్న పుణ్యం ఉంటే తిరిగి ఉత్తమమయిన మానవ జన్మను పొందుతూ గమ్యానికి దగ్గరవుతాము పాపములు యెక్కువయితే మానవజన్మలోనే అతిహీనమయిన జన్మములు పొందుతూ గమ్యానికి దూరమవుతాము. ఆ విధంగా ఏడు (7) సార్లు మానవజన్మలు పొందుతాము ఇంకా పాపములు యెక్కువయితే నరజన్మలకు ముందున్న హీనజన్మలను పొందుతూ కోట్లకొంది జన్మలతోనే అతిహీనంగా చితుకుతాము.

కాబట్టి ఎన్నరాని జన్మలలో ఎన్నికైన ఉత్తమమయిన మానవజన్మ నెత్తిన మనం మనసా వాదా పైన పేర్కొన్న మూడురకాం శరీరాలూ యేకం కాగా భగవంతుని వ్యతిరేక ఆయనలో విలీనం అవుతాము. (స్వీయానుభూతి)

శివభక్తి

శివుని పూజించు హస్తములు — హస్తములు
శివకుండు కడవిన్న కృతులు — కృతులు
శివ వందనము చేయు శిర్షంబు — శిర్షంబు
ప్రమదేకు గిర్తిండు రసవ — రసవ
చిత్తజాలి బజించు చిత్తంబు — చిత్తంబు
దేవదేవు నెదుంగు తెలివి — తెలివి
భవువకు వలగొన్న వదములు — వదములు
త్రిపురాంకకుని జూచు దృష్టి — దృష్టి

భూతనాధునిపై గల బుద్ధి — బుద్ధి

భక్తుమహిమల మిడివిన వలుకులు — వలుకులు
విశ్వనాధుని తెలిపెడు విద్య — విద్య

హరుని యెడ భక్తి కలిగిన నరుడు — నరుడు.

శరమున గంగ

కరమున త్రిశూలము

నరనను నతి

శిలపై శకాంకుడు

ఉరమున కస్తూరి హారము

మెడను వన్నగము

మొలపై గజ చర్మము

మడుటిపై నేత్రము

కంఠానికి

ఇవియే మా నమస్కారములు.

(Volume 3 of Father's Readers Harvest)

అమృత ఫలములు

సంసారమనెడి విషవృక్షమునకు

రెండే రెండు అమృత ఫలములు

అవి

కావ్యామృత రసపానము,

పజ్జన సాంగత్యము.

— (జగన్నాథ పండితరాయలు)

రెండవది కష్టసాధ్యమయినను, మొదటిది కృషి పరితముగా సులభ సాధ్యము — శ్రీ కొమ్మూరు రామకృష్ణరాయ.

భగవంతుని నీడ

మనం వెలుతురుగా పరిగణించేది భగవంతుని నీడ.

— పేదో

సోకట్రీసు గురువుగారు.

గ్రీకుడేశం.

2)

భూత భవిష్యత్వ ర్తమానాలు

ఎంత తీయనిదైనా భవిష్యత్తుని నమ్మకు గతించిన భూతకాలాన్ని విన్న
రించు. వర్తమానంలో నీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు లోపం 'హృదయాన్ని'
కలిగియుండు, పైన 'శిశ్యుడున్నాడు'

—H.W. Longfellow.

అంగకవి.

జీవితం

మృత్యువు శతప్రక్కలు చేసేంతవఱకు పంచవర్ణాత్మకమైన జీవితం
ధనమైన తగవత్తుకాని కళంక పరుస్తూనే ఉంటుంది.

SHELLEY.

అంగకవి.

అవిధం

పాపకర్మలకు పాదనాడ మెండు.
వాటికన్నిటికీ అటవట్టు అవిధం.

O.W. HOLMES.

అంగకవి.

ఇచ్చి-పుచ్చుకోవడము

దైవానికి విన్ను సుపు నిశ్శేషముగా ఇచ్చుకోవడం నేర్చితే, దైవముకూడ
నీకు తనకు తాను నిర్దేశంగా ఇచ్చుకోవడం జరుగుతుంది. ఇది నీ అంతరంగంలో
అనుభవానికి రాగల విషయం, అవగా జగన్మాత సాన్నిధ్యం నీ అన్నమయ.
ప్రాణమయ, హవామయ, చేతనలలో నీకు స్పృస్తుంది. ఆమె దివ్య ప్రేమ
నిన్ను ఆవరించి తన చేతులతో లాలించి పరమ గమ్యానికి చేరుస్తుంది.

—శ్రీ అరవిందుడు.

సహాయం

తమ విద్యుక్త ధర్మం నిర్వహించడానికి సిద్ధంగా ఉండేవారికి తగవంతుని
సహాయం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

—T. L. CULOR.

స్వర్గము

పాపం, మృత్యుభయం ఉన్న యీ లోకమే అపందమయంగా ఉంటే, అవి
లేని స్వర్గం యింకా ఎంత సుఖవంతంగా ఉంటుందోనని ప్రశ్నపడతాం.
కాని పాపం లేనిచోట పుణ్యానికి,
మృత్యువు లేనిచోట అమరత్వానికి
నిజమే కనిపించదు.

—రాబర్ట్ మంచ్ గోమర్.

అమెరికన్.

పూజవల్ల ప్రయోజనం

శరీరమునకు ఆహారము ఎటువంటిదో జీవాత్మకు పూజ అటువంటిది. మాన
వుడు నిత్యకృత్యాలలో విజయం సాధించాలంటే యుక్తాహార విహారుడై యుండాలి.

అదేవిధంగా అధ్యాత్మిక రంగంలో భయభ్రాంతి రహితుడై పహాళక్తి
సంపన్నుడు కావాలంటే నియమబద్ధుడై నడిచిన పూజావిధానాలు శ్రద్ధతో నిర్వహించాలి.

పూజ చేయడానికి కాలం అవసరం!

శ్రద్ధతో చేయడానికి చిత్తశాంతి అవసరం!

శ్రీ వసంతరావు వెంకటరావు

Retd Principal, M. R. College-VZM

మానవుని ప్రకృతి

మనిషి ఒకేస్థితిలో ఎల్లప్పుడూ వుండలేడు. సుగుణాలతో సుకృతాలతో దైవ
త్వం వేపుతే నా వెదుకుంటాడు.....లేదా
అకృత్యాలతో దుర్గుణాలతో అధోగతిలోనైనా ప్రయాణం చేస్తుంటాడు.

COLERIDGE

అంగకవి

ఋద్ధ భగవానుని అష్టదశవద్వం

ఋద్ధభగవానుడు వ్రజలకు చూపించిన నూతన మార్గము — 'అష్టదశ
పద్ధతి' అనే మహాపర్యం, అందులోని ఎనిమిది లేకుండా:

1. మాయ అనే పాఠాని చేదించగల జ్ఞానం
2. బుద్ధి తీక్షణత కలిగిన యోజన
3. విరమించున వత్సవాకు-
4. విష్కంభకమైన సౌమ్య ప్రవర్తన
5. ప్రాణికోటి విషయంలో భూతదయ
6. మనో వివిరంభకాశీన ఏకాగ్రత
7. వృద్ధిచైతన్యం వల్ల జీవన్మందన
8. జీవన వాస్తవికత వల్ల విశేషదృష్టి

— THE GIST OF BUDDHISM

గ్రంథములోనిది.

భారతదేశ శక్తులు

శ్రీరాముని నామము, శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశము. ఇవి రెండే రెండు భారత దేశమునకు గల శక్తులు. ప్రపంచ ప్రజలు గుర్తించగలిగినచో ఇవి కేవలము భారతదేశ శక్తులేకా యావత్ ప్రపంచము యొక్క శక్తులని చెప్పవచ్చును. ఒకటి భగవద్భావము; రెండవది పాపమోగ ఉపదేశము.

— వినోబాభాషే.

నామ మహిమ

(నా స్మృతివశంలో - ఆచంట జానకిరాం)

హరి, రామ మాహాత్మ్యం తెలుసుకొనవలెననే కుతూహలం కలిగిన నారద మునిండునికి బ్రహ్మ అప్పుడే ప్రసవించిన గోదాదమ అడిగి తెలుసుకొనమనగా నారదుడు పెళ్ళి ఆ దూడను అడిగిన కోడనే అది హతాస్మరణము పాలవగా, గోహత్యా దోషము తనను పట్టుకుందని బ్రహ్మ దగ్గట మొఱపెట్టుకోగా తిరిగి బ్రహ్మ నారదుని పోయి అప్పుడే జన్మించమన్న మానవ శిశువుని ప్రశ్నించమనగా నారదుడు ఇంక ఇంకగా పోయి ఆ శిశువును ప్రశ్నించగా అదియును హరి స్మరణము పాలయ్యెను. అందుకు నారదుడు మిగుల కించపడుతూ బ్రహ్మకో తనకు శిశుహత్యాపాపము కూడ సంభవించెనని మొఱపెట్టెను. అయిననూ యీసారి పోయి ఒక బ్రాహ్మణ శిశువును అడుగుమని ప్రేరేపించగా చేయునదేమియు లేక మిగుల దుఃఖపడ్డ నారదుడు బ్రాహ్మణ శిశువును ప్రశ్నించగా ఆ శిశువు,

“మహర్షి! నీ పుణ్యమున గోదావరమున మన్న నేను హరినామ సంకీర్తన విని వంకనే నా జన్మ తరించి మరల మానవ జన్మము దాల్చగా తిరిగి ఆ జన్మముండి నీ సంకీర్తన ప్రభావము వలన బ్రాహ్మణ జన్మప్రాప్తమై సర్వేశ్వరుని సాక్షు జన్మమునకు సోపానము నిర్మించు భాగ్యము కలిగినది” అని మహదానందముతో చెప్పగా సంకీర్తనలోని మహత్తమ తెలుసుకున్న నారదుడు అనందముతో నామ స్మరణ చేసుకుంటూ బ్రహ్మ వద్దకు పోయెను.

భగవద్భజనకు తగిన వయస్సు

ఓ రామా! రామా! అనే కరుణాభాయిష్టమైన గాంధీగారి ఆక్రందనం, చీరమ కోల్పోయే ద్రౌపది పిలుపుగానో, మొసలితోట్లో చిక్కుకున్న గజేంద్రుని అత్త నాదం లాగానో మనకు వినవడుతుంది.

ఒకమారు భక్తుడు అనిపించుకునే ఒక పెద్దమనిషి గాంధీగారికి ఒక ఉత్తరం వ్రాశాడు. అందులో యిలా వుంది. ‘నాకు రాత్రి ఒక కల వచ్చింది. నాకు కృష్ణుడు కనపడి గాంధీకి కాలం సమీపించింది కనుక అన్నివస్తువులు విడిచిపెట్టి భగవద్భజనము మాత్రం చేస్తూ ఉండమని చెప్పవలసిందని చెప్పాడు’

దీనికి గాంధీగారు బదులు వ్రాశారు. ‘సోదరా! నేను భగవద్భజనము మర్చి పోను. ప్రజాపేద చేయడమే నాకు భగవద్భజనము. కాలం సమీపించినది కనుక భగవంతుణ్ణి భజించనా! ఇది చాల వింతగా వుంది. మనం పుట్టిన రోజు నుంచీ మన ప్రాణాలు యమధర్మరాజు గుప్పిట్లో వున్నాయని నా నమ్మకం! అటువంటి వున్నా భగవద్భజనము చేయడం కోసం ముసలితనం వలకు వేచి వుండటం యెందుకూ! నర్వకాల సర్వావస్థలయందు ఈశ్వర స్మరణ చేయటం అత్యంతవనరం కాదా!

దైవోపగతుడు

పాండవులు, ద్రౌపది అడవులో తిరుగుతూ వుండగా యుధిష్ఠిరుని నిరంతరం భగవద్భావ స్మరణ చేస్తుండడము ద్రౌపది గమనించింది తమయొక్క కిష్ట పరిస్థితి ఆమెకు తెలుసును. కనుక ఆమె ‘ఎందుకు మీరు ఎల్లప్పుడూ భగవద్భావ స్మరణ చేస్తారు. బాల్యంనుండి కూడ మీరు దైవాన్ని ఆరాధిస్తున్నారు, అనేక యజ్ఞాలు చేశారు. కాస్తవిహిత కర్మలన్నీ ఆచరించారు కాని ఈనాటి వలకు భగవంతుడు యేమి అనుగ్రహించాడు? న్యాయరీత్యా మీకు రావలసిన సింహాసనం ఎవర మీకు

దర్శనము. ప్రతిక్షణం ప్రమాదమును గురియపుకూ పొనాడు ఒకచోటినుండి మరొకచోటికి తిరిగివలసివచ్చింది. ఇప్పటికైనా ఆ భగవన్నామస్మరణ అంటే విసుగుపట్టలేదా అని యుద్ధిష్ఠిరుని అడిగింది. అందుకు ఆయన 'ఆ హిమాలయాల వంక చూడు. ఎంత ప్రశాంతగంధీరంగాను ఉన్నాయో దాన్ని మనం ప్రేమిస్తున్నాం కదా! దానిమంచి ఏదైనా అనిపించి ప్రేమిస్తామా! దాని ఉజ్వలం గంధీర్యమూ, ప్రశాంతత, పవిత్రతల్నిబట్టి దాన్ని ప్రేమిస్తాము. భగవంతుడూ అంతే! అయితే ఆయనది అవధులు లేని మహత్త్వం! ఆ ఉదాత్త గంధీర్యము ముందు మరింత అనందించడం, దాన్ని మరింత ప్రేమించడం తప్పిస్తే నాకే కోరికలేదు.' అని యుద్ధిష్ఠిరుడు ప్రశాంతంగా సమాధానం చెప్పాడు.

భక్తుడు

భక్తుడు కావాలనుకుంటే ముడుద నామాలు, తులసి, దుద్రాక్షమాలలు ధరించవచ్చు. పూలతో పూజలు చేయవచ్చు. కానీ ఇవే భక్తికి నిదర్శనములు కావు.

ఎన్నడూ యెవ్వరిని గురించి అనూయపడనివాడు; అహంకారం వర్జించినవాడు; స్వార్థరహితుడు; శిరోష్ఠములందు, సుఖములందు సమత్వము కలవాడు; క్షమాగుణము కలవాడు; నిత్యశృద్ధుడు; ధృఢమైన విశ్వాసములు కలవాడు; మనోవాక్యాదులందు భగవదర్పితము చేసినవాడు; ఎవ్వరినీ భయపెట్టనివాడు; తాను యెవ్వరికీ భయపడినవాడు; స్వార్థియను-చింత, నీతిలేనివాడు; పరిశుద్ధుడు, కర్మచేస్తున్నా దానికి బద్ధుడకానివాడు; కర్మఫలమును మంచిగాని, చెడుగాని త్యజించేవాడు; మిత్రులను శత్రులనూ సమదృష్టితో చూసేవాడు; ఏకాంత ప్రశాంతతలను ప్రేమించేవాడు; సుశిక్షిత, హేళనాద బుద్ధిమంతుడు-విజయనభక్తుడు. గంధీజీ తన జీవనరచనల్ని గీతా ప్రతిపాదికడైన ఈ ఆశ్చర్యకర మరల్చాడు.

-VINDENT SHEEN.

కుష్క వేదాంత చర్చ

ఒక ప్రయునికి తన ప్రేయసి లేని వ్రాసింది. 'నిష్ఠ వర్తితిత్' అన్నామ నీవు అర్థరాత్రివే, అతి జాగ్రత్తగా, నిద్రామ్యమైన దారిలో, నిర్విజయమైన సంకేత స్థలము వలెనో ననుకొనుచు. అని దానిని అతి గాఢంగా చదవుకొని ఉద్విగ్ధుడతా మా కుష్కప్రేయసి ఆ లేనిమ సమాధిలో చనింది పదిలముగా

తన దిండు క్రిందపెట్టి హాయిగా నిద్రపోయాడు. తెల్లవారేసరికి పర్యవసానం విషమించింది. ప్రేయసీలు పరాధీనమయిపోయింది. కర్మదండం కైదిలోపడి. కావున కుష్కవేద పారాయణమున, వేదాంతచర్చలు నిడువయోగము, నిరర్థకము. త్రికరణకుద్ధిలోపించినవస్తువు విషయమగును.

— శ్రీ అరవిందుడు.

సంఘసేవ:

నువు భగవంతుణ్ణి ప్రేమిస్తే చాలము. భగవంతుడు నిన్ను ప్రేమించేట్లు నడుచుకోవాలి. అయితే భగవంతుడు మెచ్చే కర్మలేవి! భజనలు, పూజలు, వ్రతాలు, క్రతువులు-యిలాంటివేనా! ఈ సత్కర్మలన్నీ మనం చైవాన్ని ప్రేమించడానికి నిదర్శనాలు. మనం చైవాన్ని మెప్పించడం యెలాగో 'అబాడెన్ ఏదమ్' కథ మనకు అదర్శం!

అబాడెన్ ఏదమ్ మత గ్రంథాలు చదవడు. సమాజ చేయడు. మనీషుకు వెళ్ళును. మత సంబంధమైన ఉత్సవాలలో పాల్గొనడు. రోటి ముస్లిములు యితన్ని నాస్తికునిగా ఉచుకట్టి నిరసించేవారు. ఆయితే అబాడెన్ ఏదమ్ కిష్టాంలో వుంచే రోటి ప్రజలకు శక్తివంతమైన లేకుండా పేవ చేసేవాడు.

ఒకరోజు రాత్రి స్వప్నంలో ఒక దేవదూత కవచమిచ్చింది. ఆమె పువ్వుకంలో యేదో వ్రాసుకుంటూంది. అబా చైర్యంగా 'ఏమిటి వ్రాస్తున్నావు' అని అడిగేడు. 'దేవుణ్ణి ప్రేమించేవారి జాబితా' అంది ఆమె 'అందులో నా పేరు వుందా' అని అడిగాడు. చిరునవ్వుతో లేదని తల అడిచింది. అకనాశ్వర్యమదలేదు.

మర్నాడు స్వప్నంలో అదేదూత మళ్ళీ యేదో వ్రాస్తూ కవచమిచ్చింది. 'ఇంకా యేమిటి వ్రాస్తున్నావు' అని అడిగేడు. 'ఈసారి భగవంతుడు ప్రేమించిన వారి జాబితా తయారు చేస్తున్నాను' అంది సంకయందో 'నా పేరు ఉందా' అని అడిగేడు 'మొదటి పేరు నీదే' అంది దేవదూత.

ఎంత మహత్తరమైన సందేశం! తనను ప్రేమించిపోయినా, రోటిమానవులను ప్రేమించిన వారిని భగవంతుడు ప్రేమిస్తాడన్నమాట! అందుకే 'మానవ పేరే మాధవపేరే' అనీ 'సంఘపేరయే సర్వేశ్వరిపేరే' అనీ అంటుంటారు.

— శ్రీ. డి. వి. రమచంద్రాచారి.

'యగవతారి వాద' గ్రంథము

సనాతన ధర్మము:

మాషణ మాషణములను, ముఖదుఃఖములను, మానావమానములను వహించుకొని కర్మత్వమును, కర్మఫలమును త్యజించి దైవ నియమమును, శ్రద్ధాశక్తుతో నిర్వహించి ఆనందించుటయే ఈశ్వరసేవయని సనాతన ధర్మము చాటుచున్నది.

ఒక చెవితో ఉపనిషత్ప్రతి పాద్యబ్రహ్మమును వినుడు. రెండవ కర్ణముతో దీమం దుఃఖరావములను ఆకర్షించి తన్నివృత్తికై యత్నింపుడు.

“ఒక దృష్టితో బ్రహ్మము ననవరతము దర్శింపుడు రెండవనేత్రముతో దీన జమం ఆర్జినవరోకింపుడు”

ఒక చేతితో ఇహవరథనముల నార్జింపుడు. రెండవ చేతితో వానిని - లోకమునకిచ్చుటకు త్వరపడుడు.

ఒక పాదముతో జ్ఞాన విజ్ఞానములను సంపాదించుటకై చరింపుడు. రెండవ చరణముతో వానిని భక్తుల కొనంగుటకై పరుగిడుడు.

ఇట్లాచరించుచే యదార్థమైన తపస్సనియు, ఋషిమతమనియు, సనాతన ధర్మమనియు మఱువకుడు.

—కలియుగ బుద్ధుడుగా పేరు పొందిన శ్రీసద్గురు మళయాళస్వామివారి అరునాతన బోధ

నిష్కలంక హృదయము:

జమరెటుల వర్తించిన మీట ప్రీతి కలుగునని శ్రీ సద్గురు మళయాళస్వామి వారిని ఒక కర్తవ్య అడుగుగా ఆయన, “జమలు విద్య నేర్చుకొన్ననూ, తపస్సు చేసిననూ, భక్తిజ్ఞానము కలిగియుండిననూ యివి యేమియూ నాకు గొప్పగాకోవవు. నిష్కలంక హృదయమై యుండుట కంటే గొప్పది నాకెద్దియు కనిపించుటలేదు. ఇది యొకటి మాత్రమే వారిని నిర్వాణపదములోనికి, నిరతిశయ సుఖములోనికి గొనిపోవును” అని సమాధానమిచ్చిరి.

‘పరమానుమానై’

శ్రీరామచంద్రుడు అశ్వమేధయాగాన్ని చేసినప్పుడు, ఆ యాగాభ్యాన్ని అనుసరించి లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు వెళ్ళారు.

మణిధ్వజుడనే రాక్షసుడు శివభక్తుడై పరమేశ్వరుడిచ్చిన పరవరావములనే అహంకారముతో యాగాభ్యాన్ని బంధించి శివభక్తి మహిమచే లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులను మాయా యుద్ధములో మూర్ఖులొందించాడు.

ఈ విషయం తెలిసిన అంజనేయస్వామి వీరావేశంతో వెళ్ళి మణిధ్వజుణ్ణి యెదుర్కొన్నాడు. అంజనేయుని చాటికి కట్టుకోలేక మణిధ్వజుడు పారిపోయి శివుని శరణు వేడినాడు.

“ఏమిటిది! మణిధ్వజా! కోటిమంది రాముళ్ళు వచ్చినా రెక్కలేదన్నావే! ఒక్క రాముడి బంటును యెదుర్కోలేవా! వెళ్ళు. యుద్ధం చేయి. నీకు నేను అండగా నిలబడతాను” అని శివలింగము నుండి మాటలు వినిపించాయి.

ఆ ప్రకారంగానే నందివాహనం యెక్కి శివుడు మణిధ్వజునికి అండగా యుద్ధరంగంలో సాక్షాత్కరించాడు హనుమంతుడు శివునితో, “నువ్వు దేవుడివే కావచ్చుకాని నీకు నేను జంకేది లేదు, కాదుకో!” అంటూ వింహగర్జనచేసి శివుడి మీదకు బయలుదేరాడు. నంది వెదిరిపోయి శివుణ్ణి క్రిందకు వదలొసి పారి పోయింది శివుడు సద్గురుని లేచి హనుమంతునితో, “నా త్రిభులాన్ని వధేవావు, పాకువరాస్త్రాన్ని నీలో ఐక్యం చేసుకున్నావు ఇలా చేయడం విష్ణుదేవునికి ఒక్క డితే సాధ్యం! నువ్వు విష్ణువువా! విష్ణుభక్తుడివా! ఎవరునువు?” అన్నాడు.

“మీ దేవుళ్ళతో నాకు నిమిత్తం లేదు నేను మానవుడైన రాముడిని నమ్ము కున్నవాడిని. కోరినై న నాకు ఆ మానవుడే దేవుడు! బుద్ధికుడ కోరిలాగే అతి చంచలమైనది. నా బుద్ధిని ఏకాగ్రతతో ఉత్తమ మానవుడిమీద నిలిపి అంతులేని మనోబలాన్ని, సాహస పరాక్రమాన్ని పొందాను దీన్ని భక్తి అన్నా. లక్ష్మణాచన అన్నా రెండూ ఒక్కటే! లోకకల్యాణంకోసం నేను నమ్మిన రాముడు చేస్తున్న అశ్వమేధ యాగాన్ని దైవభక్తి, యెటువంటి శక్తులూ అడ్డలేవు. ద్విరంజని చేపివి మణిధ్వజుడు లాంటి రాక్షసులుచేస్తున్నదేమిటి! ఇలాంటి అహంకారులూ, స్వార్థపరులూ అండగా నిల్చే దేముళ్ళు వుండేనేం లేకపోతేనేం” అని హను మంతుడు దిక్కులు దద్దరిల్లేలాగా గద్దించాడు.

ఆ మాటలకు శివుడు నవ్వుకొని లేచి కోపాన్ని తెచ్చిపెట్టుకుంటూ, “నా పారివేత్రాన్ని తెరుస్తున్నాను కాదుకో!” అన్నాడు.

'ద్వీపిగా తెలు: నే కట్టడికి మీది చినువిట్టు కలిగించు' అన్నాడు హనుమంతుడు. శివుడు తన మూవోనున్న తెరవగానే భగ్గున ప్రళయగిన్న హనుమంతుడి ముఠకు మునికునిచ్చింది హనుమంతుడు కుడిచేయి చాచి అగ్నిని దోసిట్లోపట్టి బిరప్పడు రిచ్చిడు హలా హలాన్ని శ్రాగిసట్లుగా 'రామార్పణమస్తు!' అంటూ నోట్లో వేసుకొని గుటుక్కున మింగేశాడు.

అప్పుడు శివుడు మణిధ్వజాడిని చూసి, "అంతా చూశావుగా! ఇహ నేను చేయగలిగింది యేమిలేదు. హనుమంతుడు ఎవరోకాదు, నా అత్తస్వరూపమే! నా అంశతో అవతరించిన అతనిలో నా సర్వ శక్తులూ విలీనమైనాయి. అతని వల్ల భక్తి అంటే యేమిటో తెలుసుకో!" అని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యాడు.

ఈ రోగా హనుమంతుడు శివుని ద్రోహిగిరికి వెళ్ళి నంజీవ కరణిని పెళ్ళి గించి తీసుకొని వచ్చి, మూర్చ పడివున్న లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులనూ, వైశ్యావీని బ్రతికించాడు.

మణిధ్వజానికి కనువిప్ప కలిగింది. హనుమంతుని ముందు మోకరిల్లి అంజలి పుటించాడు. హనుమంతుడు అతనితో, "మణిధ్వజా! స్వార్థంతో నీ భక్తి యెంత ట్టడమైపోయిందో గ్రహించావా! స్వప్రయోజనాల్ని కోరి హిశ్వరుడిని పేవకుడిగా వినియోగించుకోవడం భక్తి కాదు! జీవకోటి మఖంగా వుండాలనే యీశ్వర సంకల్పాన్ని నెలపేర్చడమే భక్తి! నీ లోటి వారివల్ల దేవుళ్ళ పరువు పోతున్నది. భక్తుల మనిషింపటనే స్వ్యాసరులనూ, అహంబారులనూ, ఏవగించుకుని మంచి వాళ్ళు వాస్తవికులుగా మారుతున్నారు. ఇప్పుడు నీ అజ్ఞానం తొలగింది కనుక యిక ముందీ ద్వేషం వదిలి దైవత్వం అన్నిటిలోనూ ఒక్కడేనని గుర్తుంచుకొని ప్రజలందరి సుఖమే నీ పరమావధిగా పాలించు" అని చెప్పాడు. అప్పుడు మణిధ్వజాడు, "అంజనేయ స్వామీ! గర్వం మితిమీరి భంగపడితేనేగాని జ్ఞానం రాదు. నా గర్వం మితిమీరిందానే శివుడు నేను కోరిన వరాన్ని యిచ్చాడని యిప్పుడు అర్థం చేసు కున్నాను. గర్వంతో నేను దింధించిన యాగాశ్వం నాకు మేలే చేసింది. జ్ఞానోదయం కలిగింది. ఇకంరా రాముడి దయ అనుకుంటాను. నేను రాముడి దగ్గటకు వెళ్ళి దేహావళి మే.కాని, నన్ను తన బంధుకోటిలో చేర్చుకోమని అర్థిస్తాను!" అనిచెప్పి యాగాశ్వాన్ని తెచ్చి వివశ్రుతై లక్ష్మణునికి అప్పగించాడు.

యాగాశ్వాన్ని స్వేచ్ఛగా వదలి అందరూ దాని పెంబు చిరులుడేరారు. వారికి మణిధ్వజాడు మనంగా వీడ్కోలు యిచ్చాడు.

(—1978 మేనెం చందమామ)

(FROM A READER'S HARVEST.)

ఉప్పుతిన్న విశ్వాన ప్రభావము

మహాభారత యుద్ధములో భీష్ముడు ఒడ్డునుంచే పడగొట్టండి అంశశయ్యపై స్వచ్ఛంద మరణ వర ప్రభావము వలన ఆ భ్రమాయణ కలముకొట్టరు, తన చారిత్రక కాయాన్ని విడిచిపెట్టి నల్లరికి వెళ్ళడానికై నిర్దీస్తున్న కాలంలో కౌరవ పాండవుల మధ్య యుద్ధము నిలిపివేయబడినది. ఆ సమయంలో భీష్ముడు పాండవులకు దోధిస్తుండగా ద్రౌపది వచ్చి చూసి ఫకాటున నవ్వింది. పాండవులందరూ కౌరవపైవ్య మహాసేనాధిపతి అయిన భీష్ముని పట్ల ద్రౌపది అనుచిరి ప్రవర్తనకు నిశ్చేష్టలయి కోపోద్రేకులయినారు.

అప్పుడు సర్వజ్ఞాని అయిన భీష్ముడు ఏదో కారణము లేకుండా ద్రౌపది ఆ విధంగా ప్రవర్తించడని వారిని అనునయ ప్రజుచి ద్రౌపదిని దగ్గటకు పిలిచి ఆమె నవ్వుకు కారణమడిగాడు. అప్పుడు ద్రౌపది యెంతో వివయంగా, "నిండు పేరోం గంలో ఏకవత్తనయిన నమ్మ కౌరవులు అవమానిస్తున్నప్పుడు మాట్లాడని మీరు యిప్పుడు యీ స్థితిలో, నిరంతరం ధర్మాన్ని అనునస్తూ న్యాయం కోసం యుద్ధం చేస్తున్న నా భర్తలకు ధర్మాన్ని గుటించి దోధిస్తుంటే నేను నవ్వు నాభుకోలేక పోయాను." అని తలవంచుకొని వలికింది.

అప్పుడు భీష్ముడు చిరునవ్వుతో, "నువు చెప్పింది నిజమే! ఆ సమయంలో నేను దుర్యోధనుని రాజాస్థానంలో ఉద్యోగిగా అతని తిండితో కయారయిన రక్తంతో కలుషితమై పోయాను. నా రక్తంలో తనని భావనైన స్వార్థం, అహం, నిర్దయ, ఆధర్మం సంపూర్ణంగా విలీనమై పోయాయి. ఇప్పుడు అయ్యమడు వదిలిన దాణం నాలోమన్న రక్తాన్ని వాటి అవంతకణాలన్నిటితోమ చయబడు శీమవవచ్చేసింది ఇప్పుడు నేను ఆ కలుషిత భావాలతో కాక నా వహజ నిద్యమైన గుడాలలో ధర్మశాస్త్రమును బోధించుటకై తగిన అర్హతలతో ఉన్నాను." అన్నాడు.

(నిర్యసాయి దివా సుధ-7)

అంగ్లమాలం.

(FROM A READER'S HARVEST.)

మనస్సు-అనే మాత్ర

దురదృష్టమును, చింతను, కష్టాలను యిచ్చిన భగవంతుడు వాటిని భరించే శక్తిని కూడ మనకు యిచ్చాడు. అంతేకాక 'మనస్సు' అనే మాత్ర ద్వారా వాటిని పొగొట్టకునే అవకాశం కూడ యిచ్చాడు. అ మాత్రను ఉపయోగించుకొని చింతను మఱచి భవిష్యత్తును గురించి చూడటం మన కర్తవ్యం.

(C. రాజగోపాలాచారి)

రాజాజీ గారి జైలు దైరీ

Dec. 25-1921

FROM A READER'S HARVEST.

భక్తరాజ హనుమాన్

కృష్ణావతారంలో శ్రీష్టుడు దేవలోకంనుండి పారిజాత పృష్ఠాన్ని. దేవేంద్రుని అయింది, తీసుకువచ్చి సత్యభామకు యిచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఆ విధంగా తన కోరిక నెఱవేర్చుకుని వలస శ్రీకృష్ణునికి తనకన్నా ఎవ్వరూ యెక్కువకాదు, తానే గొప్ప అనే గర్వం సత్యభామను అవహించింది.

అదే సమయంలో విష్ణుమూర్తి వాహనమైన గరుత్మంతుడు కూడ తనకన్నా పెంకగా దిగిరగంపాడు, విష్ణుమూర్తి సన్నిహితులు లేరనే గర్వాతిశయంతో వున్నాడు.

దేవేంద్రుడు కూడ దాదాసుడుని చేతులు లందించటముతో దేవతలందరికీ తానే అధిపతిని, తనమే గెల్వగంపారెవరూ లేరనే అహంభావముతో ఉన్నాడు.

జగద్గురువైన శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు యీ మువ్వురికీ సరిఅయిన గుణ పాఠం చెప్పి వారి స్థానాలేమిటో వారికి తెలియచెప్పాలనుకొని ముఖానికి విచారం అలముకొని సత్యభామ వద్దకు వెళ్ళాడు. శ్రీకృష్ణుని విచార వదనం చూసి సత్యభామ వ్యాకులంతో, "నా ప్రభువా! మీ అంతటివారికి విచారించవలసిన అగత్య మేముంది! మీ అర్థాంగివైన నాతోచెప్పి ఆ దాదామ నన్నుకూడ పంతుకోసింది" అని పలికింది.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, "దేవీ! పెద్దగా విచారించవలసిన విషయమేమీలేదు. నా భక్తులొక్కరు నాకు మరమయిపోవడమే నేను విచారించడానికి గల కారణం.

అతడు నాకెంతో సన్నిహితుడు. ఇంకా చెప్పాలంటే ప్రద్యుమ్నునికన్నా (శ్రీకృష్ణ-సత్యభామల సంతానం) సన్నిహితుడు, క్రియమైనవాడు. ఇన్ని మాటలేం నాయా శరీరంకన్నా నాకు అస్త్రము!" అనగా సత్యభామ, "ఎంత అశ్వర్యం! మీకు క్రియాశీలమైన నా గుఱించి కూడ మీరింతగా యెప్పుడూ విచారించటం చూడలేదు. అతని వద్దకు వెళ్లాలని నడంబడి! ఇంతకీ మీ దీపెనలు పొందిన ఆ మహాభక్తుడెవరు? దయచేసి అతనిపేరు చెప్పండి. అతని వివరాలు తెలియజేయండి" అని అడిగింది.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, "నాభక్తుని యేకాంత భక్తిని నువు అర్థం చేసుకోలేవు అతనిని యిక్కడికి రప్పిస్తాను, అతనిపేరు, 'హనుమాన్'. అతనొకకోతి. ఇప్పుడు గంధమాదన పర్వతాలలో నివసిస్తున్నాడు అతని హృదయంలో నాకుతప్ప మరెవ్వరికీ స్థానం లేదు. క్రిందటి అవతారంలో నేను రాముడిని, అంజనేయుని విశిష్ట మయిన శక్తివలన నేను రావదాసుడుణ్ణి అంతం చేయగలిగాము. ఇంద్రుడు మాయాశక్తివలన లక్ష్మణుని మూర్ఛపోయినప్పుడు, విరక్తితో నేను అల్పాహారి చేసుకుందామనుకున్న సమయంలో అంజనేయదే నాకు పునర్జన్మనిచ్చాడు. అయితే వచ్చిన చిక్కంతా అంజనేయడు కృష్ణుడిగా నన్ను గుర్తించడు, విలువివ్వడు. అతనికోసం రాముడి రూపం నేను దాల్చాలి. అది నేను చేయగలను. నేను ఆలోచిస్తున్నది జానకిగా నువు రూపు దాల్చుతావా? లేక రుక్మిణి దాల్చగలదా? అని" అన్నాడు. అది విని సత్యభామ నవ్వి, "ఇంతేవా! జానకిగా నేను నిలబడతాను, మీ భక్తుడిని రప్పించండి" అని తేలికగా పలికింది.

శ్రీకృష్ణుడు తనవాహనమైన గరుత్మంతుడిని తలుచుకోగానే మధుక్షణంలో అంజలి పుటించి, వినయంతో శ్రీకృష్ణుని ముందుప్రత్యక్షమయి, 'స్వామీ! ఏమి ఆజ్ఞ?' అని అడిగాడు. అంత కృష్ణుడు, "గిరువా! గంధమాదన పర్వతాలకు వెళ్లి అక్కడ నివసిస్తున్న నా భక్తుడయిన హనుమంతుని వద్దకు వెళ్లి అతనిని నేను చూడాలనుకుంటున్నానని చెప్పు. ఇంకా యిలా చెప్పు. నీకా సమేతంగా రాముడు ద్వారకలో నీరోసం చూపున్నాడు అని చెప్పు. చెప్పి వెంటనేరా" అన్నాడు. గరుత్మంతుడు కృష్ణునికి తక్కితో సమస్కరించి వాయువేగ మనోవేగములతో గంధ మాదన పర్వతాలకు వెళ్లి అక్కడ రామునామ సంకీర్తనలో మునిగి తేలుతున్న అంజనేయుని చూచి శ్రీకృష్ణుని సందేశాన్ని వినిపించాడు.

ఈ రోగా శ్రీకృష్ణుడు గరుత్మంతుడిని పంపిన వెంటనే దేవేంద్రుని తలచు

కాని ఆరకు. ప్రకృతిమనగానే, “ఇంద్రా: నానాంఽపీఠిగుప్తుం సద్వేదీ పుంః
హుమాన్ దాగానే ఆరకిని అని ఆరకు వర్చిస విషయం నాతో చెప్పి ఆరకిని
లోపలికి పంపించు” అని చెప్పాడు.

పితామహుని చూచి భక్తితో కన్నీటి పాములు పడినట్లు చూస్తున్నాడన్న
వార్తను విని అంతఃపురము లోనున్న రాజునకు దయగల గురువునుండి
తీసికొని వచ్చిన పాత్రలను పంపించాడు. వచ్చినవి అయిపోయినవి గురువుడు
అతివేగంతో కృష్ణుని వద్దకు బయలుదేరాడు. కాని అతను బయలుదేరేసరికి
ప్రయాణ సన్నాహాలే చేసుకొని పొయ్యిమంటలు అతను ద్వారకకు చేరుకోవలసివే
ద్వారకలో కృష్ణుని యాదేముందు వున్నాడు. ఇంకొకటి మాడగానే అంతఃపురమును,
"వాదేవుడెక్కడా?" అని అడిగాడు.

అంతేమీని గొంత విడగానే శ్రీకృష్ణుడు క్షణార్థం నిశ్చలములలో
శ్రీరాముని దూపు దార్చి చక్కదాసు వంట చూశాడు. సత్యరాసు యెంత ఎక్కు
ప్రయత్నం చేసిని సీత దూపు దార్చలేక ఎక్కువో కలవంచుకుంది. అప్పుడు శ్రీ
కృష్ణుడు దక్కిటివంట చూశాడు. దక్కిటి మధువు తాలో సీత దూపుదార్చి రాముని
ప్రస్తుతా నిలబెడి

అవతరం వీరి గుర్తుల వద్ద యంద్రుడు అంజనేయునితో, "నన్ను యిక్కడ
చెలకడు. నేను లోనిది చెప్పి ఆయనకు అనుమతి తీసుకొని నిన్ను లోపలికి తీసుకు
వెళ్తాను" అని చెప్పాడు. యంద్రుని మాటలు విని అనహదంబో లోని శ్రీరాముడై
తనకు, తనకు గుండ్రముగా తిప్పుకుని దేవేంద్రుని అక్కర తీసికొని వెళ్తానని గిరిగదా
తిప్పుకుని, "నా రామునిక్కడ? నా బొంగురయి నాకు చెప్పిరా" అని వేచిరెత్తి
పోయి వెళ్తున్నాడు. అప్పుడు అలా వెళ్తుండగానే వీరమేధుకాముడై వ రాముడు
అతని ముందు చెడుతనా మాటివ నేనునున్నా సీతావేదకంగా ప్రత్యక్షమయ్యాడు
రాముణ్ణి చూచిన వెంటనే అంజనేయుడు, అపరాధికయంబో ఉద్బుధునిన నీళ్ళుగం
జేసాడు. ముఠలు చోరాలన గొంతులతో, నలుగురున్న శరీరంబో శ్రీరాముని పాదం
వద్ద అవతరించాడు. "ప్రభూ! నాకింత అదృష్టం కంగదానికి కారణం
ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

[illegible]

లేక ఉండిపోయాను. పీత కూర్చుంటే పున్న దుక్కిటి జుట్టాయంతో అంటింది
 లబ్ధి. అను, యాతర బోధ్యపదార్థములనూ, అంజనేయుడు ఎంతో ప్రీతిగా చూసినాడు.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, "అంశనేయా! ఎందుకో విష్ణు చూడాలనిపించి గుడిని వంటించాడు. నా దిరకాం వాంఛ తీరింది. ఇంక మళ్ళీ మళ్ళీ వాడెంతో ప్రీతిరద్రుత పితాంకనేమకు గండమానన పర్వతాలకు చెక్కుదిరంతేపై పట్టియ్య!" అని ఆశీర్వదించాడు.

అవిదంగా బిగ్గడమైన శ్రీ సృష్టవరచూర్ణ బరేసాని ముగ్గురికి గర్వరంగం
చేసి అంజనేయస్వామి శక్తి సామర్థ్యాలను లోకానికి వికలం చేసి అంజనేయస్వామి
కవచా గం అర్చియకమ ప్రదర్శించాడు.

కర్మాన్ని పరిరక్షించడానికి, కష్టంపై కాపాడడానికి, భక్తరాజు అయిన
అంజనేయుడు చిరంజీవిగా వున్నాడు.

(అంగమూలానికి పీఠామనాదం)

(From A Readers Harvest)

రాగ రాజయ్యక పైన వంకీరనము

రాగ తాళయుక్తమయిన రామనామ సంకీర్తనము అష్టావ్య శక్తివంతము.
ఈ మూడేటి పద్యములను ఆ ముట్టు ప్రక్కల ప్రదేశాన్ని ఆశ్రయించి మునుపైన
గాను, ఇదిర్చుచున్నది. అనంతము కలిగించి నదిగాను భర్తలను మునుపించేది
గాను కయాదు చేయును.

—మహారాజాధి.

From. 'A Reader's Harvest'

పత్రిక

మన జీవిత గమనాన్ని పరిశుభ్రమైన, మృదువైన దానిలో మడిపించాలంటే 'మర్కట' అనబడే విద్యార్థినిమండి మన ఆత్మార్థ్యమను ప్రేరణ పొందించుకోవాలి.

— మహాత్మాగాంధీ

From 'A Readers Harvest

చరణ కమలములు మహిమలు

ఏ చరణ కమలములు శివుని హృదయ వరోవరమున వదా శోధించు చుండునో;

ఏ పాదపద్మములను వ్యరించిన మాత్రమున వకం కలిదోసములు హరించు కొని పోవునో;

ఏ చరణ వృక్షచే ఆహార్య తరించెనో;

ఏ పాదములందు లేవ గంగ అవతరించెనో;

శ్రీరాముని అపివ్య చరణములను అలనాడు జనములు ప్రత్యక్ష చేసి భాగ్య ముండెను!

—తులసీరామాయణము.

ఆ శ్రీరాముని సంతక నామ స్మరణచే కలియుగమున గాంధీ మహావీరు గుడాత్ముడై మామన కళ్యాణమూర్తిగా విరాజిల్లెను

శ్రీ కొమ్మూరు భాస్కరరావు.
From A Raders Harvest

జీవశక్తి—భగవంతుడు

జీవుని శక్తి అంతయూ కలిసి ఒకటి (X) అనుకొనిన, ఆ ఒక్కటిని అవంతములో హెచ్చించిన భగవంతుడగుము.

From 'A Reader's Harvest

వ్యక్త విముఖత్వము—దైవ సుముఖత్వము

వారయములో నెంచితేర్చుచు, విష్ణుయములో గురుత్వంతుడు, రామా యములో హనుమంతుడు ఏ ప్రకారముగా అపీనురై యుందునో చూడుడు.

వారి ముఖములు భగవంతునికి నేరుగా ముండును వారు కొంచెము కూడ వంతుగా కూర్చున్నాడు. అవగా వ్యక్తవిముఖత్వము, దైవ సుముఖత్వము వారి దైవత్వం వ్యక్తమగుచున్నది. వారి ముఖ పద్మములందు భక్తి ప్రపత్తులు, వివర విలేయకలు, అధ్యాత్మిక తన్మయత్వము ఉద్భవించుచున్నది. ఆ విధముగా వారు హుచ్చించి సర్వములను, 'భాగ్యత' పద్ధిదానంప చరత్రాహ్మము నవ రోకించి భక్తులు కండు' అని ప్రబోధించుచున్నారు.

—గోపనానములు.
బ్రహ్మచారి గోపాల్.

నామాపరాధములు

నామ సంకీర్తన చేయుటకు ముందుగా నామాపరాధముల వివరము తెలిసి కొనుట ముఖ్యము. ఒక్కమారు నామోచ్చారణ చేయుటవలననే మహాఫలము కలుగునని శాస్త్రము శాసించుచుండగా, అనంతకాలము నామోచ్చారణ చేసిననూ ఫలము సిద్ధింపజుండుట అశుభవములో కనిపించు చున్నది. మనకు తెలిసియు, తెలియకయు నామాపరాధము జరుగుచుండుటయే యందుకు కారణము. ఈ నామాప రాధములను వివరముగ తెలిసికొని, హృదయమున జీర్ణింపజేసుకొని, విశ్వాస ముతో, అర్చితో భగవన్నామోచ్చారణ చేసిన దాని ఫలము తప్పక కలుగును.

నామాపరాధములు పది విధములు :-

1) సత్పురుషునింద :- సత్పురుషులవలననే నామము లోకమున ప్రచారము నొందును. కాన సత్పురుషునిందను నామము నహించదు.

2) శివకేశవులయందు భేద ర్శి :- శివకేశవుల నామ గుణములను భేద బుద్ధితో చూచుటయు నామమునకు అహితము చేయునట్లే యగును.

3) గురు వింద :- గురువును, ముఖ్యముగా నామోపదేశము చేసిన గురువును విందించుటయు నామాపరాధమే యగును.

4) శ్రుతి శాస్త్రవింద :- భారతీయ జీవిత విధానమునకు అధారభూతములగు వేదములను, ధర్మశాస్త్రములను విందించుట మహాపరాధము.

5) నామమందు అర్థవాద కల్పన :- శాస్త్రములందు వర్ణితమైన భగవ న్నామ సుహృదము సత్యము కాదనియు, ప్రళంసామాత్రమేయనియు తలచుట అర్థ వాదమనబడును. ఇది మిక్కిలి భయంకరమైన అపరాధము.

6) కామలంకార మారగ గొవి పావనృత్తి కలిగి యుండుట :- హింస, దుష్టతము మొదలగు దుష్టకార్యముల నాచరించుట, నామస్మరణ వలన సర్వ పాపములు తొలగునని తలచుట మహాపరాధము. ఇటువంటివారు ప్రత నియమాదుల చేతను పవిత్రులు లోకాలరు.

7) ధర్మప్రచారయందును, నామసంకీర్తన సమయమున :- దాన, ధర్మ, ప్రత, హోమాది కుభకర్మలతో నామమును వమానమని తలచుట నామాపరాధము.

4)

8) విముఖుని యెదుట నామోపదేశము :- విముఖుడు, క్రద్ధా విహీనుడు వినుచుండగ నామోపదేశమును చేయుటయు అపరాధము.

9) నామమునందు ప్రేమ లేకుండుట :- నామ మహాత్యము వినినను నామమునందు ప్రేమ లేకుండుటయు అపరాధము.

10) అహంకార మమకారములను పరమ పురుషార్థములని తలచుట :- అహంకార మమకారములనే పరమ పురుషార్థములుగా భావించి నామస్మరణ చేయు చుండుటయు నామాపరాధము.

నామాపరాధ మొనరించిన జారల సమస్త దురితములను, నామమే హరించును. గన విరంకర నామస్మరణచేతనే సర్వపాపములు తొలగిపోవును. నాలుగు వేదముల (ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద అధర్వణ వేదములు) యధ్యయన పంతు భగవద్వాచము వలనవచ్చును.

— శ్రీ శ్రీ శ్రీ అవధూతేంద్ర సరస్వతి స్వామివారి భగవద్వాచ సంగీతన

భగవంతుని పొందుటకు మార్గములు

మానవ జన్మము దుర్లభము. ఈ జన్మలో మనము దీనిని అహర, నిద్రా రహిత మైచనాదుల పశువులవలె వినియోగించి తరబోపాయము చూచుకొను చుండిన, చేత బాటకన నిధిని కోగొట్టుకున్నట్లు కాగలదు. ఈ మానవ జన్మము మరల వచ్చునను నమ్మించు మనకు లేదు. కావున నీ జన్మమునందే తరించు ముపాయము వెదుకుకొనవలయును. మనమే జనన మరణ సంసారమునుండి తరించుటకు జనన మరణ రహితము, కావ్యమువగు భగవంతుని ఆశ్రయించ వలయును.

భగవంతుని ఆశ్రయించుటకు మార్గమెట్టి? 1) కొందఱు విష్ణును కర్మము ద్వారా అరాధించును, 2) కొందఱు భక్తి మార్గమునను, 3) మరి కొందఱు జ్ఞాన మార్గమునను 4) అన్యులు ప్రవర్తి మార్గమునను ఆయన నారాధించును.

విష్ణు మార్గము పనునరించినను ఆయనను పొందవచ్చును పైన చెప్పిన నాలుగు మార్గములలో ప్రాతిపదికగా మన్నది భగవద్వాచము. భగవద్వాచ సంగీతన స్మరణమును రావణుని దుష్టత సహాయము చేయగలదు. కావున నామ సంగీతనము

చేయునపుడు రావణుడు వచ్చుట, రావణుడు వచ్చుట కిర్తనములలో కీర్తించుట వలన పరిపూర్ణత కలుగును.

— శ్రీ కందుకూరి వేంకట కవివర్యులు, బులుసు సూర్యప్రకాశ కావ్యగర్వచే రచింపబడిన ప్రస్తావన, అవధూతేంద్ర స్వామి గ్రంథములోనిది.

ఆలయంలో పరమేశ్వరుని దర్శనం ఎలా చేసుకోవాలి?

చాలామంది భక్తులు శివాలయములోనికి వెళ్ళినప్పుడు ముందుగా నందికి నమస్కరించి నంది మీదుగా పంగి గద్దాలయములోనున్న పరమేశ్వరుని చూచి, అప్పుడు గంటకొట్టి పరమేశ్వరునికి నమస్కరించి పూజలు మొదలయింపని చేయించుకుంటారు. ఇలా యెందుకు చేస్తుంటారో మనకు తెలియకపోయినా, అందఱూ చేస్తున్నారని మనం కూడ చేస్తుంటాము. ఎందుకు అని తెలుసుకోవలసిన అవశ్యకత ఉంది. పరమేశ్వరుడు నిత్యం తదేకదీక్షతో ద్యానంలో ఉంటాడు. ఆయన ద్యానానికి భంగం కలిగితే ఆ కోవలో తన మూడోము తెలిస్తే యెదురుగా ఉన్న వారు భస్మం అవుతారనీ, లేకపోతే కోరికలు నిర్ధించక పోవడమయినా ఇరుగు తుండని భక్తులు నమ్ముతారు

పరమేశ్వరుని ద్యానానికి భంగం కలుగకుండా నిత్యం ఆయనను సేవిస్తూ ఆయనను పదలకుండా ఎదురుగుండా ఆశీర్వాదాలతో ఆయననే చూసుకుంటూ భక్తిపార వశ్యంలో నందిశ్వరుడు (శ్రీత్రపాలకడు) ఆసీర్వాదం ఉంటాడు.

అందుచేత భక్తులు మూడుసార్లు ఆలయ ప్రవేశించేసి (ఆ సమయంలో— యాని కానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతానిచ, తాని తాని ప్రణళ్యంతి ప్రవక్షిణ వదే వదే— అంటూ మననం చేసుకోవాలి) నందిశ్వరునికి నమస్కారంచేసి నందిని ప్రసన్నం చేసుకొని నంది కుడి ప్రక్కను నిలబడి కుడిచేతి చూపుడుప్రేలు, బొటనప్రేలు నంది రెండు కొమ్ములమీద ఉంచి మన ముఖం శివునికి కనిపించ కుండా యీ రెండు ప్రేళ్ళు నందులో ముంచి, శివుని చూస్తూ, ఆ సమయంలో ఎడమచేతిలో నందిలోకి చిరువుగా ఉన్న సున్నితమైన ప్రదేశాన్ని తాకాలి మనం ఆ ప్రదేశాన్ని తాకగానే నందికి బళ్ళు కలరిరించి సుందరోసున్న గండలు సున్ని రంగా, మదురంగా శబ్దం చేస్తాయి. ఆ శబ్దానికే ద్యానభంగం జరిగినా తనకు పరిచిత

మైన మువ్వల శబ్దంగా గుర్తించి శివుడు తన భక్తుడే శబ్దం చేస్తున్నాడని ప్రసన్నంగా వుంటాడు. అప్పుడు గంటకొట్టి శివుని చర్మనం చేసుకొని పేవించిరావాలి.

ఇటువంటివి తెలుసుకొని చేస్తే మన చర్యలు పరిపూర్ణంగా వుండి మన కోరికలు విడిస్తాయి.

— స్వీయానుభూతి.

ఆరియంలో శతకోపం (శతారి) చేనికి మన తలమీద పెడతాడు?

రామాయంలోగాని, వేణుగోపాలస్వామి ఆరియంలోగాని, శివాయంలోగాని, అమ్మవారి ఆరియంలోగాని, అంజనేయస్వామి ఆరియంలోగాని మరే ఆరియంలోగాని భగవంతుని దర్శించినప్పుడు పూజారిగాడు మన తలమీద శతకోపం పెడతాడు అందులో విశిష్టత యేమిటి?

కొంతమంది భక్తులు పూజారి శతకోపం తలమీద పెట్టినప్పుడు భక్తికోరం పంది నమస్కారం చేస్తుంటారు. మరి కొంతమంది కనీసం తలకూడ వంచకుండా పూజారిమందు మనం కలవంచేదేమిటి అన్నట్లు నిర్వికారంగా నిలబడతారు. శతకోపం విశిష్టత తెలుసుకుంటే అలా నిలబడలేము.

మనం ఏవో కోరికలతోనో, భగవంతుని ఆశీస్సుల కోసమో దేవుని దర్శనానికి వెళ్లి పట్టుకాయలు సమర్పించుకొని పూజాలుకూడ చేయిస్తుంటాం.

పూజారి మన గోత్రనామాలతో దేవునికి పూజవేసి మనం తెచ్చిన పట్టుకాయలు భగవంతునికి అర్పించి మనకు తీర్థం యిస్తూ శతకోపం మన తలమీద పెడతాడు.

ఆ శతకోపమీద భగవంతుని పాదాలు ముద్రింపబడివుంటాయి. మనం అంతరం భగవంతుని (విగ్రహం) పాదాలు మన తలతో తాకిలేము. అందుచేత శతకోపం రూపంలో భగవంతుని పాదాలు పూజారి ద్వారా మన తలమీద ఉంచబడితాయి మరి ఇటువంటిప్పుడు మనం మామూలుగా ఉండగలమా?

— స్వీయానుభూతి.

నీవు చేయదగిన సహాయం

అన్ని సమయాం లోను

అన్ని స్థలముల లోను

పర్యవర్తకము ద్వారా

పర్యవర్తకము

నీ జీవితాంతం సత్యము

నీవు చేయదగిన సహాయం చేయ

— JOHN WESLEY
(అంగ్లమతం)

పితృ కార్యాలు — పైతృ కార్యాలు

పితృ కార్యాలు నెరవేర్చేటప్పుడు పితృ పంచెలు గాని, నూలు పంచెలు గాని కట్టుకోవాలి. పట్టు పంచెలు కట్టుకోకూడదు.

పై పితృకార్యాలు నెరవేర్చుటప్పుడు మాత్రం పట్టు పంచెలు కట్టుకోవచ్చును. అవి లేనివారు నూలు పంచెలు కట్టుకోవచ్చును.

— శ్రీ కొమ్మూరు భాస్కరరావు

శ్రీరామ మంత్రం—తారక మంత్రం

పరమేశ్వరుడు విశ్వం జపించేది శ్రీరామ మంత్రమే ! ఈ తారకమంత్రం పరమేశ్వరుడు మొట్ట మొదట పార్యటించేది ఉపదేశస్తూ 'విష్ణు సహస్రనామం' జపిస్తే యంత ఫలితమంద నో శ్రీరామ నామాన్ని జపిస్తే అంత ఫలితము కలుగును. అవి చెప్పెను.

ఈ తారక మంత్రం బ్రహ్మదేవుడు నారద మహర్షికి ఉపదేశిస్తే నారదుడు ఒక వేటగానికి ఉపదేశించాడు. ఆ వేటగాని యీ మంత్ర మహిమ వల్ల వాల్మీకి మహర్షిగా మారి సంస్కృతములో శ్రీ రామాయణ మహాకావ్యం రచించెను.

జటాయువు, శంఖి యీ తారకమంత్రం జపించుట వలననే ముక్తివి పొందారు. అంజనేయస్వామి యీ రామనామ జపం వలననే శ్రీరామునికి పేవకుడు, మిత్రుడు, అత్తడు అయి చిరంజీవిగా వర్ధిల్లుతున్నాడు.

తులసిదాసు యీ నామ జపము వలననే శ్రీరాముని దర్శించ గలిగి 'రామ చరితమావన' గ్రంథము వ్రాయగలిగాడు.

సమర్థ రామదాసు 12 సం॥లో 13 కోట్లు సార్లు యీ మంత్రం జపించి తారకదేశమంతా పర్యటించి ప్రచారం చేశాడు.

“ఎవరైనా, ఏ వ్యంశోనైనా, ఏ విధంగానైనా, ఏదేశంలోనైనా యీ మంత్రాన్ని జపించవచ్చు, లిఖించవచ్చు. ఈ మంత్రం పాపములను నాశనము చేసి ముక్తిని ప్రసాదించును” అని పురందరదాసు తెల్పెను.

శ్రీరామ మంత్రము వకలవేదసారము. ముక్తి మార్గమునకు సాధనము. భక్తితో, వ్యూహముతో న్మఃఃచారి. కాంతిని, ఆనందాన్ని, భగవద్దర్శనాన్ని ప్రసాదించును.

ఈ మంత్రం వందనే భారతదేశాన్ని అహంసా పద్ధతిలో దాన్య విముక్తిని చేయగలిగే మానవీకరిలాన్ని మహాత్మాగాంధీ సంపాదించెను.

—నర్గుడు కేశవదాస్ జీ.

మన వేదాలు—మాక్స్ ముల్లర్

ఎంతో ప్రాచీనమైన, మహాత్మ్యమైన మనవేదాలు మొట్టమొదట మన దేశ రాషట్ర్ముల ప్రాచీనమైనది లిఖితాన్ని యిది ప్రచారంలోనికి వస్తే అనామకులు, అర్హత లేనివారి చేతిలో పడి విప్రయోజనమవుతాయనే భయంతో గురువులు మన వేదాలను అర్హత కలిగిన వ్యక్తులకు చెప్పేవారు ఆ విధంగా తరతరాలుగా యీ వేదాలు వంశపారపర్యంగా, గురుమతంగా వ్యక్తులకు చెప్పబడేవి. అంతేగాని లిఖితాన్ని పండితులకు అందజేయలేదు.

1760 లో ఇర్మస్ పండితులు మనదేశం వచ్చారు. పోర్చుగీసువారు, డచ్ వారు, ఫ్రెంచ్ వారు ఇంగ్లీషు వారు వచ్చి వ్యాపారాలు చేసి మన సంపదను తీసుకు వెళ్తే ఇర్మస్ వారు మన వేదాన్ని తీసుకు వెళ్ళారు 1780 లో J Adverd Thomson ఈ దేశానికి వచ్చి తన అభిప్రాయాన్ని (Comment) వ్రాశారు. అప్పటినుండి ఇర్మస్ వారు మన వేదాపాటిలను, ఉద్బంధ పండితులను వారి దేశం తీసుకు వెళ్ళి వెంట తరలి వారిని పోషించి వేదాలను, వాటి సారాలను గ్రహించి వాటిని ఇర్మస్ రాషట్ర్ములకు వ్రాయించారు.

19 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో Max Muller అను ఇర్మస్ పండితుడు మన వేదాలను ఇర్మస్ రాషట్ర్ములకు అంగ్లాండులోనికి తరలించాడు. అయిన లోకానికి 17 నుండి 18 గంటల వయస్సు వదిలేసేవారు. అంగ్లాండు వాదాలు మూడు 100 Volumes వచ్చాయి వాటికి పేరు (INDEX) 1000 పేజీల గ్రంథంగా వచ్చింది.

“నిష్కామ జీవితం నిర్వయత్వం యిస్తుంది. నిర్వయత్వమే-అమృతత్వం” అని చవిపోయే ముందు (20-10-1900) అన్నారాయన.

సుఖప్రాప్తికి ఈశ్వరానుగ్రహము

భక్తులారా! ప్రపంచములోని ప్రతిజీవి సుఖమును కోరుకోమట నహిజము. అందులోనూ బుద్ధి ప్రధానుడగు మానవుడు సుఖప్రాప్తిని కాంక్షించుటలో అశ్రమము లేదు. కాని అడుగడుగునా సంభవించుచున్న కష్టములు, నమస్కలు మానవుని సుఖపక్షకు, సుఖప్రాప్తికి అడ్డుతగులుచున్నవి. అట్టి కష్టనివారణకు మహత్ములు ఈశ్వరానుగ్రహము అవసరమని చెప్పుచున్నారు. కావున ప్రతి ఒక్కరూ దైవానుగ్రహమునకై నిరంతరము ప్రయత్నించవలెను. జనము, స్తోత్రపఠనము, అర్చన, సంకీర్తన యిట్టివే మనస్సుకు దైవవరముగా చేసి దైవానుగ్రహమును ప్రాప్తింపజేయు సాధనలు.

ఈ సాధనలు సకామముగా చేసినచో ఐహిక సుఖములు, విష్కామముగా, ఈశ్వర ప్రీతితో చేసినచో అంతఃకరణ శుద్ధి కలిగి తద్వారా జ్ఞానప్రాప్తి కలుగని శాస్త్రములు వేనోళ్ళు చాలుచున్నవి.

కావుననే అన్తికులగు మానవులెల్లరు వారి వారి సంప్రదాయముల వమన రింది జప, ద్యాన, స్తోత్ర పఠనాదులు చేసికొనుట అధారమైయున్నది.

—మాతా నిరంజనానందగిరి

శ్రీ అత్మ-రామాశ్రమము కొవ్వూరు.

(నిత్యానుష్ఠానము-తొలివలుకులు.)

ఉపనిషద్బోధ

సముద్రములో లంగరు పడవేసి ఓడను నడిపిన ఏలాగున పోజాండ్, అలాగున దృశ్యమగు సంసార సాగరములో మనస్సెడి లంగరు పడవేసిన వారికి యెంతగా ద్యాన జపములు చేసినను చేయకారము కలుగుట యిస్తరము. ద్యానము చేయునప్పుడు దృశ్యమేమియు జ్ఞానమునకు రాకూడదు. దేహేంద్రియములన్ని టిని మఱపు చేసికొనవలెను. అనగా చుట్టూ కనిపించెడి ప్రపంచము జ్ఞానము రాకూడదు. రాదు పురుషులుగాని, స్త్రీలుగాని అనుష్ఠింప దండరాదు. ద్యానము చేయునప్పుడు దేహస్పృశిగాని, దృశ్యవృత్తిగాని యుండిన మనస్సు యింను చేయకారములోనికి ప్రవేశించుట లేదని గ్రహించవలెను.

మాది రంధ్రములో దారము వెక్కిరించునప్పుడు యేలాగున చేతులు నిక్కం
ముగా ముందవలెనో, అలాగున మనస్సు నిక్కంముగా మన్నవారికే బ్రహ్మ
రంధ్రములో అనగా ప్రకృతి రహిత ప్రబోధములో నిలకడకలుగును.

ధనస్సులో శరమునను పంపించువాడు యేలాగున నిక్కంముగ ముందునో,
అలాగున అత్యవ్యాసమందు నిలకడ కలిగి యుండువారే మనస్సును ప్రకృతినిదాటి
పరమాత్ముని పొందగలుగుదురు. అనగా అట్టివానికి అమనస్కము కలుగును.
కనుకనే ఉపనిషత్తు యీలాగున చెప్పుచున్నది.

“ప్రణవో ధమక్యోహ్యోక్త్యా బ్రహ్మతర్లక్ష్యమువ్యతే

అప్రమత్తేన వేదవ్యం శరవత్తస్మయో భవే.”

“ఓం కారమే ధనస్సు. మనస్సే బాణము, బ్రహ్మమే లక్ష్యము. అ
లక్ష్యమును చేరవలెననిన జీవుడు అప్రమత్తుడై ఏకాగ్ర చిత్తుడై, తదేక నిష్ఠుడై,
లక్ష్యమందే మనస్సు సంलग्नమైనవాడైయుండవలెను.”

ఇట్టి ఉపనిషద్బోధము ముముక్షువులు చక్కగా గ్రహించినవారై ప్రణవ
వ్యూహపుడగు పరమాత్ముని నిక్కం చిత్తుడై ధ్యానించుచు బంధ విముక్తిని, పరమా
నందమును పొందుదురు గాక:

—మహర్షి పద్మరు శ్రీమత్యాశస్వాములవారు.
వేదాంతభేరి, జనవరి 1967, సంచిక.

కాంతిగీతము

ఆకాశంబున కాంతి వెలుగు గాక;

స్వర్గదామమున కాంతి ప్రతిష్ఠితమగును గాక;

జలములందు కాంతి సుప్తిరందిగుగాక;

వృద్ధియందున కాంతి కీర్తింపబడుగాక;

నకల వృక్షంతా గుర్తుమయందు కాంతి

నకతము ప్రవహించును గాక;

సమస్త చరాచరములు కాంతిలో వ్యాప్తింపబడుగాక;

సర్వ గృహముల కాంతి వ్యాపింపబడుగాక;

లోకా సమస్తా స్ఫురినోభవండు.

ఓం కాంతి కాంతి కాంతి:

—ఓంకార మహారాజ్
ఓంకార అశ్రమము

కలి కల్మషనాశన మహామంత్రము

(కలి సంకరణోపనిషత్తు)

కలి సంకరణోపనిషత్తునందు బ్రహ్మదేవుడు, వారడనకు కలికాల దోషము
లను నిర్మూలించుటకు చక్కని మంత్రమును ఉపదేశించెను. అ మంత్రమునే
“కలి కల్మషనాశన మహామంత్రము” అని చెప్పుదురు.

అది ఏమనిన “ఓమ్. హరేరామ హరేరామ రామ రామ హరే హరే

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే”

ఈ మహామంత్రము పదునాఠవరములతో గూడియున్నది. దీనినే షోడశాక్షరి
మహామంత్రమనియు అందురు. ఇద్దానిని భక్తి పూర్వకముగ జపించువారికి పాప
క్షయమై మహత్తర శ్రేయము కలుగ గలదు. దీనిని మించిన ఉపాయము యే
వేదమందును లేదు. ఈ రహస్యమునే యీక్రింది ఉపనిషత్ శ్లోకము నిరూపించు
చున్నది.

“ఇతి షోడశకం నామ్నాం కలి కల్మష నాశనమ్

నాశః పరకరోపాయః సర్వ వేదేషు దృశ్యతే.”

కొబట్టి ముముక్షువులు శ్రద్ధా పూర్వకముగా పైన తెలిపిన మహామంత్రమును
జపించుచు, తదర్థమును మననము చేయుచు, సచ్చిదానంద స్వరూపులగు శ్రీరాముని
యెడల, శ్రీకృష్ణమూర్తి యెడల అనన్య భక్తి కలవారై భగవత్కృపకు పాత్రులై
తరించుదురు గాక:

—శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాముల వారు.
వేదాంత భేరి, 1967 జనవరి సంచిక.

అంజనేయస్వామికి ప్రయత్నముని నివేదన

రామాయణగాథ అంకటికి సుందరకాండ అతి రసవంతమయినది అంటారు.
అటువంటి సుందరకాండకు అంద అయిన శ్రీ అంజనేయస్వామి లలితను పూజ్య
శ్రీ ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి గారు “శ్రీ హనుమచ్ఛ్రీ” గా హిందీ భాషలో
చాల విపులంగా రచించగా ఆయన ఆదేశించగా డా॥ కె. కెవ నత్యవారాయణ
MA.Ph.D, హిందీ భాషాభివతి, శ్రీ వై. యస్. రిగవాల, నర్సాపురి, గారు

తెలుగులో చక్కగా అనువదించారు. అందులో రచయిత "తను యీ 'హనుమ చ్యుతి' గ్రంథము వ్రాయడానికి కొరణం ఆయనే అంటూ, ఎవరి చేత 'వాడు' ఎప్పుడు ఏ పని చేయించుంటాడు? అతని చేత ఆ పని అదే సమయంలో హఠాత్తుగా చేయించుంటాడు." అని చెప్తూ, "ఓ పవన తనయా! మీరు ఏ విధంగా ప్రేరేపించాడు, ఆ పని మీ ప్రేరణ చేతనే. మీ అనుగ్రహ ఆశీర్వాదాల చేతనే పూర్తయింది. ఇంకా మీరు ఈ సాంసారిక మాయా మోహంలో మనస్సు రమించటం వుంటే నట్లు అన్ని వేల ప్రపంచంతనలోనే సమయం గడచి పోయేటట్లుగా ఆశీర్వదించండి. కీర్తిం నట్లు అహంకారమూ, సాంసారిక వస్తువుల నట్లు మాయా మమకారాలూ కలుగరాదు" అంటూ ప్రార్థించారు. ఇంకా ఆంజనేయస్వామి గుడాలన్నీ వర్ణిస్తూ,

"ఓ రుద్రావతారు! మీరు అందరకూ స్వాములు. ఓ ప్రభువుకు అత్యంత ప్రేమదా! మీరు రాముని ప్రతిరూపులు. ఓ సర్వగత! మీరు రాముని సేవకులు, స్నేహితులు, బుర్రులు, మండ్రులు, వాహనము, పాహుకారు, నైనికులు, సర్వస్వ మూసు. ఓ జాషకీ ప్రేమ పాలికుడా! మీరు శ్రీరాముని అంతఃకలము. సేవకుడు ఎల్లప్పుడు స్వామిమండ్రే శ్రేష్ఠంగానే ఉంటాడు అందుచేత మీరు శ్రేష్ఠతములు. ఓ అంజనా మార అనందాన్ని వృద్ధిచేయు ఆంజనేయా! మీరు అంజనా మార గర్భాన్ని సార్థిం చేశారు. ఓ కేసరి చనియా! మీరు కేసరి వానర దురాన్ని పునీతం చేశారు. ఓ పవన చనియా! మీరు వాయువేగాన్ని కూడ తిరస్కరించి, జ్వరదు రంధ్రమింట కూడ చిన్నగా వుంటాడు, అనే రోజుల్లోని సార్థిం చేశారు. ఓ రవిల పుల కేశరీ! మీరు చంచల వానర జాతి గౌరవాన్ని వృద్ధి చేశారు.

ఓ రామహర! మీరు లంకను కొల్చి జగజ్జనని జానకి నుండి అనుజ్ఞ తీసు కొని, సుప్తగా మూడుమంది పుట్టుకొని, దుఃఖసాగరంలో మునిగి వున్న మీ స్నేహితులను వంశోపవరచారు. రామనకు పేత సమాచారాన్ని వినిపించి వారిని జన్మ జన్మాంతరాల దాకా ఎప్పటికీ మీకు ఋణపతి పున్నట్లుగా చేశారు.

ఓ సంకీర్తన ప్రేమదా! మీరు మీ రామ వివాహరక్తి చూపి భక్తులకు ఓక ఆదర్శ వివాహాన్ని చూపించారు. రామకథ జరిగే ప్రతిచోటా అత్రు విమోచన పుస్తకం అదేమని వింటుంటారు. మీరు రాముని ద్వార పాలకులు, జానకి ముద్దు పిల్లలు, భక్తులు "ఏకే బి ఆంజనా". భవనాగరాన్నించి తరింప చేసేవారు.

మీరు దీనులకు సర్వదా రక్షకులు. మీరు చూపై కనికరించండి! అనుగ్రహించండి! మీ అగార వర్తిత సాగరాన్నించి కొన్ని దిండు కణములను తీసుకొని కొంత నటన చేద్దామని అనుకుంటున్నాం. ఈ నటన చేయనట్లు మమ్మలను ఆశీర్వదించండి" అంటూ అర్చిగా ప్రార్థించారు.

ఆంజనేయస్వామికి ప్రేయమైనవి

మహావీర హనుమాన్ గొప్ప బలవంతుడు. చాల విచిత్రమైన, చాల సరళ స్వభావం గల్గిన సర్వసామాన్య దైవం. విష్ణు భగవానునికి వస్త్రాలు, అభరణాలు, పళ్ళు, పూలమాలలు, గంధము, అత్తరు యలాడివి ఎన్నో అలంకరణ వస్తువులు కావాలి. స్నానానికి పంచామృతాలు, గంధము, దివ్యాషటాలు, మహాషడలు మొదలగు పెక్కు వస్తువులు కావాలి. కాని మా యీ హనుమంతుణ్ణి చర్చిస్తే చాలు. అట్లు నివేదన చేస్తే చాలు, పూజ ఆయిపోయినట్లే! స్నానం చేయించే పనిలేదు చందన, ధూప దీపాల నిమిత్తం లేదు. దారానికో, పచ్చనికో, మాసానికో లేక సంవత్సరానికో ఒక్కసారి ఎట్టని వత్తం అర్పించండి. పూలమాల, పలాలా మీకు అర్పించాలని వుండే అర్పించండి. కాని లడ్డూ మాత్రం కప్పుని సరిగా కావాలి. అదికూడ శనగపిండిలో చేసినవి పాలకోదో చేసినవైనా సరే, లడ్డూ లేకపోతే హనుమంతుడు త్వరగా అనుగ్రహించడు. అట్లు లేకపోతే శ్రీరాముని ఆదేశాన్ని కూడ తరుమారు చేస్తాడు అంత యిష్టం!

—పూజ్యశ్రీ ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారిగారి
శ్రీ హనుమచ్ఛ్రిత గ్రంథములోనిది.

"దేదీ ఆంజనేయస్వామి"

జగన్నాథపురిని సముద్రము ఎప్పుడు తలచుకుంటే అప్పుడే నానదేస్తున్నాడు. ఇందువలన జగన్నాథునికి చాలా కష్టం కలుగుతుందేదీ.

ఒకసారి జగన్నాథుని శ్రీరామునితో నేరారోపణ చేశారు. అప్పుడు శ్రీరాముడు సముద్రానికి జగన్నాథునికి కష్టం కలిగించుటని చెప్పితే సముద్రము కలెసన్నాడు. కాని ఎవరికి ఎలాంటి స్వభావం ఉన్నామో అదిసోదీ. అప్పుడప్పుడు నానా రుగ్గణస్వరూప పట్టాన్ని కలుపుకొనే నానా శ్రీ జగన్నాథస్వామి మరం శ్రీరామునితో వివాహం చేశాడు.

అప్పుడు శ్రీరాముడు హనుమంతుని పిలిచి 'యీ నముద్రుడు జడ స్వరూపుడు, బొత్తిగా వివరించేడు. నీవు జగన్నాథపురిని రక్షించడానికి నముద్రపు ఒడ్డున బొత్తుని వుండు. ముందుకి పొంగివస్తే బుద్ధి వచ్చేలాగా గదతో గట్టిగా ఒక చెట్టు కొట్టవలసింది' అని చెప్పాడు.

హనుమాన్ అజ్ఞాపాఠకుడు కదా! జగన్నాథపురిలో నముద్రపు ఒడ్డున కూర్చున్నాడు. నముద్రునకు హనుమంతుని దిం పరాక్రమాలు తెలుసు! భయం చేత వట్టడాన్ని ముంచడంలేదు.

కాని జగన్నాథపురిలో హనుమంతునికి ఒక గొప్ప యిబ్బంది కలిగింది. జగన్నాథస్వామి అన్నం తింటారు. అన్నమే వారికి ముఖ్య భోజనం. అక్కడ అన్నాన్నే అందరికీ ప్రసాదరూపంలో ఇస్తారు. జగన్నాథుని జన్నానికి జగత్తంతా చేతులు సాచుతుంది. వారిదగ్గట వండి, వండని అంటూ, అదారమూ, ఎంగిలి, అలాంటివి వుండవు. జగన్నాథునికి నివేదన చేస్తేచాలు, అన్నం పవిత్రమౌతుంది దాన్ని ఎవరు తాగినా అంటులేదు. ఎక్కడైతే నా తీసుకొని వెళ్ళవచ్చు. హనుమంతునికి అన్నం దులిచడములేదు. మనస్సు విసిగిపోయి రాత్రిపూట మెల్లగా ఎవ్వరికీ తెలియకుండా అయోధ్యకు వచ్చి మనసారా లద్దంను భుజించి సూర్యోదయము కాకుండాపురికి తిరిగి వచ్చేవాడు.

నముద్రుడు, అవతారం చూసుకొని ఒకరోజు హనుమాన్ డ్యులను తినడానికి అయోధ్యకు వెళ్ళగానే, తనపూర్తి బలాన్ని వినియోగించి పురిని ముంచేశాడు జగన్నాథస్వామి వెదికించగా హనుమంతుని బాధ తెలియలేదు. అయిన అయోధ్యలో శ్రీరామునితో తిరిగి పిర్యాదు చేశాడు. శ్రీరాముడు అంజనేయుని నిలదీసి అడిగితే అయిన డ్లు తివలంకోవం తామ రాత్రిపూట అయోధ్యకు వచ్చి శ్రీరాముని కలుసుకోకుండా తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నట్లు అంగీకరించాడు

అప్పుడు శ్రీరాముడు జగన్నాథునితో అంజనేయునకు విత్యం లద్లు యేర్పాటు చేయమని ఆదేశించి, అంజనేయస్వామి కాళ్ళకు, చేతులకు సంకెళ్ళు వేయించి నముద్రపు ఒడ్డున బంధించి వుంచాడు. జగన్నాథపురిలో నేటికీ అయిన 'బేడి హనుమాన్' అనేపేరుతో వున్నాడు.

—శ్రీ హనుమచ్ఛ్రిత్ర

మూలం:- ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారిగారు.

అనువాదం: శ్రీ కె. శివ నత్యనారాయణ

మహాశివరాత్రి ప్రాశస్త్యము

పంచ భూతాత్మకమైన ప్రపంచాన్ని తనలో లీనం గావించుకొను పరమేశ్వరుని "ఓం నమఃశివాయ" అనే పంచాక్షరీ నామ స్మరణ చేసి మోక్షప్రాప్తి నందుకునే యీ పర్యవసం (మహాశివరాత్రి) మామకుద్ద చిహ్నమే నాటి రాత్రి వస్తుంది. వానర ప్రాయుడైన నరుని నలోత్తముడిగా మారుస్తుంది. ఈ పండుగ గొప్పదనాన్ని గూర్చి 'స్కాంధ పురాణాంతర్గతమైన శివాన సంహిత'లో 336 అనుష్టుప్పులలో అది భాషించబడినది

బ్రహ్మదేముడు ఒకప్పుడు తానే జగత్కర్తనని గర్వించి, పాలపంద్రావ పవ్వళించు నారాధ ణుని తివ్వించాడు. విరించి విష్ణుదేవుడు వీరావేశంతో క్రూరంను కొనసాగించగా లోకాన్ని గగ్గోలు వడినాయి ఆ నమయములో పైన తెలిపే పవిత్ర దినమునాడు పరమేశ్వరుడు అవలంస్తుండాళ్ళులో ఆపకరించి వారిద్దరి మధ్యనిలిచి తన వహివము చూపాడు. వరు ఆస్త్రాదు అడ్డంకం పెడుగక, సిగ్గుపడి పరమశివుని ఆధిక్యతను అంగీకరించారు శివుడు వారికి శివరాత్రి వ్రతం ఉపదేశించి వారిని తరింపజేశాడు. తదాది యీ ఉదంతం వ్రత సవతస్సరం భక్తలీ నాడు శివరాత్రి వ్రతం ఆచరించి పోతలు కలకం వలె వరగత వాచరిస్తాంది.

మహాశివరాత్రి నాడు జాగరణ చేసి శివ నామస్మరణం చేత వ్రతవిషయి స్వీయ సంకలహరణుడై "అక్షయిక ప్రియో పరమేశ్వరః" అన్నట్లుగా మహా న్యాసాభిషేకములు చేయించి ధన్యులవుతారు.

సుస్నాతుడై, నూతన వస్త్రాలు ధరించి పార్వతీవతికి పూజలు చేస్తూ శివ రాత్రినాడు జాగరణ చేసిన భక్తులను యమదూతలు వ్రతం చేరలేరని విశ్వదార్శన కళాశిలుడైన శ్రీనాథ మహాశివ శివరాత్రి మహాత్మ్య గ్రంథంలో తెలిపాడు.

అఖిలాంగకాల్లో భస్మావలేపనం గావించుకొని, భవితక్రియంపాన్ని పాల పట్టికయందుంచుకొని, దుద్రాక్షమాలలు ధరించి, లింగపూజా సత్తిమానమైన భక్తుడే జంగమాత్మక శివ వ్యరూపము.

—అంద్రభూమి దినపత్రిక (8-3-86) 2వ పేజీలో 'సుచంద్ర' చే రచించబడిన మహా శివరాత్రి ప్రాశస్త్యము వ్యాసములోనిది. (సంక్షిప్త పంకంనము.)

రామ నామ మహిమ

భగవద్వామము అధ్యాత్మిక కల్పవృక్షము. అది మనో మూలిన్యముం విద్య, పిని అది వరిమ కాంతిని, శాశ్వతానందమును, అనంతజ్ఞానమును, ప్రసాదిండును. స్వరణ చేయవారి హృదయములలోనది దివ్యప్రేమను క్రుమ్మరించును. అది వస్తువై ఆనందములకు మూలము. అమృత ప్రసాదినియగు ఆ నామము మీ భయము లన్నింటినీ పోగొట్టి సర్వలకును ఉపశమనమును, పరమ సంతోషము కలుగజేయుగాక!

శ్రీరాముని నామము మధురతమమైన వస్తువుల కంటె మధురతరమైనది. అది కాంతివామము, పవిత్ర ఆత్మం జీవనమే అది, అది ప్రపంచ వాసలనెడి ప్రజ్వలితాగ్నిలంప చల్లాల్పును నీ హృదయములో నిహితమైయున్న దివ్యజ్ఞానము నది మేల్కొలుపును అది సారథిని దివ్యానంద సాగరమున స్నానము చేయించును. శ్రీరామునకు జయము! రామ నామమునకు జయము!

ప్రతి వస్తువునందు ఒక్క రాముడు మాత్రమే యున్నాడు ఈ ప్రపంచ మంతయు వారి లీల రాముడు లేకుండా ప్రపంచమే లేదు. ఈ విశ్వమంతయు రామమయము. రాముడు లేకుండా ప్రపంచమే లేదు. రాముడు, రామనామము వేరు కాదు

శ్రీరాముని చేరటకు సాధన యేదీయన వారి నామమును అనుసరించి అందు లోనే లీనమగుటయే. ఏది వేదసాగరమునుండి మడింపబడినదో, ఏది కలియుగ మందలి దోషములను తొలగించినో, ఏది సతతము పరమేశ్వరుని జిహ్వాయందుం డనో, ఏది భవరోగములను పోగొట్టుట జమోమమైన బిషభమో, ఏది జానకి మాతకు ప్రాణము పండిదో, అట్టి రామనామావృతమును నిరంతరము గ్రోలు పవిత్రాత్ముడు ధన్యుడగు గాక!

శాస్త్రములలో వర్ణించబడిన పలు విధములైన జపమార్గములలో (లిఖిత జపము) మంత్రము వ్రాయట శక్తికమైనది. అది సాధకుని మనోదారణకు దోహదమైనది కానిననుకూల ప్రయోగముగ గొంపోవును నైతిక మార్గమున జిజ్ఞాసువుం అత్మ విశాసమునను రిధిరజపము దాం రోడ్పుడను. మంత్రము వ్రాయు పద్ధతి మనస్సు, జిహ్వ, చేతులు, కన్నులు మంత్రములో లీనమగుటచే పరధ్యాన

ములు తగ్గి భారణశక్తి పెంపొందును మనోనిగ్రహము, శాశ్వత కుడ సంస్కార ములు, కాంతి, ఆత్మశక్తి లభించును.

— శ్రీ స్వామి శివానంద.

శ్రీరామ జైందింగు వద్దు, ఏకిందరాబాదు వారి శ్రీరామకోటి లిఖితపు స్తకములోని పలుకులు.

సారథం:

“లిఖిత స్కందము, కృష్ణమూలము, కుకారాధిరామంబు, మంజారితా శోభితమున్, సువర్ణ సుమనస్సు జ్ఞేయమున్, సుందరోజ్జ్వల వృత్తంబు, మహాఫలంబు, విమల వ్యాసాల వాలంబునై వెలయున్ భాగవతాఖ్య కల్పకరుపుర్వీన్ నద్విజిత్రేయమై”

భక్తికి మారుపేరుగా భాగవతాన్ని చెప్పుకుంటారు తెలుగువారు. దానికి కారణం దానిలో ఉన్న భక్తగదరే కాదు— అమ్మెర పోతరాజు కమ్మని కవిత్వం. స్వయంగా భక్తుడై భగవద్వామ స్వరణంచేతనే పారవశ్యాన్ని భజించే చిత్తంతో భగవంతుని ప్రేరణతో భాగవతరచన చేపట్టాడు పోతన్న కవిత్వం అతనికి కైవల్య సాధనం కైవల్యం జ్ఞానంవల్లకాని కైవళంకాదు. నిర్గుణమైన బ్రహ్మాన్ని జ్ఞానంవల్ల పట్టుకోవచ్చును. కాని అది సర్వజన సులభం కాదు అందరికీ అందు దాటులో ఉండేది భక్తి! భక్తి మార్గం మధురారి మధురమైనది. నగుబ్రహ్మను సమాహితంతో సాక్షాత్కరించుకొనడానికి అంతకంటె సులభమైన మార్గం మరొకటి లేదు.

భక్తి అనేది ఒక విధమైన చిత్తవశిపాకం అకలి అవుతున్న పసిదారి అమ్మ పాలలోనం అలమటించినట్లుగానే మానవుని అంతరాత్మ అఖండ చిన్మయానందం కోసం అరాటపడుతుంది. తియ్యని పాలకై తల్లి పాలింద్లోనం తడినే పసికూన రాగానే అంతరాత్మ ఆ అనిర్యదనీయానందానుభూతికోసం అన్వేషణ ప్రారంభిస్తుంది. ఆ అన్వేషణలోనే అంతరాత్మ ఎండ్ ఎమగుతుంది.

— డా॥ జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం డా॥ సి. నారాయణరెడ్డిగారి కమనీయవ్యాఖ్యతో పోతన భాగవతం నుండి సుందర మకరందాలు గ్రంథంలోని ముందుమాటలు. యువభారతి వారి ప్రచురణ 1973.

పూజ:

మనము పూజల గురించి దోధవరచకొనుటకు దాహ్యపూజ, మానవపూజ, అత్మపూజ అవి మూడు విధములుగా భావించవచ్చును

1. దాహ్యపూజలను గురించి తెలియని వారెవ్వరూ నుండరు. వీరినక దోషములో ప్రతి మానవుడు పుట్టడమైన మానవ జన్మను పొందగల్గితినిని గ్రహించినచో, దైవమును ఏదో విధమైన ఆరాధనలో పూజించుచు గమ్యస్థానము చేర ప్రయత్నించుచుండును

2. దాహ్యపూజా పురస్కారములను, దాహ్య చిహ్నములను పదవి మాను ప్పముగా తమ యుద్ధదైవమును, తమ హృదయస్థానమందో, భూమధ్యస్థానమనో, నిరంతరము ధ్యానించుచు ఆవర్తమైన, పరమపావనమైన జీవితములను గడిపి మహనీయులను గూడ అచ్చటచ్చట మనము గాంచుచునే యుంటిమి.

3. ఇంక అత్మపూజ చేయు మహనీయులు. వీరు చాల అరుదు. వీరే విశ్వ పూజ చేయు మహర్షులు. వీరినక విశ్వపూజ అనినను అత్మపూజ అనినను ఒక్కటే ఈ పూజకు పుష్పములు, వలములు, భూపదీప నైవేద్యములు అవసరము లేదు. ఈ విశ్వపూజలో హృదయస్థానమును, భూమధ్యస్థానమును మరి అత్మస్థానము నందే బ్రహ్మవిషయ నిరంతరము అత్మపూజ అభ్యాసములు సహజముగానే జరుగ చుండును. దోషములో మన్నన పూజలన్నిటిలో ఈ విశ్వపూజమే మహోత్కృష్ట మైవది.

— పూజ్యశ్రీ ఓంకారస్వాములవారు.

సందేశ తరంగిణి గ్రంథములో.

దైవమును పొందుటకెంతకాలము పట్టును? :

జన్మలన్నింటిలో మానవజన్మయే ఉత్కృష్టమైనదని చెప్పబడెను. దుర్లభ దైవ ఈ మానవజన్మ దైవమును పొందుటకే యాయదివదనిగూడ మహనీయుల చేతను, మరగ్రంథముల చేతను నక్కాణంపబడెను.

కాని దైవ సంభూతుడైన మానవుడు దైవమును పొందుటకై ఉత్తమమైన మానవజన్మను పొందియు, దైవ పరిశ్రావనలో విడిచియుండి తన జన్మకు అధార దైవ దైవమును తెలిసికొనుటకు అవిలు ఒక్క దైవమును తప్ప అమూల్యమైన

వాటినిన్నింటిని తెలిసికొనుటకై తన జీవితమునంతటిని అర్పించి పొటపడు చుండెను.

ప్రపంచములో 'ప్రవృత్తి, నివృత్తి' యవి అందఱకు విడికమైన రెండు మార్గములు కలవు. నివృత్తి మార్గము ఆధ్యాత్మిక చింతకలిగిన వాకే తెలియదు, గాని ప్రవృత్తి మార్గము సామాన్య జనులందరకును తెలియదు.

నివృత్తి మార్గము చాల యరుకుగాను, రాళ్ళురప్పలు, తుప్పలు, ముండ్లు మొదలగు వానితో నిండి నిర్జనముగా యేకాంతముగా నుండును.

ఇక ప్రవృత్తి మార్గమో చాల వికారముగాను, అర్థదశరముగాను, కిక్కిరిసి యుండును.

దైవమును పొందుటకెంత కాలము పట్టునో - నివృత్తి మార్గానవరులైన వారే ఆలోచించెదరు. దైవమును పొందుట కనేక జన్మలు కావలెనని కొందరు చెప్పియుంటిరి. నివృత్తివరుడై సత్యమార్గమున నడచిన ఈ ఒక్క జన్మలోనే దైవమును పొందవచ్చునని మరికొందరు చెప్పిరి కొందరు యోగిభంగవులు సాధన సంపత్తియు, యోగాధ్యానము చేసిన పండ్రెండు సంవత్సరములలో దైవ మును పొందవచ్చునని కొందరు ఋషీశ్వరులు ఆరు సంవత్సరములనియు, మరి కొందరు మూడు సంవత్సరములనియు, మరికొందరు అమడవవరులు ఒక్క సంవత్సరము పట్టుదలగా కృషి చేయుచు ధ్యానదారణ సమాధుల నభ్యసించిన దైవ మును పొందవచ్చుననియు చెప్పిరి. కొందరు బ్రహ్మచేత్రులు పాలుపండ్లు తీసి కొనుడు, కఠినమైన దీక్ష వహించి, నిరంతరము కృషిచేసిన ఆరునెలలలో నమాదిని పొందగలరని మిడిపియుండిరి. మరికొందరు మూడు నెలలనియు, ఒక నెలయనియు, పక్షము రోజులలో దైవమును పొందవచ్చునని చెప్పియుంటిరి.

ఇక శ్రీరామకృష్ణులు మూడురోజులు మాత్రమే మానవజన్మ నివృత్తుకై, దిగ్ద తగ్గకై రోదన చేయనట్లు, రామ హరి ప్రేమనకై విడిచిపెట్టి పొటపడిన దైవమును తప్పక పొందవచ్చునని, వారి స్వామతవముతో మదివి యుంటిరి. ఇంకను కొందరు నమాది స్థితి ననుభవించిన పురుషులు, మునిభంగవులు, దైవ మును వీరు మదియలో పొందవచ్చుననియు, మరికొందరు ఒక్క మదియలోనే పొందవచ్చుననియు చెప్పియుంటిరి గృహస్థులు అదిర్చి పురుషులైన శ్రీ జనక

మహారాజు దైవము వెంకటాచారిని పొందగలనని శ్రీ అష్టావక్రముని ద్రువి ప్రశ్నించగా
“గుట్టము నెక్కుటకు రికాబులో కాలుపెట్టి గుట్టము వీపుమీద కెగురునంత
కాంతులో దైవమును పొందవచ్చును” అని మంటాపదముగా చెప్పియించెను.

— పూజ్యశ్రీ ఓంకార స్వామియవారు.
‘సందేశ తరంగిణి’ గ్రంథములో.

దివ్య తేజస్సు

భక్తులకే కష్టములు మెండు అనెదరు. ఏ కష్టములు, పరిక్షలు లేని యెడల
అందరు భక్తులుగనే యుండురు ఎన్ని అవస్థలు, పరిక్షలు కలిగినను, దైవ పరి
తాపవతో విందీయున్నవారే విజయైన భక్తులు.

ఒక భక్తుడొకప్పుడు బండివానలో నుంచబడెను. విజయైన భక్తునకు, బండి
వానాద్రవము, అంతఃపురమైనను ఒక్కచే కదా; చెర చాందా యన్నట్లు అతడు
చీకటికొట్టులో బండించబడెను. అతడు విజయైన భక్తుడు కనుక చీకటిగదిలో నుంచ
బడినను, దైవమును గురించి వరితపించుచుండెను.

ఏమి క్రి, బంధవిముక్తి అందరకును ఎప్పటికైనను కలుగు కదా. అందును
పాదకులకు, దైవ విపాసకులకు ముఖ్యముగా కలుగును. విజయైన భక్తులు ఖైదు
నుండినాని, చీకటికొట్టు నుండినాని బయట పడటకైనను ప్రయత్నించదు. వారు
మాయనుండి, అన్యనాంధకారము నుండి చూత్రమే బయటపడుటకు నెచ్చటన్నను
నదా ప్రయత్నింతురు.

మన భక్తులను ఒకానొక విద్యదినమున చీకటి గదిలోనే భగవద్దర్శన
మొదెను. దైవమున్న రోదనము చేయించుక, బు మహా దివ్యతేజస్సు తన
ముందు గోచరించిన ప్రత్యక్షమైన ప్రవక్తగా ఆ చీకటి గదియంతయు వ్యాపించి,
తనలో ప్రవేశించెను. ఆ క్షణము నుండి భక్తుని జీవితము మారిపోయెను. బండించ
బడిన దైవ చీకటిగదిలో చెరిపెట్టబడిన భక్తుని స్వర్గములో నివాసమును మీద
మన్నెనై ఆనందించునాడు ఆ దివ్య తేజస్సు అతని పరిపూర్ణ అనందము గమ్య
స్థానమునై అతని మనస్సంతయు ఆ తేజస్సు నందే విరివమై అఖండమైన
భక్తిని పొందుచుండెను

కొంతకాలము నుండునపుడు భక్తుడు బయట పోయి పొందెను. దైవము

నుండి విముక్తుడైనను, మనస్సు నదా ఆ చీకటి గదిలో గోడమీద ప్రత్యక్షమైన
తేజస్సునందే విరివమై యుండెను. పూర్వజన్మ కర్మచేతనో, దురదృష్టము చేతనో,
ప్రాపంచికుల విహవాన దోషమునో, ఏ కారణము చేతనో, అతడు సంసారము
లోనికి సంఘములోనికి రాగానే అదివ్యతేజస్సు మరుగయ్యెను అతడు పరితపించుచు
ఎంతవెదకినను, ఎచ్చట వెదకినను మరల కనిపించువాడెను. మన భక్తుడు దుఃఖించ
సాగెను. దైవ పరితాపవతో హృదయము విలపించసాగెను. ఆ దివ్య తేజస్సు
యొక్క పునర్దర్శనమునకై కొట్టుకొన సాగెను దేవాలయ ప్రారంభించెను.

కండి, కాళహస్తి రామేశ్వరము మొదలైన తీర్థయాత్రలు చేసెను. దివ్య
తేజస్సు దర్శనమునకై తిరువతి కొండలు కూడ వెక్కిరించును. తాను ఖైదులో
నుండగా అడవివిందిన దివ్యతేజస్సును మరల దర్శించుట యెట్లు? కాశీ, టుమ్
తేజమేగాక, హిమాలయములందలి గంగోత్రి యమునోత్రి, బదరీ, కేదారము
మొదలగు తావులందు ఆ మహాతేజస్సునకై వెదక ప్రారంభించెను. చివరకు
తైలానము, మానవ నరోవరములందు కూడ ఆ తేజస్సు నతడు గాంచలేకపోయెను
తిరిగి, తిరిగి నిరాశతో కాళ్ళు యీడ్చుకొనుచు అతికష్టము మీద దివరకు గృహము
చేరెను. తాను బండివానలో నుండగా దర్శించిన దివ్య తేజస్సును ఒక్కమారు
దర్శించుటకై పరితాపనతో విలపించసాగెను.

ఒకానొక రోజున అదృష్టముచే ఒక అశ్రమమునకు వెళ్ళుట కటన్తించెను.
అచ్చట తలనెరిసిన ఒక ముసలి సాధువు తనస్సు చేసుకొనుచుండెను. మన భక్తుడు
ఆయన చెంత చేరి ధ్యానము చేయుచుండెను. కొంత తదవై న తదుపరి ఆ తపస్వి
కములు తెరువగా మన భక్తుడు తన చెంతనే కూర్చొని యుండుట చూడెను.
అప్పుడు మన భక్తుడు తన వృత్తాంత మంతయు తెలియజేసి తనకు తిరిగి ఆ దివ్య
తేజస్సును దర్శించే అవకాశమును కల్పించమని చేతులు జోడించి ప్రార్థించగా, ఆ
తపస్వి చిరునవ్వుతో “బిడ్డా! నీవు రోజుమంతయు వెదికితివి గాని, ఒక్క తావున
మాత్రము వెదుకవై తివి. ఆ అఖండమైన జ్యోతి స్వరూపము, రోజీ సూర్యుల
తేజస్సుతో ఎచ్చట వెలుగుచున్నదో, ఆ తావునగక అన్ని తావులందును వెదకి
తివి దాని వలన యేమి ప్రయోజనము?” అనిగా ఆ భక్తుడు తపస్వితో, “తండ్రి
ఆ తావేదియో నెలవిండు” అని వేడుకొనెను. అంతట ఆ తపస్వి తపస్వి “నాయనా!
అది నీ లోనే, నీ పవిత్ర హృదయ స్థానమునందే నిరంతరము వెలుగుచున్నది

అట్లే దానిని లో చూడగా చూడ ప్రయత్నించక దైత ఎంత చెప్పినాను యేమి లాభము? అనెను దిక్కుడు మరల మేకొకగా అన్నద్య తపస్వి చిక్షణవ్యూహ వేక్షణములు చూసెను. దిక్కుడు కూడ అటులనే చేసెను. కొంతపేదటికి అంతయు నిశ్చయముగా మారెను. ఆ పవిత్ర కణములలో మాటలు, రావములు, సర్వములు అన్యాయములు. మహావేదము నిశ్చయముచేసే పూర్తి అయ్యెను.

శిష్యుని ముందువ లొక, అందోళన, కావశ్రయము, పరితాపములన్నియు మాయమై ఆ స్థావరమున, పరిస్థాన వంతృప్తి ప్రకాశవంతమైన సూతన శేషస్సు విడిచిపెట్టెను.

వివిధశేషస్సును ఆ పవిత్రమైన ఏకాంత స్థలములో గురువన్నిధిలో అనుభవించెను, అవిద్యతేజస్సునే అటుపైవ కూడ దిక్కుడు అనుభవించసాగెను.

అంతలో ప్రవేశించెను, తన్ను ప్రేమించెడి వారిలోనూ, ద్వేషించెడి వారిలోను దిన్న వల్లగించి లోనూ, ఉప్పు కటికలోనూ, ఏమి చూసిననూ దివ్య తేజస్సునే కాంక్షసాగెను.

ప్రేమ వ్యధాత్మలాః దైవవిపావకులాః ఇవృథు మనము కూడ కొంత తడవు నేర్చుకొను మూసి లోకం. చెయవల, అన్ని విశయంజను, నిర్మలం సద్భావనలయందు చెలుగుచున్న దాటి సూర్య ప్రకాశమైన ఆ దివ్య తేజస్సును అంతర్గత దృష్టితో దర్శించెదము గాక!

ఆ దివ్య తేజోహవనాః లోకములోని ఇమలందరూ శరీరక ప్రాంతిని విడిచి నిరంకరము నీ ప్రకాశమును అనుభవించెదకు గాక! లోకస్సుచస్తా న తిస్రోదపంతు.

—పాత్యశ్రీ ఓం కారస్వామి
సందేశ తరంగిణి గ్రంథమునుండి.

సంకీర్తన

ప్రియమైన పాఠకులూ!

దేవుని నామమును గావము చేయుటయే 'కీర్తన' యన గదను. అతని నామమును తలంపుటయే ప్రార్థన లేదా వ్యవహరించు దగవత్సావత్కారమున కివ్వవి ముద్రకమును, విశ్లేషము మరలను సుకారమును అనగు సాధనములు.

ప్రార్థన, కీర్తనలు అన్యకపాదము వంటివి. కీర్తన లంకరాకృతు దివ్య

మైన అహరము వంటిది ద్యావ ప్రార్థనలు అత్తుకు విగ్రాంతి నానంగును దైవ ప్రార్థన మరియు దేవుని సంకీర్తన విష్ణు అమృత కుల్యవిగా చేయను

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే॥

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

తైమహమంత్రము నెల్లివేళంపాడుకొనుచుండము. మరియు రామకృష్ణం నెల్లిస్సడు ద్యావించుకొనుచుండము

నీవు దైవ ప్రార్థన, దైవ ద్యావము మరియు భగవత్సామ సంకీర్తనం ద్వారా భగవత్సావత్కారమును ఈ జన్మయందే పొందెదవు గాక!

— శ్రీ శివానంద మాహర్షి

8-8-1941

దివ్య భజనమాల పుస్తకము నుండి.

భగవత్సావత్కారము

భగవత్సావత్కారము నొందటకు మానసిక శుద్ధి అత్యంత అవశ్యకము. మానసిక శుద్ధి కలుగుటకు భవద్భావములు, ప్రార్థన, కీర్తనలే ముఖ్యములు. భగవత్సామము పరమ పవిత్రమైనది. సర్వ మంగళకరమైనది. కావున ఆ పవిత్రమైన భగవత్సామమును జపించినను, ప్రార్థించినను ద్యావించినను, కీర్తించినను, మనోమాలిన్యములన్నియు శీఘ్రముగా తొలగిపోవును మనోమాలిన్యము మారమగుటతో, మానసిక శుద్ధి కలుగుటతో భగవత్సావత్కారము సులభతర మగును. భగవంతుని మహిమను వేద శ్లోకములు వేదోక్త విగడినవి అనేక మహా పురుషులు, భక్తాగ్రేనరులా భగవానుని లీలా విశేషములను గుణగానములను కీర్తించి, ప్రార్థించి, తరించిరి

— స్వామి కృష్ణానంద

27-7-80

దివ్య జీవన సంఘ ప్రధాన కార్యదర్శి

దివ్య భజనమాల పుస్తకమునుండి

పరమేశ్వరుని నామ కీర్తనము

పరమేశ్వరుని యొక్క నామమును గావము చేయుట భక్తియొక్క ప్రధానాంగమై యున్నది నీని ద్వారా మనస్సు విశుధి పద్ధతిములనుండి విడిచి,

ఈశ్వరుని యందు లగ్నమగును. శ్రేయో మార్గము, లేక అజ్ఞానమునందు నిమగ్నమైయున్న మనస్సు శ్రేయో మార్గము లేక పరమార్థాన్ని దైవ, గొంపోవునట్టి సంగీతము లక్షణములకు ప్రారంభదశయై యున్నది. సంగీతము మన శరీరము నందలి వాడుం యందు స్పందనమును, నమత్వమును కలుగజేయును. మనస్సుపై ప్రధానము చూపును. మరియు హృదయమును ప్రభుత్వము మొనర్చును. ఈశ్వరుని కీర్తించువపుడు మన హృదయము నందొక అనుభవము అనందము కలుగును. అప్పుడు మన హృదయమునందుగల అహంభావము భూస్యమగును. ఈ హృదయ భుక్తి పరాచక్రము చేతనపుడు, పరీకుర్తమగు పరమార్థాయందు లీనమగుటకు యోగ్యమగును.

సంగీతము పాపాణము వంటి కఠిన హృదయమునైనను కరగించును కీర్తన మమకారము, సుఖదము మరియు హృదయమును హృదయేశ్వరుని యందు లగ్నమొనర్చునట్టి ప్రభావాలిచ్చె యున్నది. ఈమహర్షి భగవంత్ కీర్తనముచే ముక్తి నొందికట్టి మహత్కర్మయైనాడు పరీక్షింపబడరాదు భాగవతమును వినిపించువపుడు వారు భావి నమాచియందు మునిగి యుండిరి అప్పుడు స్వర్గము నుండి దేవతాతము భారతమునను వచ్చి, తమ వాద్యయంత్రములచే కీర్తన చేయి దొరగిరి నామిరు పీఠాగారము చేయించెను ఇంద్రుడు మృచంగమును వాయిదించెను ప్రహ్లాదుడు, కంఠమును పూరించి యెంచెను. శిష్యుడు సృత్య మొనర్చుచుంచెను. శ్రీమద్భాగవతమునాత్రి స్వయముగా సాక్షిభూతుడై యుంచెను. వారందరూ భావ సముద్రమునందు మునిగి పోయిరి ఇంతకు మిక్కిలి సంగీతము యొక్క ప్రభావమును చెప్పుకరేమున్నది.

కఠిన సహస్ర హృదయములగు లీలంకు సాధక గణములకు భగవన్నామ సంకీర్తనము కప్ప వేరు సాధనము లేదు.

— స్వామి మారవానంద పరస్వతి.

దివ్య భజనమాల పుస్తకమునుండి.

సాక్షాత్కారమునకు సాదీలేని సాధనము సంగీతము

‘నవ్యం లక్ష్మీదం బ్రహ్మ’ ఈ నామరూప భగవంతుడు సాక్షాత్కారమునకు దేవాలయమునందునున్నది. మరియు మన ప్రాచీన భారతీయ మతమునకు ఈశ్వరముని సాక్షాత్కారమునకు ఇదియై యున్నది. ఈ విధాన విశ్వము

యొక్క సమస్త పదార్థములందు మరియు ప్రాణులందును సత్త్వదర్శము వ్యాపించియున్నది. కావున ఇట్టి సత్త్వమును సాక్షాత్కరింపజేసికొనుటయే మానవ జీవితమునకు లక్ష్యమైయున్నది. వివిధమగు నమలు ఏలైక సముద్రమునెల్లు చేరునో, దిన్న దిన్నములగు సాధనములద్వారా అట్లే సత్త్వస్వరూపుడగు భగవానుని సాక్షాత్కరింపజేసికొనవచ్చును. అధ్యాత్మిక మార్గమునందున్నది నొందికట్టై దిల్రేక, మూర్ఖత, నృత్య, హాసిత్య, మరియు సంగీత దీక్షలు ముఖ్యసాధనములై యున్నవి. ఈ ముఖ్యతల యందును సంగీతక మానవుని హృదయ వలెను నందు ప్రేరేపకత్వక ప్రభావమును ప్రస్తుతించవలెయున్నది.

సంగీతక స్పందన పూర్ణము, మర్మస్పర్శము మరియు హృదయ గ్రహణమునై యున్నది. ఈశ్వర సాక్షాత్కారము సందీక్ష సరళము, నిశ్చితము, మాధుర్యము మరియు సర్వోత్తమమగు సాధనమైయున్నది. సంగీతము గాయకుని భావ సమాధి నొందించవలెయును సంగీతము ఒక జపాన్ వానిని, అంగ్లేయుని, ప్రాము చేశవానిని, ఇంతయెల్ల సరిలవనుం హృదయములను రంపించవలెయును సంగీతము దివ్యమగు బ్రహ్మప్రాప్తి నొందించున దగుటచే దీనిని “నాదబ్రహ్మ” యని అందురు.

పరమపూజ్యులగు శ్రీ శివానంద స్వామిలవారి సంగీతమును ‘యోగము’గా పీకరించిరి. మీరాదాయి, గౌరంగప్రభువు, నూరదాసు, కవీంద్రుడు, రామదాసు, తుకారామ, త్యాగరాజు మొదలగు సత్పురుషులందరూ ఈ సంగీతము ద్వారానే ఈశ్వర సాక్షాత్కారము నొందిరి.

ఓ పాఠకులారా: వీణాధారిణియగు వాణిమాత (సరస్వతీదేవి) యొక్క వీణ నుండి వెలువడునట్టి బ్రహ్మ స్వరూపమగు ‘ఓంకార’ ద్వనిని విని దిన్ముఖులందరి. మరియు శ్రీకృష్ణపరమార్థుని యొక్క అమృత హస్తమునందు గల ఆర్చిసంగీతమును సర్వకాల నిర్వాచిత్వములందు ద్వనింపజేయునట్టి ముగిసమును విని జన్మలందు కరింపజేసి కొందురు గాక! యని నా ప్రార్థనమైయున్నది.

— శ్రీ స్వామి విద్యానంద

27-7-80

దివ్య భజనమాల పుస్తకమునుండి.

శీర్షన:

పరమ భక్తగ్రేవదులారా!

నవవిధ భక్తులలో 'శీర్షన' భక్తి యొకటి. పర్యసావారణముగా భక్తులందఱును ఈ మార్గమునే అనుసరించును. శీర్షన, ప్రార్థనలు భక్తులకు అంతర్యమైన అమూల్యమైన దనమునంటివి. ప్రార్థన, శీర్షనలు మానవునియొక్క మనస్సులను పరమమైన మోక్షమును దాకవుని నుపరిపద్యును. పసివాలుడు తల్లిని గూర్చి గట్టిగా ఏడ్చును ఆ పిమ్మను పెనగానే తల్లి ఎన్ని పనులున్నను పడిచిపెట్టి, త్వరగాదాలుని చెల్ల పరుగెత్తుడు. అదే విధముగా భక్తుడు భగవంతుని దయ చూడతై, భగవంతుని ప్రార్థించి శీర్షించి ఏడ్చుచున్నాడు. అప్పుడు భగవంతుడు స్వయముగా భక్తునివద్దకు పరిగెత్తుచు పిచ్చును. ప్రార్థన యొనర్చుని భార్యను ప్రపంచమునందెమున్నది.

నారదుడు భగవంతుని గుణగణములను శీర్షించి ఎల్లవేళం భగవదను భూరిని పొందెను. గజేంద్రుడు భగవానుని ప్రార్థించిన వెంటనే, భగవంతుడు దైవంతులముడి పరుగెత్తించి పెచ్చెను. ద్రౌపది శ్రీకృష్ణభగవానుని ప్రార్థించిన వెంటనే అశ్వమేధనన్ని వలనదానంగెను. భక్తప్రహ్లాదుడు శ్రీహరిని ప్రార్థించి వెంటనే అప్పుడక్కడనే ప్రత్యక్షమై అన్ని పనులనుండి రక్షించెను. భక్త బోధనామాత్యుడు శ్రీరామచంద్రుని ప్రార్థించి ఆయన అనుగ్రహమును పొందెను. కద్రావల రామరామ దాశరథిని స్తుతించి, సవాలుయొక్క దాదనుండి పడివడెను. త్యాగవాణి కోదండపాణియగు రామస్వామిని శీర్షించి ఆయన సన్నిధానమును పొందెను. ఇట్లే భక్త మీరాబాయి, నక్కబాయి, సూరదాసు, షరందరదాసు, కనక దాసు, రామరామస్వామి మొదలగు భక్తులందఱు భగవంతుని ప్రార్థించి, శీర్షించి, స్తుతించి, భగవదను గ్రహముచే భగవదైక్యము నొందిరి.

వేదములు భగవంతుని మహిమను మ్రుతించినవి. పురాణేతిహాసములు పరమే శక్తుని గుణగణములను శీర్షించినవి. మహాపురుషులగు ఋషిశ్వురులూ సర్వేశ్వరుని మహిమను పొగడిరి. ఇందును ఎందఱో మహాపురుషులు, భక్తగ్రేవదులూ దేవ దేవుని శీలలను పొందిరి. భక్తులు భగవద్దానమును చేరుటకు ప్రార్థన రాచబాట మంటిది. కావున ప్రతి భక్తుడును ప్రతిసాధుడును భగవద్ప్రార్థన, సంకీర్తనలను నిత్యము చేయును, భగవదను గ్రహమునకు పాత్రులు కావలయును.

—దేవానంద- దివ్యస్వామి

27 - 7 - 80

దివ్య భజనమాం- పుస్తకమునుండి.

అశీస్సులు

'నత్సంగమా' 'సంకీర్తన' 'విస్వార్థపేవా' ఈ మూడూ మన భజన మండలులకు సంకీర్తన బృందములకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన మూడుభాగ్య ముక్కాలిపీట.

ఈ మూడూ నడుపుటంటూ వీరే త్వరలోనే యోగపీఠమైన 'ద్యాన', 'సమాధి', 'తర్కనాశము' అనే మూడు స్థితులూ లభిస్తాయి.

ఇది నేను పది సంవత్సరాలుగా (1968-1978) అనేకచోట్ల, ఏర్పాటు చేసిన యోగ కేంద్రాలలో (Yoga Centers) సాదరులకు రహస్యంగా ఉపదేశించిన విధానం. ఇప్పుడు అందరి ఉపయోగార్థం విచ్ఛంవిధిగా పండిపెడుతున్నాము. అందుకోండి.

ఎందుకంటే భారణం యిక రెండు సంవత్సరాలలో 'కలియుగం' అంతమై 'సత్యయుగం' అరంభించనున్నది. గమక వర్షంకూ 'అధ్యాత్మిక తరంగాలు' కుండరిపి విజృంభణతోపాటు నిత్యం వసులు చేస్తుండగానే శరీరంలో యోగ ప్రక్రియ నడుస్తూవుండే విధానం- 'తారక రాజయోగ' విధానంగా వరుస్తుండే రహస్యం ఈ 'నత్సంగం' ద్వారా యివ్వబడితోంటుంది. ఇది గత 5000 సం॥ం మధ్యకాలంలో జరుగలేదు.

ఇది యుస్కెఫి (USCEFI — United Social Cultural & Educational Foundation of India) లోని యోగమిత్రమండలి సభ్యులు అయిన అందరికీ ఉపదేశంగా లభిస్తున్నది.

భజన బృందాలు, సంకీర్తన బృందాలు చూ క్రింది మూడు నియమాంటి విధిగా పట్టబడి వుండాలి.

1. అందరు దేవుళ్ళూ, అన్ని సాధనామార్గాలు ఒక్కరివేనని-ఆ నత్సంగం దర్శించాలి. అందరు శీవులూ తన అనాధ్యతైవం యొక్క ప్రతిరూపాలు అని అంగీకరించాలి. గురుభూ, దైవం-వేరుకాదు.

2. ప్రతి నిత్యం ఒక గంటయివా తనకు ఉపయోగించని విస్వార్థ భక్తుడే- ఆ పరిణాన్ని సంకీర్తన బృందమువ్వారా భగవానునికి నమస్సులు చేయాలి. ఇదే

విశ్వసారము. ఇదే కుంభిరసిని మేర్పాటుచేతంది-యీ 'అ' తారక - రాజ యోగం' లో.

3. మిక్కిలిమన్నా చాలాది బుద్ధిలోని తప్పనిసరిగా 'సత్సంగం' చేయాలి. ఏదీ 7 గురుకాని 4 గురుకాని చేరితే కలిసి చేయవచ్చును. ఇది చదివే మీకు ఇదే అతిమృదు

1 ప్రకాంతి (చందం)

2 అవోగ్యం

3 అదృష్టం

— సత్సంగము
యోగమిత్రమందరి
USCEFI

సత్సంగం అంటే ఏమిటి

1) సత్సంగం అంటే యేమిటి:

2) సంకీర్తన వల్లనే మన సమస్యలు ఎలా వివరణ అవుతాయి:

3) చాలామంది యానాడు ప్రపంచంలో సంకీర్తనలు చేస్తున్నారనిచూచా వాళ్ళు సమస్యలు ఎందుకు వివరణ కావటం లేదు:

4) భవన్లోనూ, రేడియోలోనూ, గ్రామఫోను టికెట్లంలోనూ యివే వింటాం కదా! సంకీర్తన వల్లనే మన సమస్యలు తీరటం విజయితే రేడియోలోని తీర్మానం వింటే వరిపోదా:

అవి యిలాంటివి యెలా అనేక ప్రశ్నలు చాలామంది మనస్సులో వున్నాయి. వీటికి సమాధానం యేమిటంటే

సత్సంగం అన్నా, సంకీర్తన అన్నా కొందరు మనస్సులు ఒకచోటచేరి ఏదో కొక గోం చేయటం కాదు. నియమబద్ధం కాని భజన, ఆధువుల వల్ల ఉపయోగంలేదు: అలాచేస్తే అది సంకీర్తన అనిదు. నాటికి కొన్ని నియమాలు వున్నాయి. నూతనావన్నాయి. అవి యేమిటో తెలుసుకుందాం.

నియమాలు: 'రాజయోగం' తెలిసిన గురువు అకిర్యాదంహో చేస్తేనే యీ సంకీర్తన సరైన పరిణామం యిస్తుంది.....

కొన్ని అవకాశాలు 'విద్యుద్ధు' ద్వారా ఉపదేశం పొందితేనే అది మంత్రమై వస్తుంది. అదే అవకాశం రొట్టిమీద చేరి గోంగా చేసే భవన్లోలాగ మైకులో

చేస్తే ఫలితం యివ్వడంలేదుగదా! ఇది సినిమాలో చేసిన సంకీర్తనలాగా ఏదైనా యోగం దీని వెనుక ఆధ్యాత్మిక శక్తిలేవోకదా! దీనికి చారణం! అందుకేనే సంకీర్తన ఎప్పుడూ ఒక సమయపు అధ్యయనంలోగాని, లేదా అయిన అనుభూతిగాని చేస్తేనే ఫలితమిస్తుంది సంకీర్తన జోగే చాలా రీతినం వారి రోడ్లో అన్నా వుండాలి.

1) సంకీర్తనకి కూర్చున్నవారందరూ ఏకమనస్సులు (Universal Mind) ఏర్పాటు చేయాలి. అంటే అక్కడ కూర్చున్న అందరి మనస్సులూ ఒకటి 'నేడు' (Unified Mind) గా ఏకవ్యక్తిత్వంగా రయం పొందాలి. అప్పుడు అందరి జీవాత్మలూ ఒక్కటిగా రీతమై 'ఏకాత్మ'లో ఏకమవుతాయి. (ఇది తాత్కాలికంగా నైనా సరే) అంటే ఎవరి గురించిన ఆలోచనలూ, చేయ చేదు మనస్తత్వాలూ వదిలి పెట్టాలి. అందుకేనే ఈ ప్రక్రియ కూర్చున్నవెవరూ: తనవేదా: తన ఉద్యోగం, హోదా, తన సమస్యలూ యిలాంటివేమీ క్రవ్వకోరాదు. కళ్ళుజోడూ, వాచి, పై, నూటూ యిలాంటివన్నీ వదిలేసి విరామముగా కూర్చోవాలి. కదలరాదు.

2) అటూ యటూ చూడటం ప్రకృతివారిజో మాట్లాడటం, మాటిమాటికి రైఘ్న చూడటం, వంటి చర్యలవల్ల యీ 'ఏకత్వం' భంగమయిపోతుంది. అందు వల్ల అవన్నీ వదిలేసి మనస్సును మాత్రం దర్శిస్తూ కూర్చోవాలి.

3) ఆలోచనలు వసే వాటిని అణచడానికి గాని, వెంటనే తరిమివేయడానికి గాని ప్రయత్నించరాదు మనస్సును ఉలికితే ఎదిరివేయాలి. వీటిలో అంతు వస్తే ఎలాగైతే అవి చేర్చా తుడిచివేస్తే పోక ఎక్కువవుతాయో, మనస్సు అంతే!

4) తన మనస్సునేగాక తనజీవితం యావత్తు గురుచరదాంవల్ల కలకాగతి చేసి (వదిలివేసి) నమస్కరించి కూర్చోవాలి అంటే యిది మనమను కానే ఏకాగ్రతమాత్రం (Concentration) కాదు. ఇలా గురుచరదాంబు 'శుద్ధి' తి చేయడం ఎందుకంటే తన 'అహం' మతాను మర్చిపోవడానికే! గోడలన్నీ మేకుమ చాక్కా తీసి తగిలించినట్లే 'గురువు' అనే మేకుమ 'అహం' అనే చక్కా తగిలించాలి. ఆ తర్వాత దానిని మరచిపోవాలి. తానున్నట్లే అనటం సుప్రసిద్ధం కాదు.

5) ఇలాగ తన 'వ్యక్తిత్వం' గారి లాగా, వాణ్ణి ప్రదేశం లాగా భావ్యంలో రయమయిపోవడమే 'యోగం' జీవుడు బ్రహ్మలో ఐక్యం అయినట్లే అది యోగం

ఇది 'సత్సంగం'లో అనుగ్రహం చేత జరుగు తోంది. ఇది తాత్కాలికంగా నైనా సరే జరగంటే సమస్యలు వివరణ కావు!

6) ఇలా వరిగా కరదాగరి జరక్కపోతే అదిగి వున్న 'అహం' తిరగటచి అనివ్యసంగా మనలు కొట్టి గునుపునుండి తరిమేస్తుంది. జీవితాన్ని సాధనమూ కూడ వ్యర్థం చేస్తుంది. అందుకని మన మనస్సులోని అభిమానం అహంను తాగ్రత్తగా ఒకటొకటి కనిపెడుతూ వుండాలి ప్రతి రోజూ.

—నత్సంగము
యోగమిత్ర మకదరి
USCEFI

భగవచ్చక్తి తరంగాలు

(COSMIC FORCE RAYS)

అదివారం (వారానికి ఒక రోజు) సాయంత్రం 6,00 గంటలకు (నియమం కప్పకుండా) నత్సంగం చెయ్యటం అవసరం. అంటే పంచాకాలంలో ఎందుకంటే ఆ రైము హిమాలయాల్లో మహర్షులు ద్యానం చేసే సమయం; వారు ఆసమయంలో తపోశక్తిని చరపోస్తారు. అప్పుడు మనస్సు విప్పి కరదాగరి చేసేవారికి నత్సంగం ద్వారా 'శక్తి' లభిస్తుంది.

ఇది ఒక మడిగారి లాగా, వాయు గుండం లాగ గదిలోనికి ప్రవేశించి 'నత్సంగం' జరిగే ప్రదేశంలో మధ్యగా ఒక పెద్ద కరెంటు వలె ఏర్పడుతుంది. (Magnetic Field) ఈ శక్తి సాధకం శరీరంలోనికి ప్రవేశించడానికి, వారి ఆలోచనలనే అడ్డు గవక తొలగిస్తే నత్సంగ ఫలితాలు వెంటనే కనబడతాయి.

అట్లై గోడలు అంటే నందేహం, భయం, అమమానం, ఈ అడ్డు గోడలు లేనివారికి యీ 'శక్తి' పరాసరి మనస్సులోకి ప్రవేశిస్తుంది. దీనివలననే శారీరక మానసిక అధ్యాత్మిక, దాదల-రోగాలు నయమవుతాయి. ఇదే శక్తి అక్కడున్న సాధకులలో స్వార్థ రహితమైన జీవితమూ, పవిత్రమైన మనస్సు కలిగిన వారైతే అది, వారిలోని 'కుండలినీ శక్తిని' కదిలించి ప్రబోధం చేస్తుంది ఇదే నత్సంగం రహస్యం.

ఇది తనంతట తానుగా సామాన్యుడు చేయగలదా; లేదు. అందుకే సామాన్య హిత నత్సంగం (Group Meditation) అవసరం.

కుండలినీ విజృంభణ

'కుండలినీ శక్తి' ప్రతి వారి శరీరంలోనూ నిద్రిస్తూ వుంటుంది. ఇది ఒక

భగవత్ శక్తి ఈ శక్తిమేల్కొంటే సిద్ధ పురుషులవుతారు. కొంచెం కొంచెంగా కదలిక కలిగితే క్రిమక్రమంగా యీ క్రింది మార్పులు శరీరంలో కలుగుతాయి.

- శరీరంలో కరెంటు పెట్టివట్టుగా గగుర్పాటు, లేక రోమాంచవం కలుగుతుంది.
- మనస్సు ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేస్తుంది.
- హృదయం అనందంతో నిండి అంతలేని చర్మనాశితమైన సంహృష్టి, శాంతిని పొందుతుంది. శరీరంలోని వరాలు లేక నాడులు కరెంటు తీగెంవలె జివ్వు మంటాయి

- మెదడు పని చెయ్యడం మానేస్తుంది. ఆలోచనలు స్థిరమైపోతాయి. మనిషి మంచివారైతే, లేక నరైన సాధనలో ఉంటే అకదై నా శరీర స్వప్నహనే కోల్పోతాడు. అంటే సమాధి యేర్పడుతుంది. తానెక్కడుంటే, ఏమైనా చేసాడో తెలియదు.

—నత్సంగము
ప్రచురణ: యోగమిత్రమందరి
(USCEFI) యువ్కె-పి

సంకీర్తన

పూర్వకాలంలో మహాయోగులు సంకీర్తన చేసేవారంటే వారు క్రమ బద్ధంగా చేసినారు. అనాదిగా యిలాగ నారదమహర్షి, అంజనేయమూ, ప్రహ్లాదం వారూ యిలా సంకీర్తనచేసి, తద్వారా భగవదనుగ్రహం పొందినవారే. అయితే ఆ మహనీయులు వెంటనే వలం పొందిన కారణం; వారు నర్వన్యమూ-అంటే, మనస్సు, అత్క వర్వం భగవంతునియందు లయమొనర్చి చేసినవారు. అంత త్వరగా మనకది సాధ్యంకాదు. కాని మానవులకు అసాధ్యమైనది లేదు.

ఇక యీ సంకీర్తన అంటే పూర్తిగా ప్రాపంచిక విషయాల గురించి ఆలోచించక కొంతసేపు నారాయణుని యందు మనస్సు లగ్నంచేయుట అని అర్థం.

ఈ సంకీర్తన యెలా చేయాలి; అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ప్రతి ఏడు రోజుల కొకసారి మనస్సులోని సమయము చొరుకువే ఆదివారం మాత్రమే! అది అందరికీ శలవుదినం సాయం పంచాగ్య సమయంలో ఒక పవిత్రమైన (శుద్ధి,

శుభ్రత కలిగిన) స్వయంతు అందరూ సమావేశము కావలెను. వారు సమావేశమయినప్పుడు శ్రీలు ఎదవడైతే పురుషులు కుడిపైపు కూర్చొనవలెను. మధ్యన భాగస్థం వడలాది

ఇక యీ సమావేశమును ముందుగా కొందరు వచ్చినా వారు ప్రాసంగిక విషయాలను గురించి ముచ్చట్లు మాట్లాడకూడదు. ముఖ్యముగా నిర్ణీత సమయానికి ముందుగా రావలెను. అందరూ స్నానముచేసి రావలెను.

ఇది యీ సత్సంగము యొక్క నియమములు. ఈ నియమములకు బంధమైన కారణములు కూడ ఉన్నాయి. ఏడురోజుల కొకసారి పారాయణ చేయుట ఎంతవేగగా మన శరీరమును ఏమి చాతువులున్నవి. అవి భగవద్భావమువలన శక్తిని పొంది తిరిగి ఏడురోజుల వలన పనిచేయుచుండును. "బ్యాటరీ చార్జి (Battery Charge) అయిన రిచార్జ్ తిరిగి దానికి ఎలా చార్జి అవుతుందో, శరీరము అంతే.

ఇంక సంధ్యా సమయములోనే ఎందుకు చేయాలి అంటే-సాయం సంధ్య గాని, ఉదయంలో సంధ్యగాని మహర్షుల ద్వానం సమయం. వారినుండి మనకు కొంత శక్తి లభించును కాబట్టి యీ సంకీర్తన సమయమున ఎవ్వరైతే సర్వేంద్రియములను మనస్సును భగవంతునియందు శరణాగతిగా అర్పించి "భాగవం చేస్తారో వారు "సమాధి స్థితి"ని పొందగలరు. అట్టి సమాధి స్థితిని పొందినవారు అతిరంగా భగవంతుని వెలన లభించే "కుండలినీ" శక్తిని పొందుతారు.

ఈ సంకీర్తనకు బాహ్య శుభ్రత ఎందుకంటే-మనస్సునకు అశ్లాదమై కొంత శక్తిని శుభ్రతవలన ఆదగును శరీరముపైను మురికి తొలగించిన రీతి కుండలినీ మురికిని శుభ్రము చేసిగలవడం. యీ సంకీర్తన సమయమునందు నిటారుగా కూర్చుండిపోవును. సామాన్యంగా యిది యెక్కువగా మహావీర్యులయందే జరుగును. మనకు హాపులం వలన గురించి మనకు తెలుసును. కనుక మనమే "సమాధి స్థితి"ని పొందలేము. కాని పూర్తిగా ముందుకు వారి భూదేవిపై శిరస్సును అనియే స్థితిని మార్చును పొందిగలము దీనివలన మన శరీరములకు భూమినుండి శక్తిపారును ఇక యీ స్థితికూడ సర్వజనానికి ఒక్కసారిగా సాధ్యంబు.

ఇక బ్యాటరీ సమయమున మనమెవరి వద్ద కూర్చోవలెనన్న కలం ఉండవలెను. అదేమి ఎక్కడ కూర్చున్నాము అక్కడనుండి మనదిపోవలెను.

సంకీర్తన సమయముందు శ్రీలు ఎదవడైతే పురుషులు కుడిపైపుకు కూర్చొనవాలి. శ్రీలకు Negative Charge, పురుషులకు Positive Charge శరీరంలో సహజంగానే ఉంటుంది. ముఖ్యంగా అవి దలవకులు అర్ధనాభీశ్చరత్వమునకు లోపలి పరమార్థమే. ఇక యీ సంకీర్తన సమయంలో పురుష భాగస్థం యెందుకు వడలాది? మనం చేసిన సంకీర్తనలవల్ల, పైన అకాశంలో కంటికి కనబడని దేవతలు అనుగ్రహిస్తారు. ఈ దేవతానుగ్రహం పైనుండి 'శక్తి'లా ఆ ప్రదేశమునకు దిగి అవరిస్తుంది. ఈ శక్తిని వారి వారి (సంకీర్తనలో పాల్గొన్నవారి) శక్త్యానుసారం గ్రహిస్తారు. అందుకనే యిలా భాగస్థం వరులుకాదు.

ఇక భాగస్థంమే కాక ఒకచోటే జనం ప్రోగయి చేయవలసిన అవసరం. ఏమిట? ఈ సత్సంగం అనేది-అంటే పదిమంది ప్రోగయి చేసే సంకీర్తన చాల ముఖ్యమయినది. ఇదే Group Meditation అంటారు. ఇది మన పూర్వీకుల నుండి వచ్చిన విజ్ఞానం. కాని యీనాడు గ్రహించలేని స్థితిలో ఉన్నాం.

సత్సంగంలో పనిచేసేది సాధకుడి శక్తి కాదు. పైనుండి భూలోకంలోనికి జంపాకంగా ప్రవహించే భగవత్ శక్తి (Descent of God-Force)

ఇది ఒక్కసారి శరీరంలో ప్రవేశిస్తే 6 రోజుల వలనూ పని చేస్తుంది. (మనం అంతరాయం కలిగించకుండా ఉంటే) 7 రోజులలోగా యీ శక్తి క్రమంగా శరీరంలో ఉన్న సప్తహరువులలోకి యింటుంది. మనం తిన్న ఆహారం తీర్చమై రక్తంలో కలిగే అన్న సారంలో భగవత్ శక్తి మిళితమై శరీరాన్ని చూడ లేజో మయం చేస్తుంది. అందుకనే సత్సంగంలో పాల్గొన్నవారి ముఖాలు యిది వలకు లేని కళహా వచ్చని తేజస్సుతో వవనవలాడుతుంటాయి.

ఎవ్వరైనా యితరుల యిళ్ళలో నిద్రించినా లేదా క్రమశిక్షితం లేనివారి (సాధకులు కాని) యింటి అవారిం భూమినినా వాళ్ళు తిన్న మనం సోకి యీ తేజస్సు తగ్గి పొగరీతిగా రిప్పివేసి పట్టుకుంటుంది ముఖం కొంపికి అవారోగ్యం కూడ కావచ్చును. అందువల్ల పరాయి యింటి దోచునం, సవాయి యింటి నిద్ర లేకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

సమాధి : ఇక ఈ సంకీర్తన విరువాత శిష్టప్రసాదం - గురుదేవిని పూజించుట వల్ల పొందాలి. అది 7 వారాల వల్ల సంపూర్ణంగా సత్సంగ కాలము పొందితారు అంటు 2, 3 వారాలకు మనము పోయిన వారు అనేకులు

'ప్రసాదం' - అనేది పదార్థమునుకోకూడదు. ప్రసాదం అంటే అనుగ్రహం అని అర్థం. భగవంతుని ముందు ఉంటే పదార్థములలో మన సంకీర్తన వల్ల దేవతానుగ్రహ శక్తిలోని 'కారణం' కొంత కలుస్తుంది అట్టి ప్రసాదం మనం తింటాము.

అయితే యీ ప్రసాదం తీసుకునే విధానంలో కూడ అనుగ్రహం లభించే విధానం వుంది. కొందరు వక్రమతగా రెండు చేతులూ చాచి తీసుకుంటారు, మరి కొందరు 'పిచోలే' లాంటిట్లుగా తీసుకుంటారు. మనం తీసుకునే ప్రసాదం అరగంబలో తినాలి ఇంటికి వట్టుకెళ్ళకూడదు. ఇంటికి వట్టుకెళ్ళితే అందులోని శక్తి తిరిగి అర్చన చేసే క్షణం వచ్చే వాళ్ళ పదార్థం యింటికి తీసుకు వెళుము.

ఇక యీ భగవన్నామ సంకీర్తన యందు మనం 'ఓం' కారనాదం ఎందుకు చేస్తాము? ఇలా చేపేటప్పుడు శరీరంలో ఆరోధాగం నుండి ఊర్ధ్వ ముఖం వైపు అంటే మూలాధారం నుంచి శిరస్సువైపుకు సాగరా వుంటుంది యీ నాదం ఇలా అవటం వల్ల మనకు తం అదిరివట్లు పొట్టలోపలికి శబ్దం పోయినట్లు కూడ అని పిస్తుంది ఇలా అయితే మన శరీరంలో ఒక 'Vacuum' లేక 'భాస్వరం' దేర్చుకుంటుంది. అంటే పైనుండి లభించే శక్తి (భగవదనుగ్రహం) యీ భాస్వరం లోనికి వెలుతుంది.

సంకీర్తన సమయంలో అంతా తిక్కు మూసుకొని యేకాగ్రశతో చేయవలయును. సంకీర్తన అందరూ ఒకే స్వరముతో (ఒకే ధ్వనితో) పాడవలెను. ఏ ఒక్కరి కంఠమూ అందరికన్నా పైకి వివేధదరాదు. అనగా అందరూ కలిసి సంకీర్తన చేయవలెను అంటే గొంతులూ కలిసిపోయి 'అమ్మని' (తుమ్మెద శబ్దంలా) ఒక శబ్దం వచ్చేలా బిగ్గరిగా చేర్చుకోవలెను. ఇదే సరిగా సంకీర్తన చేసినట్లు మనకు, వారలూ కప్పుడే కలువలూ ఎవరికి వారే పాడరాదు.

— 'యోగ మిత్రమందలి' వారిపత్నంగము పుస్తకము నుండి.

USCFI

United Social Cultural & Educational Foundation of India.

వనిది పలుకులు

* నీవు చేయగలిగిన పనిని లోకదృష్టిలో మన్న భగవంతునికి అర్పించుము. పేవ (స్వధర్మము) చేయడమే 'మోక్షము'.

* నీవు లేవలేని స్థితిలోనుండి నీ కన్నా లేవలేని వారికి సహాయం చేయడమే 'ధర్మం'.

* అర్చన దృష్టిలో కాక అర్జన దృష్టిలో ప్రతిఒక్కరూ ప్రవర్తించడము వలన యిన్ని కోట్లు భారతీయులుండి కూడ మనం యంత దిగజారి ప్రితిలో నున్నాం.

* గాంధీ గారికన్నా అందమయినవారూ, బాగా మాట్లాడగలిగినవారూ, పెద్దవాళ్ళూ, నాయకులూ ఉండవచ్చు. మరి ఆయనే మహాత్ముడెందుకు ఆయనకు ఆయన లోకహితమునకై తనను తాను అర్పణ చేసుకున్నాడు. అందుకే దివ్య శక్తి ఆయనలో ప్రవహించి ఆయన మహాత్ముడయినట్లు చేసింది.

* లోకహితము కరుణా మన వ్యక్తిత్వము చూసుకుంటూ, స్వార్థము కోసం ప్రయత్నిస్తే కరెంటులేని ఫాను, రైతులాగ జీవచ్ఛవమై పోతారు. లోకహితముతో ప్రవర్తిస్తే కరెంటు ప్రవహించి ఫానులు తిరిగి నట్లుగా మనం ప్రయోజనాలపూర్వకము.

* మనకు కష్టం వచ్చినప్పుడు మనం ఆ కష్టంలోనే దైవాన్ని చూచాలి. అలా లోక కష్టాన్ని చెప్పుకొని దేవుని వేరుగా చూస్తే ఫలితముండు కష్టంలోనే దైవాన్ని నేరుగా చూచితే మనకు ఆ కష్టం చెరిగిపోతుంది. ప్రజ్ఞా విశిష్టలో మనం గ్రహించవలసినదే.

* రాముడు చక్రవర్తి. మరి శ్రీ కృష్ణుడు ఏమి కాదు కాని ఏమి కాదు? అతను లోకహితముతో తాదాభ్యము చెందుటవలన సమస్తలోకం తలవంచి ఆయన పాదార్చన చేసింది.

* మృత్యువు కోరకమధ్యను శ్రీ కృష్ణుని జననం జరిగింది. రేవల్లలోకూడ వరుసగా అమరులు అతడిని అంత మొందించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. అయినా జీవితాన్ని ఉత్సవంగా జీవించేడు.

* శ్రీ కృష్ణుడు అంతరిత బ్రహ్మచారి. తనను కోరిన వారినే వివాహం చేసు కున్నాడు. కాని రామగ యెన్నికనీ 'వివాహం చేసుకోలేదు' కోటి కామక్రీడలు పెట్టు శ్రీ కృష్ణుని తండ్రిగా 16108 మంది భార్యలు మసిలేరు.

* రాసరీల ఆనగా కొన్ని వందలమందికి ఏకకాలంలో దగ్గట వున్నట్లుగా భావనతో కూడిన చిత్రమైన దివ్యమైన అనుభూతి.

* రామాయణము ధర్మాచరణమును, భారతము ధర్మనిష్ఠను మరియు భాగవతము చర్యక్రీడను విశదపఱచుచున్నవి.

* నియమములు అతివ్రమించకూడదు. నియమముల మీద tension ఉండ కూడదు.

— శ్రీ గా. మోపిదేవి ప్రియస్వామి. మానవధర్మ శిక్షణసంస్థ. 23-10-7 బురుషోత్తం వీధి, సత్యనారాయణ పురం, విజయవాడ-11. శ్రీ సాంబమూర్తి కళా సంస్థ (పూ.)లో 23-7-86 తేదీన యిచ్చిన ఉపన్యాసములో భాగములు.

జపము చేయు విధానము

దండపాణిస్వామి భగవాన్ (శ్రీ రమణ మహర్షి) చర్యనాథము మొదటి సారిగా శ్రీవారు స్కందాశ్రమములో ఉన్నప్పుడు వచ్చారు. వచ్చిన రెండురోజు లు. శ్రీ భగవాన్‌తో, తనకు పెద్ద సంసారమున్నదని, దానినంతయు పరిత్యజించి భగవాన్ శరణు కోరుతున్నాననీ, భగవాన్ తనకు ఉపదేశ మొసంగవలెనని ప్రార్థించారు.

శ్రీ భగవాన్ యీ అన్నాడు, “ఉపదేశమంటే యేమిటి? నిజమైన ఉప దేశము బుద్ధిలో రీతమై ఉండటమే.”

అయిననూ భగవాన్‌ను ఉపదేశము కోసము అనేకసార్లు అర్థించాడు. తననికీ ఉపదేశం ఏమిట? అని అంటే అలాంటిది చెప్పిస్తారని ప్రశ్నించారు, భగవాన్.

సమస్తజలకా రామనామం కోటిసార్లు జపించావని సమాధానమిచ్చారు. దండపాణిస్వామి “అది చాలు. ఇంతేమి కావాలి? అవకుండా ఆరా జపము చేసు కంటే నరపోతుంది” అన్నాడు భగవాన్. “జపము ఎలా చేయాలి” అని ప్రశ్నిం చారు దండపాణిస్వామి.

శ్రీ భగవాన్, జపము మూడు రకాలని వివరించాడు. ఉత్పజపము, ఉపాంశ జపము, మానసిక జపము. పెదవులు కదిలించు దిగ్గణగా చేసేది “ఉత్ప జపము”, పెదవులు కదవకుండా లోన ఉత్పరించుకూ చేసేది “ఉపాంశజపము.” మనస్సులో చేసుకునేది ‘మానసిక జపము’ అన్నింటికంటే మానసిక జపము ఉత్తమమైనదని భగవాన్ చెప్పారు.

— శ్రీ రమణ జ్యోతిః జూన్ 86 సంచికలో, స్వభులు (21)-శ్రీ కుంజ స్వామి, తెలుగు అనువాదము-హరి.

భగవన్నామ మహిమ

* భగవన్నామ మహాత్యక్త శ్రవణము అంతరించి నిత్యకర్మ వంటిది

* నామ సంకీర్తనము యజ్ఞ యాగాదులలో కలిగిన దోషములను, లోపము లను పూరించగలదు. జపహోమాదికములను భగవద్భక్తి సఫలము చేయగలదు.

* భగవన్నామోద్ధారణ రూప మహాదావాన్ని సమగ్ర సంసారరూప మహా వృక్షమును సమూలంగా భస్మము చేసివేసుచున్నది. ఒక తీవ్రతనంలో జరుగు పాప మంతయు కలిసినను నామాన్ని మొందు తృణముతో సమానము చూడ కుంది.

భక్తి కర్మకంటే శ్రేష్ఠమును, నిరపేక్షమును

‘తన యింద్రియముల ద్వారా శ్రీ కృష్ణునకు సేవము అర్పిస్తే అరవి శక్తిల యొక్క సేవయు చేసి పవిత్రుడు అయినట్లుగా పాప నిర్మూలన తపాదిల ద్వారా పవిత్రుడు కాలేడు.’ భాగవతమున చెప్పబడినది కీర్తనామలచే కృష్ణుని కీర్తింపబడే, అయిన యందు యింద్రియములను సంలగ్నపరచుట దీనియే.

ఇంతరించే స్పష్టమైన వివరణను భగవన్నామోద్ధారణ ద్వారా పొంది లభించునట్టి శుద్ధతత్వము. వేదవాదాల ద్వారా ఉపన్యసమైన ప్రాణబాపమైన ప్రాయశ్చిత్తములలో శుద్ధతత్వము లభింపదు. అందుకే శుద్ధి మేలు, భక్తిలో లభింపనని వేరు-అని భావ్యరహితము.

* పట్టు బుధాధిపతిగారిని కన్నీటి ముగ్ధుని బుద్ధుని బుద్ధుని ప్రాయశ్చిత్తములలో శుద్ధతత్వము లభింపదు. అందుకే శుద్ధి మేలు, భక్తిలో లభింపనని వేరు-అని భావ్యరహితము.

* శుద్ధి మేలు, భక్తిలో లభింపనని వేరు-అని భావ్యరహితము.

యగునని వర్ణించబడియున్నది. భవభూతమునందుకూడ 'హరహర' 'నమః శివాయ' అనేది తల్పమునందుండినట్టి ప్రాణులకు తత్కాలమే భవభూత ప్రాణముని చెప్పబడినది. శ్రీ విష్ణు ధర్మమునందు 'విష్ణుస్తాన్య సమా రంభః' అని చెప్పి, నారాయణ వరాయణునకు అన్యపాదనముల పరిత్యాగము ప్రదో ధించబడినది. అట్లునే గోవింద నామోచ్చారణముచే క్షత్రబంధునకు గోవిందత్వ ప్రాప్తి నిరూపించబడినది. ఈ అన్నిదోట్ల కీర్తన మాత్రముతోనే సమగ్ర పాప క్షయము చెప్పుకొన్నారు. విష్ణుర్వయేమనిన, 'కేవల హరి సంకీర్తనమే సమస్త పాపక్షయమునకు సాధనము. రిక్తాక్షితై న అన్యపాదనం సముచ్చయముతో నున్న వనిలేదు మరియు, అది న్యాయముగా యే యితర సాధనకు అంగమున్ను కాదు.

నామకీర్తన యొక్క కేవలత్వమేమిటి:

కారణము యొక్క పుష్కలతయే 'కేవలత్వము'. దీనిని 'నిరపేక్షత' అని కూడ అందుదు. అది కార్యము యొక్క పూర్వక్షణమున నియతరూపమున నుండదు. దీనిని కార్యోత్పత్తి యొక్క సామాగ్రిగా చెప్పుదురు. దేని తరువాత విశ్రయముగ కార్యము వంపన్నమగునో, అదియే పుష్కల కారణము. ఇతర సాధనము ఆపేక్షించినచో అది పుష్కలము కాలేదు.

కారణముయొక్క పుష్కలత్వము యేదే నొక్కదానియందు మాత్రమే యుండును. ఎట్లనిన సంయోగము యొక్క నాశరూపమగు కార్యము కేవల విభాగము నుండియు కొన్ని దోటలందు రెండింటియందుండను. స్వర్గప్రాప్తి రూప కార్య విషయమున ధర్మ మరియు పార్థమార్గముల రెంటి సముచ్చయము యొక్క అపూ ర్వము కారణము అనినచో కొన్నిదోట్ల అనేకములందుండను. ఎట్లనిన మరలమను కార్యమునకు ఉండదు. ఉదాహరణకు, వత్తము, కుప్పరి సాధనములన్నిటియందుండను. ఎట్లనిన కీర్తన కారణ స్వరూపములున్నచో, అచ్చట అవి రమ ఆక్రమము నందు కలిసిపెరిసి పోవుచున్నవి. అయితే ఎక్కడ ఒక్కదానియందే పుష్కల కారణత కలదో, అదట అది సంపూర్ణత్వమును పొందియున్నది. నామ సంకీర్తన రూపమున కీర్తయందు పాపక్షయమునకు కీర్తన కారణత్వమున్నది ఇందువలన పాపక్షయమువై, నామస్మరణముయే యితర సాధనాలచే న సముచ్చయముగా వచ్చుత్రణముగా మండవలసిన ఆవశ్యకతలేదు.

నామ ఫలములు:

మొదట కీర్తన పాపమును నశింపజేయును. కర్మాక పునః పునఃమగాజేయు కీర్తన భగవద్వాసనా రూపముయిన శ్రద్ధాభక్తియను జాగృతము చేయును. లింగ పురాణమునందు చెప్పబడినదేమనగా 'ఓం నమో నీల కంఠాయ' యీ మంత్రము యొక్క ఉచ్చారణ మాత్రము చేతనే సర్వపాపములనుండి విముక్తి కలుగును, అని.

పాపము మంచువంటిదయితే నామము సూర్యుని వంటిది. పాపము కదైవంబి దయితే నామము అగ్నివంటిది. పాపము రోగము వంటిది, నామము రోగనివృత్తి సమర్థమైన ఔషధము వంటిది.

కీర్తనతో మోక్షమునకు క్రమము:

కీర్తనతో పాపక్షయమగును. కీర్తన యొక్క అపృథ్విక భగవద్విషయక మగు వాసనలు వృద్ధిపొందుతూ పాపవాసనలు క్షీణించును. సప్తమహాబుధుల యొక్క పేవ విరంతరము లభించును. వారి శ్రీముఖము ద్వారా భగవత్సహిషము శ్రవణము చేయుటచేత బ్రహ్మలోకం శివోపదేయగు భగవంతునియందు నైష్ఠికమగు దృఢభక్తి వచ్చుచు ఉదయించును. శోచాదిములు ఉచ్చిన్నమగును. సత్త్వగుణో త్కర్తవ్యము నందపించును. అనందరము రత్న పాపాత్కారము కలిగి ముట్టడిగును.

— శ్రీ మద్భాగవతమునందు యీ క్రమము కనవగును.

లోప విలుంతుడు- శర్వుడు:

అవిగో, అవే హిమాలయ పర్వతశిఖర పరంపరలు. కళకళలాడే మంచు కొండలు చుట్టూ ఎత్తైన పీఠభూమి. మధ్యభాగంలో స్నాన నిర్మల నీరులు నిండిన 'మానస సరోవరం' అల్లదిగో, చిట్టప్రక్కల పెరియేళ్ళు చెంగుచెంగున క్రిందికి చూడుకున్నాయి. అవిగో అదే 'వైరానం' విష్యత్వం చెల్లివిరిసిన వాతా వరణంలో దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తోంది.

విష్యదీపవతులు పార్వతీ పరమేశ్వరులు- విష్ణు సహస్రనామ పారాయణం ముగించి ఏకాంత కేవల నిమగ్నులై ఉన్నారు. సహస్రనామాలు జపించడం పూర్తి అయింది.

పార్వతీదేవి ప్రశ్నించింది- 'ఓ పరమేశ్వర ప్రభూ! ఇది విష్ణు సహస్ర

నామార్పన గద. ఇందులో మీరు మీరే వర్ణవేయటం చేసితి. "ఓం శర్వాయ నమః" అంటే అంతా మీరు మీరే వర్ణవేయటం చేసితి. అందుకే తెలిసిన విషయం శర్వాయ అంటే వరమవుతుంది.

పరమేశ్వరుడు దివ్యరూపంలో ఉంటుంది. "అపయ అ పేరు నారాయణుడే కాని వారికాదు. అందులో ఉండే చెడుగులను అన్నింటినీ క్రుంది చేసే వాడు గనుక నారాయణుడు 'శర్వాయ' అనే పార్వత నామధేయము ఏర్పడింది. మనము అందరూ పరాత్పరుడైన ఆ నారాయణుని దేహంలో ఆవయవ మాత్రమే గురూ. మనకు మాత్రమే దేవదేవంగా కనుక కరీం లోని ఆవయవా లో ఉండే చెడుగులను విద్యుత్తులతో, అదేవిధంగా శ్రీమన్నారాయణుడు గూడా మనలో ఉండే చెడుగులను అన్నింటినీ తొలగిస్తాడు. నేను ఆదర్శ పుష్ట భక్తుడను గనుక, ఆయన నామంలో 'కాన్నిటిని' తరించాను. అవి మా వరస్సర సాన్ని హిత్యాన్ని పొందిస్తుంది.

లోకాంత వివరణ కోరింది — వరే మీరు ఎప్పుడున్న నామాలకు ఏదైనా అంకర్యం కాని విశిష్టప్రామాణ్యం గాని ఉండవచ్చును గదా!

పరమేశ్వరుడు చెప్పిన సమాధానం "అపయ, 'శర్వ' నామధేయం వాడు పుట్టిన వాడు. ఆ పేరులో ఉన్న విశిష్టత వాడు అనుభవప్రేరితం. ఆ చరిత్ర వాడు దివ్యరూపంలో ఉండే వంటి నీకే అర్హమవుతుంది. శర్వాయ అంటే సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే అని. మన చెప్పినా నీకు ఆ మనోహర గాదు!" "వరే మిత్రాను చెప్పింది" అని కలం చుట్టించి పార్శ్వరీదేవి. పరమేశ్వరుడు కద చెప్పినాగా!

అందుకే ఒకానొకనాడు బ్రహ్మదేవుడు వాడు కంట ఉండేది. తూర్పు దిశగా ఉండే బ్రహ్మ యుగ్మం పరింటి దక్షిణ దిశగా ఉన్న కలకాయ యజ్ఞ రేఖ ఉన్నదే. పరమర దిక్కుగా ఉన్న ముఖం పాదువేడగానం చేసేది ఉత్తర దిశగా ఉన్న ముఖం అదర్శం చేసే పరింటి. ఇక అయిదవ శిరస్సు వాడు శిరస్సుపై పద్మ వింపుగా నిలిచి ఇతిహాస సరాదాలు చదివేది.

బ్రహ్మదేవుడు ఆ అహం శిరస్సు పైపైపై పర్వత దీక్షితులు చెల్లి పిరియ చేస్తూ దేవీభూషణంగా వెలుగొండేవాడు అయితే అంకలో అకవికి అహం కారం గూడు కట్టించి బ్రహ్మదేవుడు — కప దగ్గలకు వచ్చిన యుగ్మేశ్వరుడు.

స్వాగత మర్యాదలు చేసేవాడు కాదు. దేవతలను తృప్తిపరచేసాడు. అకవిలో రాజన గుణం పునీతమిందింది. గర్వం మితి మీరింది అహంకారంలో 'ఈ ప్రపంచాన్ని నృప్తింపేసి చేసే వాలో నమామలు ఎవ్వరాలేదు' అని ప్రకల్పాలు పరితేవాడు. అకవి అయిదవ శిరస్సుమంది వెలువరే కాంతింబో? — బ్రహ్మ కన్నులు మరుమిట్ట గొల్పేది. దేవతలందరూ బ్రహ్మదేవుని దురహంకార పూరిత మైన దుర్నిరీక్ష్య తేజస్సు చూడలేక — కైలాసానికి పోయి పరమేశ్వరుని ప్రార్థించి యలా విన్నవించుకున్నారు.

"పరమేశ్వరా! బ్రహ్మదేవుని దురహంకారం చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. ఆయన మమ్మల్ని పురుగువలె చూస్తున్నాడు. ఆయన అయిదవ శిరస్సును యెవరూ తేలి పార జూడలేదు ఎంతటి తేజోవంతులు మహామహిమలు అయినా వరే ఆయన దరిచేరితే చాలు నీదలో క్రిందలుగా మారిపోతున్నారు. దేవా! మేము కోల్పోయిన వరస్సును మాకు తిరిగి ప్రసాదించువది."

పరమేశ్వరుడు వారికి ఆతరుప్రధానం చేసి, వారిలో పాటు తాడుకూడా బ్రహ్మదేవుని దగ్గలకు వెళ్ళాడు. బ్రహ్మదేవునికి కపి ముచ్చటైన ఎకట నిలిచిన పరమేశ్వరుని గుర్తించలేదు స్వాగత మర్యాదలు సలుపలేదు అయితే పరమేశ్వరుడే బ్రహ్మదేవుని వలకరించి కుళం ప్రక్కలు చేశాడు. బ్రహ్మదేవుని అహంకారం అకవి కన్నులలో ప్రతిఫలించింది అతడు పరమేశ్వరుని ఎలు కొంటే —

బ్రహ్మదేవునికి యంకో అవకాశం యివ్వాలని మునుష్యుడు అట్టహాసం చేశాడు. ఆ పప్పుకు బ్రహ్మాండ భావం మారుమోసింది ఏదేమి దుష్టనాలు గల వణికిపోయాయి కాని బ్రహ్మదేవుడు మాత్రం మునుష్యునితో మ్యామత్తైనా ట్ల మాలి మాట్లాడలేదు. పరమేశ్వరుడు అగ్రహోదగ్రురై గురులేస్తూ విజృంభించి బ్రహ్మదేవుని అయిదవ కంకాయను తన ఎడమ చేతి దొణ న ప్రేరి గోడుతో గిల్లివేశాడు. అంతేకాక బ్రహ్మ కపాం వాడు హస్తంలో పట్టకాని మునుష్యుడు నటరాజలాప్యం చేయసాగాడు.

దేవతలు అనందంతో దిందులు బ్రొమ్మలు నాట్యం చేశారు 'ఓహో! — కపారి, కపరీ, కాపాదవయ్యా! దేవా! నీ కోపు ఉపసంహరించుకో' చాలు. బ్రహ్మ అహంకారం క్రుందేకాపు' అంటూ వెళ్ళులు కీర్తించారు అప్పటికి పరమేశ్వరుని అగ్రహం అడిగి అతడు కాంతమూర్తి అయినా బ్రహ్మ అహంకారం అడిగింది.

బ్రహ్మదేవుని అయిన శంకార దేవుని. అయినను పేరు జరిగింది. ఒక విధంగా, కాని ఆ శంకార వరమవుని దేనికి అంటుకుపోయింది. ఎంత విదిరించినా వదలం లేదు. దానికి కారణం బ్రహ్మహత్యాపాతకం వరమవుని చట్టకొరవే. అంతకాక దేవునికి సంక్రమించింది పితృహత్యాపాతకం కూడా.

వరమవుడు ప్రశ్నించాడు. బ్రహ్మదేవుని, “నా దేనికి అంటుకుపోయిన పాపం విడిపోయే విధానం ఏమైనా ఉందా?”

బ్రహ్మదేవుడు సవిదయంగా సమాధానం చెప్పాడు—“వరమేళా! మనం అందరం ఆ నారాయణుని దేహంలో ఆవయవాలము మాత్రమే వీవు వెరవేర్చింది. అయిన సంకల్పమే కాని అనుకోకుండా బ్రహ్మహత్యాపాతకం ఒదిలో వేసుకున్నావు. సరే ఈ కపాలం విందేవలకు వీవు లోకాన్ని తిరిగి ముద్దించు. ఈ కపాలం విడిచవచ్చు నీ పాపం పోతుంది.”

వరమేళకుడు దివ్యమెత్తుకుంటూ లోకాన్ని తిరిగాడు. ఎవరు ఎంత ముద్ద వేసినా కపాలం విందేవలేదు. అంతేకాక కపాలం ముడి జరించలేదు. దుర్గంధం వ్యాపించసాగింది వరమవుడు తిరిగి బ్రహ్మ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కాని బ్రహ్మదేవుడు ముందు మూడుకొని బ్రహ్మహత్యా పాతకుని మొగం చూడనన్నాడు.

ఇది చూచుకుని బ్రహ్మదేవుడు నకు చెప్పి “శ్రీమన్నారాయణచరణాశరణ ప్రసక్తి!” “అవ్యవధానం వచ్చి” అని విష్ణు దేవుని ప్రార్థించాడు. (వరమవుడు ముందు చేసిన విష్ణుస్తవం పద్మపురాణంలో సృష్టి కాండలో పొందుపరచబడి ఉంది) “ఓ దేవ దేవా! ఈ సమస్త సృష్టి నీ శరీరమే. మేము అందరమూ నీ దేహానిలోని ఆవయవాలము. మాత్రమే వీవు సర్వాంతర్యామివి. నీవేమాకు ఏకైక కరణం!”

అదిచూచి వరమవుడు అంతా తలచి పరమేశ్వర గుణానించింది చెక్కులు ఎన్నుకుని అందరినీ కనిపించే గర్భంకుడు. అక్కడ చాలాడు. శ్రీమన్నారాయణుడు సావకర్మించాడు దయావృత్తి హృదయంతో, “నాయనా! వరమేళా! నీకు ఏం కావాలి? కోరుకో!” అన్నాడు.

వరమవుడు, “దేవదేవా! ఈ దుర్గంధ దూయిస్తమి. ఈ బ్రహ్మ కపాలం విడిచిపెట్టమి వాణా!” అని ప్రార్థించాడు.

శ్రీమన్నారాయణుడు వెంటనే తన కుడి చాచనవ్రేలో కవచ వక్షస్థలం ఎదురు వైపుకు కత్తిరించాడు. పాతాళగంగ పైకి ఉదిరిపట్టా నెత్తురు పోయి. వారని బ్రహ్మకపాలాన్ని విడిచింది. వెంటనే బ్రహ్మకపాలం ముక్కు చెక్కులై క్రిందపడిపోయింది.

ఈ కథ పార్వతికి వినిపించాడు వరమవుడు. “నాకు ఓరవరగద అయింది శ్రీమన్నారాయణుడు అంకర్ధానం చెందాడు. వేమ ‘శర్వాయ నమః’ అని జపిస్తూనే ఉన్నాను. నాకు కూడ అనామమే యేర్పడింది.”

“ఓ శర్వాయ నమః” అని అందరం విష్ణు సహస్ర నామ జపించుతాం—అంగ్లమూలము, శ్రీ.వి.యస్ కరుణాచరన్, అనువాదము. వా. చందూరి రామకృష్ణాచార్య సంగ్రహణ్య శ్రీస్వశింహస్మియ, జూలై 1937-వంద

స్వరూప జ్ఞానము

* విష్ణు మంట వేయవారు మొదట చాం చిన్న చిన్న కట్టె పల్లెలను మంటలేసిన తరువాత పెద్ద పెద్ద కట్టెలను వేసిన కొలునే గాని మొదటనే పెద్ద కట్టెలు వేసి ఉండి ఘూడి నంకట పడవలపించే కాని అన్ని ప్రజ్ఞలించు గదా! ఆలాగున బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని ప్రకాశించుటకు ప్రథమ మన పుణ్య కర్మాచారము నిష్కామముగా కర్తవ్యం చేయుటయు గురుకుబ్రాహ్మణై వళక్తి మొదలైనవి యనుష్ఠించి తరువాత యోగానుష్ఠానము వేదాంత విచారణ జ్ఞానము మొదలగునవి అనుష్ఠించవలయును. ఇట్లు చేయని వారికి స్వరూప జ్ఞానము కలుగుట ప్రయోజనకరము.

* సోహంపద్యులై యుండదంచువారు మెట్టమెదట సోమరికనలుచు కర్మజము విడువవలెను. మోక్షమార్గము సోమరులు పోయెను శ్రోత గానియు సోహం పదలు వెళ్ళుడు మార్గమనియు తెలుసుకున్న శర్వక మాత్రమే అట్టి పద్ధతిలో ప్రవేశించ వలయును. లేనిచో తమకు క్షమము కలుగ దోషించు గాక. లోకములో గల ముముక్షువులకు గూడ యాట ము గలుగ చేసినవారే యగుదురు.

* మనోవాక్కాయ కృత్యములు మూడును ఒక్కే విధముగా లేనివారి అవ్యాక్య విషయముగు అనుష్ఠానములన్నియు వ్యర్థములే ఎల్లన ప్రమిద ఒక

స్థించిన మాత్రమే యీ సంసారమునుండి తరించగలరు. రాత్రియందు కాదు చీటిలో ఒక చు ప్రకాశమైన దీపమునుండి మీరింతకంతకు మారముగ వెళ్ళెదరో అంతకంతకు అందకాలము లోనికి (ఏమియు కనిపించని స్థితిలోనికి) దోపునట్లు న్యప్రకాశమై, జ్ఞానమయమై, అనంద మనస్థైర్యముండు ఆత్మలోనుండి మనో బద్ధులలోనినీ, జ్ఞానేంద్రియములలోనినీ, కర్మేంద్రియములలోనినీ, దేహములోని నీని, ద్విశ్యమలోనినీని యింతకంతకు జారిపోవుదురో అంతకంతకు గాంధాంధకారా జ్ఞానములోనికి దిగిపోవుచున్నారని తలంచవలయును.

పై చెప్పినవారు దీపము చెంతకు రాగా రాగా నేలాగున చీటి నశించి వస్తువులు గనబడనో, తమోరహిత స్థితికలుగుచుండునో, అలాగున మీ మనస్సును ద్విశ్యము నుండి, దేహమునుండి, వాగాది కర్మేంద్రియాలనుండి చట్టరాది జ్ఞానేంద్రియములనుండి, బుద్ధ్యాద్యంతరింద్రియముల నుండి క్రమముగా ఆత్మలోనికి య పలుకులాగున చేపికొనిన అమృతత్వమును, మోక్షమును, దైవత్వమును యీ జన్మ లోనే బొందగలరు. అది శివము, అమృతము, అద్వైతము.

ఈ స్థితి కలుగుచున్నదే మానవుని దేహమనెడి దేవాలయమునందు దేవతా ప్రతిష్ఠ చేసినట్లు జన్మ సార్వజన నొంద గలుగును. లేనిచో ప్రతిష్ఠలేని పాడు దేవాలయము వంటిదేయగును.

— యదార్థ భారతి, మార్చి 1979 సంచిక.

మహర్షి పలుకులు

* సాధువులు సంసారులలో చేరినచో సంసారులను సాధుగుణములు గల వానిగా చేయవలసినదే గాని సాధువులు సంసారులుగా మారకూడదను తత్త్వమును సదా జ్ఞుత్తిలోనుండి ప్రవర్తించవలయును.

* ప్రపంచములో గల దేనికిని లొంగకుము. అట్లు లొంగనివానికి యీ లోకము లొంగిపోవును. అట్లుగాక యే విషయమునకైనను లొంగినచో లోకమున దిన్న స్థితికలుగుచు వాని కూడ లొంగి యుండవలసి వచ్చును.

* సోదరా! వీవు గృహమును విడిచి దూరముగ పోయిన చాలదు. తపస్సు నెడు జ్ఞాన్వాగ్నిలో అంతః కరణ వాననలను దహింపజేసి అవిద్యనుండి దూరముగ పోయిన మాత్రమే (అవిద్య తొంగిన మాత్రమే) జగ్మరాహిత్యము కలుగునని మదుపకుము.

* సోదరులారా! సోదరీమణులారా! మీరు దేహమును మాత్రము ఆశ్రమము శివ మరములలోనుంచి మనస్సును సంసారములో గృహములో ముంచేలాగున యత్నించవలదు. హృదయమును మరములోని దేహమును గృహములోనుండి లాగున జూడకు- అదైన మాత్రమే కాంతి గొందగలరు. లేనిచో అకాంతి యగును.

— శ్రీ మహర్షి పద్మధు శ్రీ మలయాళ స్వామిలారు

శ్రీ విశాఖ యశవంతి పరివర్తనాదు శ్రీ మాన్ శ్రీ దాన్యం అప్పలాచార్యుల వారి 'రామాయణ ప్రవచనము' 18 లోజరిపాటు శే 8.3.88 నుండి శ్రీరాచ నవమి వలకు శిరుమండిర్ లో యేర్పాటు చేశారు. మొదటి దినమున కంచెకామలోటి పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర నరనవ్వులవారు విశాఖాచార్యుల అధికారం బిసుకాని విశ్వహిందూ పరివర్తనాదు నమావేశం యేర్పాటు చేయటం విశాఖుర వాసుల అదృష్టం.

మృదు మధురంగా నరళంగా తెలుగులో శ్రీశ్రీశ్రీ లుండి కామలోటి పీఠాధిపతులు ఆ నమావేశాని కొద్దిన వారి మద్దేబింది యద్దిన మహర్షిమైన నందేశం సాధ్యమయినంత వలకు యథాతథంగా విజ్ఞప్తించటం జరిగింది

— నందేశం రత్త.

ధర్మో రక్షతి రక్షితః

ధర్మాన్ని మనం రక్షిస్తే ధర్మం మనము రక్షిస్తుందిని నందం రావం చెప్పటంబాము. కాని అది సరికాదు. ధర్మానికి స్థాని లేదు. ధర్మాన్ని పెంచినా పెంచినానికి అది పాదయిపోలేదు. ధర్మానికి పాదపటం, కిక్కిరం, లొక్కువేదం, అతి వృద్ధి, నాశనం ఉండదు. అది సంపూర్ణమైన స్థితిలో నిరాకారంగా ఉండి వుంటుంది. అచరణలోనే ధర్మం ఉంది. ధర్మాన్ని మనం అచరించితే ధర్మం తగ్గిపోయింది, దేశం పాదయిపోయింది, మమకలు పాదయిపోయినాని వానానం, టాము, అందులో మన భాగం కూడ ఉందిని మనప్రేమంటాము. మనకు కిక్కిరిత, భాగవతం, భారతం, రామాయణం వున్నాయి. రామాయణం తప్ప కిక్కిరిస్తోన్న ప్రవచనములు.

శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో ధర్మం నందినప్పుడు మహిమలు క్షింది.

అందు పూరినది. 'నన్ను చంపే వాడెవడో' పట్టాడు. అందుచేత నువు లేవరై వెళ్ళి చిన్న పిల్లలను చంపు' అంటాడు. దానికి పూతన దిరాకు నడుతుంది. ఇది చిన్నది నాకు అన్నచెప్పుతావా. ఇతనికి మతిగాని చెరిందా? ఇతని పిల్ల కొడుకు చేయడం అంటే దేని లావా? పట్టుకుంటే నాకు గౌరవంగా వుండే చేయి. ఇంత చిన్న విషయాలకు యంత వివేకంగా ఆందోళన చెందుతున్నాడని కళ్ళవలె తెలిస్తే చురువగా చూడరా? అని పరిపరి విచారా వినుకున్నదిగాని రాజా ఆచార్యుని తప్పును గమనించి అంత మొందించడానికి మానవత్రిగా మారి ప్రవములకు విషం పూసుకొని రేపల్లెలో అడుగుపెట్టింది.

అంతకు అమె రాక్షస ప్రవృత్తిలోనే ఉన్నది. కాని రేపల్లెలో అడుగు పెట్టి అక్కడ నానావిధాలానికి రాగానే అమె హృదయంలో దీప్తమైన ప్రకాశం కనబడింది. పూతనకు అక్కడకు వెళ్ళింది. ఏమిటి? తనలో ఒక్కసారిగా యాదాబుద్ధి ఎక్కినదేమో మమలం వేసం వేసి వచ్చినందుకు యిలా వుందా? రోషం రాదేమో? ముండు ముండు చూస్తుంటే యెవో తన్వయత్వము కన్పిస్తుంది. అక్కడి పనులు అమెకు నచ్చుతాయి లేదు నాట్యం చేస్తున్నంత ఉల్లాసంగా ఉంటున్నది. మోట్లాడుతున్నట్టు లేదు గానం చేస్తున్నట్టున్నాడు. ఆవులు పాలను కాచులో ఉబ్బున్నాయి. అవుల కొంట పాలులు పతగ యెత్తినట్టున్నాయి. రాళ్ళ కప్పులు కూడ కనంపే చూపించినా ఆన్నట్టున్నాయి అంతా ఒక విధమైన చైతన్యంతో ఉబ్బుతున్నాయి. పూతనకు నేను నేనుగా కాళ్ళు దియబెట్ట గంనా అని సంతోషం కలిగింది. అమెకు తెలియకుండానే అమె పాదాలు కడులుతున్నాయి. వదిలేస్తే సమస్తంలో చేరుతున్నట్టుగా అక్కడి వారందరూ ఒక యిందోకి వెళ్తున్నాడు. కాని మెప్పుకూ తిరిగి రావడం లేదు. రోషం యెంత స్థలమున్నదో అది పిండింది. పూతన అక్కడకు యెబటికి? తనకు తెలియకుండానే ఆ యిందో కిందకు వెళ్ళిపోయే. ముందు, పూతన ఆ విధంగా సంక్రమంగాలోనికి వెస్తుంటే పాదెత్తా ఉక్తిదే పట్టెట్టు చూడడానికి వెళ్ళింది. అందరూ అమెకున్నాడు. పూతనకు చూడ. ముందే ఆ యిందో రోషం దాగం అంతా నర్తగా పిండింది. కాని రోషము వెళ్ళడం ద్వారా చూడగా ప్రతీతి సీతంగానే కన్పడుతున్నది. ఇందోలో ఉయ్యాలం పిండింది. ఆ ఉయ్యాలం చూస్తే విశ్వమంతా అక్కడే ఉన్నట్టు అనిపించింది. పిల్లని కావడం, ముగ్ధులవల్ల ప్రపంచమంతా కలిసిపోయింది. నేను చేసేవా. వాటిమైంది. మళ్ళీ నేను నేనుకు సందేహం అని ప్రకృించుటంది. తన్వ

యత్వంతో స్పృహ తప్పింది. అంతలోనే స్పృహ వచ్చింది. కాని రమ మందల పూతన కాదు. ఇదేమీ చౌతిక విచారము కాదు. అనివ్యచియము అవ్వితీయమునై అంతరంగంలో తెర రోగించినట్లయింది.

దోసి వత్సలంతో ఉయ్యాలలాగుడున్నాడు కృష్ణుడు. ఆ వత్సే వత్సాహవా ప్రము. పారివ్వాలని అనిపించింది ఎత్తుకుంటే అంతే. ఇగ తలచా చిన్నయత్వంతో అవంత సముద్రములో మునిగి తేలుతున్నట్లుంది. అంతటి అమహిమి యెవరు అమదివించారు. పారివ్వాలన్న కోరిక అంతకంతకూ దిలక కాసాగింది. విషం పెట్టుకొని వచ్చిన విషయం జ్ఞాపక మొచ్చింది. కాని ఆ విషం కృష్ణునిది లేదు చేయలేదని తెలుసుకునే స్థాయికి అమె ఎరిగింది. ఒక్కసారి ఆ మొదలు వత్స ప్రవములకు తగిలాయి. అహ! ప్రవృత్తి స్థాపించింది. కాంగమనం అనిపించింది. కృష్ణుడు పూతన పాలనే కాక ప్రాదాంసు కూడ తనలో ముగ్ధం చేసుకున్నాడు. పూతన జన్మ తరించింది—ఆ విధంగా నాక చర్మనము కలిగింది. శ్రీశ్రీ శ్రీ శ్రీ యతీంద్రులవారు భావాద్వేగంతో శ్రోకలను రేపల్లెకు కడులుకెక్కారు.

తే 25-3-88ది సాయంత్రం శ్రీమాన్ శ్రీరామ్యం అవ్వలాచార్యులవారు ప్రవచనం చేస్తుండగా కింది కావకోటి స్వాములవారు శ్రీశ్రీశ్రీ జనార్ధనా నందేంద్ర పరవ్యతి స్వాములవారు వచ్చి భక్తుల నాకృతింది యచ్చిన సందేశము:

- మధురం మధురాక్షరం అని వాక్కికి రామనామాన్ని కోకిలా వరికాదు.
- నామం ప్రధానం. అంతరిమైన నమాదిగవి, బాహ్యమైన నమాదిగవి గొని నామరూపాన్ని ఎక్లేపించారి.
- శ్రీరాముని నామాన్ని, రూపాన్ని స్వీకరిస్తే మత్తి వస్తుంది. అయన నామంలో ఎంత ప్రళప్తి ఉందో ఆయన రూపంలో అంత ప్రళప్తి ఉంది. ఆ రెండింటిని స్వీకరించేవారు ఉత్తములవారు.
- అంతనేముడు ఆయన కర్తవ్యం. ఉత్తమమైనది. అయన కేవలం రామనామాన్ని ఉచ్చరించడానే చిరకాలికం అవుతుంది. వేరూ ఉంటున్నాయి.
- రామనామం మోటి పనికారి. ఎవరైనా నామాన్ని మోటి పనికారి అని భావించినా తప్పు భావం కీర్తివం.

• దృఢవర్గ సంయుక్తవర్గం రామనామము, శివనామము. ఈ రెండిటిని వంశరం దాం మంత్రము

• ఈవిధవారములు దానినొ పుంటే రామవతారము, కృష్ణావతారములు విస్తయింపి. ఈ రెండిటిలో రామవతారము ఉత్కృష్టమైనది.

• విశ్వలో విద్విన అవతారం రామవతారం. మరియు కృష్ణావతారం అలానే లింగోద్యవకాలం కూడ విడిది సమయమే.

శ్రీమాన్ శ్రీరామ్యం అప్పలాచాడ్యుల వారు తే 8-3-883 మంది శ్రీరామ నామ విధి మొత్తం 18 రోజులు 'శ్రీరామాయణము' ప్రవచనము చేశారు. విశాల యజ్ఞశాల వారి వారు శివమందిరములో దేర్బాటు చేయబడిన యీ ప్రవచనములకు అధ్యక్షుని దీక్షన లొంగి పడ్డారు వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా విద్విత సమయానికి వేం సంఖ్యలో వచ్చేవారు.

కొండమండి వత్తలు మాట్లాడుతుంటే విన్నవించుకుంటుంది. మరికొంతమంది వత్తలు మాట్లాడుతుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ విన్నవించుకుంటుంది. కొద్దిమంది మాటలాడు తుంటే పాతపాత సున్నతీదేవి ముద్రల మాట్లాడిస్తున్నదా అనిపిస్తుంది. కాని శ్రీమాన్ శ్రీరామ్యం అప్పలాచాడ్యుల వారు మాట్లాడుతుంటే సరస్వతీదేవి ఆయన నాడుమీది విలదడి నాడుం చేస్తున్నట్లుంటుంది. అని తే శే తెన్నేటి విశ్వనాథం గారు అనేవారు మా మిత్రులు శ్రీ తె. వెంకటరావుగారు చెప్పారు. అప్పలా చాడ్యుల వారు మాటలాడుతుంటే ప్రోతలకు వారు చిన్నపిల్లలయినా, పృథ్వీలయినా వక్రతో పాడిపాత్యాన్ని కలిగిస్తే పుంటుంది అంటే ఎంతోమంది వింటున్నా ప్రతివారూకీ కమలో చెప్పట్లుగానే అనిపిస్తుంది ఇది అపూర్వం. ఎంతటి విషయమైనా ప్రోతలకు ఆర్థమయేటట్లు చెప్పారు వారికి రామాయణంలో ప్రతి గోళం క్రింది దానిదానం కాలానుగుణ్యముగా, అచరణయంత్రంగా, హృదయ గమ్యంగా చెప్పారు. చరాచరహింగా, అకువుగా, ఉత్కలతో అప్పలాచాడ్యులవారు చెప్పిన అమూల్యమైన విషయాలలో సంకంపర్త పీఠయనంతకంటే దాం విషయా లను యింకా పొందుపరచడము జరిగింది ముందుగా కాలానుగుణ్యముగా వారు చెప్పిన మాటలు తెలియజేసి రథవార శ్రీరామాయణము, అందరి పాత్రల విష యమైన వారు వివరించిరినవి తెలియజేస్తాను.

—సంకలన కర్త.

మాణిక్యమాల:

• దేవాయమునకు చెప్పినపుడు వచ్చారాయలు వక్రతో పుట్టానిని, నక్షత్ర పుట్టకానిని తీసుకువెళ్ళారు. అలా తీసుకువెళ్ళే దేవదేవి అక్క; దేవుతో పట్టుకొనివెళ్ళే మనదని వెళ్ళి. మళ్ళీ దేవుడు వచ్చాడు. వక్రతో పుండి తీసుకువెళ్ళే ఆయన తీసుకుంటాడు. అక్క సమర్పణను చేయాలి అక్క ఆయనది అది తెలుసుకుని అర్పించారు.

• దేమునివద్దకు చెప్పినప్పుడు చంకలో యేమి ఉండకూడదు. ఉంటే పాపం; దేమునికి మన హృదయం కనబడేటట్లుగా చిట్టలు తీసివేయాలి.

• మనకు కళ్ళు కనపడడము లేదని మనం కళ్ళద్వారా చెప్పకుండున్నాము. కాని మనకు కావలసింది యీ కళ్ళద్వారా కావు. మిర్రువలె కావాలి. అంటే కళ్ళా ల్పక అవరోకనం కావాలి. ప్రతివారిలోనూ కనపడని చిహ్నాలనే చేత్రముల కావాలి.

• మనకన్నా కళ్ళువ వారిని అక్షిపించకూడదు అని పోలేయము.

• కొడుకు తనకేమీ చేయకపోయినా, కొడుకు సాంఖ్యం తన ముఖమును మురిపడేవాడు తండ్రి.

• భర్త యొక్కదికైనా పెళ్ళిదప్పుడు భార్య గుమ్మంవారి విద్వి పాగవంప కూడదు.

• వందమంది కొడుకులున్నా ఒక్కభార్యమీదం వేలా అంటూ దేవో కొన్ని యిస్తారు కాని భార్య పూర్తిగా ముప్పించుకుంటుంది

• భార్యభర్తం అనుబంధం అనిర్వచనీయమైనది ద్వి-చక్రము, ద్వి-రథము, చక్రము లేనిదే రథం కదలదు. రథం మొకతీర్చినా విప్పింది అంటామి రోడ్డుదెబ్బలు తినేది చక్రం అయినా రథాన్ని పోగుచేశాము.

అలానే భార్య పీఠం; భర్త-తీగ అంటూ పీఠం కట్టి పోగుచేశారు. పాదయితే తీగలు వలకలేదు అని దీస్తారు. భర్త (తీగ) గోళ్ళ చెల్లుతీగి భార్యకు (పీఠం) తీర్తి తెస్తాడు. ఆ పరమగా భార్యకర్తలను విడిచివేసేము.

• శ్రీ ముందు అను ఎవరి కోడల్ చెప్పారు తర్వాత ఇట్టిది విషయం చెప్పి తర్వాత వలానా వారి భార్యను అని చెప్పారు.

• ఇంటి యజమానిని గృహస్తు అంటాము. అంటే అద్దెకున్నవాడు అని అర్థము. ఇంటి గలావిడను గృహిణి అంటాము. అంటే యిల్లు అవిడ స్వంతమని అర్థము. ఆ విధంగా భార్య వస్తేనే జీవితానికి నిండుదనము.

• వృద్ధుల పెద్దరికాలు మూడు రకములు. అవి 1. కిలము వలన వృద్ధులు. 2. జ్ఞానము వలన వృద్ధులు. 3 వయస్సు వలన వృద్ధులు.

• ఏదయినా కార్యాన్ని పెద్దవాళ్ళు చిన్నవాళ్ళచేత చేయిస్తే పెద్దవాళ్ళకు చేతకాక చిన్నవాళ్ళచేత చేయించారు అనకూడదు. చిన్నవాళ్ళకు పెద్దవాళ్ళు అవకాశము యిచ్చేరు అనుకోవాలి.

• ఏదయినా ఒక కార్యమును కలపెట్టినప్పుడు ౦ంకకు ముందు పెద్దలు నడిచిన మార్గంలోనే వెళ్ళాలి కాని కొత్త రోప్ త్రొక్కకూడదు.

• మనకు తెలిసిన మనం ముహూర్తాలు పెట్టుకోకూడదు. దానిలో ప్రజ్ఞ కలవారిచేత ముహూర్తము పెట్టస్తే వారి వాక్కువల్ల అవి ముహూర్తం అవుతుంది. మంత్రాలు కూడ అంతే! పుస్తకాలలో వున్నవని వఠించేయకూడదు. గురుముఖంగా వచ్చినప్పుడే అవి సిద్ధిస్తాయి.

• బాహ్యమైన అంధభారము కాకుండా అంతరమైన అంధకారాన్ని తప్పించే వాడు గురువు.

• భగవంతుని సేవించడం కంటే భగవంతుని సేవించే అచార్యుని సేవించడము, తద్వారా భగవంతుని సేవించడము సరి అయిన పద్ధతి. గురుముఖంగా చేయాలి భగవత్కార్యం.

• ప్రవీణుడూ గురువుకాదు మహత్తరమయిన శ్రోత్రియుడు. బ్రహ్మ నిష్ఠ కంవాడు, గురువు.

• శిష్యుల స్వభావాన్ని బట్టి, వారివారి ప్రకృతి ననుసరించి గురువు మంత్రములు ఉపదేశించాలని శాస్త్రం చెప్పుచున్నది.

• పూర్వ్యాశ్రమములో శిష్యులు (విద్యార్థులు) గురువు వద్దకు వెళ్తే కామం (కోరిక) తగ్గజోయేది.

• మిత్రుని చేతుకోవటం ముఖం కాని దాన్ని కాపాడుకోవడం ముఖం.

• మంచివాడు కలపెట్టిన కార్యములకు విఘ్నం రావటం మంచిది. వైవ

బలం మనలో వుంటే విఘ్నం వచ్చినప్పుడు దాదాపుగా మనమున్న దాని కంటే మంచి మనకు జరగజోయేది అనుకోవాలి.

• విలువ మారని దానిపేరు సత్యం.

విలువ మారుతున్న దానిపేరు ధర్మం.

1. సత్య + 2. శి + 3. యమ. సత్య — ఎప్పుడూ మారదీ; శి — ఎప్పుడూ మారునదీ; యమ — యీ రెండింటిని బంధించేది.

లోపం వున్న సత్యం మారదు. వైవ వున్న ధర్మం మారుతూ సత్యమందే ధర్మము ప్రతిష్ఠితమైవది. ధర్మమనేది సత్యమనే దానిమీద తిరుగుడు.

• మనం ఆదినమాట ఏకాంతంగా జన్నా. దేనినా 14 గురు పాళ్ళు అంటారు! అవి పంచమహా భూతాలు, సూర్యచంద్రులు మొదలగు చంద్రగ్రహాలు.

• బాహ్యమైన విషయం నుండి అంతరమైన విషయము వైపు మళ్ళుచు యెంతవఱకు నిమగ్నమవుతుందో పరీక్షించడానికి దేవాంశము వైవిధ్యము అంటాయి. దానిమండ్రికి వైన వున్న విగ్రహాలే అర్చిస్తాయి దావం వచ్చిన ముం విరాట్టు యొక్క మహత్తును దాయదానికి వైన అలాగ మాయప వ్యక్తిస్తాడు.

• ధర్మార్థ కామాలు మూడు కలిపే ఐదే ఒకే వానిస్తాయి.

• కష్టాలు 2 రకములు. అవి 1. సంకల్పము వలన మారదీ 2. బాహ్యముగ రావించేది.

• త్యాగము 3 రకములు. అవి 1. పుత్యాగము 2. వింగిత్యాగము. 3. కర్మత్యాగ త్యాగము.

• తాపం 3 రకములు అవి 1. అభిభౌతిక తాపం 2. ఉచ్ఛ్వాస తాపం. 3. చైవికమయిన తాపం. శరీరానికి రోగం వచ్చినా మనము అన్యథా కలిగిన దానిని అధ్యాత్మిక తాపం అంటారు శత్రువులవల్ల అశత్రువులవల్ల కలిగిన తాపాన్ని అభిభౌతిక తాపం అంటారు.

అతివృష్టి, అనావృష్టి ఎంటివి వచ్చి మనం నివారణ చేయలేని పరిస్థితులు రావడం అధిదైవికమయిన తాపం అంటారు.

• గొప్పవాళ్ళకు వాళ్ళ అసమర్థులను ఎవరైనా ఎత్తి చూపినప్పుడు వాళ్ళ మనస్సు మారటాదదు.

* దర్శనమంటే తనకంటే కలుగునవారి వద్ద తన గొప్పతనం ప్రదర్శించుట.

* ఏమైనా త్రాగేటప్పుడు పెద్ద దానిలో (పాత్రగాని గ్లాసుగాని) త్రాగి ఎలసింది ఉంచుకొని చిన్న దానిలో వేసుకుని త్రాగి. చిన్న దానిలోనిది మిగల్గుకూడదు, పారేయకూడదు. ఇంకొకరికి యివ్వకూడదు. ఎంత త్రాగగలమో అంత వేసుకోవాలి.

* భగవంతునికి ఏ వదార్థం పెట్టినా నెయ్యి కొద్దిగా వేసి వైవేద్యం పెట్టాలి.

* మనిషి అంటే అన్ని అవయవాలు సరిగ్గా వున్నవాడే కాదు. సంఘటింపాయుంది వదుటికోసం అలోచించే వాడు అయిందాలి. వరుడు అంటే భగవంతునిగా అర్థం చేసుకోవాలి.

* నవగ్రహాలను దాటి సత్యలోకమును దాటి విరజ అనే నదిని దాటేవలకు మాత్యశరీరము ఆత్మతో వుంటుంది. ఆ తర్వాత బ్రహ్మతో ఆత్మ చేరుతుంది అదే మోక్షమని ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడింది.

* క్రవణము చేస్తేనేకాని లోపల వున్న పంచేంద్రియముల వలన కలిగిన వాసన పోదు.

* భగవంతునికి కైంకర్యం చేకాసు అనకూడదు. ఆయన చేయించుకున్నాన్ని అనాలి అలాగే స్వామి ఏడుకొండలు యెక్కించాడు అనాలికాని యెక్కామ అనకూడదు.

* మనలోపున్న రజస్తమస్సులను మనల జయించి సత్వగుణాలను పెంపొందించుకొని మనం పరిపూర్ణమైన జీవితాన్ని అనుభవించాలి.

* శరీరమంటే నేను అన్నది అహంకారము. ఆత్మకు జాతి, కులం, మతం, పింగులు లేవు.

* భగవంతుడు మనకు జ్ఞానం ఇచ్చాడు దానిని ఉపయోగించి శాస్త్రములు చదివి స్వామిని తెలుసుకుని ప్రవర్తించాలి.

* కర్మ ౧౭ భగవంతుడు తన ద్వారా సృష్టించబడిన మానవుడు పరి పరి విధముల ప్రవర్తిస్తుంటే తాను చూస్తూ వుంటాడు ఆయనను గుర్తించి ఆయన కోసం తపనపడే భూదయాంలో చూసి వారిని తరింపజేస్తాడు.

* ఏనాడు మనం ఈ శరీరం దరించామో అప్పటినుండి మాత్రం శరీరం మనలను అనుసరిస్తూ వుంటుంది.

* నీ లోపల వివిధీకృతమయిన భగవత్ కల్పాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఏ ఏవకరీస్తుందో అది విద్య.

* తనకొరకు తాను చేస్తున్నానన్న భావన వదిలి వాడి (భగవంతుని) కోసం చేస్తున్నాననుకుంటే అది కర్మయోగం.

* మనలో తమస్సును తగ్గించి సత్వగుణాలు పెంపొందించుకోవాలి.

* భగవంతుని నీవు యే విధంగా పేవిస్తే ఆయన ఆ విధంగా నిన్ను దీవిస్తాడు.

* దేముని వద్ద యిటునుండి యిస్తే జలం, అటునుండి వస్తే తీర్థం! ఇటునుండి యిస్తే పుష్పం, అటునుండివస్తే నిర్మల్యం! ఇటు నుండి యిస్తే ఫలం, అటునుండి వస్తే ప్రసాదం!

* రాత్రి-అంటే చీకటి ఆవరించుకొని ఉన్న వస్తువులను కనడకుండా చేసేది. వస్తువులుంటాయి కాని చీకటి ఆవరించుకొని వుండటం వలన ఆ వస్తువులు మనకు కనిపించవు ఇక్కడ రాత్రిని అజ్ఞానంతో అన్వయించుకోవాలి, మానవ జీవితంలో వున్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకోవడానికి షడ్రాత్రుల యజ్ఞం చేప మన వుడు అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకోవాలి.

నేను, నాది, నా వాడు మొదలగు భావాలు, యింద్రియ లోకత్వం, అవిద్య, అహంకారం మొదలగునవి ఒక్కొక్క రాత్రిగా అన్వయించుకొని, వాటిని యజ్ఞంలో ఒక్కొక్కటి జయించి పరిపూర్ణమైన మానవునిగా మనం మారాని విశ్వామిత్రుని షడ్రాత్రయజ్ఞం సూచిస్తున్నది.

* ఓం = అ + ఉ + మ్ అందులో 'మ'ని గుర్తుంచుకోమని గురువైన చెప్పాడు.

'అ' అంటే నారాయణునికి, 'ఉ' అనగా 'ఏ' నన్ను నేను ఆర్పించుకుంటాను. 'మ' అను జ్ఞానము కలవాడు. ప్రణవార్థము నెరింగినవాడు.

'నమః'లో 'మః' అంటే నాకు రక్షమిని, 'న' అంటే నేను కాను.

'ఓం నమః' అనగా నాకు నేను సమీపము నాకు నారాధనానికే నన్ను నేను అర్పించుచున్నాను అని అర్థం

• మారణ జీవితంలో ప్రాణంగా వేర్పాడేవలసింది మేము: పిల్ల పాఠ్య కర్మాత మేమే లేనిచేత ప్రాణ్యభావం వలెనది

• ప్రతిమలు అవలంబించు వియమకలగం లేదుకాదు. వియమలందు అంశపుకా పిల్ల; మొదటను లేదుకాదు లేక ప్రాణ్యభావం లేదుకాదు అనిగారి. వియమలలో వున్నప్పుడు పాఠ్య వియమోపాదము. కలవైపు కాళ్ళు కాళ్ళవైపు కలం వైపుకొని చురచాడము. కలం ముదోమగోకాడము.

• పాఠ్య పాఠ్యములు. పిల్ల. వియమం అయిన కర్మాత జీవితము వియమం పాఠ్యములు. కలం మారణముకాదు మరణ్యులంశ్యభావం కలగలదు మరణ్యులంశ్యభావం పాఠ్యములు వియమం లేని పిల్ల గదిపేయారి.

• పది చూడేది మార్పులే పిల్లలను. మంశ్యములో పాఠ్య పాఠ్య ము కలగలేదు పిల్లల పాఠ్యములు. అందులో పాఠ్య ప్రాణ్యభావం లేదుకాదు పిల్లలందు.

• పిల్ల గది. పిల్లలై. ప్రాణ్య పాఠ్యము వియమం అయినది. పిల్లలకు. ప్రాణ్యత కర్మాత పాఠ్యము వియమం అయినది

• కలం కలంలలో అవలంబించునది కర్మాత కలంలకునది. అప్పుడు పిల్ల పాఠ్య అయినది. పిల్ల కలం మారణము కలం జీవితంలో గుర్తుంచుకోవలసి కలంలకు.

• పిల్ల పాఠ్య కర్మాత పిల్లలకునదివారి అంశ కలంలకు కాదు మర్మ పాఠ్య

• ఈ రోజులో మర్మ మర్మములు అయినది వాడే. 'నాది' అనగరిగ నాకు మార అయినది.

• కర్మాత మే పాఠ్యము. కర్మాత మే వియమం. అంశముగా అది పాఠ్య పాఠ్య వియమం కర్మాత. మర్మ మే పాఠ్య నాది అర్పించు కలంలకు కర్మాత.

• కలంలలో దయ చూపితే మేమం కలంలకుకాదు.

• పాఠ్యభావంపాఠ్యము పిల్ల పిల్లలకు అయినది. కలంలకుమారు పిల్లలకు లేదు.

• పాఠ్యము అంశ కలంలకునది (అంశములు కలంలకునది అని అర్థం అది అంశపు 'రాక్షస' అవుతుంది. అర్థం కూడ మారినది.

• మేమం పాఠ్యలో రాక్షసంలో పాఠ్యభావం కలగితే పిల్లలకు అర్పించునది. అవుతుంది అని అర్పించు

• కలం కలం కలంలకు కాదు కలంలకు కలం కలంలకునది కలంలకు అంశగరిగిన వాడు మారణము

• కలంలకు కలంలకు పిల్లలకు పిల్లలకు అయినది వాడు పిల్లలకు

• జీవిత 7 అవధులు అని గర్భంలో పరమము. పిల్లలకు, కలంలకు, మారణము, మారణము. పిల్లలలోనో కలంలలోనో అంశము మే, గర్భంలో పరమము

• పిల్లలకు. కలంలకు line గా కూర్చుని వెండు అర్పించునది కలంలకు అర్పించునది. అంశ కలంలకు పిల్లలకు కూర్చుని పాఠ్య లేదు. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

• కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది కలంలకు పిల్లలకు అర్పించునది. కలంలకు పిల్లలకు ప్రపంచం కలంలకు కేంద్రం కలంలకు పిల్లలకు అంశము మారణము

కరుణాకర అవ్వలో అనుభవించడానికి ఉండకున్నది. ప్రారబ్ధం—చేసిన దానిని
యిప్పుడే అనుభవించుచున్నది.

• సంసారములో ఉండేప్పుడు దీకాకు కలిగితే దానిని నిర్వేదం అంటారు.
అప్పుడు గురువు వద్దకు వెళ్ళిరి కాని ఆశ్రమములకు, దేవాలయములకు వెళ్ళ
వక్కరలేదు.

• ఒక మంచి పనిని మొదలు పెడితే చుట్టూ వున్న వాళ్ళు మనము పొగుడు
కుంటే, సత్కారము, సన్మానము చేస్తుంటే అవి మనపని కావించి పొంగిపోతే
అది మనము మామూలు మనిషిని చేస్తుంది. అవి అన్ని స్వామివల్లనే వస్తున్నాయని
స్వామిపేరతో వున్నందువల్లనే వస్తున్నాయని కావించి యింకా తీవ్రంగా ఆ
కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలి. సమత్వమును లోపం కలిగి కార్యం చేస్తే అవకల
వట్టుకీ చేరుకాము.

• కర్మలు ఆచరించాలి కాని అవి మనకు అంటకూడదు. ఆచరించే
కర్మ ఆచరించ వలసిన విధం తెలుసుకుని ఆచరించాలి. సంగము లేకుండా
ఆచరించాలి.

తెలిస్తే నవాడు వనవనండును వరిది వట్లుగా కర్మను ఆచరించాలని వివేకా
నందంవారు చెప్పారు. కత్తికి మానె వ్రాసి కోస్తే కత్తికి యేమీ అంటకుండా తొనలు
వస్తాయి.

• ధృతిః, దృష్టిః, మతిః, దార్ఢ్యం, ధృతిః, అనగా ధైర్యం; దృష్టిః, అనగా
కార్యసిద్ధి మీద దృష్టి; మతిః అనగా జ్ఞానం; దార్ఢ్యం అనగా అనుకున్నపని చేయ
గలిగే సామర్థ్యము. ఈ నాలుగూ పున్నవాడే కర్మను ఆచరించగలడు. అప్పుడే
కవలో వున్న అర్థవస్తువును దర్శించగలడు.

• కఠిరముండారి, సాధన చేయారి. కఠిరమున్నప్పుడే సాధనం కాదు కఠిరముతో
సాధన చేయారి.

• తగవంతుడు మనము అనువరించకపోతే నామదాసార్థకమయిన యీ
చివుడే లేదు

• తగవప్రాప్తికి వీరు చక్కరితేగా పున్నవాడే వదిలేసి వీరు అనుకూ
లంగా వుండేవారని అనువరించు.

• మానవ జీవన గమనము భగవద్రణము తోనే సాగిరి. అందుకు ఉదా
హరణగా కాలిదాసు నాటకంలోని ఒక పాత్రను మనం గుర్తు తెచ్చుకోవాలి.

ఆ పాత్రధారి యువకుడయినా, అవసరము లేకపోయినా ఆ వ్రతమాసం ఒక
కట్టను ఊతగా ఉంచుకునేవాడు. ఆ కట్టను పట్టుకోవటం కూడ ఎంతో అవసరము
న్నవాడిలాగ, ముడుసరివాడు పట్టుకునేటట్లుగా ఎంతో జాగ్రత్తగా పట్టుకునేవాడు.
ఆదేమని ఎరయినా అడిగితే 'మా పెద్దలు చెప్పారు కాబట్టి నేను కప్పనిసరిగా పట్టు
కుంటున్నాను' అంటూ ఎంతో పవిత్రంగా పట్టుకునేవాడు. అదేసాచడకలో ఊతగా
పనికొచ్చే కట్టని నిత్యం వాడటం వలన అత్యంతజీవితం కూడ వాడ గలిగేవాడు.

ఈ రోజుంలో మనం దైవాన్ని తలవడానికి తీరిక వుండటంలేదని అర్థ
వందన చేసుకుంటుంటాము. బ్రహ్మలు కలిగినప్పుడు మాత్రం దైవాన్ని తలస్తాము.
లేకపోతే యింకా ఆ వయస్సు రాలేదని అనుకుంటుంటాము.

దైవదీపికన విషయంలో నియమం పాటించని మనం కక్కిన విషయా
మాత్రం నియమాలు తప్పనిసరిగా పాటిస్తాము అలా కాక భగవద్రణముతో
కూడిన దైవదీపికన కూడ మన నిత్యజీవితంలో దాగింగా మంచికొని ప్రపత్తిం
దిన ఆధార్మికత్వం మనకు ఎంతో మేలును చేస్తుంది మన జీవితము సక్రమంగా
నడచడానికి, సమాజంలో చూపులు రావడానికి సహాయపడుతుంది. గురువు ద్వారా
ఉపదేశం పొంది నేను అన్నది పురిచోయి రిక్కలు చేస్తే క్రిందిటి అన్నలోనివి,
పై అన్నలోనివి కాదురాదుమీద కిడిబొట్టులాగ మనం అనుభవించుచున్నామని
చోకాయి.

రామాయణము ఆంధ్రుల విశిష్టత

రామాయణములో పీఠాశ్రమములు విడిగా వుండేది మూడు కాండంలోనే, అవి
కాంకాండ-సుందరకాండ- ఉత్తరకాండ.

ఈ మూడు కాండంలోను ముగ్గురు ఋషులుంటారు వారు విశ్వామిత్రుడు,
అంజనేయస్వామి- వాల్మీకి

కాంకాండలో బాలుడు రాముడుకాడు. 12 సం॥ం ప్రాయంలో రాక్షస వంశ
రము చేసిన రాముడు, బాలుడుకాడు ఇందులో విశ్వామిత్రుడు బాలకు ఓగవంతు
డయిన రామునివద్ద విశ్వామిత్రుడు బాలయి వీరి ఆహారంకొనినా, తోలులు

మొదలగు తన అజ్ఞానములు పోగొట్టుకొనుటకు తమ చేనే ప్రత్యక్ష యజ్ఞ పర్యవ్యాప్తిం దామనియును తన అజ్ఞానమునే చీకటిని తొలగించుకొని పరిపూర్ణుడైనాడు.

మంత్రకాంతలో మంత్రము అంశవేయస్వామి. అంశవేయస్వామిని ఋషిగా చెప్పుటం జరిగింది.

ఉత్తరకాంతలో వార్షికి ఉత్తరుడు. సావరణంగా నాటకంలో నాయకుడు అన్నిసమయాలను కల్పిస్తాడు. ఆ విధంగా పైమూడు కాంతలలోను పైముగ్గురు కల్పించుట ఎంత వారి పేర్లమీదుగా ఆ కాంతలు నాటకరణము జరిగిందని దానించు వచ్చును.

• మానవ జీవితంలో ఏర్పడి, సాధనము ఉపకరించేది దాంకాంత.

• దాహ్యంగా విశ్వామిత్రుడు గురువు, రాముడు శిష్యుడు; అంతరిమంగా విశ్వామిత్రుడు ఉపాసకుడు, రాముడు దేవుడు.

• రామచంద్రుని రక్షణ కోరిన విశ్వామిత్రుడు రాముడిని రక్షిస్తానని దళరథునికి వచ్చుచెప్పువానికి వశస్థుడు చెప్పాడు.

• శ్రీరాముడు కాటకము వంపగానే విశ్వామిత్రుడు రామునకు దివ్యాత్మములు యిచ్చాడు. అప్పుడు రాముడు అత్తమఠో, 'నా మనస్సులో వుండండి, కవిశక్తిలో మీ అవసరము వచ్చినప్పుడు నేను మిమ్మల్ని స్మరిస్తాను. అప్పుడు ఉపయోగ వంపి' అని కోరాడు. దీనిని లబ్ధి గురువయిన విశ్వామిత్రుడు విద్యార్థి అర్హతను పరీక్షించిన తరువాతే రామునకు అత్తమఠం నొసగి గురువు చూపించవలసిన విధానము ప్రకటించాడు అని విశవచక్రపుకున్నది అనే విధముగా రాముడు మంచి విద్యార్థులుగా తన వశమయిననూ, గిర్నపడు అవసరమయినప్పుడు మాత్రమే వారకానది వివరముగా అత్తమఠలో చెప్పి తన స్వకర్తృమీద తన వస్తువాన్ని, తన పశ్చిచ్ఛాన్ని ప్రకటించినట్లు మనకు అర్థమవుతున్నది.

• శ్రీరాముడు ముందు కాటకము వదించాడు. అవంతరం విశ్వామిత్రుడు చేస్తున్న ప్రత్యక్ష యజ్ఞ పరీక్షవార్తం మారిన, మదాహుంను వదించాడు. గురువయిన విశ్వామిత్రుడు తనకు చేతకాక తనను తెచ్చుకున్నాడు, మనం సాధించాము అని అనుకోకుండా, "స్వామి! నీ దాహం నీ యజ్ఞమొర్చినట్లు అజ్ఞాపించు నేం యేం చేయాలి" అన్నాడు. ఆ విషయం సంపదను చూసి విశ్వామిత్రుడు సంకోషించాడు.

• రాముడు కాటకము వదించడము ద్వారా కొనుం జయించాడు. మారిన, మదాహుంను వదించడము ద్వారా ఆ విద్యను జయించాడు. ఇన్ని సారింది యింకా గురువుకు దాసోహం అనటం ద్వారా అహంకారము జయించాడు.

• లలి చక్రివర్తి దాన రథాలు చేస్తున్నా తన లోపం యేదో చేయవలసి వలెనని అహంకారముతో 'నేను' చేస్తున్నాను అనుకున్నాడు. భారోకం, ఉర్వరోకం అంతా 'నాది' అన్న అహంకారముతో వచ్చాడు.

శ్రీమన్నారాయణుడు దేవతల కోరికపై వామరుత్తై, వలెత్తై యజ్ఞములో మన్న లరిముంను నిలచి మూడడుగులు దానచక్రిగేడు మొదలై అయికి లలి 'నాది' అనుకున్న భూమిని దానమిచ్చాడు వామరుడు ఒక ఆకుగుతో భూమిని వశపరచుకున్నాడు ఇక రెండవ ఆడుగు లలి 'నాది' అనుకున్న ఉర్వరోకాన్ని దానమిచ్చాడు. వామరుడు రెండవ ఆడుగుతో దాన్ని కూడ వశపరచుకొని 'మూడవ ఆడుగు యెక్కడ?' అని ప్రశ్నించాడు లలికి 'నాది' అనుకున్నది యేమి మిగల లేదు ఇంక మిగిలింది 'నేను' మాత్రమే! అప్పుడు కిరణువు వంది తనను, తను అర్పించుకున్నాడు. ఆ 'నేను' ని కూడ వామరుడు అణచివేరాడు లలి అహంకారము తొలగింది.

• రాముడు రాతిగానున్న అహంకారము నాతిగా చేసినట్లు మనం దాని విన్నాం కాని వార్షికి అహంకారము రాతిగా చేయలేదు ఆ విధంగా చేయటం వలన అమెమి క్షించినట్లు అవదు. అమెమి అక్రమంలోనే వుండి అదృశ్యరూపంలో వుండి తన నిజస్వరూపము తిరిగి రావాని అమె అనువిశ్వం పరితపించేటట్లుగా ఒక విధించాడు. రాముడు అక్రమంలోనికి వెళ్ళగానే అమెకు నిజస్వరూపం వచ్చింది తన వల్ల అమె తన స్వరూపం తెచ్చుకోగలిగింది అని తెలిసినా రాముడు అహంకార సాదాలు వట్టకొని అశివ్యాదము కోరాడు.

• శ్రీ మహావిష్ణువు వరాక్రమంలో రావణున్ని జయించాడు. యావనో లలిని జయించాడు.

• దార్య వస్త్రేనే జీవితం మొదలవుతుంది. పిక్కయితేనే మనవినివెళుతుంది. ఆ విధంగా నీకమ్మను కళ్యాణమూడిన తరువాత రామచంద్రుడు రాముడయ్యాడు. రామ కర్ణం అక్కడినుండి కత్తివంశమయింది.

* అ రోజుల్లో రోజులో 'ఫి' అనిపించుకునే వారు యిద్దరే. రాముడు చూడనివాడు. రాముడి చేత చూడబడని వాడు. వారే పాపాలు.

* శ్రీరాముడు అతి సుకుమారంగా, ఒక సంగీతంలాగ మాట్లాడేవాడు. ఎవరైనా తీవ్రంగా మాట్లాడినా సమాధానం చెప్పకుండా పూరుకునే వాడు. మాట చెప్పాలంటే అతనే చెప్పాలనిపించేవాడు. ముందు సందహాసంతోటి మాట్లాడేవాడు.

* రాముడు యెవరికైనా అవదకలిగితే వాళ్ళకన్నా యెక్కువ యేడ్చేవాడు. ఎవరికైనా అనందము కలిగితే కన్నతండ్రిలాగ అనందపడేవాడు.

* తనను చూసిన వార కళ్ళల్లో కళ్ళు కలిపి చూసేవాడు. అందరికీ రాముడు తననే చూసినట్లు అనిపించేది.

* దశరథునికి రాముడు పెద్ద భార్య కుమారుడు, పెద్ద కుమారుడు, గుణము లలో అధికుడు అనడం వల్ల ప్రేమ యెక్కువ. ప్రేమయొక్క పరాకాష్ఠకు వెళ్ళినవాడు అయినా ధర్మాన్ని వదలలేదు. ఒకసారి విశ్వామిత్రుని యాగరక్షణ కోసం రాముణ్ణి పంపించాడు. ఇంకొకసారి కైకేయి కిచ్చిన వరాలకోసం రాముణ్ణి వదులుకున్నాడు.

* కౌసల్య దశరథునకు

భార్యలా—రమించింది

వధిలా—అనందము కలుగజేసింది.

తల్లిలా—లాలించింది.

దాసిలా—పరివర్యలు చేసింది.

సోదరిలా—మారన పథావదులకు మంగళ హారతి పట్టేది.

దశరథుడు కౌసల్యతో నవా మొత్తం 300 పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నాడు. ప్రతి సారి మారన దంపతులకు ఆదవడులలా హారతి పట్టేది.

* కైకేయి అంత గట్టిగా నిలబడడము వలన దైవకార్యం నెరవేరింది. చేపతలు అయితే ఆహించి ఆహారేత ఆ విధంగా పట్టుదలగా నిలబడినట్లు చేయ బట్టి రోగి వ్యాధి జరిగింది. లేవపోలే కేవలం శ్రీరామ పట్టాభిషేకం జరుగును.

* తనంటే ఎంతో ప్రేమ చూపిస్తే కైకేయి రాత్రికిరాత్రి నన్ను అరణ్యము నకు వెళ్ళమన్నచింతే దైవము వలన తప్పించి యింకొంటి కాదని లక్ష్మణునితో రాముడు అన్నాడు.

* దశరథుని మంత్రి మమంత్రుని కైకేయి చూసి చీక గుణం పి ఆమ్మ మంది వచ్చిందని అంటూ అక్కడన్న వారందరికీ ఆ కథను యలా చెప్పాడు.

కైకేయి తండ్రికి వరప్రభావము వలన పశుపక్ష్యాదులు, క్రిష్టికీకాడం భావలు తెలుసును. ఒకరోజు భార్య దగ్గట వుండగా రెండు చీమలు మాట్లాడడం టుంటే విని నవ్వుకున్నాడు. 'ఎందుకు నవ్వుకున్నాడు, చీమలు యేమని మాట్లాడాయో చెప్పమని భార్య అడుగుతుంది. చెప్తే తలవగిరి పోతుందని చెప్పాడు. అయినా నరే చెప్పమని మంకువట్టు పట్టింది. అప్పుడు మమంతు రప్పించి విషయ మంతా చెప్పి నలహా అడిగితే రాజ్యానికి రాజు ముఖ్యం కనుక చెప్పవద్దు. అని వారు చెప్తే రాజు చెప్పలేదు. ఆయన ప్రాణం పోయినా వరవారేదు చెప్పమని కోరవ తల్లికి పుట్టిన దానివి కనుక మమ యిటువంటి కోరికలు కోరావని సుమంత్రుడు చెప్పాడు.

* పితృవాక్య పరిపాలన అంటే తండ్రి యిచ్చిన వరాన్ని పాలించాడు అని అర్థం. తండ్రి తనతో చెప్పింది కాక యింకొకరికి యిచ్చిన మాటను జరిపిం చడము పితృవాక్య పరిపాలన అంటే. పిండప్రదానము చేయనివాడు, పితృ వాక్యములు నెరవేర్చనివాడు కొడుకులు కాదు. అక్కడ వున్న వారంతా రాముడు అడవికి వెళ్ళనక్కరలేదు అని బలవంతం చేసినా తండ్రి యిచ్చిన మాటను నిం దెట్టదంకోసం రాముడు అడవికి వెళ్ళాడు.

* రాముడు అడవికి వెళ్తూ తల్లి ఆశీర్వాదమునకు వచ్చినప్పుడు రాముడిని వెళ్ళమని కౌసల్య చదివిన 4 మంగళ శ్లోకాలు పిల్లలు యెక్కిరిస్తేనా వెళ్ళ నప్పుడు తల్లులు చదవాలి

* వనవాసం చెయ్యడానికి మువ్వు నాచేత కనబడ్డావని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో అంటుంది.

* తండ్రి జ్ఞాపకము వస్తే రాముడిని తండ్రిగా యెరుంగుము. నేను జ్ఞాపకము వస్తే నీతమ్మును తల్లిగా యెరుంగుము. అయోధ్య జ్ఞాపకము వస్తే అడవిగా తెలుసుకో అని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో చెప్పెను.

* దశరథుడు — వ్యయ! పిత అనగా అప్పుకి పట్టిన తండ్రి — రాముడు — అవ్యయ! పిత అనగా నాకనము గాని తండ్రి అని సుమిత్ర లక్ష్మణునితో చెప్పెను

* చిట్టలు మూడి రిండులుగా వుంటాయి:-

రానయ్య - తన చిట్టలు ఎక్కిడ వున్నా సుఖంగా వుండాలని భావించేది.
 వైద్యులు - తన చిట్టల సుఖం, పరులచిట్టల కష్టం కోరుకునేది.

సమీక్ష - తన చిట్టలు అందరికీ ఉపయోగపడాలి అని కోరుకునేది (కృ
 యార్థ: చిట్టలను యింకొకటి రారాద త్రం చేసింది సుమిత్ర.)

* అయోధ్యలో వున్నా, లడవిలో వున్నా సీతారాముల అన్యోన్యత విడదీయ
 లేనిది చీనచిట్టలు, కగిపరి చ్చమును విడిచి వుండదు.

* రామనామములో చిరునీర త్రవ్వం, త్రీ త త్రవ్వం రెండూ విభక్తిము కాని
 రెండూ తిచ్చిని. లు. అందుచేత 'శ్రీరామ' అని అననక్కరలేదు. రామ అంటే
 బాంసు.

* వేదములలో చెప్పబడిన ధర్మము, జ్ఞానము రెండూ కలిసి విడదీయ
 రానివై వేద స్వరూపముగా రామాయణము ఉద్భవించింది.

* రామనామములో తిరుమూలము లు. అందుచేత రామనకు సుఖ
 గుడ్డుకోకుండా తను పంపి సేపస్తానని సీతమ్మ అన్నది.

* రామను అక్కముని అయోధ్యకు తిరిగి వెళ్ళిపోమ్మంటే లక్ష్మణుడు
 యేడుస్తూ, "రామా! ఈ వడుకున్న సీతమ్మని వెళ్ళిపోమ్మని యెందుకు అనలేదు!
 రెండు పున్న నన్ను పొమ్మంటన్నావు నువ్వు లేకపోతే సీతమ్మ యేవిధంగా
 వుండలేదో, నేను కూడా అలానే వుండలేను నీటిలో చేప బయటకు వచ్చి ఎలా
 వుండలేదో అలా నన్ను వదలి వెళ్ళలేను" అన్నాడు.

* మిరిక్కువ వుండటం వలననే రాక్షసులు మీమీదకు దండెత్తడానికి వస్తూ
 మమ్మల్ని హింపిస్తుంటే మేము దండకారణ్యము వదలి వచ్చేస్తున్నాము అని
 ముసులు శ్రీరామచంద్రునిలో చెప్తారు.

* లోపల నూర్కుడు, పు.డి బయటకు చంద్రుడు వున్నవారి, బ్రహ్మలేక
 మ్మిలో ఉన్నవారి పద్ధతు చెల్లామీదే కియం, వల్ల ఆయన నభ్యుతూ ఉంటాడు.
 రామను ముసులు ఆ విధంగా కనిపించారు

* గుర్తింపులో వున్న పంచమును తల్లి తనకు తెలియకుండానే యెలా రక్షి
 పుల్లం ల విధంగా మమ్మల్ని రాక్షసుల చరిమింది రక్షించమని ముసులు రామని
 చెప్పింది

ధర్మం

* రామను రాక్షసుల చరిమింది ముసులను రక్షిస్తారని చెప్పడం సీతమ్మ
 రామంవారికి ధర్మావదేశం చేసింది ధర్మాన్ని అవలంబించి శరీరం ను విడిచి వేసి
 స్వస్థు, అత్తను స్వాధీనం చేసుకోవాలి శరీరం ను విడిచి వేసి, ముసులను
 విడుదలచేయాలి. అత్తను కగవ తున్నై లగ్నము చేసి విడుదల చేయాలి కర్మం
 చేయాలి కాని ఆవలం తను అంటున్నాడు

ధర్మాచరణము చేస్తావని వచ్చినవారు పిల్లు అమ్ములు గాంతు తెచ్చాడు
 కాపునమైన రాజనమైన గుర్రాలన్న అ ముప్పల సంపర్కము చేతులు వుంక
 కూడదని అంటూ క్రింది కథను చెప్పింది.

ఒక మని తపస్సు చేస్తుంటే యింద్రుడు తన పదవికి భంగం కలుగుతుం
 దనే భయంతో దేవకాలతలను పంపితే ముని కామానికి రాంగరేమ అప్పుడు
 యింద్రుడే స్వయముగా ఒక ముడిగా మునివద్దకు పడుకొట్టబడి వచ్చి రాజు
 కథముకున్న నేవంతో తనవద్దనున్న కత్తిని మునికి యిచ్చి, తన చక్కచే వుండమని
 చెప్పి, తను యెప్పుడు వచ్చి అప్పుడు తిరిగి యిచ్చేయమని కోరి పారిపోయాడు.
 పాపం ఆ మునికి ఆ ముని యెప్పుడు వస్తే అప్పుడు ఆ కత్తి యిచ్చేదామని తపస్సు
 పుడకన్నా మునిపి రామివ ధ్యానపోయి, అత్తి చేతిలోనే వుండికుంటా
 మొదట్లో ఆ కత్తితో దారికి అడ్డుగా వున్న మొక్కలను, తుప్పలను కొట్టడం
 ప్రాభంబించి అలా క్రమంగా క్రమంగా తంకు సంహారానికి ఉపయోగించి పతిని
 మయ్యాడు.

ఇటువంటి కామన, రాజన గుర్రాలు కల పస్తువులున్నప్పుడు వాటిలో సాధించ
 గం కోరికలు (కామం) కలుగుతాయి అనత్యమాచరించిస్తుంది మర్రని పొందా
 లని అనిపిస్తుంది. వైరములేవిదే క్రూరముగా ప్రవర్తించడము జరుగుతుంది.

మీరు, రాక్షసులతో మీకు వైరంలేకపోయినా వాళ్ళను చంపుకొన్నావు ఇది
 కప్పుకదా! అని సీతమ్మ అడిగింది.

రామచంద్రుడు మంచహనముతో "ధర్మమును అధర్మము హింసిస్తున్నందున
 నేను క్షత్రియుడను ననుక, నేను అధర్మమును అణచాలి. ధర్మాన్ని కాపాడాలి: ను
 నేను పిల్లు, అమ్ములు ధరించి వున్నాను నువ్వు చెప్పింది విడదీయ కత్తిని
 ధర్మంవల్ల నేను మాట యిచ్చాను: నువ్వు చేయాలి రాక్ష: ము తొలగించి: నువ్వు
 కాపాడకపోతే దేశమునకు వినాశనము కలుగుతుంది.

ధర్మాన్ని ఆచరించలేకపోయినప్పుడు, అడిగినా ము చెప్పినావు నేను
 నిన్ను, నాదేవాన్ని లక్ష్యం చేసి మీద పెడిలేస్తాను" అని అన్నాడు.

* అ + ఉ + మ అన్న అక్షరముల కలయిక 'ఓం' అంటే అంతు రక్షించు అని అర్థము. 'అ' అనేది అన్ని అక్షరములకు మూలము. 'అ' కారము వర్ణ వాఙ్మయములకు దీక్షము. 'ఉ' అంటే 'ఏ' అని అర్థము. 'మ' అనగా మూలమునకు అని అర్థము. 'ఓం' అంటే భగవంతునికే చెంది, వాడితో విడదీయలేనివాడు 'ఓం' అన్న అక్షరాన్ని యెన్నిసార్లు జపిస్తే అంత శ్రవణగా దృఢమవుతుంది.

రాముడు, సీత, లక్ష్మణులను 'అ' కార, 'ఉ' కార, 'మ' కారములుగా భాసింది ప్రణామము చేయాలి.

* వైష్ణవమనే భవస్సు— సాక్షాత్తు శ్రీ మహావిష్ణువు రాక్షసులతో యుద్ధము చేసేది అగస్త్యులవారు రామునికి యిచ్చారు.

* 'రామ' అంటే ఆనందము కలవాడు, ఆనందమును తానిచ్చేవాడు, అనందమే తామగా కనపడేవాడు.

* రాముడు తనలో శక్తులు గురువుగారి ద్వారా వస్తున్నాయనిచెప్పి, శక్తులు అందరికీ గురువుద్వారానే వస్తాయని తెలియచెప్పారు.

* 'విరాధ' అన్నది 'ఆరాధ' కు వ్యతిరేకం ఆరాధ- అంటే స్వామికి ప్రీతి కలిగించడము. విరాధ- అంటే స్వామికి అప్రియమైనది. స్వామికి అప్రియుడైన విరాధుడుని స్వామి సంహరించాడు.

* అయోధ్యలో మంత్రం కైరేయిద్వారా నిప్పు పెరిగించి రాముడిని అడవికి కలిపితే, కూర్మణుల రావణుడి ద్వారా సీతను లంకలో పడేశాడు.

* రామాంబానికి పెత్తె కూర్మణుల రాముడిని గూర్చి అరునితో చెప్పిన ప్లోకాలు వదవాలి.

- * రాముడు—తాటకము సంహరించి కామమును,
- అడవిని సంహరించి అహంకారమును,
- దూషణుడిని సంహరించి మోహమును,
- శ్రీకరుడిని సంహరించి దర్పమును,
- రావణాసురిడిని సంహరించి అవివేకమును

విందిన మనస్సును
అణచాడు.

* రాముడంటే సమస్త జగత్తును సంహారం చేసి తిరిగి సృష్టించినవాడు.

* రావణుడు, దండకారణ్యంలో ఆశ్రమము కట్టుకొని తపస్సు చేసుకుంటున్న మారీచుని వద్దకు వెళ్లి సీతను తెల్లం రమ్మని బిల్పే మారీచుడు తాను సుభాషిణి కలిపి విశ్వామిత్రుని యజ్ఞం భంగం చేసేటప్పుడు రామునితో కలిపి సుభాషిణి చనిపోగా తాను మాత్రం పారిపోయి వచ్చానని, మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకు 'లేడి' రూపంలో మరో యిద్దరి రాక్షసులతో వెళ్లి కుమ్మేర్చాడని ప్రయత్నిస్తే రాముడు ఒక్కసారి 3 బాణాలు వదలగా తక్కిన యిద్దరూ చనిపోగా తను మాత్రం తప్పించుకు రాగలిగానని, అందుచేత అటువంటి ప్రయత్నం చేయవద్దని వచ్చుచెప్పగా రావణుడు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. కాని కూర్మణుల చెప్పినట్లుగానే మళ్ళీ మారీచుని వద్దకు వచ్చి బలవంకం చేశాడు.

* సీతా రామ లక్ష్మణులు అత్రిమహర్షి ఆశ్రమానికి వెళ్లి అత్రి మహర్షిని, అనన్తూరుదేవిని ఆశీర్వాదము కోరారు. అత్రిమహర్షి ప్రీతి పాతివ్రత్యం గురించి చెప్పి వదులు, చవలక కలిగివది ప్రీతి—అటువంటిది సీత సీతెంబ వచ్చిందంటే నీ అదృష్టం అని రామునితో అత్రిమహర్షి అన్నారు. భర్త అవంగా లేకపోయినా, గుణం లేకపోయినా భర్తను ప్రేమగా చూడాలని అనన్తూరు సీతమ్మతో చెప్పి దివ్యాంగరాగములూ, ఎప్పుడూ నలగని వట్టుచీర సీతమ్మకు యిస్తుంది. ఆ సీతతోనే సీతమ్మ లంకలో ఉన్నది.

* శరీరమునకు 'శర' మని పేరు. 'శ్రా' అనగా శ్రమించేదని అర్థము. పెరిగినంతవఱకు దేహము. పెరిగిన తర్వాత తిరిగేటప్పుడు శరీరము అంటారు.

* రాజ్యంలోని వృత్తి వ్యాపారులు, వ్యవసాయవారులు తమ రాబడిలోమండి రాజుకు యే విధంగా వస్తులు కడతారో, అదే విధంగా ఋషులు చేసే బ్రహ్మలోకం భాగం పొందుకులకు వస్తుంది అని ఋషులు రామునితో చెప్పారు.

* అష్టావతారమైన నారాధరములో, ఆశ్రమములో సీతారాములు యిద్దరూ యేదో అడుతూ పంచెం వేసుకున్నారు. పంచెంలో సీతాచేతి ఓపిపోయి వెళ్ళినా రాముడు పెట్టిన 'రామ' ముద్రను రాముడికి యిచ్చింది. అదే సమయంలో మోహం లేదీ రావటం సీతమ్మ దృష్టి దానిపైబడి ప్రభావానికి లొంగి సాక్షాత్తు మహాశక్తి సాన్నిహిత్యాన్ని మారం చేసుకున్న అత్యవ్యూహాన్ని, దానివలన లిగిన తన రాన్ని లోకానికి తెలియజేసింది.

* సీతమ్మ మాయలేదని చూసి ముచ్చటపడితే లక్ష్మణుడు సీతమ్మతో, 'అది నిజమైన లేడి కాదు మాయలేది అయివుంటుంది నిజంగా లేడి అయితే లంగరు ఛాయలో ఉండదు. లేడి యెప్పుడూ ఒంటరిగా రాదు. మందగా వస్తాయి. వచ్చినా మనసు వానన వసిగట్టి పారిపోతున్నాయి ఇది పోవటం లేదు, కాబట్టి యిది మాయలేది' అని అన్నాడు.

* శబరి మాతంగ మహర్షి శిష్యురాలు. రాముని దర్శనానితే మాతంగ మహర్షి అదేశంకో 13 సంవత్సరాల ఒక్క మనసు నిరీక్షించింది. గురువు చెప్పిన మాట యెప్పటికైనా పరిచి తీసుకుందరి విశ్వశించి నిరీక్షించింది. బాగా మనసి అయిపోయింది. రామచంద్రుడు శబరికి నమస్కరించాడు. లోపలికి వెళ్ళి కుళలమడిగాడు. నీ చృష్టి మాత్రం చేత నా పాపములన్నీ హరించబడ్డాయి" అంటూ తన గురువు మాతంగ మహర్షి గురించి చెప్పింది. వారు వేదికమీద వేసిన ఉష్ణ ములు యింకా తాజాగా ఉండటము చూపించింది. తృప్తిరా రామునికి అతిథి మిచ్చి తన యోగబలము వలన కలిగిన సంకల్పము చేత అగ్నిహోత్రుని నృప్తించి, 'స్వామి! ఎవరి పాద పరివర్య చేశానో అక్కడికి వెళ్ళిపోతాను.' అని రాముని వద్ద కలవు తీసుకొని తనకోసం వచ్చిన విమానంలో వెళ్ళిపోయింది. రాముడు లక్ష్మణునితో ఏవ్య శరీరంలో విమానంలో వెళ్ళిపోతున్న శబరిని చూపించాడు.

* ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, వ్యాకరణము బాగా మాట్లాడు తున్నాడు ఇతను యెవరికి దూతగా ఉంటాడో, అతను కార్యసిద్ధి చేసుకోగలడని అంజనేయుని ఉద్దేశించి రాముడు లక్ష్మణునితో అంటాడు.

* భగవానుని చిహ్నాక్షరమును భక్తులకు తెలియజెప్పే గురువు, భగవంతునికి దూత, అయిన అంజనేయస్వామి!

* పెద్దపురి తన కోరలు తగలకుండా తన పిల్లలను ఎంత సున్నితంగా పట్టుకుంటుందో అంతచక్కగా అంజనేయస్వామి మాట్లాడుతున్నాడు.

* లక్ష్మణుడు అంజనేయుని తన గురించి చెప్తూ ఆయన నన్ను తన్నుడంటాడు. కాని నేను ఆయన గుణాలకు దాసుడిని అంటాడు.

* మారువేషంలో ఏదైనా రామలక్ష్మణుల వద్దకు వెళ్ళిన అంజనేయుడు

రాముణ్ణి చూడగానే రాసు మారువేషంలోవున్న విషయం మర్చిపోయి తన గురించి అంతా విజ్ఞానం చెప్తాడు.

* అయోధ్యకాండలో మోక్షప్రదానమైన శత్రుఘ్నుడు, కిష్కింధ కాండలో సీతమ్మ సగలు చూస్తూ లక్ష్మణుడి కోరికం - మహా క్రూరమైనవి. ఇవి వారి కిరములకు పరాకాష్ఠ!

* సుగ్రీవుడిలాంటి ప్రియమైనవాని, భరతుడిలాంటి శత్రువుగాని, వారిలాంటి కొడుకుగాని లేడని రాముడన్నాడు తండ్రిప్రేమను పొందగలిగిన కొడుకు అదృష్టవంతుడు కొడుకు అరణ్యం వెళ్ళిన 3 రోజులలోగా చెవిపోయిన తండ్రి ప్రేమను చూరగొన్న కొడుకు అదృష్టవంతుడు.

* అయోధ్యకాండ—ధర్మప్రదానమైన కాండ.

అరణ్యకాండ—మోక్షప్రదానమైన కాండ.

కిష్కింధకాండ—వాత్సల్యపూరితమైన కాండ.

* సాధువులకు వివాసవృక్షము వంటివాడు రాముడని శార వారిలో చెప్పింది

* 'సీత' అంటే నాగటి చాలు మంచి వచ్చింది అని అర్థం.

* దీపతో ప్రభవ ఉన్నట్లుగా, పుష్పం ఉంటే వానన ఉన్నట్లుగా, రాము యంటే శరణాగత వత్సలడని సీతమ్మ రావణునికి చెప్పింది

* రాముడు, రక్షించు అన్నవాళ్ళను రక్షిస్తే-సీతమ్మ తనను పొందించిన వాళ్ళను రక్షించింది.

* రామాయణములో పాత్రలన్నిటిలోనూ ఉత్తమమయినవి శత్రుఘ్నుడు తరువాత శబరి కనిపిస్తారు.

* భగవంతుడు మనకోసం రాలిలో నిలిచినప్పుడు ఎవరికి క్షణం నీళ్ళు రావు. విశ్వమే తానైన స్వామి మన యెదుట వుంటే క్షణం నీళ్ళు యెదుట రావు!

* రామ రామ రామ అని ఒక్కసారి కాదు మూడుసార్లు అమటన్నందుకు ఉపదేశం చేసిన గురువుకి శిష్యుడు కిష్టం ఆ శిష్యుడు గురించి ఉట్టాడు.

* సాధన పొందినవాడు సిద్ధి, వియమం ఆయిన తరువాత పవిత్రమంతా

• హనుమంతుడు, లంకకు వెళ్తాను. 'అక్కడ పీఠ లేకపోతే స్వర్గానికి వెళ్తాను. అక్కడ లేకపోతే మొత్తం లంకను రావణునితో నహా పెళ్లిలింది రాముని పక్షాన నీవు వస్తాను. అయినే చూసుకుంటాడు.' అని తక్కిన వానర పీఠులతో అంటాడు.

• సుందరకాండ మొత్తం 68 సర్గాలు రోజుకి 7 సర్గాలు చొప్పున మొత్తం 68 రోజులు చదివితే 7 సార్లు సుందరకాండ పారాయణము చేసినట్లువుతుంది. దానిని సప్తసర్గ పారాయణము అంటారు. పూర్తిగా 68 రోజులు పూర్తయిన తర్వాతనే వట్టాపీఠక వర్గ చదవవలెను. సుందరకాండము పరమ రహస్యమైనది. దానిని పారాయణ చేయుట సర్వార్థ వివారణము. సర్వాభిప్రాయము.

• సుందరకాండలో నవరసాలూ కన్పిస్తాయి.

• సుందరకాండలో రాముడు, అంజనేయస్వామి, సీతమ్మ ముగ్గురు ప్రావణ్యంగా కన్పిస్తారు ముగ్గురూ సుందరులు.

• అనందము బయటకు కనిపించదు. సౌందర్యము బయటకు కనిపించదు. అనందము సౌందర్యము కలిపి వుంటాయి.

• అనందమును కదలేర్పి సౌందర్యము. సీతారాములలో మన్నన కోరికను తగ్గించిన స్వామి సుందరుడు. వారిలో మన్నన అనందమును బయటకు తెచ్చిన స్వామి సుందరుడు. బుద్ధిచాడ యింకొకరికి చెప్పి వారిలోనున్న కోరికను పోగొట్టి వారికి అనందమును కలిగించిన స్వామి 'సుందరుడు'.

• రాముని సౌందర్యము తెలిపినవారు సీత, అంజనేయులే. వీరిద్దరే రాముని పరివార్తముగా తెలిపినవారు. 'లోకంలో యే ప్రాణియైనా రాముని చూస్తే వా, హృదయం కొల్లగొట్టబడుతుంది. అంతటి రమణీయుడు రాముడని హనుమంతుడు సీతమ్మతో చెప్తాడు. అప్పుడు సీతమ్మ హనుమంతుని రాముని దూరంగా నమ్మి తుంది.

• అంజనేయుడు రాముని చూడయి, ఒకచో రావణుడుగాని, యే రాక్షసుడుగాని చూడవలెందో వస్తే రాముని చూడకుండా కాబట్టి అంజనేయుడు నిజంగా రాముని చూడయిన సీతమ్మ నమ్మింది.

• అక్క, పరమార్థ, అచార్యులు, సీత, రాముడు, అంజనేయుడు, ఉత్తరమున మన్నన రాముడు. దక్షిణమున మన్నన సీతను అంజనేయుని ద్వారా చేరాడు. అక్క అచార్యునిద్వారా పరమార్థము చేడబడింది.

• హనుమ మంత్రస్వరూపుడ; హనుమ మంత్ర ప్రవృత్త అచార్యుడు.

• అంజనేయుడు మూడు రకములుగా ప్రవర్తించేడు. 1) చూక 2) కగళం తని పొందడానికి అహంకారాలు ప్రయత్నించకము 3) సిద్ధిని పొందిన దాదామ యతరులకు సాయపడటం.

• సిలుట, ముగ్ధిపుడు, అంగమడు, కను లంకకు వస్తువ్రం దాటి రాగం రని అంజనేయుడు లంకకు వెళ్ళిన తర్వాత లంకను చూసి అనుకున్నాడు.

అంగడుడు—కగళన్నామం.

సిలుడు—అగ్నిహోత్రంలో హోమం.

హనుమ—మంత్రోపదేశం.

ముగ్ధిపుడు—వేదపారాయణ.

పై నలుగురే సాగరం దాటి లంకలోనికి వెళ్ళి సీతమ్మను చూడగలరు.

పై నాల్గో సాధన చేస్తేనే ఆత్మను గుర్తించి పరమార్థతో కలవడానికి సీలుతుంది.

• రాముడు విన్నే తలుస్తున్నాడు. కోకిస్తున్నాడు అని అంజనేయుడు చెప్పితే అమృతంలో విషం కలిపి అందించే వంటుంది సీతమ్మ. స్వామి విన్నే తలుస్తున్నాడన్నది అమృతం, కాని కోకిస్తున్నాడన్నది విషం.

• రామునికి కనకు గల సాన్నిహిత్యాన్ని తెలుపుతూ సీతమ్మ యీ క్రింది నమననను రామునికి జ్ఞాపకం తెచ్చుకోమని అంజనేయునికి వివరించింది.

రాక్షస సంహారం జరగాలి. రామునికి రోపమే రామ. మరీ యేం చేస్తే రామనకు రోపం వస్తుందో తెలిసికొనుటకు యింద్రుడి కొరకు కాకిగా వచ్చి సీతారాముల అనోన్యస్వరూప గమనస్త్రా రాముడు చాస్తుందిగా సీతమ్మ చెక్కాడం మీద కొడతాడు. వెంటనే రామునకు రోపం వచ్చి బ్రహ్మాత్మ గర్వించుకునే ప్రయోగించి వదిలారు. ఇంద్రుని కొరకును లండ్రి, తల్లి, ముసలు, చేపతలు దొవ్వరూ రక్షించలేకపోయారు. అప్పుడు కాకి మళ్ళీ స్వామి చెడ్డకు వచ్చి కరణు రోడుతూ రాళ్ళవర్ష పడింది. ఆ పడటం పాదాలు స్వామిపై పువెట్టటా పడింది. అప్పుడు సీతమ్మ కాకి తం స్వామి పాదం పైనుండి చుట్టగా మార్పించి పడింది. అప్పుడు సీతమ్మ కాకి తం స్వామి పాదం పైనుండి చుట్టగా మార్పించి పడింది.

మీ బ్రహ్మత్వం వదిలిన యెలాగో అని స్వామి అంటే నాకిప్పుడు బ్రహ్మత్వం అని యింట్లోకి వెళ్ళి దేవుని దేవునిగా పూజించుట అని అంటారు.

• లోకోపకారమునకు వినియోగించవలసిన శక్తులను లోకాపకారమున వినియోగించి రావలెను తనే పరమమయ్యాదని మందోదరి యేర్పించి ఇంద్రునిని బ్రహ్మచారిగా చేసి అతనిని లోకాన్ని బ్రహ్మచారిగా చేసి యింద్రునిని ప్రభావచేత నాకనమయ్యాడు.

విశ్వామిత్రుడు

వేదాలు అతనిలో దానివాయి. ఆయనే గాయత్రీ మంత్రరక్షకుడు. ఆయనే శ్రీరామచంద్రునికి ద్రష్టా. ఆయన తీర్థం మోహంతో పట్టి త్యాగంతో అరయింది.

• లోకనందం వారు విశ్వామిత్రుని గురించి చెప్పిన విధం:-

రాజైన విశ్వామిత్రుడు పేటకు పరివారముతో వెళ్ళి అరిసిపోయి తిరిగివస్తూ పశ్చిమమున అశ్రమానికి అతిథ్యానికి వెళ్ళే, పశ్చిమం వారు అప్పటికప్పుడే విశ్వామిత్రునితోకాక కయనతోకాక వచ్చి పరివారమువలెనే కూడా బృహ్మ పంచభక్త పుష్కరంలో అతిథ్యమిచ్చాడు.

విశ్వామిత్రుడు అశ్వరథంలో వాకులు చేయగా 'కామరేమపు' అనే గోవు మహిమ వలన యంతముంటే తగిన వ్యవధిలేకుండా అతిథ్యమిచ్చి గిరివల్లు తెరిసింది అటుంటి గోవు రాజ్యాధిపతి అయిన తనవద్దనుంటే అది యింకా ప్రకోపయోగంగా వుంటుంది కాని అశ్రమాంలో ఒక మునివద్ద ఉంటే ఉపయోగం వుండవని అనుకొని, పశ్చిమం ఆ గోవును తనకివ్వని ప్రతిగా వేలాది గోవులు యిస్తానని అడిగెడు. పశ్చిమం యివ్వనన్నాడు. విశ్వామిత్రుడు పరి పరి విధాల ఆ మునిని పశ్చిమం యివ్వననేకటి కోపం వచ్చి తన భటులతో కామరేమపును బంపించాడు. భటులు బలవంతంగా లాక్కోవోతుంటే కామరేమపు కన్నీడుతో పశ్చిమం, 'కన్నీడునన్నీ నీవద్ద ప్రకారంగా వున్న నన్ను దొండిలా రాజువంటి పంపించునా' అని అడిగింది. అందుకు పశ్చిమం, 'అమ్మా! నేను నిన్ను పంపించేయటలేదు. నా అంగికారము లేకుండా

రాజు తనకున్న బంగర్వంతో నన్ను తినుకుంటున్నాడు అతడు రాజు. నేను అతని రాజ్యంలో పనిచేసి, అతనిని అనే శక్తి నాలోలేదు. ఆ శక్తి నీలోలేదు. అతని రాజ్యంలో నాకు మనస్తాపాన్ని తగ్గించు నిన్ను పశ్చిమం నాకు యింకా అతనిదియింది నాకు మనస్తాపాన్ని తగ్గించు నిన్ను పశ్చిమం నాకు యింకా లేదు' అని తన మనస్సులో మాట బయటపెట్టాడు ఆ విధంగా పశ్చిమం అతనినే బ్రహ్మం నెదిరించడానికి తనకు అపకృష్ట వచ్చినవని కామరేమపు గ్రహించి తన బ్రహ్మం లోపం నుండి ఒక్కొక్క యోధుడిని వ్యర్థించగా ఆ యోధులు ఒక్కొక్క లోపం నుండి ఒక్కొక్క యోధుడిని వ్యర్థించగా ఆ యోధులు వ్యర్థ విధానం కీని విశ్వామిత్రుని బలగాన్ని నేంకూర్చగా విశ్వామిత్రుడు స్వీకరించి పదిహేను దివాన్లస్త్రాని సంపాదించాని నిశ్చయించుకొని తనను చోడు

అది మొదలుగా అతను మొదట సంవత్సరాల కొరతను చాపన 16 సార్లు తనను చోడు.

మొదటిసారి తనను చేస్తే పరమపురుష ప్రత్యక్షమయితే అస్త్రాని పడి గేడు. ఆ అడగడమే కామరేమపును అడిగితే స్వామి యిచ్చునేయో. కాని అస్త్రాని పడినాడు. అంటే స్వామి శక్తికన్నా అస్త్రాలు గొప్పవనుకున్నాడు. ఆ అస్త్రానిను ఒకదాకటిగా పశ్చిమమీద ప్రయోగించితే అతనికి యేమీ జరుగలేదు. అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మస్త్రాన్ని వేళాడు అందుకు ప్రతిగా పశ్చిమం బ్రహ్మతేజాన్ని వదిలితే లోకమంతా తల్లిదండ్రులయింది. కాని ఎటువంటి అన్యం జరిగి కుండా బ్రహ్మత్వం వివారించబడింది.

అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మంలో కాకుండా మనలో బ్రహ్మం అని చూపుకున్నాడు. అతనిద్రయమైన శక్తి లోపం వుండేట్లుగా బ్రహ్మ శక్తిని వివరించా రనుకున్నాడు. తనను చోడు అని బ్రహ్మచర్మి రాజుని వేనావంటి స్థితి పుట్టి తనను ప్రారంభించాడు.

త్రైకంబునికి దొండితో వ్యర్థానికి వెళ్ళాడనిందింది. గురువుగారియన పశ్చిమంవారి నడిగితే ఆయన తనవల్ల కాదన్నాడు. పశ్చిమం గురువుగారికి గురువులచే తిరస్కరించబడి తిరిగి యిందాని అడిగి మమ దీన చరిత్ర వయ్యాను. అలాగే తయారవుచున్న గాని అని శపింపగా అలాగే మోహియినా. త్రైకంబుడు తన లోకము మమలతో పట్టువలగా ప్రయత్నిస్తూ, విశ్వామిత్రునికి పశ్చిమం గల వైరం తెలుసుకొని పశ్చిమం కామన్న వని విశ్వామిత్రుడు పంకం కాట్టి చేస్తానని అంది అతని లోపం వెలుగుతుంటే అది చూసి చూపుతున్న

విశ్వామిత్రుని వద్దకు వచ్చి అలా చెప్పి తనను అనుగ్రహించి స్వర్గానికి పంపమన్నాడు.

విశ్వామిత్రుడు తనకు వేదాలు రావుకాబట్టి, యజ్ఞం చేయడానికి అర్హత లేదు కాబట్టి, యజ్ఞం చేస్తేనే కాని వేదాలు రావు కాబట్టి, యజ్ఞం చేయడానికి అర్హతలు కల యుత్విజులందరికీ ఆహ్వానం పంపాడు. అర్హత లేనివాడు చేసే యజ్ఞానికి మేము రాము! అని విజ్ఞుని కొడుకులు తిరస్కరించారు. ఆ సంగతి విని విశ్వామిత్రుడు వాళ్ళకు కాపాలచ్చి తన తపశ్శక్తిని కొంత పోగొట్టుకున్నాడు. యజ్ఞంలో దేవతలను పిలిస్తే దేవతలు రాలేదు, అప్పుడు కోపంతో రెచ్చిపోయి తన తపశ్శక్తితో త్రిశంకుడిని స్వర్గానికి పంపాడు. ఆ విధంగా వస్తున్న త్రిశంకుడిని దేవతలు క్రింపకు త్రోసేవారు. క్రింపకు పదిపోతున్న త్రిశంకుడు తనను రక్షించమని విశ్వామిత్రుని వేడుకోగా విశ్వామిత్రుడు తన తపశ్శక్తితో త్రిశంకుడిని మధ్యలో వేలి అపి అతని కోపం అక్కడ స్వర్గానికి ప్రతిస్పృష్టి చేశాడు. ఆ విధంగా త్రిశంకు కోరిక నెరవేరింది కాని విశ్వామిత్రుని తపశ్శక్తియవత్తూ హరించుకు పోయింది.

ఈ పాఠ శాసనం చేస్తుండగా మేనక వచ్చింది. తనను మర్చిపోయాడు. అంటే కామన్ని జయించలేక పోయాడు. కొంత కాలం తర్వాత జ్ఞాపకం వచ్చి ఉత్తరానికి వచ్చి తనను చేదాడు. బ్రహ్మ వచ్చి యుష్టిపై నావన్నాడు. మళ్ళీ తనను చేస్తే మహర్షి పై నావన్నాడు. మళ్ళీ తనను చేస్తే యింద్రుడు తన పదవికి దొనకు వస్తుంటే మోవని రంకను పంపాడు. విశ్వామిత్రుడు కోపంతో రంకను శపించి ద్రోణతో కామన్ని జయించాడని తనను పలికం వదులుకున్నాడు.

తూర్పుకి వచ్చి మళ్ళీ తనను చేశాడు. అతి తక్కువ ఆహారం తీసుకునే వాడు అలా తీసుకునే సమయంలో యింద్రుడు వచ్చి ఆహారం అడిగితే అతనికి ఆహారం యిచ్చేవి విరాహులంగా మళ్ళీ తనను చేస్తే బ్రహ్మ వచ్చి బ్రహ్మర్షి పై నావన్నాడు. వజ్రుడు వప్పుకోవాల్సి విశ్వామిత్రుడు వజ్రుడితో వజ్రుడు వప్పుకున్నాడు. అంతటితో తన పంకం వెగ్గివట్టు తృప్తి చెందాడు.

ఈ తపస్సుల వరంవరలలో ఆశామ కామ క్రోధ మదమాత్సర్యాలు యద్వాక్ ద్వేషాలను జయించ గలిగాడు కాని యంకా తమ్ముకామ రక్షించుకోవామనాని అందిస్తే యజ్ఞం తల పెట్టాడు. యజ్ఞాన్ని మారీచసుదాహలు అటంక వడుక్కుంటే దళరదుడిని యజ పరివహకు రామచంద్రుని పంపించమని కోరి భగవంతుని

సాన్నిధ్యంలో గడిపి, భగవంతుడే కార్యం చేయించాడు. రక్షకుడు అన్న జ్ఞానం కలిగి నిద్రిపొంది పితరాములను రోక కళ్యాణం కోసం కలపాలను కన్నాడు. పితరాములను కలిపి తపోరోకానికి వెళ్ళిపోయాడు.

మోహంతో మొదలుపెట్టి త్యాగంతో అణియించి విశ్వామిత్రుని ఉపేకం. అస్థింపడిగి అవి వశిష్టుని మీద పని చేయకపోవడంతో 'అహం' దాగొట్టుకున్నాడు. త్రిశంకుని కథతో తన 'మదం' పోగొట్టుకున్నాడు. తర్వాత కామనికి లొంగి గిమ్మం మర్చిపోయాడు. తర్వాత కామన్ని జయించడానికీ ద్రోహాన్ని, ఆశ్రయించాడు. తర్వాత యంద్రుని పరీక్షలో ద్రోహాన్ని కూడ జయించడానికి తమ కుతంతి, దమ, పరోపకారాలను ఆశ్రయించాడు. సాధవలో దొన్న అటంకాలు వచ్చినా వాటిని వీలైనా ఒక్కదొక్కటిగా అధిగమించాడు అప్పుడు జ్ఞానం కలిగింది నిద్రిపొందేడు. కామదేవుడు కావాలన్న కోరికతో బయలుదేరిన పట్టచం మోహానికి ద్రోహ చూపించి.

పరమ గురువులు - వారిని చేరుమార్గము

శిష్యుడనగా ప్రకృతిలో విగూఢమగు శహస్రమును, మావపునిలో అంతర్గతముగ నున్న అధ్యాత్మిక శక్తులను అధ్యానపూర్వకముగ నేర్చు కొనుటకై యొక గురువున కర్పణము చేసుకున్న విద్యార్థి వానిని స్వీకరించిన అధ్యాపకుని భారతదేశములో గురువంటిది. నిజమైన గురువు దెప్పడును గుప్తవిద్యా ప్రవీణుడై యుండును. బాహ్యవిషయము గురించి గుప్తవిషయముం గురించి అతి గతమగు జ్ఞానము కలిగి పరిపూర్ణ జితేంద్రియుడై ప్రకృతి శక్తులను విగ్రహింపగల స్థితివే గత తనలో పూర్వము అంతర్గతముగ నుండి యిప్పుడు స్ఫుటముగ నున్న శక్తుల సాయముచే ప్రకృతి మర్మములను తెలిసికొనగల శక్తిని గూడ పంపించిన పురుషుడే నిజమగు గురువు.

శిష్యునకు కావలసిన యోగ్యతలు

1. పరిపూర్ణ ఆరోగ్యము.
2. సంపూర్ణ శౌచము, దిత్త సంకుచి.
3. స్వార్థ రహితమయిన ఉద్దేశము; సార్వత్రిక మగు దాతృత్వము; నిష్ప్రాయుల చెవిల బాధణము

4. సత్యసందేశ: ప్రకృతియందలి యేకత్వ ప్రబావమునకు లోబడనట్టి చిత్తనియతియందు అవంచలము నభ్యుక్తియు కలిగియుండి, యీ చిత్తనియతి యొక్క గతికి యేకీభిగిను అటందు విలగిచేయు దానిని ప్రార్థనలచేగాని, ఉపరాంత కలుగజేయు ప్రకటనలు మొదలగు దాహ్యకర్మలకే గాని మరలింపజేయకుండుట;

5. ఎట్టివ్రమాదకరమగు అవస్థలోనైనను, ప్రాణ భయము కలిగినప్పుడైన ఇంతెరుగిని దైర్యము;

6. కామ అవిష్కరించిన అవరోకితేశ్వరుని, అనగా పరమాత్మ యొక్క ఉపాధిని అంతర్భుద్ధిచే గ్రహించుట.

7. చ్యుట్టము, సత్త్వమునైన యీ ప్రపంచ మందలి ప్రతి వస్తువునకు అత్యుత్కృష్టములలో గల వలంధమును న్యాయముగా నిర్ణయించుచు వాని యెడల కాంతమగు ఉదాశివతమ కలిగి యుండుట.

సాధనములు

అధ్యాపన కొరకు యేర్పాటుకొనే స్థలము మనస్సును ఏ విధముగను చరింప జేయుటకై కాళములేని స్థలమై యుండవలెను. అక్కడ శక్తిలను ప్రదర్శించుచేయు వస్తువులలో నిండియుండవలెను. ఇతర వస్తువులలోపాలు అక్కడ పవిత్రమగు వలంబులగుట వస్తులముగ నమరూర్పణది యుండవలెను. దుష్టశక్తిలేదుయు గారితో లేకుండా స్థలము పరిశుద్ధముగా మండవలెను. ధ్యానము, అన్ని విషయములలోను విశ్రాంతి, నైతిక దాత్యతలను నెరవేర్చుట, మృదుభావములు, సత్కర్మలు, శ్రయము మూటలు, వర్వభూతహితత్వము, సంపూర్ణస్వార్థరహితత్వము-ఇవి జ్ఞానోపార్జనమునకు, పరార్జనమును దాంపగల యోగ్యతను సంపాదించుటకు శ్రేష్టతమమగు సాధనములు.

అంతరించుచును చక్కగ చేసుకొనుటకు సాధనములు

1. నిన్ను, చ్యుత్తగతమగు నీ సొంత కోరికలను మరచిపొమ్ము; నీ దండు, నీ మోచన, నీ యుత్సాహము పూర్తిగా వినియోగించి యికడులకు పేన చేయవలెనని జ్ఞాపకముంచుకొనుము.

2. నిన్ను ప్రకృతియొక్క అదోపహేతు ప్రపంచ విషయమై పూర్వ సాధనమును ప్రవర్తించుము.

3. మాట్లాడుటకు ముందు నీవు పలుకువది యెవ్వరినెట్లు బాధించినో దానిగా మోచన చేయుము.

4. ఒక సోపానని లోపమును బయటపెట్టట గాని, విమర్శించుట గాని మిన్నగును చేయకుము.

5. నీవు నేర్చుకొనవలసినది చాల గంచనియు, కనుక నీవు పొరబడియుండ వచ్చుననియు జ్ఞాపకముంచుకొనుము. ఎల్లప్పుడు తగు విషయముతో మాట్లాడుము.

6. ఎవ్వరైనా నిన్ను విలిచినప్పుడు, నీవు దుఃఖపడుచున్నావని, చేయుచున్నదానితో పూర్తిచేయు వలకు నాగక, ఆ ఊహించే లేచి వెళ్ళుము. ఏమైనా ముఖ్యమగు కార్యమును నెరవేర్చుచున్నావో అది యేదో మృదువుగా తెలియజేయుము.

(సంక్షిప్త సంకలనము)

—యోగి 'రెడ్' వీటరు రచించిన 'Masters and the Path' గ్రంథమునకు తెలుగు అనువాదము 'పరమ గురువులు-వారిని చేరు మార్గము'లోని విషయములు.

అంగ్లములో ప్రచురణ 1925

తెలుగులో ప్రచురణ 1958

ప్రచురకు : చింతామణి ముద్రాక్షరశాల, రాజమండ్రి

మహా పీఠము

దివ్యజ్ఞాన సమాజము స్థాపించబడిన తరువాత ఆ సమాజం పెద్దలు తమ గ్రంథములలో అనేక అపూర్వ విషయములు పరమ గురువులచే బోధించబడినవి. పాలకులకు తెలియజేయటం ఏ మతస్తులైనను ఆ గ్రంథములను చదివిన యెడల తమకు అదివలకు అర్థము కాని మత విషయములు చక్కగా అర్థమై, తమ తమ మతములయందెక్కువ శ్రద్ధ కలిగినవారవుచున్నారు. ఆ విధంగా పరమ గురువులచే ప్రవదించబడిన అపూర్వ విషయములను శ్రీ అద్వైత సీతారామాత్రీగారు రచించిన 'అర్చవిచారము', 'మహా పీఠము'లో 'మహా పీఠము' రెండవ భాగపు 1956లో 'అర్చవిచారము', 'మహా పీఠము'లో 'మహా పీఠము' రెండవ భాగపు 1956లో రచించిన అందరి ముఖ్యంకములు హక్కుగా పాలకులకు అందిజేయడం ఆరంభించినది.

—నందలన కర్త.

2) అనంత దేవత (అగ్ని) యొక్క అక్షరములు :-

ఇ తః ఖ ఛ త థ ప ర న ణ — 10 అక్షరములు.

3) మహా దేవతయొక్క అక్షరములు :-

ఉ థః ఓ గ జ డ డ ణ ర హ — 10 అక్షరములు.

4) ఇందుః దేవతయొక్క అక్షరములు :-

ఋ ఋ ఌ ఋ య య థ థ ధ వ శ — 10 అక్షరములు.

5) అర్కః దేవతయొక్క అక్షరములు :-

ఞ ఞ ణ ణ న న మ మ క క వ వ ణ — 10 అక్షరములు.

అక్షరములకు జాతులు కలవు.

1. బ్రాహ్మణజాతి :- అచ్చులు — క చ ట త ప ఖ ఛ త థ ప

2. క్షత్రియజాతి :- వర్గ తృతీయాక్షరములగు — గ జ డ ధ ణ; వర్గ చతుర్థాక్షరములగు మ య థ ధ థ.

3. వైశ్యజాతి :- ఇ ణ ణ న మ య ర ర వ

4. శూద్రజాతి :- శ ష న హ క క వ వ ణ.

* పురాణములు పఠనవిధి. అవి :-

- 1) బ్రాహ్మము; 2) సామము; 3) వెంజనము; 4) తైత్తిరీయము; 5) దాగవతము;
- 6) భవిష్యము; 7) నారదీయము; 8) మార్కండేయము; 9) అగ్నేయము;
- 10) బ్రహ్మతైత్తిరీయము; 11) రైంగము; 12) వాఠాహము; 13) స్కాందము;
- 14) వామనము; 15) కౌర్మము; 16) మాత్స్యము; 17) గరుడము;
- 18) బ్రహ్మాండము.

ఇవికాక 18 ఉపపురాణములు కలవు. అవి :-

- 1) వనశుక్రమారము; 2) నారసింహము; 3) స్కాందము; 4) భవ
- దర్శనము; 5) దౌర్వానము; 6) నారదీయము; 7) కాపిలము; 8) మానవము;
- 9) దౌరాశనము; 10) బ్రహ్మాండము; 11) వారుణము; 12) కౌశిము; 13) మహా
- శ్వరము; 14) కౌమ్యము; 15) సారము; 16) సారాశరము; 17) మారీచము;
- 18) రాగవము.

* విమలము, కాశ్య, కేశ, ముహూర్తము, వగలు, రాత్రి కలిసిన — దినము నెలలు, సంవత్సరములు. ఇవన్నియు పునకు తెలిసినవే

సంవత్సరములు 1728000 కృతయుగము
1296000 త్రేతాయుగము
864000 ద్వాపరయుగము
432000 కలియుగము

కృత, త్రేత, ద్వాపర, కలియుగములు కలిసి ఒక చతుర్థ్యగము అనబడును.

1000 చతుర్థ్యగములు

ఒక వియుగము

1000 వియుగములు

ఒక మహాయుగము

1000 మహాయుగములు

ఒక కల్పము

ఏడు కల్పములు

ఒక మహాకల్పము

పదునాలుగు మహాకల్పములు

ఒక చక్రము

పదునాలుగు చక్రములు

ఒక విష్ణు

పదునాలుగు విష్ణులు

ఒక మనువు

ఇద్దరు మనువుల కాలము

మన్వంతరము

ఏడు మన్వంతరములు

ఒక మహా మన్వంతరము

ఇతరత్ర ఏడు మహా మన్వంతరములు

ఒక విక్ర

ఏడు విక్రలు

ఒక చార్ద్య

ఏడు చార్ద్యలు

ఒక దైవము

ఏడు దైవములు

ఒక వినిహితము

* సూర్యుడును ఏడు గ్రహములును చేరి ఒక బ్రహ్మాండము.

ఏడు బ్రహ్మాండములు జగత్తు

సహస్ర జగత్తులు కలిసి ఒక విశ్వము.

ఒకకోటి ఏబది లక్షల విశ్వములు ఒక మహావిశ్వము. తెలుసు కంటల సంఖ్యగల మహావిశ్వములు ఒకలోకము. ఒక మహాలోకము సంఖ్యగల లోకములు ఒక మహాలోకము.

సూరు వద్దములు సంఖ్యగల మహాలోకములు ఒక సంసారము.

* ద్వాపర యుగంతమునందు ధర్మము క్షీణించి అధర్మము బలపడి యుష్ణవృధు విష్ణుమూర్తి శ్రీకృష్ణమూర్తి అనుపేర అవతరించి కురుక్షేత్రమునందు జరిగిన యుద్ధములో యుద్ధరంగముయొక్క మధ్య శ్రీమద్విగిష్యేతను ఉపదేశించిరి.

• సర్వలోకవాసి మార్గమునందు ఇరవయ్యల రెయ్యనట్లు భూలోకము లో కలిసిమెలిసి పనిచేయవలసి వచ్చిన యెడల భూలోక ప్రకృతిలో పక్ష శరీరముల వలననే శరీరమును నిర్మించుకొని ఆ కార్యము ముగిసిన పిదప ఆ శరీరమును తనకింకా చేయును.

ఈ ప్రకారముగా వియోలోకవాసి దేవత సాధారణ ఉపయోగమునకు ఆయా లోక ప్రకృతిలో కట్టబడిన శరీరమును ఉపయోగించుకొని ఇతర లోకములయందు ఆ లోకవాసులతో కలిసిమెలిసి పనిచేయవలసి వచ్చినప్పుడు ఆయాలోకపు ప్రకృతిలో చేసిన శరీరము ఒకటిని ఆ నమయమునకు నిర్వహణచేసి కార్యము ముగియగానే ఆ శరీరమును త్యజించును.

• మానవ శరీరమును దేవతల నిర్మించుచుండగా, పూర్వప్రళయమునందు శరీరములు పోగొట్టుకుని సర్వలోకమునకు పైలోకమునందు నివసించుచు మానవ దేహము యొక్క నిర్మాణమును ఎవరు చేయిచి చిరీమార్గాలు కాలియించుచు, నిర్దిష్టమైన మానవ శరీరములయందు జీవాత్మలను ప్రవేశపెట్టినట్టి దేవతల సంఘము ఒకటి కలదు. శరీరముల యందు ప్రవేశించి నిష్క్రమ జీవాత్మలను సునీలించి వారి ప్రార్థన కిర్మను ఇవ్వటకు నిర్దిష్టమైనట్లుగా ఒక్కొక్క మనుష్యునికి ఒక్కొక్క దేవత ఉన్నదని అత్య విచారము' నందు చెప్పబడినది.

కర్మ యొక్క రికార్డు అంతయు చూచి పరీక్షించి ఒక్కొక్క జీవాత్మ కును ఇన్స్ట్రక్షన్లు నందు ప్రార్థన కిర్మను పంచి యిచ్చు దేవతల సంఘము ఒకటి.

ఇవన్నియు ఇంద్రుని అధిపత్యము క్రింద నుండి దేవతల సంఘము. ఇది గాఢ సేవ సంఘములు ఇంద్రుని క్రింద ఉన్నవి. ప్రవృత్తి మార్గమునందు మనుష్యులు చిరించుచుండగా వారల వృత్తికి కావలసిన సదుపాయములను సంపాదించి వారి యెడలపెట్టు దేవతలు కొన్ని సంఘములు. ఇష్టా పూర్తము మొదలగు విత్య నైమిత్తిక కర్మలను చేయవారు మంత్రము చెప్పివచ్చు వారలను ధూమ్రాది మార్గమునందో, అగ్నిరాది మార్గమునందో తీసికొనిపోని వారి కిర్మలయొక్క ఫలమును వారు అందించజేయు. 'అతి సాహసలు' అను దేవతల సంఘములు కొన్ని. సర్వలోకమునందు సుఖము సమకలించు వారి కాలమును గమనించి కాలియందీ ఆ కాలము ముగియగానే వారిలను సర్వలోకమునందీ మనుష్య లోకమునకు కొని పంపువారు కొందరు.

సర్వలోకము నందలి ముఖములవలన ముగియగానే ఏ దేవత నందు ఏ కర్మ గుణమునందు ప్రవేశింపవలయునో ఆ యేర్పాట్లు చేయు దేవతల సంఘము ఒకటి.

మనుషు యొక్క ఉద్దేశ ప్రకారము ఏ దేవత నందు ఏర్పాటుచేయగా కలిసి ప్రవాహములతో ఏయే దేవతల దానినందు సమగ్రముల పాలు కావలసిన భూతసములు మొదలగు వాటివలన ఏ దేవత నుండినదో ఆ దేవతల ఇచ్చు దేవతలు కొందరు, ఇట్టి దిశ-ప్ర సమయమునందు ఇవల ముచ్చలు మొదలగు వానియొక్క సంఘాత మంతయు ఇరుగుతుండగా ఎవ్వని కిర్మ ఎంత మార్గము సంబంధ పడినదో ఆ ప్రకారము భూత-మనుషుల ప్రవాహములు మొదలగునవి ఇరుగుతున్న స్థలములకు ఆ సంఘాత మంతయులయందు చేరినాదిని కిర్మ యందు ఉద్దేశింపబడిన వారిని అచ్చటికి పోనియక ప్రత్యవాయములను కలుగజేసి వారి ప్రయాణములను నిలుపు దేవతలు కొందరు.

ఏ జనాంగిమునకు ఏ మనుష్యకోటికి ఏ ఒక వ్యక్తివల్ల ఏ విధముగా పేరు కలుగినో ఆ వ్యక్తిని ఆ జనాంగిమునకు కేర్చి ఆ విధముగా పంపు అందిజేయు నట్లు ఇచ్చించి దేవతల సంఘములు కొన్ని.

భూలోకము నందు సృష్టి స్థితి లనుగులు పడుచున్న ఏ విధముగా మన్నించి తెలుసుకొని ఆ సమస్యలను కలుచూపుచున్నవను ఎవరికయి, మారికయు ఇరుగుటకు కావలసినన్ని యత్నము పన్ని ఆ సమస్యలను పూర్తి చేయట దేవతల కార్యము. ఇవి సంగ్రహముగా చెప్పట ఇదే లిగిపెడిచ్చు.

• లిగిపెడిచ్చులను ఒక విధముగా మన్నను ఆ విధము మార్పుల మనుష్యులు కొందరువచ్చుకు సాధ్యము మనుష్యులు ఆనగా జీవాత్మలు, మహాత్మ యొక్క అంశలు అయినందున వివిధార్థ యొక్క కర్మ జీవాత్మయందు కూడ ప్రతిఫలించి య న్నించిన లిగిపెడిచ్చులను యిట్టి లిగి తెలియజేయ తమ కర్మతో మనుష్యులు లిగిపెడిచ్చులను యా లిగిపెడిచ్చులను విధించుకొని తమ యిష్టప్రకారము కార్యమును సాధించుకొని పచ్చును. ఇట్టి సమయమునందు లిగిపెడిచ్చు కిర్మలను నిర్దేశించుటకు నియమింపబడి యుండు దేవతలు మనుష్యుల కర్మ కిర్మలను నిర్దేశించుటకు నియమింపబడినందు లిగిపెడిచ్చు మార్పును కార్యము లలో ప్రవేశించి వారు లిగిపెడిచ్చులను నందు లిగిపెడిచ్చు మార్పును నందించు.

* ఒక దేహము కిరిలమై మిరణము చెందునపుడు దేవతయే శరీరము యొక్క పటుత్వమును పోగొట్టునది. ఒక శిశువు పుట్టినపుడు ఎందరు దేవతలు ఆ చిన్న శరీరమును గర్వకోశమునందు అణువెండి అణువేగా చేర్చి శరీరమునుగా చేసి యుందురో యోచింపవలయును. కండ్లు చెవులు ముక్కు మొదలగు ఇంద్రియ గోళములను ఆయా ఇంద్రియముల యొక్క అభిప్రాయ దేవతలు కట్టుదురు.

అనాదలుగా ముడువారిని ధర్మాత్ముని సాన్నిధ్యానికి నడిపించి వారికి శ్రవ్యము, వస్త్రము, అన్నము వీటిని యిప్పించు దేవతలు ఎందరు ఉండురో యోచించవలయును.

* ధనకాంక్షను జయించినాను అనుకొని కొంతమట్టుకు సంతోషించుచుండు ఉపాసకునికి పర ధనము చేయఁడు వ్యవహారములలో భాగము నిత్తురు. ఉపాసకుడు విజముగా కొంతమట్టుకు ధన విశాసమును గెలిచిన వాడే. అట్టివాడు కొన్ని దిన ములు, కొన్ని సంవత్సరములు పర ధనమును అశించకయే అర్హతముతో వ్యవహార ములు జరుపవచ్చును. ధనముతో నహవాసము చేయఁచుండగా లోకులు అద్దిర; వీరే ధనమును అశించక వ్యవహారమును జరుపువాడు అని విన్వయమందుచుండురు. ఉపాసకుడు తాను యికడుల కంటే నేను యోగ్యుడను, ధనము అనగా నాకేమియు దులియే లేదు, అళ అను విశాసమును అవమానము చేసినవాడను, ధనాళ యికడు లను మోసపుచ్చినట్లు నన్ను మోసపుచ్చుట అసాధ్యము అని స్వప్రాశస్త్యమును తన మనస్సులో అంగీకరించకొనుచుండును అప్పుడు మోక్ష చేయు దేవతలు ప్రవృత్తి పృత్తి యందే కాచియుండును ఉపాసకుడి తన కార్యముల యొక్క సమీక్షితను దాగడికొనుచు పరధనమునుండి మొదట ధర్మకార్యములకు చందాలు యిచ్చి యిది పరధనము కదా వ్యంకదాడని యొక్క అనుషతి లేక ఆ ధనమును నా యిక్ష్మము వచ్చిన కార్యమునకు ఉపయోగించితిని ఇది ఒక విధమైన దొంగతనమే. అయినను నేను వ్యవప్రయోజనార్థము ధనమును ఉపయోగించలేదు కదా; అని ఒక విధమైన నమాదాసము కలుగజేసికొని వ్యవహారము ముమ్మాలు ప్రకారము జరుపు చుండును. కొంతకాలమునకు మనస్సు గట్టిపడి యజమానుని ద్రివ్యమును తాను యిష్టమొచ్చినట్లు సేపు చేయుట వాడుక పడిపోవును ఇదంతయు పరిష్క చేయు దేవత గమనించి ఉపాసకుని భాతాలో లవ్వల లెక్కను వ్రాయఁచుండును. ఇండుకు పెద్ద ఉదాహరణను రామదాసుగారి చరిత్రము. తాను చేసిన కార్యము తప్పు గనుక రామదాసు తన దండన శిక్షభవించవలసి వచ్చెను.

* నివృత్తి మార్గమును చరించు వానిని ఎందుకు యంతగా పరీక్షించవలెను అని సందేహము కలుగును. నివృత్తి మార్గముని చరించువాడు క్రమక్రమముగా మెట్లు మెట్లుగా పైకెక్కి జీవన్ముక్తుడు కాగలవాడు. మరియ ముదరమ ముదరమ ధికారిక జరుపుడు కాగలవాడు. ముందు మన్వంతరములో మమవో ఇంద్రుడో జట్టి అధికారములను పొందుటకు అర్హుడు కాగలవాడు. తమక నివృత్తి మార్గము నందు మొదటి మెట్లనుండి పరిశుద్ధ గుణములతో స్వచ్ఛమైన స్వభావముతో పెరిగితేనే బాగు.

* దేవతల కార్యమును క్రోడీకరించి చెప్పుట కొంత పొకర్యము.

దేవతలు అమృతపానము చేసి దేవలోకమందు సోమరులుగా ముడువారు కారు

అణువులను సృష్టించి, వానిని అపంచీకృత స్థితినుండి పంచీకృత స్థితికి తెచ్చి ఉద్యోగమును వహించిన బ్రహ్మదేవునికి పేవ చేయవారు.

పంచీకృత అణువులను కలిపి రూపములుగా చేయు కార్యక్రమమును వహించిన విష్ణువునకు సహాయముగా పనిచేయు పేవక న మము, విష్ణువు కట్టివ శరీరము లలో జీవాత్మలను ప్రవేశపెట్టు అధికారమును వహించిన శివునికి తోర్పుడువారు.

మహేశ్వరుని సంకల్ప ప్రకారము లోకమును జవదాటక బుజామార్గము నందు నడుపువారు, మొదలగునవి.

* పురుషుడు పొగసుగడు

నహుడు గర్వి.

దరతుడు మహవీయుడు.

బుషభుడు అమృత చరిత్ర గలవాడు

కార్తవీర్యార్జునుడు వీరుడు, శూరుడు.

విశ్వామిత్రుడు పట్టినపట్టు వదలనివాడు.

వశిష్ఠుడు బుద్ధిమంతుడు.

పరశురాముడు దండనీతి ప్రవీణుడు.

మాందాత బహు బలవారి.

శివి భూతానుకంప గలవాడు.

రథిని అశ్వనివేదనము చేయువాడు.

మార్గములు అగ్రహ వక్రము
హరిశ్చంద్రుడు వక్రవందరు.
స్వగురు ఉదారి.
హిరణ్యక్షుడు వీరవక్రము.
హిరణ్యక్షుడు కాశ్యపు స్వభావము కలవాడు.
ఇది బాహుళ్యము కలవాడు.
కలదును మాయావి.
రాజులు ప్రాణులను వీక్షించువాడు.
శ్రీరామచంద్రుడు పరిపూర్ణుడు.
సమహారాజు సాగముగాడు.

యథిష్ఠుడు ధర్మాత్మ

వైవస్వతివలన అందరియందు గల అన్నిసగుణములు ఒక్కయందు
యమిది పుండవలయును.

* దేహమునందు మూడున్నరకోట్లు నాడులు ఉన్నవి. వాని అన్నిటిలో వది
నాడులు ముఖ్యమైనవి. అందులోను మూడు నాడులు శ్రేష్ఠములు. అవి మూడును
మీద పేరు దంతము అవి యోగశాస్త్రము నందు వాడడు పెన్నెముకలో చంద్ర
సూర్యురూపముతో ప్రవహించుచుండును. చంద్రరూపిణియై 'ఇదా' అను నాది
రెన్నెముకకు ఎడమ పార్శ్వము నందు చరించును. ఇది శక్తిరూపమైన నాది.
అది ప్రాణి బాహుళ్యమున గలది. రెన్నెముకకు కుడిప్రక్కను 'విదా' అను నాది సూర్య
రూపముతో ప్రవహించుచుండును. ఇది రెండిటిని కలప 'మధుమ్నా నాది' అని
రూపము విదితము. ఇది దారి యందు ఇచ్చాక్షులు క్రియాత్మకులుగా ప్రవహిం
చును.

* శక్తి ప్రభువు సార్వత్రిక గుణాధిపతి యందు మహాశక్తి యను పేర
విష్ణు యొక్క శక్తి.

రాజన ప్రభువై పరిపూర్ణ నామధేయముతో బ్రహ్మకు పత్ని.

రామచంద్ర ప్రభువైవస్వతి మహారాజును పేర శివుని యర్థము.

* మొదట బాహుళ్యమును విష్ణును అనుభవమును విష్ణును
విష్ణును అను అనియోగి బ్రహ్మను అనియోగి ముదిరి అనియోగి బ్రహ్మను. అనియోగి
అనియోగి బ్రహ్మను అనియోగి బ్రహ్మను అనియోగి బ్రహ్మను.

* మనస్సు అంతరింద్రియము అనియును. మనస్సు యొక్క పదార్థము
శక్తినే ఇంద్రియములు ఏమి పని చేసినను ఆత్మను అందరు.

దేహమును రథముగా పోల్చి రథమునకు అధికారి ఆత్మ అని పోల్చుచుండు
రథమునకు సారథిగా బుద్ధిని చెప్పి సారథి చేత పగ్గములు ముగియు అని చెప్పిరి
ఇంద్రియములు గుట్టుములుగా పోల్చుచుండును. ఈ అధిపాదము నందు ఇంద్రి
యములకును సారథిని సంబంధము మనస్సు అని తెలియజేయుచున్నది. మన
మనస్సును అంతరింద్రియము అందురు.

* వృక్షము యొక్క వీరము నందు చెట్టారము నిమిషముండు వీరముగా
బ్రహ్మము నందు వకలక్షకులును ఇమిడి యుండును. ఏమిట ఏకశక్తిని ఉపయో
గించవలయునని ఆత్మచుడు కోరునో ఆత్మను ఆ శక్తిని ఉపయోగించును.

* శ్రీరాముని పేరు రాగము, ద్వేషము, మోక్షము, మోక్షము మొదలగు
మరియ వానలను నివర్తించజేయుట యందు పోషణముగా ప్రయత్నము చేసి.
యెడల నీ మనస్సునందుండు శాపములన్నియు క్షణక్షణములోనే నశించిపోవును
అని వశిష్ఠ మహాముని చెప్పెను.

* ఏమే యోగము గల భక్తులను వివేచనము ఉపయోగించి కొన్నియులు
చేయుచున్నప్పటికిని ఇంద్రియములు చాల దలము కలవి. గమన ప్రమాదమును
కలుగజేసి మనస్సును కను కను లోపలు లాగకొనిపోవును. ఇంద్రియములు
విషయములందు చలించుచుండుగా మనస్సు ఇంద్రియముల వెంటనే విషయము
లో ప్రవేశించును. ఈ విధముగా విషయములందు చలించుచున్నానని మనస్సు
ఇంద్రియముల వెంటనే పోవును నడుచును నందు చలించు నాని వాయువుతో గొట్టి
దిరిగిట్టు చెదిరి పోవును. ఎడమ యోగమును అర్థమింపజేయు ప్రయత్నము చేయు
వాడు చి. యొక్క జ్ఞానేంద్రియ కర్మేంద్రియములను అన్నిటిని నిరోధించి ఏక
యందుల వెంటనే పరుగెత్తనీ విర్యుంధ పెట్టి దగవంతుని యందు విర్యుంధ చెంది
చెందు చేయుచుండు.

* ప్రతి వ్యక్తికిని అనిగా ప్రతి మనస్సునకును అన్నియు అనియు విష్ణును
అనియు తెలు కట్టు గలవు. అనియు అనిగా ఇతియను కను కట్టు లాగుచు.
విష్ణును అనిగా చి. కట్టుగా ముడు వాని ముడుగా చేయుచుండును కొట్టు.

ఇంతే కాదు- ఈ వృద్ధియందు (వతి వ్యక్తికిని 1) సమానులు; 2) అధికులు; 3) తగ్గిన వారును కలరు.

అతిర్హము అను శక్తికిని 1) సమానుల యెడల చూపితే అది స్నేహముగా కలదు. దీనినే 'మైత్రి' అందుచు మిత్రుని యొక్క లక్షణములను ఒక గ్రంథము నందు ఈ విధముగా వర్ణించి యున్నది.

స్నేహితుడు నిందులు పెట్టును, పెట్టినపుడు అనుభవించును, ఇచ్చును, ఇచ్చుకొనును. తన రహస్యములను చెప్పును, స్నేహితుని రహస్యమును విచును. ఇట్టి ఆరు గణములు గలవి మైత్రి. ఈ కార్యములయందు అతిర్హణశక్తి సమానులయందు కనబడుచున్నది, అతిర్హణశక్తి 2) అధికుల యెడ చూపబడినపుడు మర్యాదయు, భక్తియు వగును. మర్యాదయు, భక్తియు ముదరగా ఆత్మ వివేకముగా చూడును. తనకంటె వధికుని యొద్దనుండి తాను అనుగ్రహము పొందినవలయునని కూడ తోచును.

అతిర్హణ శక్తి 3) మనకంటె తగ్గిన వారియందు చూపబడినపుడు 'దయ' అనబడును సాధారణముగా మనయందు ఒకనికి దయ ఉన్నది అని తెలుసుకొనుటకు మొదటి దిక్కును చిరునవ్వు. మనకంటె అధికుని సమీపమునకు పోవునపుడు అధికుడు మనలను చిరునవ్వు ముఖముతో పిలిచితే అతని వల్ల మనకు మేలు కలుగును అను మోతన కనబడును.

• పరిశీల్యుడుచే చేత నియమింపబడిన అధికారిక పురుషులు తమలను కరింపజేయు పర్యంతమును తమ అధికార పరిధిలోనే యుండురు. వారికి తన పామాన్యమువలె కర్మచేగముచే శరీర క్యాగము చేయుట, మరల శరీరధారణము చేయుట అను నిర్బంధములు లేవు. స్వతంత్రులై ఒక గృహమునుండి మరియొక గృహమును ప్రవేశించువారివలె యాగశక్తిని ఉపయోగించి ఇప్పుడు ఉన్న శరీరము చాలింత ఉపయోగకారిగా తాని యెడల కొత్త శరీరమును నిర్మించుకొని ఆ శరీరము నందు నివసించి తాను ఒప్పుకున్న 'అజ్ఞాన శాంతి' అను ఉపాయమును చేయుచుండుడు. తమ కార్యమునకు ఒక శరీరము చాలిపోతే పది యాళ్ళలో పది శరీరములు కల్పించుకొని అలా నిర్వాణము చేసుకొని అట్టి అనేక శరీరములలో ఏ కాలమునందే పది చేయుటకు. ఇట్లు నిర్బంధించిరి శరీరములు 'నిర్వాణ కాలము' అనియు శరీరములు 'నిర్వాణ కాలము' అనియు పేర్లు గలవి.

• బదరికాశ్రమము, నైమిశారణ్యము, ఇట్టి ఆశ్రమములందు మహర్షులు గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నారని పురాణములయందు విమచిస్తాము. ఈ ఆశ్రమములు హిమవత్పర్వతమునకు దక్షిణమున ఉండవని హిమవత్పర్వతమునకు ఉత్తరమునందు కలావగ్రామము, శంభకము అను స్థలములు, ఋషభకు ప్రసిద్ధ నివాస స్థలములు అని శ్రీమద్భాగవతము మొదలగు పురాణములయందు చెప్పబడి యున్నది.

• మహి పీఠమునకు అధ్యక్షులు శ్రీ పనక్కుమారులు. అందరు జీవన్ముక్తులు అను వారికి లోబడినవాడే. పనక్కుమారులవారు శంభక గ్రామమునందు ఆశ్రమము కల్పించుకొని యున్నారు. మనువు, బోధి నత్తులు, గౌతమ మహర్షి, డేవా మహర్షి, మోర్యారాజు మొదలగు మహావీరులందరూ శ్రీ పనక్కుమారుల వారి అజ్ఞకు (అభీష్టములకు) లోబడి నడచుకొనువాడు.

• లోకమునందు ప్రబలియున్న అజ్ఞానమును క్షీణింపజేయుటకు, మహి పీఠము వారు ప్రయత్నము చేయుటకు పనుయమును నిర్మించుచుండరు. అనేక విధముల అనేక స్థలములయందు అనేక సమాజములను వివిధములై సంస్కార సంఘములను మనుష్యులు ఏర్పరచుకొనునట్లు ప్రేరేపించుట వారల కార్యము.

• మన స్థూల శరీరములయందు, సాదాంగుక్యగ్రములు, హస్తాంగుక్యగ్రములు, పేదపులు, నాసారంద్రములు, నాలుక కొర్ర, దేహమార్ద్యంతము గల లోమ కూహములు ఇట్టివి 'పితాని విమ్యుత స్థానాని' విమ్యుత్తులు అనికీ పేర్లులు విమ్యుత్తు అనగా మెరుముల యందు కనబడు శక్తి. దీనినే యంత్రముల వల్ల నిర్బంధించి ఇప్పుడు వింతిప్పు జీవములు మొదలగు శక్తులను లోబలు ఉపయోగించుచున్నారు. 'శ్రీ గురుదేవుల వారి జీవెలు' అను విమ్యుత్తుక్తి మి. (విమ్యుత్తు యొక్క దేహమునందు ప్రవేశించి వెలుదాలు చెక్కవలసివచ్చినపుడు మన(విమ్యుత్తు) యొక్క శరీరములయందలి విమ్యుత్ స్థానముల యందు ఏమాత్రమైనను మార్పిడిము ఉండరాదను. ఎనుక విమ్యుత్తు తమ శరీరముల యందలి విమ్యుత్ స్థానములను అతి పరిశుద్ధముగా మంచుకొనవలయును. అలాగే జీవేశ్వ వంతులయందును, గోళయందును, కాలివేశ్వ వంతుల యందును, గోళయందును, దేహము అంతటను నిండియుండి లోమ కూహములయందును ఏమాత్రమైనను మిక్కిలి దాగియుండి స్థాన కాలములకు అతి దాగిపోతే దేహమును శుద్ధి చేసుకొనవలయును.

• 'అయోధ్యా మధురా మాయా కాళి శాంతి' అను స్థలముల

యందునుండి విద్యుచ్ఛక్తి బయలు వెడలి భరత అండము సందంతుడును
యందును. ఈ శక్తిని యంత్రములో నిర్ధారణ చేయుట సాధ్యముకాదు. పిండి
దేవాలయముల యందు తగిన వాలముల యందు పూజలు జరిగి ఆ పూజలకు
చూచుటగా జనివాహుళ్యము ట్టి వేవ స్థలములకు వెళ్ళుచు. ట్టు చేస స్థలము
లకు వెళ్ళు వారు తమ భక్తిని ఎప్పుట ఉమ్మరించి ఎప్పుటి దీపాలను వెన్న
కొందురు. ఎంగీపుక విద్యులు అట్టి స్థలములను చిక్కించి ఇతరులన్ను పోకట్టు
దీపాలను తమలోనికి చొప్పించుకొని లోకులపై వర్షించవచ్చును. ఇది ఒక విధమైన
సేన.

* ప్రవృత్తి, వివృత్తి మార్గములు రెండు. ఇవి ఒక మెట్టు కర్మ మార్గము, ఇంకొక మార్గము అనునది ఒక మెట్టు. ఇట్లు సంవర్తమును అనుసరించి రెండు రెండగు మార్గములు చెప్పబడియున్నవి. మరొకటి ఇత మార్గములు ఉన్నవి. అవి ఏమి అనగా మోక్షమార్గము అనునది యొకటి. మోక్ష సన్యాసమార్గము అనునది ఒకటి.

కదవది చెప్పబడిన విషయందు సాధారణముగా జనబాహుళ్యము లోను
నిండు తమ తమ మతములయందు విశిష్టబడిన శ్రద్ధాభక్తి ధ్యానములను అనుష్ఠిం
చుచు ప్రవృత్తి మార్గమునిండు - నేక విద్యములను గదిపి ప్రవృత్తి మార్గమును
దాటి నివృత్తి మార్గమును - వలంబించి మంద మధ్యమ పైరాగ్యములను - భ్యసం
చుచు మోక్షార్థ స్వల్పముగా పొంది కొల క్రమమున ముముక్షుత్వమును వృద్ధి చేసి
కొనుచు.

* ముముక్షుత్వము నాలుగు తరగతులుగా ముండును. 1) ముముక్షుత్వము అనునది యేదో యొక ద్రవ్యము అని మూఢులు తలచి అట్టి వస్తువు ప్రయాణికునికి మార్గమునందు ఒక రత్నము దొరికినట్లు ముముక్షు నాకు దొరక జాంగ అని కోరుకుండుట అతి మంద ముముక్షుత్వము అనబడును.

2) ఇప్పటికే వనరము తోగములన్నింటిని నుదవించి పడవ
మోడమునకు ప్రయత్నము చేయవచ్చును అని యొందుటకు మంద ముముక్షువులను
అని పేరు.

3) రాష్ట్రమును చేర వీలైన ప్రాంతాన్ని ఇచ్చాడనిగు సంసారమును వదులుకొనుటకు చోటినుగా సంసారమును వదులుకొనుటకు నిక్కమును చాలి టిచ్చెడు సంసారమును వదులుకొనుటకుని ఉప్పుయిండును, మరియొకప్పుడు వేరు

విధములుగా చింతించుచు విక్రయము లేక పడచుకొనుచుండఁ బుట్టవ ముముక్షువును అనబడును.

4) కాపత్రయము యొక్క అనేక రూపముంగు దుఃఖములే విత్వమును క్రమపథము మనస్సు నొచ్చి, సంసారమందు అన్యమేకాని వేరుకాదు అని చెప్పి యింది, అన్నిటిని సంసారమతో వహింపబడుటకు శక్తియందుకొనుట శీఘ్ర తరమైన ముముక్షుత్వము అనుటను.

శ్రీవ్రతరమైచ ముముక్షుత్వము లుపరిగడము.
మంత్రములను గురించి వ్రాయునపుడు మంత్ర జపము, దానికి కావలసిన
-ంతర్యాగము, దహిర్యాగము, జోవాన్యాసము, ప్రయోగము, ముద్ర, యంత్రము,
ప్రయోజనము -ను -నే విషయములను గురించి వ్రాయవలసి యుండును.
ఇప్పుడు సంగ్రహముగా కొంత చెప్పబడుచున్నది.

మంత్రిమూ శబ్దాత్మికము. శబ్దము లనిగా చచ్చెడు, ద్వని యని యర్థము. ద్వని స్వరరూపముగా నుండును. ద్వనిని స్వరమున అక్షేపించి స్పందములు ఏర్పడును. ద్వని వలన కలుగు స్పందము ఉచ్చరించువారియొక్క ఉద్దేశమును సాత్త్విక గుణమును అనుసరించి వీర్య పంథములుగా నుండును. ఏకాక్షర మంత్రిమూలు కొన్ని, వీజాక్షరములు కొన్ని అవియును ఏకాక్షరములే. యంత్రిమూలం కలిసి ఉచ్చరించెడు మంత్రిమూలును, మూద్రలతో కలిసి ప్రయోగింపబడు మంత్రిమూలును దిహారము కలిపి. మనుష్యులను వీజాక్షర చ్ఛారణ వలన కాపాడవచ్చును.

ఏకాక్షర మంత్రములలో సంయక్తాక్షరములతో నేర్పడిన మంత్రములు
కొన్ని. మంత్రములలో కొన్నిటికిని మరికొన్నిటికిని మిత్రాభి రాసములు కలవు.
ఆ రహస్యములు అందరకూ తెలియవు. తెలియక ఉపయోగించినట్లయితే ఒకప్పుడు
ఉపద్రవము కలుగును. లేక ప్రయోజనము కలుగదు. కొందరికిని కొన్ని మంత్రము
లకును పేర్లహము ఉండును. కొన్ని మంత్రములు కొందరికి శ్రవణావము కిం
విగా ముండును. మంత్రములు ఉపదేశించువారు పుచ్చుకొనువానికి మంత్రమును
ఏద్యారి చక్రము లను చక్రమును వ్రాసి వరీక్షించి నిర్దముగా నుండినట్లయితే ఉపదే
శించ వలయును.

తెలిసి వారి సహాయము కోరుచు న్యాయముగా నున్న ప్రతిమొదలవలసి
చదివే మంత్ర గ్రహణము చేయవారు తమకు లాభము నందింపడితే నంతటివే.
దుఃఖము నందింపించుట ఎవరిని చూపింపవలయును? అని తనిగితే అది తమ
యొక్క తప్పే. అని తెలిసికొని వలయును.

* మంత్రములు 'మంత్రములు' దైవత 'చందాసి' అను వివాదములు గలవి. అన్ని మంత్రములకును వినియోగము కలదు దీనినే ఉద్దేశము అందుకే ప్రణామము చేయునందుకై రూపమైనది. యొకటి ఏకాక్షర మంత్రము కలదు. ఈ మంత్రమును సృష్టికర్త సృష్టికర్తయందు ఉపయోగించినట్లు శాస్త్రములయందు చెప్పబడియున్నది. అయితే రమ్య ప్రారంభము నందును ఉచ్చరించినదియు సృష్టికర్త సృష్టికర్త కాలమునందును ఉపయోగించినది తెలియబడినది. అది ఏకాక్షర మంత్రమును ముగ్గురు మూడు పరస్పర విరోధములయిన కార్యములలో సుపయోగించినట్లైతే ఆ మంత్రము యొక్క ఉచ్చారణ యందుగాని ఉద్దేశమునందుగాని ప్రయోగమునందుగాని లేక యంత్రము నందుగాని భేదముండవలయును. కనుక మంత్రము ఒకటి యైనను వర్ణములు మారినపుడు ఫలము మారునని తెలిసికొనవలయును.

* మంత్రమును ఉపయోగించినను మనశ్శక్తిని మంత్రముతో జతపరచని యెడల శక్తి చాలనందున ప్రయోజనము తక్కువగా నుండును. మనశ్శక్తిని ప్రణామముగా నుపయోగించు శక్తిగల వానికి మంత్రములు అవశ్యములుగావు. మనశ్శక్తితో చేయబడిన కార్యమునకు మంత్రము సహాయకారిగా నుండును. ప్రబలమైన మనశ్శక్తిని ఉపయోగముగా నెలవు చేయటకు బదులుగా కొంత మనశ్శక్తి, కొంతమంత్రమును కలుపుకొనుట వల్ల మనశ్శక్తి అను ద్రవ్యమును మిగుల్చుకొనవచ్చును.

* శీలము పరిశుద్ధముగా లేనివాడు ప్రణామమును ఉచ్చరించవలసిని రీతిగా నుచ్చరించని యెడల ఉచ్చరించు వానికి చెడిపు కలుగును. కనుక శీలము చాలా ముఖ్యము. విషయాలకు కూడ చెడిపు కలుగును.

* గాయత్రీ మంత్రము. "సా యత్రాః పరం మంత్రం" అని చెప్పబడి యున్నది. దీనినే పరమమందు అనేక వేల సంవత్సరములుగా గాయత్రీ మంత్రము ఉచ్చరించడమే వచ్చినది. అందువలన దేవతలకు ఆ మంత్రముచే ప్రణామము అవ్వించుచున్నాడు, అనువంగి వాడుకబడియున్నది. దేశమునకు అంతయు గాయత్రీ పఠనము వల్ల శాంతి కలుగును. ఈ మంత్రము ముఖ్యముగా 'పరమం సమాహ దేవతలను' గుమికూర్చి చెప్పును.

ఈ మంత్రము సూర్యవరము నిలిపే. ఇది సృష్టికర్త రూపవారికి ఈ మంత్రము పఠనము వలన కలుగు ప్రయోజనము కనబడును.

సూర్యుని నుండి బయట తేలికైన శుక్ల వర్ణము గలది. దీని వర్ణము గలది జపము చేయువారిని అపరిచితులు. శుక్ల వర్ణముతో హేమవర్ణము కలది ఆ రెండింటి ఐంద్రుని వర్ణము కూడ కలిసి కనబడును. (ఈ లక్షణము ధ్యాన శ్లోకమందున్నది.)

గాయత్రీ తేజస్సు యొక్క కిరణములు సూర్యుని కిరణముల వలెనే లెక్కలేనన్నివిధముల నుండును. అందువల్ల లెక్కలేని జపమును అపరిచితులకు.

* మనుష్యుల వలె మంత్రములు కూడ సూక్ష్మ, సూక్ష్మ, మూర్తి సూక్ష్మ, సూక్ష్మతర, త్రివ్యక్తరణ తరగతులకు చేరియుండును. ఇదే విధముగా దారణ యోగము కూడ త్రివ్యక్తరణమునకు చేరియుండును. ఇందువల్లనే మంత్రములకు దారణమును సిద్ధి కరగతులు ఏర్పడియుండును. సిద్ధి కరగతులు ఎలాగ వరస్సర ప్నేహము, విరోధము, కొందరి స్వభావమునకు ప్రాచుర్య భాగమున దారణ అనుకూలము. కొందరికి హృత్పుంజరిక దారణ ముంచి. ఈ రహస్యములను తెలిసిన గురువులవారే మనకు కావలయును.

గురువులయొక్క పాండిత్యమును జ్ఞానమును కూడ వైద్యులవలె భేదములు కలిగియుండును. కాబట్టి శిష్యుని తరింపజేయు ప్రతిగురువును ఇంతకుముందు శిష్యుడు ఏయే మంత్రములను ఉపదేశము పొందియుండునో, ఏయే ఉపాసనలు చేసియుండునో ఆ విషయములను తెలిసికొని శ్రద్ధానిని అంగీకరించుటయే, వర్ణించుటయే చేయవలసి యుండును.

* ఆంధ్రభూమి తెలుగు దినపత్రిక అధివారిం సంపాదకర్త శ్రీ భాగవతుం వెంటిట లక్ష్మీనారాయణగారు 'చక్రశాస్త్రం' పేరికిని నిర్వహించుటం మన శాస్త్రం శాస్త్రబద్ధమైన అభ్యర్థమైన విషయాలను ఆయన లోకానికి తెలియజేస్తున్నాడు. వీరియనంతవఱకు అవన్నీ క్రోడీకరించటం జరిగింది—సంకలన కర్త.

జప విధానములు

'జపతోనాస్తి పాతకమ్' అని జపము చేస్తే పాతకములు పోవును. అని చెప్పియుంటిని గను జపవిధములు, విధానములు తెలుపవలసిందిగా పాఠకులు కోరుతున్నందున అవకాశమున్నంత వఱకు తెలుపుచుంటిమి.

జపము వాచికమనగా, ఉపాసకునియొక్క మునిసిమనయొక్క మునిసి విధముల. దీనితో దిగులుగా అని పిలువబడుచున్న దీనిని జపము వాచికము.

మెల్లగా మధ్యరించుచు పెదవులు కడిలించుచు చేయు జపము ఉపాంశపు. మనస్సుతో మంత్రార్థమును భావన చేయుచు నిశ్చయముగా చేయుజపము మానసికము.

పైదానిలో మానసిక జపము కుదిగానున్నను, లేకపోయినను, నడచుచు, నిలుచుండియు, నిద్రించు నమయమును కూడ అనుగా సర్వకాల సర్వావస్థలందును చేయవచ్చుననియు, దోషము లేదనియు తెలియచున్నది.

వాచిక జపము కంటె ఉపాంశు జపము ఎక్కువ ఫలితములొసంగగ, మానసిక జపము అనేకరెట్లు ఫలమునిచ్చునని శాస్త్రవచనము.

వాచిక జపము వలన వాక్ కుద్ధి కలుగును. ఉపాంశు జపము వలన ఏకాగ్రత కలిగి ఇంద్రియ వృక్షణదీగి ఒక ప్రత్యేకత సాధనకు గోచరించును. మానసిక జపము వలన క్రిష్టేపీ మనస్సు మంత్రమూర్తియందు లగ్నమై నిమిలిత నేత్ర స్థితిలో అనిందానుభవమేర్పడును. ఇట్టి స్థితిలో స్వాస అడుగు తగ్గి సుషుమనాది ఉత్తేజిత మవును. మానసిక జపము అనుభవమునకు వచ్చి అధ్యానము దృఢపడిన కొలదీ జప స క్క అవసరము లేరయ్యే పోవును. మనస్సు మంత్రమూర్తియందు లగ్నమవుతున్న కొద్దీ అర్థమ సాధనము పోవుట ఒక్కొక్కచో జపమాగిపోయే స్థితికూడా వచ్చును. ఎంతవేరైన జపమాగి పోయినో తెలియని స్థితి కూడా కలుగును. అట్టి స్థితికి చేరుటయే జపసార్థకక.

జపము చేయుచుండగా నిద్ర వచ్చుట, నిద్రలో మంత్రమును, మంత్రార్థమును, చివరకు మంత్రమూర్తిని కూడా మరచుట, జపమాల జారిపోవుట—ఈ స్థితిని దొండితిమనే క్రమము దాటియుట మొదలగు ఇబ్బందులు కూడ కలిగెడి అవకాశమున్నది. ఈ సున్నితమైన సంకర్షణము సాధకులు జాగ్రత్త వహించ వలెను.

జప వంశ్య త్వర త్వరగా పూర్తి కావలెనని అతి తీవ్రముగా జపమాచరించిన జపస్థితికి బదులు నాశిమందలము మీద ఒత్తిడి యెక్కువై రక్తపోటు వ్యాధి జనించి శరీరాధోగ్యం భంగపాటు చెందు ప్రమాదమన్నట్లు గోచరించును.

జపమాచరించువారు వారి వారి మానసిక శారీరక స్థితి గతులనుసరించి ఒక క్రమమైన వేగమున, పద్ధతిన జరుపుట శాస్త్ర సమ్మతము.

నిత్యం జపమాచరించువారు ఒక వియమమునకు తగ్గకుండ చేయవలెను. ఈ నిత్యజపము వలన ఏ రోజున చేసిన పాపము ఆ రోజుననే నశించును. పాపము చేయని వారికి భగవదనుగ్రహము త్వరగా లభించి చిత్తశాంతి చేపూడును. కారణం తరములచే స్నానాదులాచరించ సాధ్యము కాకున్ననూ జపమాచరించుట మానరాదు. మంత్రస్నానము, మానసిక స్నానము మొదలగు ప్రక్రియలాచరించి జపము సాగించవలెను.

పర్వదినములందు (శ్రీరామనవమి, హనుమజ్జయంతి, స్కంధా జయంతి మొదలగునవి) ప్రత్యేకముగా జపించుట శ్రేయస్కరము.

కౌఘ్యజప మాచరించువారు అనుగా ఏవైనా కారికలను మనస్సునందుంచి చేయువారు, జీతము నాశించి పేవ చేయు భృత్యునివలె భయభర్తులతో పెద్ది విషేదములతో, కట్టబాటలతో నాచరించిన వద్ద్యస్కాల ఫలితములు పొందగలుగు.

నిష్కామముతో జపమాచరించు వారికి కట్టబాట్లు తాత్కాలికముగా ఒంగ వడినా ప్రమాదము లేదని పెద్దల ప్రవచనము.

అధ్యాత్మికక క్తి అభివృద్ధి గోరువారలు వైరాగ్యము వృద్ధిగావించుకొని 'అవల జప' మాచరించవలెను. ఇట్టి జపమాచరించువారికి అనుచు ఉద్ధి (పద్మాసనము, సుభాసనము, స్వస్తికాసనము మొదలగునవి) మిక్కిలి అవసరము.

జపాధ్యానము దృఢపడుటకు 'చలజపము' (అనుగా తిరుగుచు త్రాగుచు, నిలుచుని, కూర్చొని, తోగ నమయమున, విరామమందు మానసికముగా జపమాచరించుట) గొప్పగా నహకరించును. వాక్ కుద్ధిని కూడ కలుగజేయును.

గ్రహ దాధలకు తొనైన వారు యథాశాస్త్రీయముగా వైవ విగ్రహము, దేవాలయము, అశ్వధము. (రావి చెట్టు) సాధుమరిములకు మంత్రమును జపించుచు నియమిత సంఖ్యాప్రవక్షిణములు గావించెదరు, వీనిని ప్రవక్షిణ జపమందును. ఈ జపము వలన సమస్తగ్రహ దాధలు తొలగి మంత్ర విద్ధి క్వలిగా లభించును.

అనిసాప్రసక్తి ఉచ్చాస విశ్వాసములతో మోసముగా మంత్రమునుపట్టి భావన చేయుట అపాజపమని తెలియగలుగు ఈ జపమాచరించు వారికి క్రిష్టేపీ శ్వాసలసంఖ్య తగ్గి విషయములందు విముఖత చేసినా ఇంద్రియ జయముచేసినారును ఒకచో శరీర స్ఫురి తాత్కాలికముగా కోల్పోవు అవకాశమున్నది. జాగరూకత వహించుట, దృఢ సంకల్పము అవసరము.

(తే 3.88వి అంత్రహిమి) సాక్ష్యంతో

- 14) డం — నర్వవాణ్యులు స్వరూపము
- 15) అం — మోహన కరము
- 16) అం — రోద్రము, మృత్యునాశని
- 17) కం — నర్వ విష హరము, శుభముల నిచ్చునది
- 18) ణం — వేదవతియనది, వ్యాపకమైనది.
- 19) గం — నర్వ విష్ణుములను పోగొట్టునది, మహత్తరమైనది.
- 20) మం — సౌభాగ్య ప్రదాయని, స్తంభనము.
- 21) జం — నర్వవివాహము, ఉగ్రరూపము.
- 22) చం — అధిచార నాశనము, క్రూరము.
- 23) ఛం — భూతనాశనము, భయంకరము.
- 24) షం — ప్రచండమైనది, ప్రయోగనాశని.
- 25) టం — భూతనాశనము
- 26) డం — మృత్యువును నశింపజేయును.
- 27) టం — సమస్త వ్యాధి నాశని, మేలు చేయును.
- 28) ఠం — చంద్రరూపమైనది.
- 29) డం — గరుడాత్మకము, విషహరము, శుభకరము.
- 30) ఠం — సమస్త సంపదలొనంగుకు, శుభస్కరము.
- 31) ణం — నర్వసిద్ధుల నిచ్చును.
- 32) కం — ధన దాన్యముల నిచ్చునది, ప్రతిష్ఠాపరమైనది.
- 33) తం — ధర్మప్రాప్తి నొనంగును, నిర్మలము.
- 34) చం — వృద్ధిని, విస్తృతిని కలిగించును.
- 35) ధం — విషజ్వరముల నణచును
- 36) నం — భక్తి ముక్తి ప్రదాయని, శాంతమైనది.
- 37) పం — మంగళప్రదమైనది, విజయ, విజృంభణల నశింపజేయును
- 38) ఫం — అభిమాది సిద్ధుల నొనగును జ్యోతి రూపమైనది.
- 39) బం — నర్వదోషహరమైనది, ఉద్ధరించును.
- 40) భం — భూతముల శాంతింపజేయును.
- 41) మం — ద్వేషించుచారని మోహింపజేయునది.
- 42) యం — నర్వవాణ్యులు, పాపనమైనది.

- 43) రం — దాహకరమైనది.
 - 44) లం — విశ్వమును దరించునది, ప్రకాశించునది
 - 45) వం — నర్వ సంకృప్తిని కలిగించును, నిర్మలమైనది.
 - 46) శం — నర్వపలహులనొనగును, పవిత్రమైనది.
 - 47) షం — ధర్మార్థ కామముల నొనగును తెల్లనైనది
 - 48) సం — నర్వచారణమైనది, నర్వస్థులను సంబంధించినది.
 - 49) హం — నర్వవాణ్యుల స్వరూపమైనది, నిర్మలమైనది.
 - 50) కం — నర్వకర్తుల నిచ్చునది, ప్రదానమైనది.
- ఈ 50 (పది) కాక మేరుపు (కొడికొచ్చిన) కు
 షం — వర్ణము చెప్పబడినది.
 షం — కారము పర, అపర తత్వముల జ్ఞాపకము చేయు పరంజ్యోతి
 రూపమైనది.

జపమాచరించు వారు అనుసరించవలసిన విధానములు :

సూర్యోదయమునకు పూర్వమే నిద్రమంచి మేల్కొంచి, ఉష్ణదేవతా స్మరణగావించి, కాలకృత్యముల తీర్చుకొని, తూర్పు, ఉత్తరాన దిక్కులలో గొంతు కూర్చొని (కుక్కుటాననము) దంత దావనము ముగించుకొని స్నాన మాచరించవలయును.

స్నానం చెందు రీతిములు :-

1) బాహ్యస్నానము 2) మానసిక స్నానము. బాహ్యస్నానము ఆయువును, బలమును, ధర్మమును వృద్ధి గావించి అలనలను, దాహమును, క్రమము, చెడులను (సేద్యము) పోగొట్టును.

మానసిక స్నానములు నలువిధములుగా చెప్పబడినవి అందులో ప్రధాన యామయ 'యోగమయ' మానసిక స్నానములలో చెప్పబడినది. అటులే దాన వాయు స్నానము మొదలగునవి.

బాహ్య స్నానము గంగను స్మరించుచి, మంత్ర సహితముగా చేయుట ఉత్తమము.

స్నానానంతరము శుభ్రమైన తెల్లని వస్త్రము ధరించుట శ్రేయస్కరము సౌమ్యజనములకు ధారవస్త్రము ప్రధానము.

పాదములను

1) వాక్యము, పాదము, గుణము, గుణ్యమునను నీ పంచనాత్మమును భూమియను భూతమువలన పుట్టెను.

2) శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, రసము, గంధమునను నీ యైదు పంచనాత్మములు నీటినుండి పుట్టినవి.

3) క్రోధము, తృక్కు, చక్షువు, జిహ్వ, ఘ్రాణమునను నీ యైదు పంచనాత్మములు అగ్ని భూతము నుండి పుట్టినవి.

4) ప్రాణము, అపానము, వ్యాసము, ఉదానము, సమానమునను నీ ఐదు పంచనాత్మములు వాయు భూతమునుండి పుట్టినవి.

5) మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారమునను నీ నాల్గింటిని అంతఃకరణ చతుష్టయమందురు.

మొత్తము మొదటి నాలుగైదు యిరువదియు అంతఃకరణ చతుష్టయముతో కలిసి యిరువది నాలుగు. వీనినే చతుర్వింశత తత్వము అందురు.

వీని కలయికలతోడనే శరీరము సృష్టించ బడినది. మరియు నీ పంచభూతములను, పంచతన్మాత్రములను పంచీకరణములై సకల యింద్రియములును వారి హెచ్చుతగ్గు పాళ్ళ వలన సర్వరజస్తమో గుణంబులును, స్థూల, సూక్ష్మ, కాఠిణ్య శరీరములును, కామక్రోధ లోభ మోహ మద మూర్ఖరగ్గంబులును అరిషడ్వర్గమును పుట్టినవి జీవుడా పాంచ భౌతిక శరీరములో ప్రవేశించినప్పటినుండియు నాయా గుణంబులన్నియు సమయానుసారముగా ప్రకృతియును చుండును, అందలి జీవుడు వ్యాసవంశుడై ఆయా వికారముల వేటిని ఉద్దేశింపవలెనని వానిలో సంబంధమే మాత్రమును పెట్టుకొనక కదంతట తానై నిలిచి యున్నచో అచలుండందరు దీనినే సాంఖ్యయోగిమందురు అనగా జ్ఞానములో కలసి పంచ వింశతి తత్వములకుండైన జీవుని తెలిసికొనుటనే ఆత్మయందురు. ఆ యాత్మ సహాయమున పరమాత్మను తెలిసికొనినచో నిక పరబ్రహ్మమొక్కదే సత్యము, నిత్యమునై నలుచును తక్కిన వన్నియు నశించును. ఇదియే జీవబ్రహ్మ సంధానము అనిదే ముక్తుడు" అని వీరంబొట్లయ్య తల్లికి సాంఖ్య మాత్రమును తెలిపెను.

* వీరం బొట్లయ్య తల్లికి తాదకోపోదేశము చేయుట:-

"బిడ్డా! పరబ్రహ్మనెఱుగ సాధనమెట్ల"ని ప్రశ్నించగా

"అమ్మా! దియెంతయో పనికాదు. నీవంటివారికిది సులభము తెచ్చెద నాలకింపుము. పద్మాసనము వేసికొని కూర్చుండి నిశ్చలముగాను, మనస్సును చలించ నీయకుండగను కూర్చుండి, అతి చంచలమైన చిత్తమును చలించనీయక అణుమాత్రముగా కానవచ్చు మెఱుపువలె ప్రకాశించు వెలుగునందు మాత్రమే మనస్సును లయము చేసికొని చిన్మూర్త ధరియించునని శ్రీగురుమూర్తియొక్కదే కానవచ్చును. అట్లే యింకిను నిన్ను నీవు మరచి చూడగా చూడగా అయిదుపుడో నాగురుమూర్తి యంతరించి కోటి సూర్యులొక్కచూరుగా వెలిగింపక వెల్లుడు కనిపించును. అప్పుడు నీవను నొక్కతే వున్నా వనుకొనవు. ఆ తన్మయత్వములో నీవును ఆ వెలుగులో లీనమై పోవుదువు. అదియే పరబ్రహ్మము ఆ పరిపూర్ణము సందైశ్యమగుటనే అచల పరిపూర్ణమందురు అదియే అద్వైతము. అది యొక్కటియే సరింపక కాశ్యతమై యుండునది ఆ పరబ్రహ్మము సందైశ్యమగుటనే జీవ బ్రహ్మైశ్యమందురు.... ఇంక లానూలేదు ఏమియూలేదు. దానినే సమాధియందుట. జీవుడి దేహమును విడిచిపోవు సమయమున కాతడా బ్రహ్మమునందైశ్యము యుండెనేని యింక వానికింక జ్ఞాన మరణములు లేవు. కాశ్యతానంద పరవి యొక్కదే, మోక్షము, అని చెప్పగా నానంద దాప్తములు జ్ఞానరాల సత్యం తానందముతో కుమారుని కౌగలించుకొని, "నాయనా! నువు కుమారుడవును. కావు, మానవమాత్రుడవును-కావు, కేవల మా పరమేశ్వరుడనే యిట్లుపేరరించివి.... మీ జనకుని వలన కూడ మన్నెన్నడు వినియుండని పరమ రహస్యము లన్నియు గూడ నాకు తెల్పి నా సందియము బాపితివి. ఇన నింకొక్క సందియము మాత్రం నాచెందమును బాయకున్నది అణుమాత్రంనైన విద్యులేదే పర బ్రహ్మము (పరిపూర్ణము) అని చెప్పితివి. దానిని చూచుచున్నానని తెలిసికొనుట. నేను చూచుచున్నానను కొన్నిది జీవాత్మ, ఆ జీవాత్మ పరమాత్మ (పరబ్రహ్మము) లో నెట్లు లీనమగును; అప్పుడు జీవాత్మ యెట్లు నశించును; అట్టి పరిపూర్ణము సందైశ్య సంధానమెట్లు" అని ప్రశ్నించగా వీరంబొట్లయ్య "అమ్మా! వినుము. నీ నేత్రముల మూసికొన్నను, తెరిచి యుంచినను చూపుచు యీ ప్రపంచమంతరి

యెట్లుచేసి మిమ్మునిచ్చి కేవలము ప్రామాద్య మందలి లక్ష్యము మీదనే నిర్మి
గారి కీపము చరించునట్లు తక్షణము అన్య చింతలచెప్పనటు దోవు చిత్తములను
మనస్సు చెదరనియక యేకాగ్రత చేసి పంచేంద్రియములకును గోచరించు సమస్తం
బును వచ్చితానంద స్వరూపమేయని యనుకొని సమస్తంబును బ్రహ్మమయమే
యని యెఱుంగుము. తానుకూడ బ్రహ్మమనేయని తెలిసికొన్నవాడెవడో వాడే
మక్తుడు. అదియే ఐక్య సంధానము అట్లు చేసి తరించుము". అని చెప్పెను.

• భక్తియన నెట్టిది? దాని ప్రభావ మెట్టిది?

భక్తియన నెట్టిది? దాని ప్రభావ మెట్టిది? దయయుంచి తెల్పుదురా? అని
నొక కుత్తుడు కోరగా వీర బ్రహ్మాండ్ర స్వాములవారు, "భక్తియమనది యొక
మహద్భూత శక్తి దానిచేయు సాటిలేదు భక్తికి వస్తువుగాని యే చేపుడును లేదు.
అది జగదీశ్వరుని యందధిక్మైన ప్రీతితో నొనరించినచో మోక్షము కొంగు
బంగారమై యుండును. వేదాంత మార్గమున సాధింప బూను వారికి కొన్ని జన్మలు
వట్టును. కాని నిజమైన భక్తుడా జన్మలోనే మోక్షము నందగలదు. వాని కొఱకా
యధిష్ఠాన చేపత యంతయు సిద్ధము చేసి గట్టను. భక్తియు, జ్ఞానమును, వేద్యుడు
మార్గముల ఎట్టినను, రుచికొక్క చోటిరే వచ్చి కలియును. నట్లుగా నాశ్రయించి,
జ్ఞానమార్గములన్నియు తెలిసికొని అష్టాంగది యోగములన్నియు నభ్యసించి జీవా
త్మము పరమాత్మలో నైక్యము గావించుకొనుట సాధారణ కార్యము కాదు అది
శక్తం సాము నంటిది. 'ఓ పృష్ఠకగవాసువా, నేనేమియు నెరుగను. అన్యథా శరణం
నాప్తిత్వమేవ శరణం మమ' అని త్రివిధరీతుద్ధిగా నా శ్రీకృష్ణ భగవానుని యందే
యహర్నిశలు ధ్యానమంటుకొని తన్మయత్వము నొందిన వాడును అ కృష్ణ భగ
వానుని కరుణచే పరబ్రహ్మము నందేకము కాగలడు. కావున మీరందరును సందియ
ములు మాని నా యందు భక్తినిలువకొని ముక్తి నొందుడు.

• నిజ గురువు, నిజ శిష్యులెట్టివారని సిద్ధయ్య అడుగుట :-

సిద్ధయ్య స్వాములవారిని చూచి సకల వర్ణజాతులు కలిగిన శిష్యుడు అనగా
యెట్టివాడో తెల్పుచురా? అని యడగగా బ్రహ్మాంగడు, "సిద్ధా! ఇటు చూడుము.
నిత్యము గురువేన చేయకయందే అసక్తి కలవాడును, గురువుగారి యందు
ఎక్కువ భక్తి విశ్వాసములు యెవ్వనియందునో, ఎవని శాంతం, ఓర్పు, సావధీరి,
విత్యహింసాది నష్టములు గల్గియుండి, వానే కాక మొనరించినను దాని పరవశ

మును పలమును కూడ అచార్యార్పణముగా చేయుడు తన గురువుగారే పాపెత్తు
పరబ్రహ్మమేయని యెవడు నమ్ముచుండినో, నిత్యము తన గురుమూర్తి నే
కందల్తో చూచు చుండుటను, మనస్సుతో ధ్యానించుటను యిష్టపడునో యాకడే నిజ
శిష్యుడు

ఇక నిజ గురువు అనగా నెట్టివాడందువా? సక్రవర్తనము అనగా వ్యాయ
ముగా సంపరిచుట, పుణ్యకర్మలు చేయట, అహంకార మమకారములు విడచట,
దంభములు చెప్పక, దర్పములు చూపక తన పూర్వ కర్మలవశమనొంది లభించిన
యెల్లారితో సంసారము చేయుచు, మానావ మానములకును, భూదణ భూదణ తిర
స్కారములకు కించనొందక, ఎల్లప్పుడును పరోపకార చింత కలిగి యుండుట,
వినుగుదల కోపము లేక శాంత స్వభావుడై తన శిష్యులతోటియందు పక్షపాత బుద్ధి
లేక తన హృదయంలో కొంత విద్యా రహస్యములను దాచుకొనక శిష్యులకు పరి
పూర్ణముగా చెప్పట, శిష్యులను నిజంగా తన కుమారుల వలెనే చూచుచు నిత్య
సంతోషియైయుండునో అతనినే నిజ గురువు అని చెప్పవచ్చును" అని చెప్పిరి.

అప్పుడు సిద్ధయ్య, "గురుత్వమా! లోకములో కొందరు జ్ఞానవంతులును.
కొందరు జ్ఞానవంతులునై! యుందురు. వీరందరును బ్రహ్మ విచారణ చేయుటకు
అర్హులేనా?" అని యడుగగా వీరబ్రహ్మాంగ్రుం వారు "నాయనా! బ్రహ్మవిద్యను
నేర్చుకొనుటకు గని, బ్రహ్మ విచారణ చేయుటకుగాని, బ్రహ్మచారి, గృహస్తు,
వానపస్తు, సన్యాసి, పుణ్యపురు, శ్రీ, స్వమతస్తుడు, స్వకులస్తుడు, అగ్రవర్ణుడు,
అధమ వర్ణుడు నను భేదం లేవియు నక్కఱలేదుగాని శిష్యుడా విద్యను గ్రహింప
శక్తి గలవాడో లేడో, వాని దీక్ష యెంతవరకున్నదో, శాశ్వతమో, కాలాంతికమో
నిశ్చయించెను తద కట్టివాడు ముదిసరినైనను, వ్యాధిగ్రస్తుడైనను కూడ తత్వ
విచారణ చేయవచ్చును" అని చెప్పెను.

• సిద్ధనికి తారకోపదేశము చేసి పంచముద్రల వెలింగించుట :-

"నాయనా! వీకిదివఱకే ప్రణవ పంచాక్షరీ మంత్రమును దాని ప్రభావమును
తెలియజెప్పియున్నాను. ఇప్పుడు తారకయోగమును తెల్పుచును దానిని శ్రవణమనన
నిది ధ్యానంబుల చేసి తరించుము. ఈ దేహమందు జ్ఞానేంద్రియములు, కర్మేం
ద్రియములు, పంచవిద్యాశ్రయ, స్థూల సూక్ష్మకారణ శరీరములు, కామ్యాద్యుచి
వద్యర్థములు గలవు ఈ యరిషద్యర్థమును గెలుచుటకు మనో మారుకములనే

కను చేయటము సాధనముగా తారకము, సాంఖ్యము, అమనస్కము కను మూడు యోగములు గలవు.

తారక యోగము అభ్యాసము వలనగాని సుబోధకము కాదు కావున దానికి సాధనములైన పంచముద్రలను ముందు తెలిసికొనవలెను. 1. ఫేచరి, 2. భూచరి, 3. మధ్యమ; 4. వజ్రులి; 5. కాంభవి అనునవి పంచముద్రలు వీనిని గూడ అభ్యాసము చేతనే తెలిసికొనవలెను. ఆ ముద్రలను పట్టునపుడు చిటి, చిటి, ముఱు, కంఠ, వీడా, వేణు, తాళ, భేరి, మృదంగం మేఘనాదములని దశవిధ నాదములు ముందుగా వివర్ణి యాపిమ్మట నడియే 'ఓమ్' తార నాదమై నిలిచిపోవును. ఆ నాదములను వివర్ణుడు నీ జ్ఞాన మనోబుద్ధి చిత్రాహంకారములను చెదరనీయక వమిష్టి వ్యష్టియను భేదములు గల కేవల చైతన్యమును తెలిసికొంటివేని ప్రణవ ఓంకార లక్ష్యార్థమైన పరబ్రహ్మమే తాను అనెడి స్థితి కలుగును.

ఇంక పంచముద్రలెట్లు పట్టవలెననగా

1. ఫేచరి :- అనగా కళ్ళు తెరచిగాని, మూసిగాని భ్రూమధ్యమున దృష్టి నిలిపి చూడట.

2. భూచరి :- అనగా నేత్రములను కదల్చక ముక్కు కొనను దృష్టి నిలిపి చూడట.

3. మధ్యమ :- అనగా నాసికామధ్యమందు దృష్టి నిలిపి అంతర్లక్ష్యమున మనసును నిలిపి చూడట.

4. వజ్రులి :- అనగా కండ్లు రెండనూ, చెవి రంధ్రములు రెండనూ, ముక్కు నుండియు రెండనూ రెండు చేతుల ప్రేళ్ళతోనూ మూసి భ్రూమధ్యమున దృష్టిని నిలిపి చూడట.

5. కాంభవి :- అంతర్లక్ష్యమును, బాహ్యదృష్టియు గలిగి మనో మారుతముల చలనములు లేకుండా చేయుట.

ఈ యైతిహిని వరుసగా వ్యాసము చేసి తుదకు కాంభవి ముద్రలో స్థిర పడి యుండవలెను. అనంతపురం నైనను, పూర్తిగా కండ్లు మూసికొనియైనను త్వరలో ప్రకాశించు పరతత్వ స్వరూపమును తెలిసికొనవలెను.

ఇక తారక యోగమునగా సూర్యచంద్ర నక్షత్రములందు ప్రకాశించు

'విమల బిందువు' నైక్యంబు చేసి లక్ష్యక్రయములచే నొప్పుటయే తారకయోగము అనబడును. లక్ష్యక్రయమునగా బాహ్యలక్ష్యము, మధ్య లక్ష్యము, అంతర్లక్ష్యము అనునవి కనుక మందలత్రయం గలది 38:40:ను తెలిసికొనబడకను సాధనములైన అంతర్లక్ష్యముతో గూడిన ఫేచరి, వజ్రులి, కాంభవి లను మూడు ముద్రలును, బహిర్లక్ష్యము గల భూచరి, మధ్యమ ముద్రలును నీకు చక్కగా వివరించి తిని కనుక పద్మాననము వేసుకొని కూర్చుండి సాధకము చేసుకొనుచుండుము పర బ్రహ్మమును తెలిసికొని దమ్యదవగుము" అని చెప్పిరి.

* స్వాములవారు ఒక భక్తునకు లక్ష్యక్రయమును వివరించుట:-

లక్ష్యక్రయమునగా బాహ్యోమధ్య అంతర్లక్ష్యములని మూడు విధములు. అందు బాహ్యలక్ష్య మెట్టిదనగా బయటి నాసాగ్రమున వాయువును మనస్సును ఏకము చేసి దృష్టి చెదరనీయకుండా నిలిపియుంచవలయును. అప్పుడు ఆ దృష్టికి అనగా నాసాగ్రమునకు నాలుగంగుళములు పైన ధూమ్ర వర్ణము (పొగరంగు)ను, ఎనిమిది అంగుళములపైన రక్తిమము (ఎఱ్ఱరంగు)ను, పంచ్రెండు అంగుళములపైన ప్రితవ్రణ (పసుపుపచ్చ రంగు)ను కనిపించును. ఈ మూడన్ను వీని పండుం రెండు మిశ్రవర్ణములును మొత్తము అయిదురంగులును పంచభూతము వర్ణము లనబడును. ఈ వర్ణములు తనరెడట కనిపించినపుడు దానిని మెల్లగా క్రీగమ్మల వెనుకకు గూర్చి కిరమును పైకెత్తుచూ దృష్టి చలించకుండా చూచిన యెడల దానిలో చంద్రకాంతివలె కనబడును. మరియు చెవులు, ముక్కులు, నేత్రములును చేతి ప్రేళ్ళతో మూసి రిత్తమును దానిలో యింపజేసిన యెడల (తాగ్రత్రగా విన్నయెడల) ప్రణవనాదము (ఓంకారము) వినిపిండును. మరియు కపః ప్రదా వము వర్ణ నవరత్న కాంతులును కూడా కాన్పించును ఈ విధముగా ఆత్మ ప్రత్యయ ప్రకాశమైన యెడల దానినే బాహ్యలక్ష్యమని యందురు.

మధ్యలక్ష్యము:- కంటిపావల రెంటిని కదలనీయక మనసును కనుదోమం మధ్యకు రప్పించి చూచినచో అదృష్టి మధ్య మిక్కిలి సూక్ష్మమైన యొక రంధ్రమున్నట్లు కనిపించును. నీ దృష్టిని తాగ్రత్రగా ఆ విలమందు చూచుటకు ప్రవేశపెట్టి చూచిన యెడల నక్షత్రములును సూర్య చంద్రులును ఎట్టి కాంతిని గలియించులో అట్టి కాంతి కనిపించును. ఆ వెలుగుతో పైన చెప్పిన పంచభూత వర్ణములును వాయువుతో క్రోడిపించి చూచినచో రురములైన రంగుల రోపింప

చేయును అంతేగాక అంతయు గననాని యాకాశమునందు గాదాంధకారము (గమ్మి నట్లును, కణిణలాడు అగ్నిహోత్రమువలె పరాకాశమునూ మిక్కిలి తేజోవంశ మైన తత్పారాకాశమును, కోటి సూర్య ప్రభలలో వెలుగు సూర్యాకాశమును మొత్తం పంచ మహాకాశములును కనబడును పీనినింగాచుచు తన్మయుడై యుండినచో దానిని మధ్య లక్ష్యమందురు

అంతర్లక్ష్యము:- ఇది వెనుక చెప్పిన రీతిగా సూర్య చంద్రాగ్నయవలె వెలుగును పంచమాత మమలలో విలసియుండి అపోజ్యోతి రసమునకు ఆశ్రయమై కనబడును. ఈ గుర్తులు కంటిమధ్యను పరమాక్ష, ప్రారణ్య, సద్విధానంధ, అమృతులకు సాక్షివ్యధావమై వెలుపలను, లోపలను గూడ గమనించును. ఈ రెండు దిక్కులందును స్పటి నీలవర్ణములలో వాయువు మొక్క ఉపస్థానమునుండి జీవతారకమనే పేరుతో ఒప్పుచుండును దీనినే అంతర్లక్ష్యమందురు. ఈ విధముగా తారకయోగాభ్యాసము నెల్లప్పుడు చేయుచు మనోమాతములను చరింపవీయక అట్లసింపజరెను. అట్లు చేసినచో అంతరాత్మ పరమాత్మయందు ఐక్యము నొంద గలదు.

* పద్మయ్య స్వామివారిని, "మానవుడు మృత్యుడైన వెనుక మరల జన్మ చెత్తున యెత్తరా వెలపీయడ"ని వేదగా స్వామి వారిట్లనిరి. "అది పరబ్రహ్మము, పరమాత్మగా మారినది తనలోని కొంతభాగమునందు వేర్వేరు జీవాంశరములను ప్రవేశపెట్టి, వానిని లోపమందు ఆయాదూపాలలో జన్మింపజేసినాడు. ఆ జీవాంశర మునే మనము 'జీవాత్మ' అనుచున్నాము. ఆ జన్మించిన వారిలో మానవులనందే ప్రాణులు (జీవులు) మున్నె యెత్త విచక్షణ జ్ఞానమును యిచ్చి యీ లోకమందు వారిని పురుషాత్మములను సాధించి తన్నెఱుంగ వలసిందిగా నాజ్ఞాపించి సకల్ దుష్కర్మల నేర్పరచి సత్కర్మలొనర్చి, వారికి సత్ఫలములు, దుష్కర్మ మొనర్చినవారికి దుష్ఫలములు లభజపించ వలసినదని యాజ్ఞనిచ్చి యున్నాడు. సత్కర్మఫలము పుణ్యమనియు, దుష్కర్మఫలమును పాపమనియు నందురు. ఎట్టి వారిని యీ పరమంశరవింపక రేరదు. ఆ నడలు తమ తమ చేసిన పుణ్య పాప ఫలము లభజపించుటకై ఒక జన్మాంతరమున మరియొక జన్మము నెత్తు చుండవలెను ఏ కర్మ చేసిననూ జన్మ తప్పదు. జ్ఞానలిపి తెలిసికొని ఏ కర్మము నొనర్చుకొననూ అహంకార మమకారములు విడిచి విష్ణుమయుగా నానందించు అమా పుణ్యపాపఫలములు (కర్మలు) తన్నుండువు. పైగా తాను జ్ఞానము నార్జించి

జ్ఞానాన్నిచేత కర్మజీజములను దహించెనేని దానితో తాను (జీవాత్మలో కూడిన పరమాత్మ) తనలోని జీవమును కార్చివేయగా అత్మ + పరమాత్మ మిగిలి ఆయాత్మ పరమాత్మ భాగమే యగుటచేత పుటము పెట్టిన కర్మ బంగరములోని కర్మిపోయి మేలిమి మిగిలి ఎదిలనలు మేలిమితో కలిసిపోవువట్లు జ్ఞానాన్నిచే గార్చి జీవమును పించి నయ్యంకురము నుండి అదియును పరిశుద్ధాత్మడైన పరమాత్మలో కలసి పోవును. ఇదియే జీవాత్మ పరమాత్మలో వైక్యము నొందు మార్గము" అని గురువుగారు చెప్పగా పద్మయ్యగారు బ్రహ్మనందభరితురైరి.

"ఒక యోగి ఆత్మకథ"

పరమహంస యోగ నంద్ అనబడే యోగి తన ఆత్మకథలో ఎందరో మహానుభావుల గురించి తెలియజేశారు పరమహంస యోగానంద్ గారు (1893-1952) శ్రీరాంపూర్ వాస్తవ్యుడైన స్వామి శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారిగారి శిష్యులు. వారు కాశీవాసులయిన ప్రసిద్ధయోగి పుంగవులు శ్రీ లాహరీ మహాశయుం శిష్యులు. లాహరీ మహాశయులు ప్రాచీనకాలంనుంచి యిప్పటికీ కూడ అమరులుగా హిమాలయాల్లో జీవిస్తున్న మహావతార్ బాబాజీశిష్యులు.

ఇప్పుడొక పారాయణ గ్రంథమైన పరమహంస యోగానంద్ గారి ఆత్మకథ పదిహేడు భాషలలోనికి అనువాదమయింది.

ఈ జగద్గురువులు యోగవిద్యను (దైవ సామెత్కానానికి రొప్పిచే శాస్త్రీయ ప్రక్రియలు) జీవితంలోనే కాకుండా మరణంలోకూడ ప్రదర్శించారు. ఆయన చనిపోయిన కొన్ని వారాల తర్వాత కూడా ఆయన ముఖం లఘుత్వమనే దివ్య తేజస్సుతో ప్రకాశించింది. లాస్ ఏంజిలస్ లోని ఫారెస్ట్ లాస్ మెమోరియల్ పార్కు మార్చురీ (శవార్ని దీప్రపరిచే చోటు; ఇక్కడ మహాగురువుల చాతి కాయాన్ని తాత్కాలికంగా ఉంచటం జరిగింది) కై రైదు. శ్రీహరీ టి. రోషే, వెల్చి రియలైజేషను పెరోషిస్ సంస్థకు వ్రాసిన ప్రమాణిక వక్రంలోని కొన్నిదాగాలు క్రింద పొందిపడుస్తున్నాం. "పరమహంస యోగానంద్ గారి మృతదేహంపై కంటికి కనబడే వ్యయత్వ దిహ్యరేపీ లేకపోవటం, మా అనుభవంలో ఆత్మంత అసాధారణమైన విషయం....చనిపోయిన యరపైరోజుల తరువాత కూడా ఆయన చాతికాయంలో శారీరక విఘటనం కనబడలేదు....ఆయన చర్మంమీద చూడబడ్డిన చాతికాయంలో శారీరక విఘటనం కనబడలేదు....ఆయన శరీర కణదాలాలు (టిస్సులు) ఎండిపోవడం చాలలా ఏమీ జరిగిందలేదు. ఆయన శరీర కణదాలాలు (టిస్సులు) ఎండిపోవడం

నీమి గోచరించలేదు. ఇంత పరిస్థితిమయిన శరీర సంరక్షణ మా శవాగార చరిత్రలో, మాకు తెలిసినంతవఱకు సాటిలేనిది.... యోగానంద్ గారి శవాన్ని స్వీకరించినపుడు శవాగార సిద్ధించి, శరీర క్షయానికి సంబంధించిన మామూలు ప్రమేయక పరివాహ చిహ్నాన్ని శవపేటిక మీద వున్న గజా మూతలోంచి గమనించుచున్నది బావింపారు ఒక్కొక్క రోజు గర్హిస్తున్న కొద్దీ పరిశీలనలో ఉంచిన ఈ శరీరంలో మార్పు మీ రాజపోవడంతో మా ఆశ్చర్యం పెరుగుచు వచ్చింది. యోగానంద్ గారి శరీరం అద్భుత నిర్వికార స్థితిలో ఉన్నట్లు కనిపించింది ... ఏ సమయంలో కూడ అయిన శరీరం నుండి దుర్వాసన వెలువడలేదు" అసాధారణమయిన, మానవాతీతమైన యీ అద్భుతం, మానవాళికి భగవంతుని పేరించడము ద్వారా మానవుడు సాధించగలిగిన విజయాలకు ఒక మచ్చు తునక. మరణానంతరము యీ అద్భుతం ప్రదర్శించి పాశ్చాత్యులను కూడ మన సంస్కృతిని అనుసరించే విధంగా మార్చగలిగిన యీ పరమహంసయోగానంద్ స్వామి జీవించి ఉండగా వ్రాసిన ఆత్మకథలో యిటువంటి అపూర్వమయిన వ్యక్తుల గురించి ప్రస్తావించారు అదే విధంగా ఎన్నో అమూల్యమయిన విషయాలు తెలియజేశారు

సంకలన కర్త

సనాతనమైన పేదలు

సనాతనమయిన నాలుగు పేదలకు, ఇప్పటికీ 100 పై దిలకు ప్రస్తావ గ్రంథాలున్నాయి. ఎమర్సన్ తన "ఇర్వల్"లో వైదిక భావనకు ఈ విధంగా జోహద్లు అర్పించాడు. "అది ఉష్ణం మాదిరిగాను, రాత్రి మాదిరిగాను, అలలులేని కడం మాదిరిగాను, మహత్తరమయినది. ఇందులో ప్రతీ ధార్మికభావనా ఉంది. ఉదాత్త విశా హృదయంగల ప్రతి కవి మనస్సులోనూ పర్యాయక్రమంలో మునిగి మహత్తరమయిన నీతున్నీ ఉన్నాయి—ఈ గ్రంథాన్ని ఉపేక్షించకూడదు. నామెట్లు నేనొప్పుట్టి అరణ్యలోనో, సరస్సులోనో, ఒక నావలోనో ఉన్నట్లయితే ప్రకృతిమాత ఇప్పుడు నన్నొక బ్రాహ్మణ్ణి చేస్తుంది. అంతమయిన ఆవశ్యకత, శాశ్వతమయిన స్వపరివారం, అగాధమయిన శక్తి, అభందమయిన మౌనం.... ఇది దాని ఉద్దేశ. కాంతి, పరిశుద్ధత, సంపూర్ణ పరిత్యాగం—అన్ని సర్వవ్యాధి రీతికృపాలు, పాపాన్ని పరిహరించి, నన్ను అష్టదేవతల అనుచితాహూనికి రీతుకు పెట్టాయని చెప్పకూడదు"

కనుబొమల మధ్య ఉండే దిందువు

"ఒంటి"కన్ను లేదా "జ్ఞాన" నేత్రం ఉండేస్థానం. మామూలుగా మరణ సమయంలో మనిషిలో ఉన్న చైతన్యాన్ని పవిత్రమయిన ఆస్థానానికి రాగేయం జరుగుతుంది. చనిపోయినవాళ్ళ కళ్ళు పైకి తిరిగి ఉండటానికి కారణం ఇదే.

బ్రట్టగ్రడ్డి అయిన "రాము" అనే శిష్యుడు తన అంధత్వాన్ని పారద్రోల తన కంటికి వెలుగు ప్రసాదించవలసిందిగా ప్రార్థించినపుడు "లాహిరీ" మహా శయులు మొదట తన కంటటి శక్తి లేదని నిరాకరించినా, పరమాత్ముని శక్తికి పరిమితిలేదు, అటు నక్షత్రాల్ని, ఇటు శరీరంలో జీవకణాల్ని విగూఢమయిన తన ప్రాణశక్తితో ప్రజ్వలంపజేసే పరమాత్ముడు నీ కళ్ళకి తప్పకుండా వెలుగు ఇవ్వ గలడు" అంటూ లాహిరీ మహాశయులు రాము ముఖంలో కనుబొమల మధ్య ఉండే దిందువును స్పృశించారు.

"నీ మనస్సును ఏడురోజులపాటు అక్కడ కేంద్రీకరింప జేపిస్తానని తరచుగా 'రామ' నామం జపిస్తూఉండు. నూర్మర్మి తేజోదీపం నీ కోసం ప్రత్యేకంగా ఉదయిస్తుంది" అన్నాడు.

ఒక్క వారంలో అది జరిగింది! రాము మొట్ట మొదటిసారిగా ప్రకృతిమాత నుండర ముఖాన్ని దర్శించాడు.

(రాము విశ్వానమన్నది తక్కితోడున్నిన వేల అందులో లాహిరీ మహా శయుల శక్తివంతమూ శాశ్వతమూ అయిన రోగనివారణ టీకా మొలకెత్తింది.

రెండు శరీరాలున్న సాధువు

(పరమహంస యోగానంద పన్నెండేళ్ళ పయస్సులో కాశీ, ఛాసి రావడానికి వారి నాన్నగారిని అనుమతి కోరారు.) అయిన ఆ మర్నాడు చైరేరీమండి కాశీ వెళ్ళి తిరిగి రావడానికి వీలుగా ఒక రైల్వేపాను, కొన్ని రూపాయ నోట్లు, రెండు ఉత్తరాలు యిస్తూ, కాశీలో రేచార్ నాథులు అని మా ప్నేహితుడన్నాడు. ఆతనికి ఒక సంగతి తెలవవలసి ఉంది. దురదృష్టవశాత్తు ఆతని ఎద్రను పోయింది. కాని మా యిద్దరికీ తెలిసిన ప్నేహితులు స్వామి ప్రణవానందగారని ఆ ఊర్లోనే ఉన్నారు. అయిన ద్వారా నవు ఈ ఉత్తరం ఆతనికి అందడేయగలవనుకుంటాను.

అస్వామి నేనూ ఒకే గురువుగారి శిష్యులం. ఆయన ఆచార్యుడికంటా ఇంకా అన్నక పీఠిని ఉంచుకున్నాడు. ఆయన దర్శనంవల్ల నీకు మేలు కలుగుతుంది. ఈ రెండో ఉత్తరం చెప్పు ఆయనకు పరిచయం చెయ్యడానికి వనికి వస్తుంది." అన్నాడు. కాక చేసిన వెంటనే ప్రణవానంద స్వామి వారి నివాసానికి వెళ్ళాడు. కేవలం ఒక అంగవస్త్రం కట్టుకున్న, కొంచెం లావుపాటి మనిషి ఒకాయన కృష్ణునిగా ఉన్న వేడి మీద బద్మాననం వేసికొని కూర్చోని ఉన్నాడు. ఆయన వెళ్ళిన మీదట పరమానందానుబాధిని నూదించే చిరునవ్వు చిందులాడుతున్నది... నేను వంగి ఆయన పాదాలు స్పృశిస్తూ, 'ప్రణవానంద స్వామివారు మీరేనండీ' అని ప్రశ్నించాను.

ఆయన తం ఊపాడు. "మమ భగవతి బాబుగారి కొడుకువా" ఆయన మాటలు వాస్తవికతలైన ఉత్తరాన్ని నా చేతులోంచి తీసి యిచ్చే వ్యవధి లేకుండానే బయటకు వచ్చేళాయి. నేను ఆశ్చర్యపోతూనే ఆ పరిచయవక్రం ఆయనకు అందించాను. కాని అదింక అనవసరమే అనిపించింది.

"శేదార్ నాథ్ బాబుగారు ఎక్కడన్నారో తెలుసుకుంటారే, ఏకోపం" ఈ స్వామివారు కమ దివ్యదృష్టితో మళ్ళీ నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచేత్తాడు. ఆ ఉత్తరం నేను బుసారి చూసి చూ నన్నగారిని గురించి అప్యాయంగా చూట్టాడు.

మా వంశావతారు చటుక్కున తుంచేసి స్వామివారు గంభీరమైన విక్రం రూపులుగా మారిపోయారు. ఒక నిగూఢమైన వాతావరణము ఆయన చుట్టూ ఆవరించింది. మొట్ట మొదట, అపక్తిరరమైనదేదో గమనించినప్పటి మాదిరిగా ఆయన కళ్ళు మెరిసాయి. కరువాత మందగించాయి. ఆయన అంత మితంగా మాట్లాడి సంపకు నేను చిన్నబుచ్చుకున్నాను. మా నన్నగారి ప్రియమైనది కలుసుకోవడం ఎలాగో అప్పటి దాకా నాకు చెప్పలేదు. నాక్కడ మళ్ళీమీద కూర్చున్నట్లు ఉంది. ఇంక ఏం తోచక రవ్వంత విమగుడంతో మేమిద్దరం మనహా భాగంగా ఉన్న ఆ గదిలో ఉంచుకొన్నాము. ఆయన ఇల్లంబ పాపుకోళ్ళు నాకు కనబడ్డాయి.

"చిన్నదావా! గుర్రావడము. మమ చూడదర్శనాదున ఒక్క ఆరగంటలో వచ్చి చెప్పు కలుస్తాడు" మళ్ళీ ఆయన, అవగాహనకు లంబని మూలంలోనికి వెళ్ళిపోయారు. మమ్మలు విమవాలు గడిచాయన్న వంగతి నా చాపి తెలిపేవరకీ స్వామి వారు లేచారు.

"శేదార్ నాథ్ బాబుగారు గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్తున్నారనుంటాను" అన్నా బాయన.... ఇక నేను మంచి, మర్యాద చూడకుండా గదిలోంచి వచ్చేసి పగంపెట్టు దిగేవరకీ వస్తూగా, చామనదాయగా, మధ్య కరహా ఎత్తు ఉన్న ఒకాయనని కలిగారు. ఆయన కొందరలో ఉన్నట్లున్నాడు.

"శేదార్ నాథ్ బాబుగారు మీరేనా" ఉద్రేకంగా అడిగాను. "దామ, చుప్ప భగవతి బాబుగారి కొడుకుని కమ! నన్ను కలుసుకోవడానికి ఇక్కడ రావడాని ఉన్నావు కమ!" ప్రియ హృదయమయిన చిరునవ్వుతో అడిగారాయన.

"ఏమంటే, మీరిక్కడికి రావడం ఎలా జరిగింది" చెప్ప కర్వంకాని విధంగా ఆయన అప్పుడు అక్కడ ఉండటంతో నాకు మరిపోయి వట్టయింది. విస్మయం జరిగింది.

"ఇవాళ అప్పీ విదిక్రంగానే జరుగుతున్నాయి. దాదాపు ఒక గంట కిందట నేను గంగలో స్నానం పూర్తి చేసుకునే సమయానికి ప్రణవానంద స్వామివారు నా దగ్గరికి వచ్చారు. ఆ సమయంలో నేనక్కడ ఉన్నట్లు ఆయనకు ఎలా తెలిసిందో నాకు తెలియదు.

'భగవతి బాబుగారబ్బాయి మీకోపం మా యింట్లో ఎదురు చూస్తున్నాడు. మీరు నాతో వస్తారా' అన్నాడు. నేను సంకోషంగా పరేన్నాను. మేమిద్దరం చెయ్యా చెయ్యా పట్టుకొని వస్తూ ఉండగా, పాపుకోళ్ళతో చుట్టున్న ఆ స్వామివారు, ఈ గట్టిబాట్లలో ఎంతో నాకన్నా చురుగ్గా ముందుకు సాగడం ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

'మాయల్లు, చేరడానికి మీకు ఎంతపేరే వరుతుంది?' అంటూ చటుక్కున అగి డిగారు ప్రణవానందలు.

'మమారు ఆరగంట', 'నాపప్పుడు వేరే వని ఉంది' అన్నదామని చూపి. చుప్పలోని మర్యం నార్యం కాలేవ. "మమ్మర్ని విడిచి నేను వెళ్ళి. మీరు వచ్చి నన్ను ఇంట్లో కలుసుకోవచ్చు భగవతిగారబ్బాయి. నేను మీ గురించి ఎదురు చూస్తుంటాం" అలావామి అని నేను అట్టే చెప్పేలోగానే ఆయన ఒకటికా మారుమ చెక్కిపోయి గుంపులో మాయమైపోయారు నేను పిలయినంత త్వరలోనే ఇక్కడికి వదిలి వచ్చాను."

"అదేమిటి! ఆయన ఆ ప్రణవానంద స్వామి వారు మమారు ఒక గంట కిందట నేనా దిగి వచ్చినప్పటినుండి నాకక్కముంది నుండి కదలలేదే!"

అంటూ మొత్తం కదంకా అయినకు చెప్పేశాను. కేదార్ నాథ్ బాబుగారి కళ్ళు అక్కర్లంతో పూర్తిగా విప్పాయి. 'మనం ఈ లోతిక ప్రపంచంలో ఉంటున్నామా లేదో కలగంటున్నామా? నాజీవికంలో ఇలాంటి అవ్యుతం చూస్తానని నేను ఊహించలేదు ఈ స్వామి ఒట్టి మామూలు మనిషి అనుకున్నాను. ఈయన అదనంగా మరో కఠిరం వృష్టించుకొని దాంట్ వదులు చేసుకుంటారని ఇప్పుడు తెలుస్తోంది' మేధుర్ధరం కంటి అస్సామల వారి గదిలోనికి ప్రవేశించాము....వచ్చినాయన తమ ముందు మోకరిల్లుతుండగా స్వామిలవారు ప్రశ్నార్థకమైన చిరునవ్వుతో నవ్వు పలిగారు.

"ఇదంతా చూసి అక్కర్లపోతావెందుకూ ఈ దృగ్విషయిక ప్రపంచంలో ఉన్న సూక్ష్మమైన ఏకత్వం విజమైన యోగులముందు దాగలేదు నేను ఈ క్షణంలోనే, చూరంగా కలకత్తాలోవున్న నాకొక్కరిని కలుసుకొని వాళ్ళతో మాట్లాడగలను" అన్నాడు.

* చూర చర్యన, చూర శ్రవణ శక్తులు

మన ప్రత్యేక శాస్త్రం ద్వారా యోగులు పెల్లి దీందిన శాస్త్రనియమాల చెల్లు బడిన గురించి లోతిక శాస్త్రం దాని పద్ధతిలో అవి చూపి చేస్తోంది. ఉదాహరణకు, మానవుడికి చూర చర్యన శక్తులన్నాయన్న నంగతి. 1934 నవంబరు 26వ తేదీన రాయల్ మూవియర్స్ ఆఫ్ రోమ్ అనే విశ్వవిద్యాలయం నిరూపించడము జరిగింది. డా॥ గివేస్ కారిగానె అనే స్పానియన్ మనో విజ్ఞాన శాస్త్రపేర్త (న్యూరో ప్రైకాలజీ ప్రొఫెసరు) ఒక వ్యక్తి కఠిరంలో నిర్మితమైన కొన్ని బాగాలు చేర్చి ఒకప్పుడు అప్పుడావ్యక్తి గోడకు అవతరం వున్న వ్యక్తుల్ని, వస్తువుల్ని సూక్ష్మమైన వివరాలతో సహా వర్ణించి చెప్పాడు. చర్యం మీద నిర్మితమైన కొన్ని చోట్ల వందల సంవత్సరాల ఆవ్యక్తికి ఆశీర్వాదాలును కూడలు విజగతాయనీ మరో విధంగా చూడలేని వస్తువుల్ని చూడగలుగుతాడని డా॥ కారిగానె అక్కడి ప్రొఫెసర్లకు చెప్పాడు. అక్కడ గోడవతరం ఉన్న వస్తువుల్ని చూడేటట్లు చెయ్యడానికి ప్రొ॥ కారిగానె ఆతని రొమ్ముకు కుడివేపు ఒకదోట వదిలీసు నిమిషాలపేపు ఒకప్పుడు, కఠిరంలో కొన్ని నిర్మిత స్థానాల్ని సంబంధించేసినపుడు వస్తువులు కొన్ని వస్తువులను అంటు పూర్వం తాను చూసిన చూడక పోయినా, ఎంతచూరమైన నాటివయినా చూడ గలుగుతారని డా॥ కారిగానె అన్నాడు.

* ఆంధ్ర: పరిశీలన

మానవుడు చాలాకాలం దీక్షకుడిగా ఆంధ్ర: పరిశీలన అభ్యసించాడు. కొంత నకు అత్యంత బాధాకరమైన మౌనమిది. అత్య పరిశీలనతోడం, తన ఆలోచనల్ని నిర్విరామంగా పరిశీలన చేసుకోడం కఠోరమైన విచారక అనుభవం. అత్యంత ప్రబలమైన అహంకారాన్ని ప్రేతం అడిగిని చేస్తుంది. కాని నిజమైన అత్యవస్థలోని ద్రష్టలను రయాయి చేయడానికి గతక శాస్త్రీయంగా పనిచేస్తుంది. 'అత్యధి వ్యక్తి' విధానం పేరిట స్థాగే పైయక్తికాభిప్రాయ ప్రకటనలు, దేవుణ్ణి గురించి విశ్వాన్ని గురించి తమకు తోచినవక్తిగతమైన వ్యాఖ్యానాలు చేయడానికి తమకు హక్కుందని విశ్వసించే అహంకారుల్ని కయారు చేస్తాయి.

అటువంటి దురహంకార పూరితమైన మౌలిక నమకంమంచి సత్యం వివ్రమంగా వెళ్ళిపోతుండనడంలో సందేహం లేదు.

మనవి బదాయిల్లోంచి బయటపడేటటువంటి శాశ్వత వ్యాన్ని అర్థం చేసు లేదు అనేక శ్రాద్ధాలుగా వంకిలమై ఉన్న మానవ మనస్సు లెక్కలేనన్ని ప్రపంచ మాయలతో కూడిన దుర్భర జీవితాన్ని వృష్టింస్తోంది. మొదట—తనలోని శత్యపు లతో జరిపే పెనుగులాట ముందు, యుద్ధ, భూమిలో జరిగే పోరాటాంతిసిగ్ధే అవి పిస్తాయి. ప్రపంచబలం ప్రయోగంలో జయించడానికి ఇవేమీ మానవ రూపంలో ఉన్న శత్రువులుకావు; విషవాయువుల్ని వెళ్ళగక్కే అస్థ్రాంను బహువేర్లుగా అమర్చుకొని, అంతటా కమ్ముకొని, నిర్విరామంగా పనిచేస్తుండే, కావనిక కామాంజే యీ యోధులు మనల్ని అందరినీ హత మార్చడానికి చూస్తుంటారు. తన అవర్సాల్ని టాస్టాపికం చేసి సాచారణ ప్రారధ్యానికి తల వంచినవాని ఆలోచనా విమర్శన, అతడు నిర్విర్యుడుగానూ, మూర్ఖుడు గనూ, లవమాన కరుడు గనూ తప్ప మరో రకంగా కనిపించడు.

* భారతదేశం—ఆధ్యాత్మిక జీవనం

ననాతన ఋషులు (ఋషులంటే ద్రష్టలు అని అర్థం; క్లిష్టంగా కాం నిర్ధారణ చేసి చెప్పడానికి వీలులేనంత ననాతనమైన వేదాంతు కర్తలు వీరు) ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సంబంధించి, నిర్మూలించడానికి శక్యంకాని వ్యవహార విగ్నరిధి వుంటారు వాళ్ళ ననాతన సూక్తులు ఈ నాటికి ఈ దేశానికి చాలు. భారత వాదం విన్నితతలకుల సేవనప్పటికీ యిది సాధారణజాతీయ; అనాగతిమా

కాదు. అక్షాత్మకమైన యీ బోధలు భారతదేశాన్నియిప్పటికీ తీర్చిదిద్దుతున్నాయి వేంకాద్రి నంపల్లరాలుగా — కత్తరపాటు పండితులు కాలగణన చేయడానికి భారతదేశ దానికంటె మున్నగానే — సంశయాత్మకమైన కాలమే వేదాంవిజవము ముఖపు చేసింది ..

* వేదాలు — వాటి విశిష్టత

వేదాలు నాడుగు. అవి ముగ్యవం, యుజ్యవ్యవం, అధర్వణ వేదం, సామ వేదం. ఈ వేదముల గ్రంథాల్లో న్యుద్ధింపై అయిన దేవుణ్ణి బ్రహ్మకత్వంగా అభివర్ణించడం జరిగింది. ప్రతి ఒక్క మావపుడిలో, ఈయన్ని జీవాత్మ అంటారు, బ్రహ్మ కర్తం 'బృహ' దాతువు మంచి వచ్చినది. ఈ దాతువుకు 'విస్తరించడం' అని అర్థం దివ్యకత్తి దావంతు అది పెరగడం అంటే సృజనాత్మక కార్యకలాపంలోకి దూకడం అనే పైడికాథాన్ని తెలియజేస్తుంది యిది. ఈ విశ్వం, సాలీదు గూడు మాదిరిగా ఆయన సత్తాలోనే వివర్తం చెందుతుందని (వికురుతే) చెబుతారు. ఎదుకలో, అత్మను బ్రహ్మ వద్యంలో లీనం చేయడం — అంటే జీవాత్మను పర మాత్మలో విశ్వం చెయ్యడమే — వేదాం మొత్తం సారమని చెప్పవచ్చును.

వేదాం సార మంగ్రహమైన 'వేదాంతం' అనేకమంది పాశ్చాత్య ఆలోచనా పరులకు స్ఫూర్తినిచ్చింది.

ఫ్రాంచి దానిత్రువదైన విక్టర్ కూజ్యాయలా అంటాడు. ప్రాచ్యదేశాం కత్వకాత్ర మహాగ్రంథాల్ని — అన్నిటికన్నా మిన్నగా. భారతదేశ గ్రంథాల్ని — మనం సావధానంగా చదివి చివ్వుడు ప్రాచ్యదేశాం కత్వకాత్రం ముందు మోకరిల్లి కుండామా, మానవ జాతికి తొలిరాంపు ఉనికివట్టయిన ఆ ప్రాంత వర్వోత్తమ కత్వకాత్రానికి కాదాది అని గమనించకుండామా ఉండలేనంతటి గర్వమైన అనేక వర్వాల్ని వాటిలో మనం కనిపెడతాం"

....భారత దేశపు అపార సాహిత్యంలో గ్రంథ కత్వకత్వం అర్జీపించి ఉంచని గ్రంథాలు వేదాలే. 'విద్వా' అనే దాతువుకు - 'తెలుసు కోడం' అని అర్థం వేద మంత్రాలు అపామడయ్యానీ (ముగ్యవం X 290, 9). అవి "శ్రీ ప్రాచీన కాలం" నుంచి పారం పర్యంగా వస్తున్నవనీ ఉత్తరాత్తరా కత్త దాషను డరించాయని (111 39, 2) ముగ్యవం చెబుతోంది "వ్రష్ట" అయిన ముఖులకు యగ ముగాంతరాల్లో దైవ ప్రేరణవల్ల పెల్లడి అయిన యీ వేదాలు నిత్యవ్యం అంటే "కాలబాధితమైన ప్రామాణ్యత" ఉందని చెబుతారు.

వేదాలు నాదరూపంలో వెలువడి ముఖులకు "నేడుగా పనిపించిన" (త్రులి)వ. అవే ప్రధానంగా మంత్ర పాఠరూపంలో ఉన్న సాహిత్యం. అందుకే వేదాల్లో పున్న 10, 00 000 మంత్రాలూ (రెండేసి పాదాలున్నవి. అనేక వేం వంపత్వం పాటు బ్రాహ్మణ పురోహితుల మౌఖిక వశన పాఠనం వల్ల పరంపరాగతంగా వచ్చినవే కాని ఎవరో వ్రాసి పెట్టినవికావు కాయితమూ, రాయా యా రెండూ కాలగతిలో నశించే అవకాశ మున్నవే. ఒకరి దగ్గరినుండి మరొకరి దగ్గరికి అందించ దానికి భౌతిక పదార్థం కంటే మనస్సే తగ్గని సాధనమని ముఖులు తెలుసు కున్నారు. కనుక వేదాలుగ యుగాంతరాల వరకూ నిలిచి పున్నాయి. "హ్యవయ పరికాల్ని" మించ గలిగినవి మరేమున్నాయి :

వేద శబ్దాలకున్న ఒక నిర్దిష్టక్రమాన్ని (అనుష్టూప్) గమనించి, ద్వమం సంయోజనకూ (సంధి) అక్షరాల పరస్పర సంబంధానికి (సంతానం) ఏర్పడిన ద్వని శాస్త్ర నియమాల్ని అనుసరించి కలకలం చేసుకున్న పాదాల శుద్ధతను కొన్ని నిష్కృష్ట గణిత శాస్త్ర పద్ధతుల్లో నిరూపించి బ్రాహ్మణులు వేదాం మౌలిక పరి శుద్ధతను ఒక్కంత ప్రాచీన కాలం నుంచి పరిరక్షిస్తూ వచ్చారు. వేద శబ్దం బోని ప్రతీ అక్షరమూ కూడా విలక్షణత ఉన్నది. పరిపరదమైనది.

* విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ ఆదర్శప్రియుడైన ప్రధాన దాంతయ శాస్త్రవేత్త, సర్ జగదీశ చంద్ర బోసును నందోపిస్తా ఆ పంగదేశపు మురగాయ కుడు గానం చేసిన కవితకు తెలుగు అనువాదం.

"ఒ తవస్మీ : సామ వేద మంత్రాల మేమ గంభీర గర్జనతో "ఉత్తిష్టత నిరోధిత : అంటూ మేలుకొలుపు. శాస్త్రాభిమా మైన జనానీని కుకర్కాలతో కీమలాడుకునే పండితుల్ని పిలిచి వ్యర్థ తర్కాల్ని విడిచి పెట్టమని చెప్పి ఆ మూఢ దాంధికుల్ని, సువిశాలమైన ప్రపంచంలోకి రావడానికి ప్రేరేపించు. నీ శిష్యబృందాన్ని కూడ ఆహ్వానించు: వాళ్ళు నీ యజ్ఞవేదికు నలునైపులా ఒకే కట్టుగా నింవాలి. దాంతో మన భారత దేశము తన సత్య స్వరూపాన్ని తిగి బొంది ర్తప్రవృత్తి నిష్టతో, శ్రద్ధతో, వ్యసనంతో అప్రమత్త చిత్తులయి లోదహీన, ద్వంద్వ హీన, కుద్ధ, కాంతరూపం బొంది విశ్వగురు స్థానాన్ని మళ్ళీ అలంకరించాలి.

* సరళమైన విశ్వప్రేమమయ దాసన ద్వారా అన్నిమతాల సామివులా దైవ సాక్షాత్కారం బొందారు వేదం పరబ్రహ్మ నిష్కణం — అంటే "గుదాలు

లేనిదే", అదిత్యం — అంటే "అదోవనకు అండనిదీ" కావడం వల్ల మానవుల అదోవనా ఆరాం అ పరబ్రహ్మకు జగజ్జననిగా ఒక మూర్తి మత్స్యమిస్తు వచ్చాయి. వేదాల్లోనూ భగవద్గీతలోనూ వివరించిన విధంగా సాకారరైవ భావననూ కేవలం నిరాకార బ్రహ్మ భావననూ సమ్మేళనం చేయడం, హిందూతత్వ చింతనననాకల కాలంలోనే సాధించిన విషయం ఈ "వరస్పర విడుదల సమన్వయం" హృదయాన్ని చుట్టిన కూత త్వస్తి వరుస్తుంది భక్తిజ్ఞానమూ, ప్రధానంగా ఒకటే. ప్రవృత్తి అంటే దేవుణ్ణి "అశ్రయించడం", శరణాగతి — అంటే దేవుడి దయనే ముక్కుకొని తనను కాను అర్పించు కోవడం, అన్నవి నిజంగా పరమోన్నత జ్ఞాన సాధనకు మార్గాలు.

* సాధువులకు ఉండే వినయం, దేవుణ్ణి ఏకైక ప్రాణంగానూ, న్యాయ మూర్తిగానూ భావించి, ఆయన మీదే సంపూర్ణంగా ఆధారపడి వున్నామన్న (శేష త్వం) గుర్తింపు వల్ల యేర్పడినది. భగవంతుడి స్వరూపమే అనందం కాబట్టి ఆయనతో భావైక్యం పొందినవాడు సహజమైన అపరిమితానందం అనుభవిస్తాడు. "అత్మా సంకల్ప క్తీ హిందే భావా వేళాల్లో మొదటిది అనందం."

పని పిల్లలకు సహజమైన హృదయంతో జగన్మాతను చేరే అన్ని యుగాల భక్తులూ, ఆవిర ఎవ్వరూ తమతో అడుగుంటూనే ఉంటుందని దృఢ పడుస్తారు..... దేవుని దృష్టిలో పెట్టా చిన్నా అన్న తేడా లేదు. అంత పరిపూర్ణ నైపుణ్యంతో ఆయన సూక్ష్మమైన అణువునే నిజం నిశ్చించి ఉండకపోతే అదాశం, అభిజిత్తు స్వార్థివంటి నష్టప్రార్థి సగర్వంగా అలంకరించుకొని ఉండగలిగేదా ? ఇది "మంత్ర మైనది" అది "మంత్రం కానిది" అన్న విచక్షణలు దేవుని కనలు తెలియనే తెలియవు; లేకపోతే ఒక నూది కనక లేకపోతే ముత్యం విశ్వమంతా కుప్ప కూలి పోయేది :

* సంస్కృత మంటే మెడగు దిద్దినది, సంపూర్ణ మైనది" అని ఆర్థం. ఇంకో యూరోపియన్ భాష లన్నిటికీ సంస్కృతం పెద్దక్క. దీని అక్షర లిపి "దేవనాగరి" అంటారు. అంటే "దేవతానిలయం" అని వాద్యార్థం. ప్రాచీన రామకథన, భాషాకృష్ట పాడిని, గణిత శాస్త్రయంగానూ మనో నైజ్ఞానికం గానూ సంస్కృతానికన్న పరిపూర్ణతను ప్రకటిస్తూ, 'నా వ్యాకరణం తెలిసినవాడు దేవుణ్ణి తెలుసుకుంటాడు' అన్నాడు. నిజానికి భాషోత్పత్తి క్రమానికి మూలం సంస్కృతమేనాడు చివరికి సర్వజ్ఞుడౌతాడు.

* అధ్యాయము సాధన అనగా దేవుణ్ణి చేరేదారి ప్రాథమికమైన మార్గం.

* ప్రేమింకే బంధువులతో బాటు మనకు వరాంన్న ప్రసాదించే ఆ మాటకు వస్తే, ఈ జీవితాన్నే ప్రసాదించిన దేవుణ్ణి అన్వేషించడానికి భక్తిరీతి పంసార బంధం అవరోధం కలిగించేటట్లయితే అటువంటి అశుభబంధం 'మాయ' అని హిందువుల పవిత్రగ్రంథాలు ఉద్ఘోషిస్తున్నాయి. ఏనుక్రిస్తు కూడ అలాగే చెప్పాడు, 'నాకంటే తన కల్గినిగాని, తండ్రినిగాని ఎక్కువగా ప్రేమించేవాడు నావాడు కావడానికి అర్హుడు కాడు'

(మత్తయి 10 = 37 (వై లిలు)

* శంకరాచార్యులవారు - చారి గురుశిష్యులు:

భారతదేశపు దార్యనికులందరిలోకి గొప్పవారయిన శంకరాచార్యులవారు (శంకరులు) గోవిందయతి శిష్యులు; గోవిందయతి గౌడ పాదులవారి శిష్యులు. గౌడ పాదాచార్యుల 'మాంధూక్యకారిక'కు శంకరులు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం సుప్రసిద్ధమయినది. తిరుగులేని తర్కంతోనూ రమ్యమైన ప్రసన్నతైలీతోనూ శంకరులు, వేదాంత తత్వాన్ని కచ్చితంగా అద్వైత (రెండూ కానటువంటి ఏకేశ్వర తత్వ) పరంగా వ్యాఖ్యానించారు. ఈ మహాద్వైతి భక్తిపరమయిన స్తోత్రాలుబాడ లిం చారు. అమ్మవారిని ఉద్దేశించి సీరు చెప్పిన 'దేవ్యపరాధ తమావన స్తోత్రం' లో మకుటం యిలా వుంటుంది - "కుపుత్రో జాయేతక్యచిదమ ధమాతా నరవతి" - ఉత్పాద్యులైన కొడుకులు యెందరో వున్నప్పటికీ దుర్మాప్తులైన తల్లి యెక్కుడవుండదు.

శంకరుల శిష్యుడైన పనందమడు 'బ్రహ్మసూత్రాల'కు వేదాంత తత్వం భాష్యం రాశాడు. దాని వ్రాత ప్రతి అగ్నికి అహంతి అయిపోతే (దాన్ని ఒక్కసారి తిరికించిన) శంకరులు దాండ్లోవున్న ప్రతిమాటా తిరిగి శిష్యుడికి అప్పజెప్పాడు. 'పంచపాదిక' అన్నపేర ప్రసిద్ధమైన యీ గ్రంథాన్ని యానాటికి పండితులు అధ్యయనం చేస్తూ వుంటారు

పనందుడనే ఈ శిష్యునికి మరో కొత్త పేరు రావడానికి చక్కని సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఒకనాడు ఏటిబిడ్డను కూర్చునివున్న పనందమడికి అవతల బిడ్డ

[illegible]

‘పంచపాదీ’ లో వర్ణపాదుడు తన గురుదేవులకు తక్కి ప్రవక్తలతో
 ఒకటేవా వోపాట్లు అర్పించాడు. కందులలే వ్యయంగా చక్కగా యిలా వ్రాశాడు.
 ‘నిన్నదేవుని దొర్లవగివది. ఓ మూడులోకాలలోనూ మరొకటిలేదు. దింతామః
 అన్నది నిజంగా ఉంచనే అనుబంధపర్వటికి దియనుమును బంగారంగా మార్చ
 గిలదే కాని మరో దింతామటిగా మార్చలేదు. కాని పరమహితానియ్యై న గురువు
 అలా కాకుండా తన పాదార్పి అక్రయించిన కష్టాట్టి తనంతటివాణ్ని చేస్తాడు.
 అంచేత వర్ణుడువు పాటిలేనివాడే కాదు, లోకాతీతుడు.

• యోగి— సర్వజ్ఞానక శక్తులు:

యోగి తన జ్ఞానేంద్రియాన్ని ఉపయోగించకుండానే చూడటం, దుదిచూడటం వానిన గ్రహించడం, తాళడం, విడదం అన్నవి చేయడానికి అతనికి సామర్థ్యం కలిగించే వర్ణవ్యాస కుర్చిని గురించి 'తైత్తిరీయ అరణ్యకం' లో యిలా వర్ణించటం జరిగింది. "నర్జీవాదు ముత్యానికి చిల్లి పొడిచాడు, వేళ్ళులేనివాడు దాంట్లోకి దారం మోక్కించాడు; మెడలేనివాడు దాన్ని ధరించాడు; నాల్గిలేనివాడు దాన్ని పొడిచాడు.

● మానవుడు - ఇంద్రియ సుఖాలు:

మనవుడు జాగ్రత్తవస్తేలో యింద్రియ సుఖాలు అనుభవించడానికి చెక్క
లేవన్న ప్రయత్నాలు చేస్తూవుంటాడు. ఇంద్రియాన్ని అరిపిపోయినప్పుడు చేతి
కింది మనస్సు కూడ మరదిపోయి తన స్వరావమైన అత్మలో విశ్రాంతి అనుభ
వించడానికి విద్రపోతాడు అని వ్రాశాడు. మహావేదాంతి శంకరాచార్యులవాడు. ఆ
విధంగా అతీంద్రియానందం సాధించడం చాలా సులువు; ఎప్పుడూ రోతూనే
అంతమయే యింద్రియ సుఖాలింటే అది చాల శ్రేష్టమయినది.

• **ಶ್ರೀಯುತೈಶ್ವರಿಗಾರಿ ದವದೇವಾಲಯ:**

చూర్ణానికి వచ్చిన వ్యక్తి ఎవరయినా మనోవికార ద్వారకయైనా, ఆర వలెనా
తెప్పరానికి సాహసం దినమైతే గురుదేవులు (పరమహంస యోగవంశగారి గురు
దేవులు) గంభీరంగా మౌనం వహించేవారు. 'అందమైన ముఖం తెచ్చుకొన్న కారణ
లాంటిది; దాండ్' చెబ్బులు తిన్నేపిరి తెచ్చుకోలేది' అని శిష్యులకు చెప్పారాయన.

ఇంద్రియాఽను బానిసలయిన వారు ప్రపంచంలో ఆనందం నీలా వీరింద గలదు; అనన్యమైన బురదలో పొర్లాడుతున్నప్పుడు ప్రపంచపు సూక్ష్మసంగఠన వాళ్ళకు దోకవు. పాండ భౌతిక సుఖాలకు లోబడ్డ మనిషి సున్నితమైన విశేషాలన్నీ వశస్థాయి.

మాయాప్రేరితమైన శామలాలన నుంచి దియట పడడానికి ప్రయత్నించే విద్యార్థులకు శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారు వాళ్ళను ఓర్పుగా అర్థం చేసుకొనితగిన వంహ రిచ్చేవారు.

అదిగో కాటండా అకలికి న్యాయమైన ప్రయోజనం వున్నట్లే, తృప్తిపరచ
జాలని కోర్కెల్ని రేపదానికి కాటండా. తేవలం పంకాదివృద్ధికోసమే ప్రకృతి కామ
ప్రవృత్తిని నెలకొల్పింది అన్నారాయన 'చెడ్డ కోరికల్ని యిప్పుడు నాశనంచెయ్యి.
లేకపోతే అవి నూత్న శరీరం చాతిక (శరీరం) కోళం నుండి విడివడ్డ తర్వాత కూడా
సిగ్గోనే వుంటాయి. శరీరం వాటిని నిగ్రహించుకోలేనంతగా బలహీనంగా వున్నప్పు
టికి మనస్సు యెప్పుడూ నిరొద్దిస్తూ వుండాలి. వాటి అకర్షణ కనిపిస్తే క్రూరమయిన
శక్తితో వీమిద దాడిచేస్తున్నట్లయితే విషాక్షిర విస్తోషణతోనూ, అతేయమయిన
నంకల్పబలంతోనూ దాన్ని జయించాలి. ప్రకృతి సహజయమైన ప్రతివాంఛనూ
జయించవచ్చు.

‘మీకట్టర్ని పదిల పరుచుకోండి. ఇండ్రియానే ఉపవసుండ్రింటిన్నీ
తనలో కలుపుకునే విశాలమైన మహానముద్రంలా ఉండండి. రోజూరోజూ తల
యెత్తే యిండ్రియ వంచలు మీ అంతరంగంలో వున్న శాంతిని తొలిచేస్తాయి;
అవి జలాశయానికున్న దెబ్బలలాంటివి దానిలోని అమృత తుల్యమైన జలాన్ని
దాటి వాడమనే ఎదాని నేలలో వ్యర్థమయ్యేట్టు చేస్తాయని చెబ్బకోక ఏ
క క్రివంతమయిన ప్రబోధర అవేగం మనవుడినుకాని మహాశ్రువు అత్కనిగ్రహ

నింహంలా ప్రపంచంలో తిరుగండి: ఇంద్రియా దౌర్బల్యంనే కప్పలు దుట్టాల్సి
చిమ్మల్సి కప్పకుండా చూడండి

• నిద్రపోని సామెలు

వరమహంస 'యోగావంద నిద్రపోని సామెలును కలుసుకోవాలి! కంకరా
మండి బయట చేరి తారకేశ్వర దగ్గర కణదాకపూర్ వెళ్ళారు. నిద్రపోని
సామెలు అవలంబించి రామగోపాల మణందార్, అయవమద లాహరి మహాకయం
మొదల

'వివక్షాన్ని లోపలే కమక్కగరిగేటట్లు చేసి యోగ విద్య అన్నిటికన్న
ఉత్తమమైన మార్గ మందంలో సందేహం లేదు. కాని చివ్వుడుట్టి లోపలే కని
పెట్టిన కడువార త్వరలోనే బయటపూరి దర్శిస్తాం'

'పవిత్ర మందిరాన్ని అధ్యాత్మిక కర్తవ్య తేంద్ర స్థానాలుగా మన్నిస్తూండడం
వమరికమైన పని' అన్నారు నిద్రపోని సామెలు.

12 సంవత్సరముల వరమహంస యోగావంద సమాధిస్థితి ప్రపాదించమని
అడిగితే, 'చివరకం దానికంతా కడుగు కలేదు ఎక్కువ పడుకొంటుంది (పెట్టికెట్
చోట్ల) వల్ల చిన్న బట్ట యెలాపేరిపోతుందో అలాగే నీ కదలు కూడ పక్క
పక్కన వాచాన్ని కలిపివాటి పట్లంగా లేవు ఇప్పటికప్పుడే నేను నీకు ప్రహ్లా
దంధామకవాన్ని కలిగించివల్లయితే నీలో కణ కణం విస్వం మీద ఉన్నట్లుగా
మాటిపోతావు.'

ఆ యోగవద్యులు సాలోచనగా యంతా యలా అన్నారు. 'లెక్కలోకి
రాదగని వాళ్ళి, ఏమో కాస్తంత వ్యాసం చేసివాళ్ళి—చేపల్లి సంతక పెట్టడంలో
కృతార్థుల్లి కయ్యానో లేదో కడపటి తిరునాటికి అయ్యి దృష్టిలో నాకు యేపాటి
పడవ వుంటుందోనని నేను ఆశకుంటుండే మవు నాదగ్గర ప్రహ్లాదానం కోరు
తన్నావు'

'అయ్యో మీరు చాల కాలంగాలేళ్ళట్టి అయ్య కర్తవ్యం అనేసినందుకం లేదా
నేను అడ్డే చేయలేదు. ఇకపై యేకపాటు నేను ఒక రహస్య గుహలో
పోతు వట్టియిది గుండల దౌర్బల్యం ద్వారానే చేశాను. ఆ కడువార మంతకన్న
దుట్టాల్సి గుహలో మారి ఎక్కువ యకపై అయిదేళ్ళ వున్నాను. పోదారు యకపై

గుంటలు యోగ సమాధిలో వుండేవాళ్ళి. ఎప్పుడూ చివ్వుర సామెలలోనే
పున్నుండవల్లి నాకు నిద్ర అవసరమయ్యేది కాదు. నావీరం మామూలు అవతరణ
స్థితిలో వచ్చే సంపూర్ణ ప్రకాంతిలోనే చివ్వుర పిత్రాంతి పొందేది'

'కందరాలు నిద్రలో ప్రకాంతి పొందుతాయి, కాని గుండె, దానిపైతృలు
కర్తవ్యసరణ మందలం ఎవరెవరి చేతులూ వదిలేస్తూనే వుంటాయి.వాటికి పిత్రాంతి
దొరకదు. చివరక ప్థితిలో చివ్వురకు అంతరించడాల్సి పక్క కర్తవ్య
విద్యుత్పరిచాలను తాత్కాలికంగా కల్పింపిలో పండిపోతాయి. ఆ పద్ధతిలో
నాకు చివ్వురకడిగా నిద్ర అవసరం లేదామోదం.'

....'ఇట్లగో చాలా! దేవుడంటే మంచరకడేనని చెబుతుంది లేదా!
సంపై ఉదేశ్యవ్యాసం లోనే అయన్ని సంపూర్ణంగా తెలుసుకోగలమునాడం
దురాశే అని చెప్పాడు. అయితే కొద్దిసేపటి వ్యాసం చేసినాడక అది చదువి
మొరమైన మృత్యు కయం మంచి మరణానంతరస్థితి కయం మంచి కలిమైనది
దాదాశే మనకి హామీ యిస్తారు నీ అధ్యాత్మిక అవధానాన్ని చిన్న చిన్న గుర్తుల మీద
విలవకు; నిర్విబద్ధమైన కనవక్తాప్రతి అనే అడ్డం పడే అడ్డం లేదు.
కష్టపడి కృషి చేస్తే దాన్ని అందుకుంటావు' అన్నారు.

* సామవేదంలో సంగీత కావ్యం

సామవేదంలో సంగీత కావ్యాన్ని గురించిన ప్రమాణాలలో అత్యంత
ప్రాచీనమైన విషయాలు ఉన్నాయి. దారకదేశలో సంగీతాన్ని దీర్ఘకావ్యం,
నాటకాన్ని దీప్య కళగా పరిగణిస్తారు. కావ్యక త్రిమితీయమైన ప్రహ్లాదు
మహాకవ్యులు మొట్ట మొదటి సంగీతకారులు. విశ్వరూపంమన నటకావళావంలో
కవుడు విశ్వవృష్టి స్థితి యాం ప్రక్రియాల్లో అనేక ప్రకారం కాలంబుల్ని
వృష్టింపిస్తూ, ప్రహ్లాదాని వాయించిస్తూ, విష్ణువు వృష్టింపి వాయించిస్తూ
పవిత్ర గ్రంథాల్లో చెప్పటం జరిగింది.

బ్రాహ్మణి అధినేత అయిన సరస్వతి కంఠి వాద్యాన్నిదీకి క్షీ అయిన
పీఠను చేతవట్టి వాయువృష్టిగా దీర్ఘకలం జరిగింది. విష్ణువు అవతరాల్లో
ఒకరయిన కృష్ణుడు పల్లంగోప దీపిపిచ్చుల్ల. హిందూ కళలో దీర్ఘకావ్యం, దాని
మీద అరవి మాయా ద్వారాలో వంశంలే మానవత్వాన్ని తన విజయన వివాహ

నీ తిరిగి ఉన్నది విజృంభిస్తున్నట్లుగా అనంత పాపవశ్యం కలిగించే పాప వాయిస్తాడు. ... భారతదేశం నవాతన చాలామంది మానవ కంఠవ్యధాన్ని పరిపూర్ణమైన ద్వని పర్యవసానం గుర్తిస్తోంది. అందువల్ల హైందవ సంగీతం చాలావరకు మూడు స్తంభ స్థాయిల శ్రేణికి (మంత్ర, మధ్య, తార స్థాయిలు) పరిమితం చేసుకుంది. అ కొంతమంది నే నృత్యసంగతి (ఏదే కాబట్టి వెలుపలే స్వరాలమధ్య సంబంధం) ఉన్న నృత్య మోడర్నిటీ (ఆనుక్రమ స్వరాల మధ్య సంబంధానికే) ప్రాముఖ్య మివ్వడం జరిగింది.

హిందూ సంగీతం ఆత్మాశ్రయమైన, ఆధ్యాత్మికమైన నైయత్తిక కళ; స్వర మేళన విజయంన్న పరిమాతృక నైయత్తిక సామరస్యంసాధించడం దానింశ్యం. భారతదేశంలో ప్రధాన గీతాలన్నీ నైవత్తికులు కూర్చినవే. సంగీత విద్వాంసుణ్ణి సంస్కృతంలో 'దాగవతుడు' అంటారు. అంటే 'దాగవతుని కీర్తించేవాడు' అని అర్థం.

సంగీతరసాలు లేదా సంగీత నభలు, యోగ విద్యకు లేదా ఆధ్యాత్మిక కళకు మూర్తిమంతమయి రూపాలు, పీటికి గాఢమైన ఏకాగ్రత, దీక్షప్రాయ మైన ఆలోచనలోనూ నాదంలోనూ మనస్సును లగ్నం చేయడం—యీ రెండూ అమలమరణాలు. మానవుడు స్వయానా 'నాదబ్రహ్మ' (సృజనాత్మక శబ్దం)కు అవివక్షి కాంక్షి ద్వని అకవిమిది ప్రబలమైన నభ్య; ప్రభావాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ప్రాచ్య పాశ్చాత్యదేశాల మహనీయమైన చార్మిక సంగీతం మానవుడికి అందించిన ప్రసాదిస్తుంది. అతని చర్మత్రాల్లో జీవాన్ని శాశ్వతంగా స్పందన కీలంగా చాగ్మికం చేస్తుంది. అనందభరితమైన ఆ వేదాల్లో అకనికతనకు మూలమైన దివ్య వ్యూహం కీలగా వ్యూహికి వస్తుంది.

* క్రీస్తు పూర్వం నాటి ఋషుల శాస్త్రీయ విజ్ఞానం

ఋషుల శాస్త్రీయ విజ్ఞానం ఎంతో మహత్తరమైనది. ద్యౌతిక సంబంధమైన ప్రకృతిశక్తుల జరిగేందుకు కదలగూలు నిర్ణయించడానికి వీలైన దావయోగిమైన విజయగం గోళకాంత పరిజ్ఞానంలో హిందువులు క్రీ.పూ 3100 నాటికే ఎంతో అభివృద్ధి సాధించారు. ఈ సంగతి నాటిందే నిరూపిస్తున్న ఒక శాస్త్ర విషయాలు మనకు చరిత్రకే ద్రావ్యులలో నిమిస్తాయి. 1934 ఏప్రిల్ 2న 'హింద్ డెయిలీ' పత్రికలో ప్రచురించిన ఈ వ్యాసంలో ద్యౌతికాన్ని గురించి లేదా నైతిక గోళ

శాస్త్రగ్రంథావా? గురించి యిలా వుంది. "భారతదేశాన్ని ప్రాచీనదేశాన్నిటికి అగ్ర స్థానంలో నిలిపి, విజ్ఞానాన్వేషకులకు దాన్ని పవిత్ర యాత్రాస్థలంగా చేపట్టే విజ్ఞానం దానిలో ఉంది. 'బ్రహ్మగుప్త' అనే పేరుతో ఒక శాస్త్రగ్రంథం జరిపి వుంది. ఇందులో మన సూర్యమండలంలో వున్న గ్రహం సూర్యకేంద్రక చలనం, భూత్రమణ మార్గవక్రత, భూమికున్న గోళాకృతి, చంద్రుడి పదవర్తనాంతి, ప్రతిరోజూ భూమి తవ అక్షం మీద చేసే పరిభ్రమణం, పాం పుంకలో ప్రిక సక్షత్రాల ఉనికి, గురుత్వాకర్షణ నియమం వంటివేకాక, కోపర్నికస్, న్యూటన్ కాలంవరకు పాశ్చాత్య ప్రపంచానికి తెలియని నైజ్ఞానిక యదార్థాన్ని చెప్పిందే యీ గ్రంథంలో చర్చించడం జరిగింది

పాశ్చాత్య గణిత శాస్త్రాభివృద్ధికి ఉపకరించిన 'అరబ్బీ ఆంకెలు' అనేవి భారతదేశం నుంచీ అరబ్బుల ద్వారా యూరప్ కు కొమ్మిచే శతాబ్దంలో వచ్చాయి. భారతదేశంలో యీ అంకె లేఖన ప్రణాళిక ప్రాచీనకాలంలోనే రూపొందింది.

* సనాతన ఋషి పుంగవుడు—పతంజలి

పతంజలి క్రీ.పూ. రెండో శతాబ్దివాడని చాలామంది విద్వాంసులు అంటున్నప్పటికీ ఆయన కాలం ఖచ్చితంగా తెలియకుండానే వుంది. ఋషులు ఋషి సంవాద్యమైన విషయాల్ని గురించీ గ్రంథాలు వ్రాశారు. వారి అంకర్షణ యంత గత మంటే ఎన్ని యుగాలకియినా వరే వాటికి కొందోచం పట్టించగల శక్తి లేదు. అయినప్పటికీ ఆ ఋషులు తమ గ్రంథాల్లో తమ జీవితకాలాన్ని పేర్కొనడానికి గాని, తమ మూర్తి మత్వాల ముద్రలు వాటిపైన వేయడానికి గాని యేమీ ప్రయత్నించకపోవడంతో తరువాతి చారిత్రకులకు ఏద్రాంతి కలిగింది. తమ స్వల్ప జీవిత కాలాలు అనంత జీవితంలో మెరిపే మెరపుల్లా శాశ్వతమైన ప్రాముఖ్యం కలిగినవేననీ, సత్యం కాలాతీతమనీ, దానిమీద వ్యాపారముద్ర వెయ్యడం అపాద్యమనీ, అదేమీ తమ సొంత ఆస్తి కావనీ వారికి తెలుసు.

పతంజలి—యోగశాస్త్రము

పతంజలి యోగశాస్త్రాన్ని అష్టాంగ యోగమంటారు. అందులో మొదటి మెట్టు :

- 1) యమం : నైతికవర్తన,
- 2) నియమం : మత ధర్మానుష్ఠానం.

ఇతరుల్ని బాధపెట్టకపోవడం (అహింస).
 ఎప్పుడూ సత్యాన్ని పాటించడం (సత్యం).
 దొంగతనం చెయ్యకపోవడం (అస్తేయం).
 ఇంద్రియాల్ని విగ్రహించుకోవడం (బ్రహ్మచర్యం).
 దేనికి అశవధకపోవడం (అమరిగ్రహం)
 అన్నవాటితో 'యమం' నెరవేరుతుంది.
 గారీరక, మానసిక పరిశుద్ధత (శౌచం).
 తృప్తి (సంతోషం).
 స్వయం శిక్షణ (తపం).
 పవిత్ర గ్రంథాల్ని అధ్యయనం చెయ్యడం
 (స్వాధ్యాయం).

జేవుడిమీద భక్తి (హిందూ వంటిదానం)
 'నిరుపమం' కిందికి వస్తాయి.

శరవారి పెట్టు ఏవంటే :- (3) ఆననం (సరయిన భంగిమ) — వెన్నె
 ముకము నిటాడుగా నిలిపి శరీరాన్ని నిలకడగా, ర్యానానికి అనువైన ముఖాననంలో
 ఉంచాలి.

4) ప్రాణాయామం (సూక్ష్మమైన ప్రాణ ప్రవాహాలను అదుపులో ఉంచు
 కోడం):

5) ప్రత్యాహారం (ప్రాణేంద్రియాల్ని బయటి వస్తువుల మీంచి వెనక్కి
 మళ్ళించుకోవడం):

చివరి పెట్టు అనలు యోగం కిందికి వచ్చే అంగాలు :

6) చరణ (విశ్రాంతి) — మనస్సును ఒకే ఆలోచన మీద నిలిపి
 ఉంచడం:

7) వ్యాసం (చైతన్యం):

8) సమాధి (చైతన్యనాశం)

ఈ అష్టాంగ యోగమార్గం లంఠిమ లక్ష్యమయిన చైతన్యానికి చేరుస్తుంది.
 అందులో యోగి ఒకటి గ్రహణతప అరీతంగా ఉండే సత్యాన్ని సాక్షాత్కరింప
 చేసుకుంటాడు.

మానవ ప్రవర్తనను చక్కదిద్దడానికి బౌద్ధమతంలో ఏర్పడ్డ 'అష్టాంగ
 మార్గం' దీనికి భిన్నంగా యిలా వుంది:-

- 1) సరయిన ఆదర్శాలు (సమ్యగ్దృష్టి).
- 2) సరయిన ఉద్దేశ్యం (సమ్యక్ సంకల్పం).
- 3) సరయిన మాట (సమ్యక్ వాక్కు).
- 4) సరయిన చేత (సమ్యక్ కర్మ).
- 5) సరయిన బతుకు తెరువు (సమ్యక్ ఆశీషిక).
- 6) సరయిన కృషి (సమ్యక్ వ్యాయామం).
- 7) (ఆత్మను గురించి) సరయిన జ్ఞాపకం (సమ్యక్ స్మృతి)
- 8) సరయిన సాక్షాత్కారం (సమ్యక్ సమాధి)

సాధకులకు హెచ్చరిక:

ఆత్మతో ఐక్యమే ఏకైక లక్ష్యం కాని విభూతులు సంపాదించడం కాబూద
 దని, అవి కేవలం పవిత్రమార్గంలో వదే పుష్పాలు మాత్రమేనని పతంజలి పాఠ
 కుట్టి హెచ్చరిస్తాడు. శ్వాశత ప్రదాతను అన్వేషించి కాని ఆయన ప్రసా
 దించే సిద్ధుల్నికాదు; స్వల్ప ఉపలబ్ధులతో తృప్తిపడే అన్వేషకుడికి దేవుడు
 దర్శన మియ్యడు. అందువల్ల సరిగా సాధనచేసే యోగి తన సిద్ధుల్ని వినియో
 గించుకోకుండా జాగ్రత్తపడతాడు. లేకపోతే అవి మిథ్యాహంకారం కలిగించి
 కైవల్య చరమావస్థకు చేరకుండా ప్రక్కదారి పట్టిస్తాయి.

యోగి తన అనంత లక్ష్యాన్ని చేరుకును విభూతులు ప్రచిర్యించివచ్చు,
 ప్రదర్శించకపోవచ్చు. అది అతని ఇచ్చానుసారం. అట్లేదని చర్యలు ఆరాకి
 మటనా పరమయినా కాకపోయినా కర్మబంధం లేకుండానే జరుగుతాయి. వ్యక్తి
 పరమయిన అహంకారమనే అయస్కాంతం యింకా ఉన్నచోటే కర్మ అనే ఇనప
 రజనను ఆకర్షించడము జరుగుతుంది.

రోగ నివారక శస్త్రాలు

ముత్యాలూ, రత్నాలూ, లోహాలూ, కొన్ని ఉష్ణులూ పెనిషి ఒంటికి తగిలి
 ఉన్నట్లయితే అవి శరీర విచాలమైన విమ్యువయస్కాంత ప్రదానం చూపిస్తాయి.
 కొన్ని మొట్టొస్తూ, లోహొస్తూ, రత్నాలొస్తూ కూడ ఉండే విషమయూ,

ఇతర లోహ మూలకాలూ మానవ శరీరంలోనూ ఉన్నాయి. ఈ విషయాల్లో యింపులు కనిపెట్టిన వాటిని యెన్నోలో ఒకటూ శరీరకాంత్రవేత్తలు కూడ ధృవ పరుస్తారు. విద్యుత్ ప్రాణ ప్రవాహంలో సంపేదన శీలమయిన మానవ శరీరం, ఈనాటికి అన్వేషించని అనేక రహస్యాలకు కేంద్రం.

రత్నాలకూ, లోహపు కడియాలకూ శరీరంలోని రోగాన్ని నయంచేసే విలువ ఉన్నప్పటికీ శ్రీ యాత్రేశ్వరగారు వాటిని సిఫార్సు చెయ్యడానికి మరో కారణం కూడ లేకపోలేదు. సద్గురువులు తాము రోగ నివారకులుగా కనిపించాలని ఆశించరు. దేవుడే రోగ నివారికుడు. అంతేక పాదువులు, ఈశ్వరుడి దగ్గర్నుంచి తాము సవిసయంగా అందమన్న శక్తుల్ని కరచు రకరకాల మునుగులలో మరుగు పరుస్తారు. సాధారణంగా మానవుడు ప్రత్యక్ష వస్తువుల మీదే విశ్వాసం పెట్టు కుంటాడు. రోగం నయం కావడానికీ మా గురుదేవుల దగ్గటికి ఎవరైనా వచ్చి వస్తు ఆయన వాళ్ళకి ఎండ కడియం వేసుకోమనో, రత్నం ధరించమనో సలహా ఇస్తుండేవాడు. వాళ్ళలో విశ్వాసం కగుక్కొల్పడానికి, వాళ్ళ దృష్టిని తమమీది మళ్ళించడానికి అలా చేస్తూ ఉండేవాడు. కడియాలకూ, రత్నాలకూ విద్యుదయ స్కాంత సంబంధమయిన రోగ నివారి కత్తులు అంతర్లతంగా ఉన్నప్పటికీ వాటిలోపాలు గురుదేవుల గుప్తమయిన ఆధ్యాత్మిక ఆశీర్వాదాలు కూడ కలిసి ఉండేవి.

క్రియా యోగం

క్రియా శబ్దానికి సంస్కృత మూలధాతువు 'కృ'—అంటే చెయ్యడం, ప్రతిష్ఠించడం అని అర్థము. కార్యకాండం ప్రవృత్తి నియమమయిన "కర్మ" కర్మలోనూ అదే ధాతువు కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రకారంగా క్రియా యోగం 'ఒకానొక కార్యద్వారా పరమాత్మలో పొందే కలయిక (సంయోగం)' అవుతుంది. ఈ ప్రక్రియను విద్వాగా సాధనచేసే యోగి కర్మనుంది—అంటే కార్యకారణ సమ తౌల్యాల విరుద్ధబద్ధ కృత్యం నుండి—ప్రతిమత్రసంగా విముక్తి పొందుతాడు.

యోగ సంబంధమయిన కొన్ని ప్రాచీన 'విషేషం' మూలంగా తన వాచాత్మ్యం కోసూ ఉద్దేశించిన వృత్తంలో క్రియా యోగానికి పూర్తి వివరణ ఇయ్యటాదమూ ఇక్కడ మాత్రం స్థూలమయిన ప్రస్తావన చాలు.

క్రియా యోగమన్నది మనస్వి రక్తంలో ఉన్న కర్మనాన్ని హరింపజేసి అక్లిప్తన్ ప్రాణవాయువు/అష్టబిన్)లో నింపే ఒకానొక మానసిక-శారీరక ప్రక్రియ. మెదడులోనూ, వెనుదాములోనూ ఉన్న కేంద్రాల్ని వశకత్తిలో నింపడానికి ఈ అదనపు అక్లిప్తన్ అణువులు ప్రాణకత్తి ప్రవాహంగా మారిపోతాయి. ఒంట్లో కలుషరక్తం జమకాకుండా అపి, యోగి కణజాలాల ఉయార్ని తగ్గించడం కాని ఆపెయ్యడం కాని చేస్తాడు. ప్రగతి సాధించిన యోగి తన శరీరాల్ని కత్తిగా మార్చేస్తాడు. ఎలితా, ఏను, కబీరు, ఇతర ప్రవక్తలు క్రియా యోగాన్నో అమదిరి మరో ప్రక్రియనో ఉపయోగించడంలో ప్రవీణులైన పూర్వులు. దాంతో వారు తమ శరీరాల్ని తమ సంకల్పానుసారంగా ప్రత్యక్షమూ చేసేవారు, అట్టి కృమూ చేసేవారు.

భగవద్గీతలో కృష్ణ భగవానుడు క్రియా యోగాన్ని రెండూ ప్రస్తావించాడు. ఒక శ్లోకంలో ఇలా ఉంది, "పీల్చే గలిని విడిచే గలితో వేల్చి, విడిచే గలిని పీల్చేగలితో వేల్చి, రెండూ క్వాసల్ని తటస్థీకరిస్తానాడు యోగి. ఆ ప్రకారంగా అతడు ప్రాణాన్ని గుండెనుంచి పెరుగుదల చేసి ప్రాణకత్తిని తన అడుపులో ఉంచుకుంటాడు" దీని తాత్పర్యం యేమిటంటే, "యోగి ఉపశిత్రతలూ గుండే చేసే పనిని నెన్నుది చేసి దాని ద్వారా అదనంగా ప్రాణం (ప్రాణకత్తి) సరఫరా అయ్యే బట్టు చేసుకొని శరీరంలో తరుగుదలను (తీవ్రత) తగ్గించి, అంతే కాకుండా అతడు అపానాన్ని (వివర్తక ప్రవాహం) అదే పు చేసుకోవడం బట్టి పెరుగుదలకు సంబంధించిన మార్పుల్ని సాధించివచ్చాడు. ఈ ప్రకారంగా తిరుగుదలనూ, పెరుగుదలనూ నిలుపుజేసి యోగి ప్రాణకత్తిని అదుపులో ఉంచుకోవడం నేర్చుకుంటాడు."

గీతలో మరో శ్లోకం ఇలా చెబుతోంది, "విమదాపం మధ్య విండవమీద చూపు నిలవడము వల్లా, ముక్కులోనూ ఉపశిత్రతల్లోనూ (అదే) ప్రాణ అపాన వాయువుల సమ ప్రవాహాల్ని తటస్థీకరించడం వల్లా నిర్వృత్తత అయ్యే సాధించి మూలన ద్యానయోగి (జాని) దాహ్య నిర్వాణమని వెనక్కి ఉద్గిగిలను తాళి, మరమ్మనూ ఒచ్చి గీతా చేయాలి గుండే కీలము, కేయోగ్ని దానిలో గలగులాది. కావ్యతనా మేల్కొలుపును."

వాచాత్మ్యమైన ఈ యోగాన్ని విమటి అనుభవంలో ప్రాప్తి ద్వారా

అయిన వివరమునకు అవదేశించిన వాళ్ళు నేనననీ, అ వివరమును మహాధర్మ కావ్యమున మమమమ అవదేశించాడనీ కూడ కృష్ణుడు చెబుతాడు. ఆ మమమ మార్గమున స్థావరమున ఇష్టమునకు అవదేశం చేశాడు. ఆ విధంగా ఋషులు రాజయోగాన్ని ఒకరి దగ్గరి నుంచి మరొకరికి అందిస్తూ భౌతికవాద యుగాలు వచ్చే వరకు కాపాడారు. ఆ తరువాత పురోహితుల గోపన ప్రవృత్తివల్లా మానవుడి ఉపేక్షవల్లా యీ సవిశ్రవిద్య క్రిమంగా అందుబాటులో లేకుండాపోయింది.

యోగవిద్యకు ప్రప్రథమ శాస్త్రకారుడైన ప్రాచీనమునీ పతంజలి క్రియా యోగాన్ని రెండుసార్లు పేర్కొంటూ ఇలా రాశాడు. “శరీర వ్యాయామం, మనో విగ్రహం, ఓం కారము మీద ద్యావం కలిసి క్రియా యోగమవుతుంది” ద్యావంలో వివరము ఓం కారమునే యదార్థమైన విశ్వనాదమే లేవుదని అంటాడు పతంజలి

ఓంకారం — వృషభ కింక కర్ణి బ్రహ్మం;

— స్వందనాత్మక బ్రహ్మాండ చాంత యంత్ర ద్వయ;

— శుశ్రూష పత్తికు ప్రత్యక్ష సాక్షి;

యోగసాధన కొత్తగా మొదలుపెట్టిన వాడు సైతం, అద్భుతమైన ఓం కార నాదాన్ని త్వరలోనే తనలోపల వినవచ్చు. అనందిమయమైన ఈ అధ్యాత్మిక ప్రోత్సాహంతో అతడు తమ శుశ్రూషలోకాంత సంవర్కం పెట్టుకున్నానని నమ్ము గలుగుతాడు.

క్రియా యోగప్రక్రియ — అంటే ప్రాణశక్తి నియంత్రణ గురించి పతంజలి రెండోసారి ఇలా ప్రస్తావించాడు. “ఉచ్ఛ్వాస విశ్వాసాం గతిని విచ్ఛేదించడం తిగే ప్రాణాయామంవల్ల ముక్తిని సాధించవచ్చు.”

క్రియా యోగి తన ప్రాణశక్తిని వెనుకాములోని అరు కేంద్రాన్ని (అల్లా, విశుద్ధ, అనాహత, మణిపూర, స్వాధిష్ఠాన, మూలాధారానే షట్చక్రాన్ని) చుట్టే కిందనుండి పైకి, పైనుండి క్రిందకి పరిక్రమించేటట్లు మానసికంగా నిర్దేశిస్తాడు. ఈ అరు చక్రాలు విరాట్పురుషునికి సంకేతమయిన రాజచక్రంలోని వన్నెలకు రాజులకు సమానం. మానవుడి సున్నితమైన వెనుకాము చట్టా అర విమిశం పేర్లు పరిక్రమించే శక్తి అతని పరివామంలా సూక్ష్మ ప్రాణిని సాధ్యం చేస్తుంది. ఒక్క క్రియకు వచ్చే ఆ అరవిసా, కాంం ఒక సంవత్సరంలో తిగే ప్రకృతి పహుమైన అధ్యాత్మిక వికాసానికి సమానం

సర్వవిద్య అయిన అధ్యాత్మిక నేత్రమనే సూర్యుని చట్టా వరిక్రమించే అరు (ద్రువత్వ గణనరీత్యా వన్నెలకు) అంతరిక సేవక్రరాకులుగల మానవుడి సూక్ష్మశరీర వ్యవస్థకు భౌతిక సూర్యునితోనూ, వన్నెలకు సేవక్ర రాకులతోనూ పరస్పర సంబంధమున్నది. ఆ ప్రకారంగా మనవలందరూ ఒక అంతరిక విశ్వం వల్లా, ఒక భౌతిక విశ్వంవల్లా ప్రభావితమవుతూ ఉంటాడు. మానవుడి లోకి, పారలౌకిక పరివరం, వన్నెలదేసి సంవత్సరం ఆ పృథ్వులో అతన్ని. అతని సహజ మార్గంలో ముందుకు వెళ్తున్నందున సనాతన ఋషులు కనిపెట్టారు. మానవుడికి తన మేద, విశ్వ చైతన్యాన్ని అభివ్యక్తీకరించడానికి తగినంతగా పరిపూర్ణ వికాసం పొందేటట్లు చేయడానికి పది లక్ష సంవత్సరాల సహజ, వ్యాధిరహిత పరివామం అవసరమని సవిశ్ర గ్రహంబాలు నొక్కి చెబుతాయి.

ఎనిమిదిన్నర గంటల సాధన చేసిన వెయ్యిక్రియలు యోగికి ప్రకృతి సహజమైన పరివామంలో వెయ్యి సంవత్సరాలలో వచ్చే ఫలితాన్ని ఒక్కరోజులో కలిగిస్తాయి 365,000 సంవత్సరాల పరివామం ఒక్క ఏడాదిలో వస్తుంది... క్రియా యోగసాధన చేసే యోగులు ఒక గురువు మార్గ దర్శకత్వంలో గార సాధనపల్లె తనించే శక్తికి లబ్ధికోడానికి తమ శరీరాల్ని, మెదడునూ తాగ్రగ్తగా నిర్దం చేసుకుంటారు.... ఒకే ఏ యోగి అయినా సంపూర్ణ సావిత్కారం సాధించక ముందే చనిపోయిపట్టుకే వెనుంటి క్రియాసాధన దాపతు సత్కర్మమే తనవెంట తీసుకుపోతాడు కొత్తజన్మలో అతడు స్వాభావికంగానే అంతిమ లక్ష్యంవైపు అ కృష్ణుడవుతాడు

* లాహిరీ మహాశయుల సందేశం

సువ్యవహారి వాదినీ కావనీ ఎవ్వరూ నీ వారు కారనీ గుర్తించుకో ఎవ్వరూ ఒకనాడు హతాత్తుగా ఈ ప్రపంచంలో ప్రవీణి పదిలేసి పోవండి ఉంటుందని తలుచుకో — చాచిట్టి లేపుడితో ఇప్పుడే పరివయం చేసుకో.”

“ప్రతీరోజూ దైవానుభూతి అనే గాలి గుమ్మటంలో ఎగురుతూ రాబోయే మృత్యువనే సూక్ష్మయాత్రకు తయారవు మాయవల్ల నిన్ను మవు మాంసాస్తుల కట్టగా మునుకుంటున్నావు. నిదానికివి ఉష్ణాలు కార్మరం చేసే గూడు మాత్రమే ఎకతెరిపి లేకుండా ద్యావం చెయ్యి. ఏ విధమైన క్షేత్రమూ లేని అనంతక్షయంగా నిన్ను మప్పు కొంటున్నానే నినుకుంటావు శరీరానికి లాభమే ఉందిలం మనెయ్యి.

క్రియాయోగమనే రహస్య కీలకాన్ని ఉపయోగించి శరీరం నుంచి తప్పించుకొని పరమాత్మ నన్నిదిలోకి పోషించటం నేర్చుకో."

* శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారి పునరుద్ధానం

పరమహంస యోగానంద్ గారి గురువులు శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారు 81 సంవత్సరముల వయస్సులో 1936 మార్చి 9వ తేదీన రాత్రి 7.00 గంటలకు మహానమాది చెందారు. తరువాత 3 నెలలకు యోగానంద బొంబాయిలో హోటలు గదిలో కూర్చోని ఉండగా కిటికీలోంచి వీటికి అవతరవేపు ఎత్తయిన ఒక భవనం పైకప్పు మీద కృష్ణభగవానుడు దర్శనమిచ్చారు — చిరునవ్వు చిందిస్తూ పరికరింపుగా తల అడిస్తూ ఆ దివ్య మంగళ విగ్రహాడు నావేపు చెయ్యి ఉపాడు. కృష్ణ భగవానుడిచ్చిన సందేశాన్ని నేను అర్థం చేసుకోలేక పోవడంతో ఆయన ఆట: సంకేతంతో అంతర్ధాన మయ్యాడు. అద్భుతమైన దివ్యమ భూతితో ఉత్తేజం పొందిన నాకు ఏదో అచ్యుతమైన సంఘటన జరుగ బోతున్నదన్న అభిప్రాయం కలిగింది. 1936 జూన్ 19వ తేదీ మధ్యాహ్నం 3.00 గంటలకు - అంటే శ్రీకృష్ణుడు దర్శనమిచ్చిన వాడం కోరికలకు - బొంబాయి హోటల్లో నేను మంచం మీద కూర్చోని ద్వారం చేసుకుంటూ ఉండగా ఒకానొక దివ్య కాంతి నాకు బాహ్యమృతి కలిగింది. నేను కళ్ళువిప్పి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండగా నాగది ఒక విచిత్ర ప్రపంచంగా మారిపోయింది. సూర్యకాంతి ఒక దివ్య తేజస్సుగా పరిణామం చెందింది. ఎడడుగా రక్తమాంసాలతో నిండిన శ్రీయుక్తేశ్వర్ గారి విగ్రహాన్ని చూపే వరికి అనంద తరంగాలు నన్ను ఉక్కిరి దిక్కిరి చేసేవాయి.

"గురుదేవా : మీరు మీరేవా : పూరి ఇనక వరలో పూర్తి పెట్టిన శరీరం చూచిరి మరో దేహం దరించి వచ్చారా మీరు ?"

"నేను వాణ్ణి నాయనా : ఇది రక్తమాంసాలన్న శరీరం. నేను దీన్ని మాత్రు శరీరంగా మార్చుకున్నాటి నీ నృత్తి"ని బోధించినాడే. విశ్వాలువుల్లోంచి నేను పూర్తిగా కొత్త శరీరాన్ని సృష్టించడమైనది. ఇది ముమ్మారులా నీ స్వప్న లోకంలో పూరిలో స్వప్న భూమిలో నున్న పూర్తి పెట్టిన విశ్వ స్వప్న బోధిత శరీరాన్ని పోలివున్నదే. నిజం చెప్పాలంటే నేను పునరుద్ధానం చెందాను. — భూమిమీద కాదు కాని ఆ మాత్రంలోకంటే. ఎప్పుటికో ఒకనాటికి మహా నీ ధ్రియకములు కళ్ళుదికి వచ్చి నాచో పాటు ఉంటారు. ..

....భగవంతుడు మానవుడి అత్తను వరుసగా మూడు కోలాల్లో పొందు పరచి ఉంచాడన్న సంగతి నువ్వు పవిత్ర గ్రంథాల్లో చదివావు — భావం లేదా కారణ శరీరం; మానవుడి మానసిక భావోద్రేక ప్రకృతికి ప్రాసక్తైన మాత్రుశరీరం స్థూలమైన బోధిత శరీరం, భూమిమీద మనిషికి బోధి జ్ఞానేంద్రియాలు ఏర్పడి వుంటాయి. సూక్ష్మలోక వ్యక్తి తన చేతనతోనూ, లక్షభూతులతోనూ ప్రాణ కణికి (లైఫ్ ఫోటాన్) లతో తయారైన శరీరంతోనూ పని చేస్తాడు. కారణ శరీర్య ధరించినవాడు భావం అనందమయ లోకాల్లో ఉండిపోతాడు. ...

....మానవుడి అత్త ఒకదో, రెండో, మూడో శరీరమనే సీసాల్లో బంధించి ఉండి అజ్ఞానమూ కోరికలూ అనే దిరదారితో గట్టిగా బిగించి ఉన్నంత కాలం అతడు పరమాత్మ సాగరంలో లీనం కాలేడు. "చావు" అనే సుత్తి రెబ్బితో స్థూల భౌతిక కాయం బద్దలయి పోయినప్పుడు సూక్ష్మ కారణ శరీరాణే చక్కిన తోడు గులు రెండూ సర్వవ్యాప్త ప్రాణమనే పరమాత్మతో సచేతనంగా లీనం కావడానికి వీలు లేకుండా అత్తను విశోధించడానికి ఇంకా మిగిలి ఉంటాయి. జ్ఞానం ద్వారా నిష్కామం అలవడినపుడు దాని శక్తి తక్కిన కోలాల్ని రెండిటిని చిన్నాచిన్నం చేసిస్తుంది. చివరికి స్వర్ణమయిన మానవాత్మ విముక్తమయి ఆమెయ సమృద్ధ మయిన పరమాత్మతో ఐక్యమవుతుంది.

పరమగురు చరణ సన్నిధి

'పరమగురు చరణ సన్నిధి' శ్రీ జిట్ట పిళ్లమ్మూర్తిగారు వ్రాసిన 'At the Feet of the Master' అను గ్రంథమునకు అనువాదము. 1910 లో ముద్రించ బడిన అంగ్లస్వరూపము 1966 నాటికి 29 ముద్రణలు పూర్తి అయి గ్రంథములు ప్రపంచము నంతటినీ వ్యాపించినవి. వనంశ ఇన్స్టిట్యూట్ అనకాపల్లివారు 1983 నాటికి మూడు ముద్రణలు తెలుగులో పూర్తి చేసి ప్రచారము చేయుచుండిరి.

'ప్రథమ జ్ఞాన దీప్తి' పొందనర్హులను తేయ మపాయము బోధించిన యీ ఉత్తమమైన గ్రంథము దివ్యజ్ఞాన వాఙ్మయములో ప్రస్థానత్రయ' మను మూడు గ్రంథములలో ప్రథమ గ్రంథమని చెప్పెదరు.

మహాపీఠము అనే గ్రంథంలో చెప్పబడినట్లుగా తగవంత తత్వము గురించి తగవంతునికి మనిషికి గల సంబంధము గురించి మానవానికి తెలిసి వారిని సంస్క-

రించుటకు. భగవంతునిచే నియమింపబడిన మహాపురుషులకు మానవాళికి మధ్య గురువులు గలరు వారు ప్రపంచ దేశాన్నిటిలోను తమ దివ్యజ్ఞాన సమాజము విస్తరించి తమ కేంద్రకార్యాలయమును కొన్నివిదేశాలలో పెట్టి చివరికి కర్మ టాపియైన భారతభూమియే కేంద్రస్థానముగా నిర్ణయించుకొని టిబెట్ దగ్గరలో గల హిమాలయ పర్వతాలను తమ స్థావరంగా స్థిరపఱచుకొని తమ కార్యకలాపాలను కొనసాగించారు. పరమగురువుల ఆదేశానుసారం అనీదినెంట్ వంటి 'పెద్దలు' తమ సంస్థకు బిల్డింగ్ గురువులు కనుగొనుటకు తీవ్రప్రయత్నాలు చేశారు. ఆ కాలంలో మన రాష్ట్రంలో దివ్యవిజ్ఞాన సమాజానికి ఎంతో అదరణ ఉండేది. సమాజ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగేవి. సమాజ 'పెద్దలు' భవిష్యత్ గురువులు పెంచుటకు ఉపాయాలు తీసుకొని వచ్చేవారు అవివేకంగా 'పెద్దలు' మదనపల్లి (చిత్తూరుజిల్లా) 1908 లో వచ్చినప్పుడు టు 13 సం॥ల బాలునిమీద చాలి దృష్టిపడగానే వారికి అంగీకార మొదలుకొని అంతరంగా సంకేతాలు అందాయి. అప్పుడు వారు ఆనందం లో ఆ బాలుని కండ్రికి వివరంగా తమ దృక్పథం తెలియజేయగానే ఆయన తమ ఏ సమాజానికి సమీపంలో ఆ సమాజానికి అధినేతగా, తమ కన్నబిడ్డదీని చేస్తామన్నందుకు, ఆ అదృష్టం తనకు లభించినందుకు హింగిపోయి తన పుత్రుని వారికి అప్పగించేందుకు అంగీకరించాడు 11 గురు ఉన్న ౬వ సం॥వంలో 8వ సం॥వం వచ్చినియోగపడుతున్నందుకు తృప్తిచెందారు. కాని అబాదు తమ బాధిగా పెళ్ళిచాసి నిరాశించారు. తన సోదరుని కూడ పంపితే తమ వస్త్రాన్నిచ్చి. ఆ విధంగానే తల్లివంశ్రులు తమ యిద్దరు కుమారులను సమాజశ్రేయస్సుకు అప్పగించారు పరమగురువులు ఆ అబ్బాయి (పిట్ట పుష్పమూర్తి)ని తీర్చిదిద్దే దావ్యతను చూపింట్లు ముగించి అప్పజెప్పారు. ఆ అబ్బాయి ఆ పయస్సునుండే రోచానికి గురువుగా గల కర్మ తలను సంపాదించుటకు మొదలుపెట్టాడు. వేదాలనూ పరిం శాస్త్రాలనూ క్షుద్ధుంగా అధ్యపించాడు. పరమగురువుల ఆశీస్సులు, అభిముఖాలు పొంది చివరికి దానతత్వం పొందాడు మద్యలో తనలోటి అన్నిదమ్ముని మోచి, తనను దాని ప్రాంతదీని అభారణంగానే ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతో ఉన్నత స్థైర్యముతో తన తనను తీర్చుకొని వారిని ఆశ్చర్యపఱచాడు దిన్నివయస్సులోనే తనను తననే పరిపూర్ణం పెట్టినట్లు తన ప్రతిదను 'పరమగురువు' చరిత్ర పన్నిత' స్త్రీల వాడుకలు దాని పెట్టడిచేశాడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఆయన పరమగురువులను అనుసరించుచున్నాడు. అదివరకంటే అతని తుదకు దృఢపాత

(Star of the east) అను సంస్థకు దారపోశాడు. రెక్కలేదంత ఆస్తులతో ఆ సమాజం ఉధృతమును ప్రచారం జరిపేది, ఆయన ఉపన్యాసం విని సర్వం వదిలి ఆయనతోపాటు అనుసరించేవారు యెక్కువయ్యారు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆయనకు అహ్వనాలు అందేవి. ఆయన ప్రపంచ దేశాన్ని తిరుగుతూ ఉపన్యాసాలిచ్చేవాడు. అనీదినెంట్లు అమ్మగారు, కిర్నల్ అల్కాటు, రెడ్ బీటరువంటి 'పెద్దలు' కను వాటిని విత్తనం వృక్షమయి ఫలాలనివ్వడం చూసి తమ కృషి ఫలించినందుకు గర్వపడేవారు. ఆ సమాజ సభ్యులు, ఆయనతో తిరిగే షెడ్యూలు ఆయన రావాలను దివ్యజ్ఞాన సమాజ పరిధిలోనే ఉండేటట్లు చూసుకునేవారు ఆ సంబంధిత మనస్తత్వం ఆయనకు ఉచ్చేదికాదు. కాని 'పెద్దలు' కూడ దివ్యజ్ఞాన సమాజభావం పరిధిలోనే ఉండేటట్లుగా ప్రోత్సహించేవారు. లోకమంతా తన పాదాక్రతులయి తననే 'కర్త'గా భావిస్తున్న తరుణంలో 'సమాజ' సభ్యుల సంకుచిత భావాలకు తిరుగు బాటుచేసి 'సమాజానికి' దానం చేసేవారికి ఎవరి ఆస్తులు వారికే యిచ్చేసి తమ కేవలం మనిషినేనని 'భగవంతుడు' కాదని ప్రకటించి దివ్యజ్ఞాన సమాదానికి తమ కట్టుబడిపోయి విశ్వమానవ సమాజంలోకి స్వేచ్ఛగా వెళ్ళలేకపోవడం తనకూ అట్లుగా వుందని ఆ అట్లు తమ తొలగించుకొని విశ్వమానవులకు అంకితమవుతున్నానని ఎలుగెత్తిచాటి సమాజ పెద్దలను క్రుంగదీసి ప్రపంచాన్నింటిని విస్మయపరిచి మనిషిగా తమ గొప్పదనాన్ని విరూపించుకొని భగవంతుని సేవలోనే పూర్తిగా విమగ్నమయి మానవాళిని తన అభిప్రాయాలతో ఉపన్యాసాలతో ఆకర్షించి వివేక మయిన అదరణ సంపాదించి 1987 లో పరమపదించారు. అందలం యెక్కించి ప్రపంచమంతా తనను దేవుడని అంటుంటే పరిపత్తిమయిన వానందో చమకాడిని కానని దేవుడిని కొలిచే మునుపుదినని చాటి అందరినీ విస్మయపరచిన అమోఘశక్తి మన తెలుగువాడే గానడం మన అదృష్టం! అటువంటి మహావ్యక్తి తమ ఆస్తిని అందుకునేందుకు ఏమి ఆచరించారో, ప్రారంభంలో పరమగురువులు తమకు ఏమి ఉపదేశం చేశారో తెలియజేసే అమృతతుల్యమయిన యీ 'పరమగురు చరిత్ర పన్నితి' గ్రంథంలోని విషయాలు సూక్ష్మంగా తెలియజేయడం జరిగింది.

— సంకలనకర్త.

మోక్షమార్గమును చేరు సాధనములు:

మోక్షమార్గమును చేరుటకు నాలుగు సాధనములున్నవి

1. వివేకము (Discrimination).
2. నైరాగ్యము (నిష్కామత్వము) (Desirelessness).
3. సదాచారము (Good Conduct).
4. ప్రేమ (LOVE)

వీటిలో నొక్కొక్క దానిని గూర్చి నాకు వరమగుచుచు చెప్పిన దానిని మీకు చెప్పటకు ప్రయత్నించును.

1. వివేకము:- దీనినే మోక్షమార్గమునకు చేర్చు సవనద్వివేకమనియుచును వివేకము మార్గారంభముననేగాక చివరివఱకు అన్ని విషయములలో నిత్యము అత్యవసరమైనది. వీవు మోక్షమార్గమున చేరుట, ఆ మార్గమునే పొందదగిన వస్తువులు లభించునని విశిష్టమందుననే తెలియనిచారు ధనము కొరకును అధికారము కొరకును పాటు పడుచును. కాని యది ఉండిన నొక్క జన్మమువరకు ఉండ వచ్చును కానిన నది అసమృద్ధులు. సత్త్వము నిత్యములునై వీనినిచే శ్రేష్ఠమయినది కలెను వీని నొసారి చూచినచో వీని అసవ్యస్తవైరి (అసమృద్ధి + సమృద్ధులు) నిక కోరివు

... భగవంతుని కొక సంకల్పమున్నది. అది ప్రపంచము పురోభివృద్ధికి వచ్చు ప్రక్రియ (EVOLUTION) మూలమును ఆ మార్గమిట్టిదని చూచి వాస్తవముగా తెలిసికొనినప్పుడు ఆ మార్గమున పాటుపడుచు దానిలో నేకీక వింపక యుండకలెను.ధర్మ పక్షమున నుండి యధర్మము నెదిరించును స్వలా భిమునకు గాక లోక శ్రేయస్సు కొరకు పాటు పడును.

ఇట్లు భగవంతుని పక్షమున నున్న మానవుడు మూలో నొక్కదగును హిందూ, బౌద్ధ, క్రైస్తవమహమ్మదీయ మొదలగు ఏ మతమని చెప్పుకొన్నమా, ఇండియా, ఇంగ్లండ్, చైనా, రష్యా మున్నగు ఏ దేశమైనమా ఒకటే. భగవత్పక్షము వాటి లాభపడ నున్న చెయిలకో, తమ కర్తవ్యమేమియో ఎరుగుదురు. మునిష వాటికింక కర్తవ్యము తెలియక తరచు అవివేకముగ వర్తించురు

ఇట్లు విశ్రయించినప్పుడు పరవత్తులలో పనేక భేదములున్నవని గుర్తించు

చుము. ఒప్పు-కప్పు; ముఖము; ఉపయోగకరము- వ్యర్థము; పక్షము- అనత్యము; స్వార్థము-సస్వార్థము; వీనిని వివేకముతో తెలిసికొనట యింకను మిగిలియే యుండును....

నీ శరీరమున కొక కోరిక కలిగిన అది నిజముగ నీవు కోరినదే నాయని నిలచి యోచింపుము.

....నీవు నీ యంతరంగమును కోరించి నీలోమన్న యాశ్చర్యమని కనుగొని అయిన వాక్కులను విసవలెను. అదియే నీ వాక్కు. శరీరములే నీవు అనుకొని పొరబడకుము.

స్థూల శరీరము నీవుకావు.

కామమయ శరీరము నీవుకావు. మనోమయ శరీరము నీవుకావు.

ఇవి తమకు కావలసిన దానిని పొందుటకు తమే అక్కవలె వడించును. కాని నీవు వాటినిన్నిటిని తెలిసికొని వాటికి యజమానిగా యెరుంగుము.

....దేహము నీ వాహనము. నీ వెక్కు గుఱ్ఱము. కనుక దాని వాదరించి చక్కగా కాపాడవలెను. దాని శక్తికి మించిన వనినీయరాదు. కుద్దమైన అన్న పానీయం నిచ్చి దానిని సరిగా పోషించవలెను లేకమైనను మరీకి లేకుండనట్లు కుద్దముగా మంచవలెను. శరీరము పూర్తిగా పరిశుద్ధముగను ఆరోగ్యముగను లేనిచో నీవు నిరంకర శ్రమతో కూడిన యీ కఠినమగు సాధనము చేయకలెను సారాళపు మాట - శరీరము ఎల్లప్పుడను నీకు లోంగయింపవలెను గాని నీవు శరీరమునకు దానిన కాకూడదు.

కామమయ శరీరమునకు దాని కోరికలు నీవు అది చెప్పులు నిన్ను కోరికల కొనుమని, పరుష వాక్కులాడుమని, అమాయ పోషించి, ఇతర పోషించి, అది అని కన్నది చూచి యోర్యకుమని. దిగులు తెంచుచు ప్రేరేపించును ఇవిగాని యింకను ఎన్నో కోరికలు దానికి గలవు. అది యట్లు కోరుట నీకు కీడు చేయవలెని గాదు అది దానికి ప్రయత్నం గనుక. ఇట్లే తీరని గుణ లోకమునందును ఆ లోకవ్యయములు నిరంతరము మారుచుండట దానికి కావలెను. ఇట్లుగా నీవును లేక. నావన నీలో నీ కోరికలేవి? నీ శరీరపు కోరికలేవి? యిది వివేకము

నీ మనోమయ శరీరము సగర్వముగ కామ చేరవలెను. దాని గొప్ప యని

రులు తక్కువ యనియు అనుకొనును నీవు దానిని బహిర విషయములనుండి మరలించినను, వరమగుదువు పనిని, పరోపకారమును యోచింపక తన మేలునే యోచింప యత్నించును. భ్యావము చేయునపుడు నీకు కావలసిన విషయములను విడిచి తనకు కావలసిన పెక్కు విషయములను గూర్చి చింతించునట్లు చేయును, ఈ మనస్సు నీవుకాదు. నీవు ఉపయోగించదగిన యొక పనిముట్టు. కావున నిచట కూడ వివేచన మవశ్యకము. నిరంతరము జాగరూకుడవై యుండవలెను లేనిచో ఓడిపోవుదువు.

....చేయదగిన పని యేదియో తెలుసుకొనుటకు యత్నింపుము. పని పెద్దదా చిన్నదా యనిచూచికాదు నిర్ణయించుట. లోకులు మంచిదని చెప్పు గొప్ప కార్యముకంటె పరమ గురుని పనికి ప్రత్యక్షముగ ననుకూలించు చిన్నపని బహు యోగ్యము....

....పేదల కిస్తుమిడుట సత్కారమే. గొప్పది. ఉపయోగకరమును గూడ. అయిననూ దేహముం కాహరమిచ్చుటకంటె వారి యాత్మం కిచ్చుట ఎక్కువ ఉపయోగకరము. భవవంతుడవైననూ శరీరమునకు కాహరమియ్యగలడు. కాని జ్ఞాన వంతుడే ఆత్మకు మేలు చేయగలడు. నీకు గల జ్ఞానము నితరులకీర్చి సహాయపడుట నీ ధర్మము.

నీ కిదివరకెంత జ్ఞానముండినను, ఈ మోక్షమామార్గమున నీవు తెలిసికొన దగినది యెంతయో గలదు, కనుక దీనిలో కూడ వివేచనము అవసరము....

....భగవంతుడు జ్ఞానస్వరూపుడును, ప్రేమ స్వరూపుడును, నీ జ్ఞానము వృద్ధి కాను కాను నీ యందు భగవద్వక్త్ర యెక్కువగా వ్యక్తము కాగలదు. కావున విద్య సర్వసింపుము. కాని యితరులకు సహాయము చేయుటకువయోగించు దానిని కొంత సర్వసింపుము....

... నత్య సత్యములను గుర్తించి సహవాక్యాయములతో (త్రికరణ కర్మిగ) నెల్ల వేళంపు నత్యసస్థానము చేయుట నేర్చుకొనుము....

... మోక్షమార్గమున నడువగోరువారు తనకు కాను యోచించుట నేర్చుకొనవలెను. మూఢాభిప్రాయము కలిగియుండుట లోకము నందరి చెడుగుంఠో నొకటి. కనుక నా బంధము మండి పూర్తిగా విముక్తుడవు గమ్ము.

ఇతరులను గూర్చి నీ తలంపులు యదార్థముగ ముండవలెను వారిని గూర్చి నీకు తెలియని దేమియు తలంచరాదు. వారెల్లప్పుడూ నీ విషయమే తలంచుచున్నారని యనుకొనవలదు ఎవ్వరై నను నీకు కీడు చేసినట్లుగాని అకదాడు చూడకు నీకు అన్యాయించునని గాని నీవు తలచిన అతడు పన్ను బాధపెట్టదలచెనని వెంటనే అనుకొనవలదు.....నీతో నొకడు కోపముగా మాట్లాడిన యెడల వాడు నిన్ను ద్వేషించెననిగాని, నిన్ను బాధపెట్టదలచెననిగాని యెంచకుము. బహుశః ఎవ్వరో లేక యే పరిస్థితియో అతనికి కోపము తెప్పించియుండగా, నీ వెదుట పడకుచే ఆ కోపమంతయు తెలివిలేని తనమే, కావున నతడు తెలివి తక్కువగా ప్రవర్తించుచున్నాడు వాని విషయమై నీవు తప్పుగా తలచరాదు.....

.....నీ మాటలును సత్యముగ ముండవలెను. ఉన్నది ఉన్నట్లుం చెప్పవలెను. అతిశయోక్తులుండరాదు. పరులపై దురుద్దేశముం నెవ్వడిగాని ఆరోపింపకుము.....

.....సరి అయిన పనులనే చేయుము. సహజముగ వర్తింపుముగాని ఉన్న దానికి వేరుగా నటించకుము. నటన ఎప్పుడును సత్యమును ప్రకాశించనీయదు. స్వచ్ఛమగు అద్దము గుండా సూర్యకాంతి ప్రకాశించనట్లు, సత్యమును జ్యోతి నీ గుండా ప్రసరించవలెను.

స్వార్థమును, విస్వార్థమును వివేకముతో గమనించవలెను. స్వార్థము అనేక రూపములు దాల్చును. ఒక రూపమున దానిని రుచిముట్ట నిర్మూలము చేసికొనని నీ వనుకొనుచుండగా, ఇంకొక రూపమున నెప్పటివలెనే యిది ఎంతవలెనని గ వుట్టము. అయినను క్రమ క్రమమున పరోపకార చింత నీ మనంబున నిండి నీ వ్యవిషయమును గూర్చి యోచించుటకు నీలు గాని, సమయముగాని లేకయే పోవును

ఇంకను నొక విధమున వివేకమును జూపవలెను. ఎవరుగాని ఏదిగాని పైకి చూచుటకెంత చెడ్డగా కనిపించిననూ నీవు వారి యందుండు నీకృపని గుర్తించుట నేర్చుకొనవలెను. భగవత్కృప నీయందును యితరుం యందును గూడ కలదు. అందరిలోనూగల అంశ మూలమున నీవు వారికి సహాయము చేయగలవు ఆ కని వత్కృప నీ సోదరునిలో మేల్కొరిగి, వికసింపజేయుట నేర్చుకొనుము ఆ విధముగ నీ సోదరుని దుర్మార్గము మండి రక్షించగలవు.

2 ప్రాగ్భాష్యము (విష్వామిత్యము) :-

అనేకము విష్వామిత్యము లేని ప్రాగ్భాష్యమును సాధించుట కష్టము. వారికి
అది గోరక కాదు అనుట కుదురును. నేరలు వాంఛించు ధనము, ఆధికారము
పొందగలమని పోషించుట నీ విషయములకు తెలిసికొంటివి. ఇది మాట చెప్పుట
చాలాదు కాని నీవిష్వామిత్యమును తెలియించుటకు నీవు కోరవు.

ఇంత మాటలు మందము! దాగుగ అప్పుడు చేసుకొనుట మాత్రమువనరము.
దాని కొరకు నన్ను నీవు కోరుచు ననుకరింపజేయుదును ఇన్న రాహిత్యమును
వాంఛించి విహితకారములను విధనాడుదురు, ఈ పొరపాటులో నీవు పడ కూడదు.
నీవు విన్న పూర్తిగా మరలియుండిన యెడల మోక్షము ఎప్పుడు కలుగునని గాని
ఎట్టి న్యాయము నీకు వచ్చుననిగిది ఆ ఆలోచనలు నీకుండ జాలవు. కోరిక ఎంత
తీవ్రత ప్రాప్తము అది న్యాయబాధనము గూర్చినదైన యెడల బంధకారణమే.
అట్టి కోరిక నీవు పూర్తిగా నశించిపోయిన పరమగురుని పనికి నన్ను నీవు నమ
ర్పించు కొనుటకు గల అంశము కాలగదు

స్వార్థపు కోరికలన్నియు పోయినను నీవు చేయు పనియొక్క ఫలితమును
పొందవలెను కోరిక నీటి యొడవచ్చును. నీ వెవరికైనను సహాయము చేసినచో,
'నేనువానికెంత సహాయము చేసితిని' అని చూడగోరుదువు. వాడు దాని నెరిగి
కృతజ్ఞత చూపవలయునని కూడ కోరుదువు. ఇదియును కోరికలో జేరినదే. నీకు
కార్య కారణ సంబంధమును గూర్చిన ప్రకృతి ధర్మములో నమ్మకము లేదను దీని
పైన తెలిసిన చాటుల సహాయముననే నీ కర్తవి దారపోసినచో నీవు చూడ
గలిగెను లేకున్నను దానికి ఫలితముండియే తీరవలెను గదా! ప్రకృతి ధర్మమును
తెలిసికొని చూడలేని దీని యధర్మము నీకు తెలియును. ఋజువర్తన ఋజువర్తన
కొంత గాని ప్రతిఫలమును కోరికాదు. చేయుట నీ ధర్మము గనుక పనిచేయవలెను
గాని ఫలమును జూడగోరాదు. లోకమును ప్రేమించువు గావున లోకపేషకు
నన్ను నీవు నమ్మకమునకానవలెను దానికి కారణమేమనిగా నేన చేయకుండుట
నీకు చేరకాదు.

అదేమిటి నీవు పొందిగోరకుము. అపనీరు మేలని పరమగురుడైన
తెన్నుకు లోమనో బాధకు నీవు చెప్పును. ముందే అవి కలుగునట్లు చేసికొనినచో
నీవు దానిని పొందును. ఆ కర్తవు అలవాదిని వరమిగ కొన్ని దేవ గణములు

మోవగింది తప్పరావల కీర్తును, వానికి అహంకారము కలుగును. తాను తప్ప
చేయనే చేయవని భలము. అది యెట్లుండినను వానిని సాధించుటకు పట్ల కర్తని
కాలమును ఇతరులకు నేన చేయుటయందు వివిధాంగములను. మనుజుడు
పరిపక్వమును కాను కాను ఆ కర్తలు వచ్చును. కాక తప్పదు ముందే నీకవి
వచ్చుట మంచిదని పరమగురువునకు దోచినచో నిరపాయముగ వానిని పొందు
విధమును వారే నీకు జెప్పుదురు. అంతదముక నీకవి లేకుండుటయే మేలు.

మరియు దినచర్యయందు కొన్ని చిన్న కోరికలు సామాన్యముగ గలు
గును. అవి కలుగకుండ జాగ్రత్త పడవలయును. గొప్పవాడినని, తెలివిగలవాడి
నని అనిపించుకొన గోరకుము. ఎక్కువగా మాట్లాడ వలెనను గోరిక గూడ విడు
వుము. మితభాషణము మందిది. నీవు చెప్పగోరువది సర్వమును, బ్రయమును,
సహాయకంపగును. ఉన్నదని నీకు దృఢముగ జేరిననే గాని పిమ్మి మూలకార
కుండుచే నయము పలుకబోవుమాట యీ మాడు లక్షణములను కలిగియున్నదా
యని జాగరూకతతో యోచించి గాని పలుకకుము.

మాటలాడుటకు ముందు జాగ్రత్తగా వాలోచించుట నివృత్తినుండియే వాడుక
చేయుట మంచిది. వలనన, పరమగురువు నొద్ద కీక్షను పొందినపుడు పలుకగూడని
మాటలను పలుకకుండ, నీవు ప్రతీమాటను పరీక్షించవలసి ముందను లోకులాడు
కొను మాటలు చాలవరకు అవసరముగను అవివేషముగను నుండును. ఇతరుల
విషయమై వృథా ప్రసంగము చేయుట ప్రారబ్ధమైనది. కావున మాటలాడుటకు
మారుగ ఇతరులు చెప్పనది అంకించుటను అలవాటును చేసికొనుట నిన్ను
ప్రత్యేకముగ అడిగిననేగాని నీ యభిప్రాయముల నిప్పిదోయి మోక్ష సాధన
ముల స్వరూపము ఒకచోట విట్లు చెప్పిరి—తెలిసికొనుట, సాహసించుట, నిశ్చ
యించుట, మోక్షముగా నుండుట — అని. ఆ వార్తలతో వివరణ అన్నింటిలో
పట్టునది.

... అది తప్పిపోయిపోయినది నీకు రోచినచో, తగు సంచయమును
టచుచుకొని విచారమును నెమ్మదిగా నీ విట్లు రోచుటకు గల కాంక్షములను వారికి
జెప్పుము. వాడు నీ యభిప్రాయము నరేమని ద్వివికానుట నందినను, కాని
అపాటి కోర్కెను తెలిగించుకొనుట చూడ భయపడితమగ నేర్పరు సమయము
లనేక నుండును. అది యెట్లుండినను నీవెన్నడుగాని మూలపవాని యొద్దకు పోయి
ఆ మాటలను నల్లపము కొలుచు చెప్పరాదు. అది మిగుల ప్రారబ్ధమైన పని.

విల్లము గాని, వరువులనుగాని యెవరైనను హింసించుట జూచితివేని నీవు కల్పము కొనవచ్చును. కేళిపు వట్టములకు విరోధముగ నెవరైన వర్తింపింబో నీవు దాని నిరీకాడలకు తెలువవలయును. ఎవరినైనను బోదించుటకు నీ స్వాధీనమున నుండినచో వాని లోపములను మృదువైన మాటలతో వానికి చెప్పుట నీ ధర్మము కావచ్చును. అట్టి సందర్భములలో తప్ప నీవని నీవు చూచుకొనుము. మౌనమును మగులము నత్యవసరము.

3. సదాచారము :-

సదాచారమునకు ముఖ్యముగ కావలసిన యంశములారానింటిని పరమగురు వీరికిగా చెప్పిరి.

1. మనో విషయమగు నిగ్రహము.
2. కాయ కర్మ విషయమగు నిగ్రహము.
3. దిష్ణుడుడల పహసము
4. సంతోషము.
5. విశ్రాంతి.
6. విశ్వాసము

[సాధన చతుష్టయమువలెనే వీనిలో కొన్ని లింపుగ 1. శమము; 2. దమము; 3. ఉపరతి; 4. తిరిక్ష; 5. సమాధానము; 6. క్రద్ధ అని 'శమాది షట్కము' లను పేర్లతో పేర్కొనబడుట నేనెడుగుచును. అయినను నాకుపదేశించి వట్టకు పరమ గురువు వ్యంతముగ జెప్పిన పేర్ల నే నేమవయోగించుచున్నాను.]

(1) మనో విషయమగు నిగ్రహము :-

విష్కామత్వము సాధనముతో కామమయ శరీరమును నిగ్రహించవలయునని తెలియుచున్నది గదా. ఈ సాధనమును మనోమయ శరీర నిగ్రహమున కన్వయించుచు మనో నిగ్రహమునగా నీకు కోపము గాని ఆకురముగాని లేకుండునటుల నీ వ్యధానమును వియమించుకొనుట యోగి. ఎల్లప్పుడును శాంతము కలిగి కల విలపింపుట వలెనుచుండవలయును మనస్సునే నిగ్రహించుట రెండవది. స్థూల శరీర మిందలి నాడులలో సార్వత్రికసంతోషము కలర కల్గుండునటుల మనస్సు ద్వారా నాడులను నిగ్రహించుట మూడవది. వీనిలో మూడవది కష్టము. ఎవనన, మోక్ష మొనగడుచు నాది పటానినొకటి నీ శరీరముని మన్నితము కాక తప్పదు. అప్పుడొక

కల్పము గాని అదురుపాటుగాని వాడులను శేరికగా కంఠపెట్టును. ఏ మాత్రము ఓత్తిడి తగిలినను బాధ కలుగును. ఇవను నీవు నేతనై సంత ప్రయత్నము చేయవలయును.

శాంతమగు మనస్సు అనగా దైర్ఘ్యము కూడ మందవలయునని యర్థము. దైర్ఘ్యమున్నచో మోక్షమార్గమున నీడు వచ్చు పరీక్షలను కష్టములను ఓరుపడక ఎదుర్కొనగలవు. మరియు, ప్రైర్యము కూడ మందవలెను. అది యున్నచో సామాన్యముగ కలుగు కష్టములను శేరికగా భరించగలవు. వ్యర్థవిషయములకు గూడ ఎప్పుడును మనోవ్యధను దిశాకుమ పెట్టుకొనక హాయిగా మందగలుగుచువు. బయటి నుండి మానవునకు సంభవించినదేదియు లంతగా పట్టించుకొనవలసినది కాదని పరమ గురువు బోధించెను. దుఃఖములు, కష్టములు, రోగములు, వస్త్రములు ఇవియన్నియు మానవుని ఏమియు చేయలేవు. వానిని యిక్కడేసి మనశ్శాంతిని చెడ గొట్టుకొనకూడదు. అవి పూర్వ కర్మ ఫలములు. అవి వచ్చినపుడు కష్టములు కావుర ముండవనియు ఎల్లప్పుడును అనందమును నెమ్మదిని కలిగియుండుటయే నీ ధర్మ మనియు జ్ఞాపకముంచుకొని వానిని నీవు సంతోషముతో వోద్యుకొనవలెను. అవి యన్నియు నీ పూర్వజన్మములకు జెందినవి ఈ జన్మమునకు జెందినవి కావు. వానిని నీవు మార్చలేవు. కానవానిని గుఱించి చింతించుట నిష్ప్రయోజనము. దాని కంటె నీవిపుడు చేయుదానిని గురించి యోచింపుము. దానిని నీవు మార్చగలవు. దీనిచే నీకు రాబోవు జన్మమున గలుగు విషయములు ఏర్పడును.

ఎప్పుడు గాని విచారపడకుము. దిగులుగా మండకుము. దిగులుగా నుండుట తప్ప. ఆ దిగులు యికరులకు వ్యాపించి వారికి గల కష్టములను హెచ్చించును. అటుల చేయుట నీకు ధర్మము కాదు. కావున నీతెచ్చడు గాని తిన్నత వచ్చిన యెడల దానిని వెంటనే శౌంకదోసికొనుము.

మరియు నింకొక విధమున నీ కలంపుల నిగ్రహించవలెను. వానిని విచ్ఛం విడిగా సంచరించనీలరాదు. నీవు చేయుచున్న పనిమీదనే మునిగి మించి ఆ పనిని ఏ లోపము లేకుండునట్లు చేయుము. నీ మనస్సు సూరక బాణగా మందనీయును. మనస్సు పనిలేదని సమయమున కలంపులకు సిద్ధముగా నుండునట్లు లంతరంగమున నత్యంతలక్షణము వెల్లప్పుడును చేర్చియుండుము.

నీ ముఖ్యమైన ప్రతి దినమును మంచి పనులకు వినియోగించుము. లోక ప్రాప్తికి చూచుచును. మిథ్యలలో నున్న, బాధపడుచున్న, సహాయము కావలయున్న నీకు తెలివైన వానినొకనిని ప్రతిదినమును స్మరించి నీ మనస్సు మంచి ప్రేమను వానిపై గ్రుమ్మరించుము.

నీ వెన్నడును గర్వపడవద్దు. గర్వమజ్ఞానము వలన కలుగును. తెలియని వారు తాను గొప్పవాడననియు తానేవో గొప్ప కార్యముల చేసితివనియు తలచును. జ్ఞానము కలవాడు భగవంతుడొక్కడే గొప్పవాడనియు, మంచిపని సంకటిని భగవంతుడే చేయుచున్నాడనియు తెలిసికొనును.

(ii) కాయక కర్మ విషయమగు విగ్రహము:-

నీ కాయమును కాయక కర్మ ముండినప్పుడు కాయక కర్మ విషయమై నీకంత కష్టమందదు. ఐనను లోకుల తుపయోగకరముగ నుండుటకు తలంపులు కాయక కర్మము వార్యమైనవి ముఖ్యము. సోమరితనము కూడను నిరంతరము మంచి పనులు చేయుచుండవలెను. ఐనను నీవు నీ పనినే చేయవలెను గాని యితరుల పనిని చేయరాదు. ఇతరుల యనుమతితో వారలకు సహాయ మగునట్లు మాత్రము వారి పనిని చేయవచ్చును ప్రతివానిని తన పనిని తన త్రోవన చేసికొననిమ్ము. కావలినప్పుడు సహాయము చేయుటకు సిద్ధముగా నుండవలెను గాని వారి పనులలో వ్యర్థము చూకుము తాము చేయవలసిన పనినే చూచుకొనుట నేర్చుకొనవలెను. అనేకులకు ఇది పెద్ద కష్టము. కాని ఇదియే నీకు చాల ముఖ్యము.

నీవు కాయక కర్మ చేయుచున్నప్పుడు కారణమున నీవు చేయదగు సామాన్య కార్యములను చేయుట ముచువారు. ఈ పనులన్నింటినీ నెరవేర్చినగాని యితర కార్యములను చేయుట నీకు ద్వారకాంత్రము లేదు క్రొత్తవియగు నైహిక కార్యములను చేయ వేసుకొనకుము. ఇంతవఱకు నీవు పూనుకున్న పనులను పూర్తిగా చేసి తీసివేసి అది మెప్పుడుగా స్పష్టముగా నీ పనులని న్యాయముగ నీ ముఖ్యమైన దనినది కాని యితరులు నీపైన వేయ జూచినవి కావు.

(iii) విషయముల సహనము :-

అంతరించియు పూర్ణముగు సహనము గలిగి యుండవలెను నీ మత విషయములలో నీకు గల గ్రహాభిప్రాయ ఇతరుల మత విషయమగు సమ్మతిమందును నీవు చూచుచును. నీకు నీ మతము పైననే వారి మతముకూడ నారికి పరస్పరాపత్తి

పూర్ణమే! అందరకును సహాయపడవలెనని నీవందరి విషయములను తెలిసికొని యుండవలెను.

కాని పూర్ణముగు సహనము నీకు కలగవలెనన్న మొట్టమొదట నీలో మొండి కనము, మూఢాభిప్రాయములు పోవలెను. కర్మలు లేక సంసారములు నీరసపరమని తెలిసికొనవలెను. లేని యెడల నా కర్మల చేయవారి లోకేనేదో విధమున నీవు శ్రేష్ఠుడవని యనుకొందువు. అట్లని కర్మలనిండును వట్టుకొని యుండువారిని నిందించరాదు. వారియిష్టము చాప్పున వారిని చేయనిమ్ము. ఇందు తత్వము నెరిగి నీకు వారణ్ణరాకూడదు. నీవు గడచి దాటినదానిని నీచే బలాత్కారముగా చేయించుటకు వారలు పూనుకొనరాదు అన్నింటి యెడల దయ గలిగి ప్రవర్తించుము.

నీవిపుడు కండ్లు తెరిచి చూచుచుండుటచే పూర్వము నీవు నమ్మించుచున్న కొన్ని విషయములను, చేయుచుండిన కొన్ని సంస్కారములను వ్యవస్థ లేనివని నీకగవడవచ్చును. బహుశః వాస్తవముగ నవి యట్టివే యగునేమో. నీవు వాని నిక మీద నమష్టింపజాలక పోయినను అవి కొందరు చేపులకిండును ముఖ్యములగు నుండును. కావున వారికై యాకర్మల గౌరవింపుము. వారికిని స్థానమున్నది. వారి సంనము ప్రయోజనమున్నది. నీవు పనివాడుగా నుండినప్పుడు పంకరలు లేని పొంకములుగ వ్రాయుటకు కాపీ పుస్తకపు రూళ్ళ గీతలు నీకు సహాయముగ నుండి నవి. తరువాత నా రూళ్ళ గీతలు లేకయే అంతుంటే దాగును భారాముగను వ్రాయుట నేర్చుకొంటివి. ఇతరుల నమ్మనములను సంస్కారములను అట్లూ గీతలువంటివి. అవి నీకును కావలసిన సమయములెను ఆ సమయములకు వాటి పోయెను.

(iv) సంరోషము :-

నీ కర్మ యెట్టిదై నను సరే దానిని సంరోషముతో కరిగించు. పద్ధతులు సంభవించుట యనునది నీకు గౌరవమని భావించు ముచ్చటల ప్రదాతలగు మహానుభావులు తాము సహాయము చేయుటకు నెమ్మదిగని వానిగ నెంచుచున్నారని తెలియజేయుచున్నది అది యెంత కలిసియుగ నుండినను అట్టివంటి సంనముగ లేదు గదా యని సంకసింపుము. నీ మధ్యకర్మము అనుభవము ద్వారా తీసిపోయి నీకు బలము తెలునంత దనుకీ నీవు పరమగుచున్నావని సహాయపడలేనని మునుపము. నీవు గురజ, గురువున కాత్మ నివేదనము చేసికొంటివి గావున నీ కర్మమును పైది

రమ్మని కోరితివి. అందువలన నూరు జన్మములందు కొంచెము కొంచెముగ ననుభవింపవలసిన కర్మము నీవొకటి రెండు జన్మలలో తీర్చుకొందువు. అది సంపూర్ణముగ తీరిపోవలెనన్న, దానిని సంకోషముగ ఉల్లాసముతో భరింపవలెను.

మరియు నొక యంశమేమన—దేవి గాని 'నాది' యనుకొనుట పూర్తిగా మానవలయును. నీ కర్మము వలన వీరెక్కువ మక్కువగల వస్తువులను, నీ వెక్కువగా ప్రేమించువాడును నీవద్ద ముండి తొలగిపోవచ్చును. అట్టి సమయము నందు గూడ నీవు సంకోషము గలిగి దేనినైనను - నిరే, అన్నింటినైనను నరే విడుచుటకు సిద్ధముగా ముందవలెను. పరమగురువు తన పేవకుని మూలమున—నిత్యము తన శక్తిని దారపోయి సందర్భములు కలుగును. పేవకుడు చిన్నతకు లోనై యుండిన యెడల వారటల చేయజాలరు. కావున సంకోషము సహజముగ ముందవలెను.

(V) ఏకాగ్రత:-

నీ పరమగురువు యొక్క పనిజేయుట యొక్కటియే నీ లక్ష్యముగ మంచుకొనవలెను. నీవు మరి యేమి చేయవలసి వచ్చినను వారి పనినేమో యెప్పుడును ముడవరాదు, అయితే వారి పని తప్ప మరి యేమియు నీకు ప్రాప్తించదు. ఇతరులకు సహాయముకాని స్వప్రయోజనము నపేక్షించని పని యంతయు పరమగురుని పనియే గదా! అట్టి పనిని నీవు వారి కర్పణముగ జేయవలయును. అట్టి పనులలో నొక్కొక్క దానిని నీవు చేయునప్పుడు దానిని బాగుగా గమనించి నీ చేతనైనంత బాగుగా చేయుము. ఆ పని గురువే మరియునిట్లు వ్రాసిరి—“నీవేది చేసినను అది మానవులకు కాదు, భగవంతునికేనని మనః పూర్తిగ జేయుము.” పరమగురు చెప్పుచే వచ్చి చూచునది నీకు తెలిసినచో ఎట్లు చేయుదునో అట్లు భావించి నీవు చేయు పనిసంతోషము నాతిగా చేయవలెను, ఎక్కువ జ్ఞానము కలవారే ప్రైవ్యాము నందరి యర్థమును పూర్తిగా తెలుసుకుందురు. దాని వంటిదే అంతకంటె మిగుల ప్రాచీనమగు మరియొక వాక్యమున్నది. అది, “నీ చేతబడు ఏ పనినిగాని నీ శక్తి వంకను వినియోగించి చేయుము” అని

ఏకాగ్రత యనగా నీవు ప్రవేశించిన మోక్ష మార్గముమండి ఏదియును విస్తృత కథనము మాడ మరలించజాలదని యర్థము. నిన్ను మోహింపజేసి రహస్యత్రోవల ద్రిప్పు సందర్భములుగాని బహిర ముఖములుగాని, బహిరమగు

ప్రేమలుగాని నిన్ను మరల్చరాదు. నీవీ మార్గముతో ఏకము కావలెను. ఆ మార్గము నీకు సహజమై దానిని గురించి యోచింపనక్కరలేకయే దాని సవలంబించవలెను. దాని ముండి మరలుట నీ కసాధ్యముగ ముందవలెను. అంతరాత్మయగు నీవు ఆ మార్గమున ప్రవేశింప నిశ్చయించితివి దానిమండి తెంచుకొని పోవుట యనగా నీ ముండి నీవు తెంచుకొనిపోవుట యగును.

(vi) విశ్వాసము :

నీ పరమ గురువును నీవు పూర్తిగా నమ్మవలెను నీయందు నీకు నమ్మకముండవలెను. నీవు పరమగురువును చూచియుండినచో జనన మరణము రెన్ని గడచినను నీకు వారియందు నమ్మకముండును. వారిని నీవింకను చూచి యుండక పోయిన యెడల వారి స్వరూపమును ప్రయత్న పూర్వకముగ అనుభవమునకు తెచ్చుకొని వారిని నమ్మవలెను. అట్లు నమ్మనిచో వారు నీకు రోడ్బడజాలరు. పూర్వమగు నమ్మకముండినగాని వారి ప్రేమయ, శక్తియు నీలోకి పూర్తిగా ప్రవహింప జాలవు.

నీయందు నీకు నమ్మకముండవలెను. నిన్ను నీవు బాగుగ యెడగుమదని యనుకొందువేమో! అట్లెంచి నిన్ను నీవెరుగనే యెరుగవని అర్థము. వలనూరు బురదలో బడిన దుర్బలమగు పై పొట్టును మాత్రమే నీ వెరుగుచువు యద్వాముగ నీవు భగవంతుడనెడు అగ్నిమండియే వెలువడిన అగ్నికణమవు ఆ దారణము వలన చేయ నిశ్చయించినచో నీ కసాధ్యమగునది యొక్కటియే లేదు. “ఒక మానవుడు చేసిన దానిని మరియొక మానవుడును చేయగలడు. నేను మనుజుడనే! అయినను నేను మనుజునందుండు భగవంతుడను గూడ! ఈ పనిని నేను చేయ గలను, చేసి తీరెడను” అని నీకు నీవు చెప్పుకొనుము. నీవీ మోక్ష మార్గమున నడువవలయునన్న నీ మనో నిశ్చయము బాగుగ తీరిన ఉక్కిరి పరి పలుకుట ముందవలెను

4. ప్రేమ (Love) :

సాధనలన్నింటిలో ప్రేమ యమనది చాల ప్రధానము. మానవునిలో ప్రేమ తగినంత దృఢముగ ముండినచో అది వానిని ఇతర సాధనము లన్నింటిని కన్న సాధించునట్లు చేయును. ప్రేమలేని యెడల తక్కినవన్నియు పరి పూర్ణ నీతి, జనన మరణ రూపమగు చక్రము ముండి మోక్షచనియు భగవంతునికో నైష్ఠికము

పొందుటకు తీవ్రమగు విచారణయు దీనిని తరచు నిర్వచించుదు. కాని అట్లు చెప్పట వ్యవహారికమును సూచించునట్లుండును. అర్థములో కొంతభాగమును మాత్రమే తెలుపును ముముక్షుత్వము ఒక కోరికయనుట యంత సరికాదు. దృఢ సంకల్పము, అర్థవిషయము, మనో నిశ్చయము అని చెప్పవచ్చును. అది ఫలిం చేయుటకు దృఢసంకల్పము నీ స్వభావమును పూర్తిగా నాక్రమించి, మరియే యితరమైన తలంపును మనస్సున స్ఫురించుటకు గూడ అవకాశము లేకుండునట్లుండవలెను. విజముగ నది భగవంతునితో నేతిభావము పొందవలయునను నిశ్చయమే. కాని నీవు వేనటను యోగమును తప్పించుకొనవలయునని ఆ యేతిభావమును కోరరాదు. జీవ మ్ముక్తుల యందలి గాఢ ప్రేమచే వారికి తోడ్పడి వారు వర్తింతునట్లు వర్తింతువలె నని కోరవలెను. భగవంతుడు ప్రేమ స్వరూపుడు కావున నీవాయనతో నైక్యము గావలెననిచో పరిపూర్ణముగ పరోపకారి బుద్ధియు, సరమప్రేమయు నీయందు నిండి యుండవలయును గదా.

ఈ ప్రేమయనునది దినచర్యలో రెండు విధములుగ వేర్పడును.

మొదటిది- నీవు జాగరూకతో నే ప్రాణిని గాని భాదపెట్టుకుండుట.

రెండవది- ఇతరులకు సహాయము చేయుటకు నెల్లప్పుడును సందర్భములను విశ్రింతుచుండుట.

ప్రేమకు విరోధముగను పాపములు మూడు గలవు. అవి 1) వృధాప్రసంగము, 2) క్రోధము, 3) మూఢాచిప్రాయములు. ఇవి లోకమునందలి పాపము లన్నింటి కంటె నెక్కువ చెరుపు చేయును. భగవంతుని యందలి ప్రేమ (భక్తి)తో తన యంతరంగము నిండియుండవలయునని కోరువాడు ఈ మూడు పాపములు చేయకుండునట్లు జాగ్రత్త పడవలెను.

వృధాప్రసంగమెంత పనిచేయునో చూడుదు. దానికి మూలము దుస్సంకల్పము. అదియే యొక పాపము. అందరియందును ముందయున్నది. చెడ్డయు యున్నది ముందని కలఁచి దానిని దానిని దానిని లోక క్రోధాదివృద్ధికి మేలు చేయ గలము. ఇతరులయందుగల చెడ్డగు దలచి దానిని బలపరచి లోకభ్రష్టరీతివృద్ధికి దంగమును చేయగలము. అనిగా భగవద్విచ్ఛననుసరించి నడువగలము, లేక దాని నెదురించి దుష్టమును చేయగలము. దుష్టము చేయుచు చెడ్డను నీవు చలచితివేని యేక భావమున మూడు ప్రాంతకార్యములను చేసిన వాడవగుదువు. అవి యేవవగా:- 1) నీ

దుష్టప్రక్కలను మంచి మనోభావములతో నిండుట. మూడు దుష్టమనోభావములతో నిండుట. అందువలన లోకమునందలి దుఃఖమును ఎక్కువ చేయుదువు.

2) ఒక మనుష్యుని యందు నీవు దలచిన దుర్గుణముండినచో దానిని నీవు బలపరచి పోషింతువు. అందువలన నీ సోదరుని ముందవానిగ చేయుటకు మూడు మునుపటికంటె చెడ్డవానిగా చేయుదువు. సాధారణముగ ఆ దుర్గుణము వాని యందుండదు. ఉన్నదని నీరెద్దో రోచియుండును. అప్పుడు నీ దుస్సంకల్పము నీ సోదరుని తప్పుప్రోవలీకొన్నను. వాడించను పరిపూర్ణుడు గాకున్నచో నీవు భావించి, గుణములు వానియందు కలుగవచ్చును.

3) నీ మనస్సును సత్సంకల్పములతో నిండుటకు మూడు దుస్సంకల్పములతో నిండుకొందువు. కావున నీ యధివృద్ధికి నీవే యడ్లుపడుదువు. నిన్ను నూక్ష్య దృష్టితో జూచువారికి అంతముగను, ముద్దుగను నుండటకు మూడు విధముగాను, దుఃఖకరముగను కన్పించువు.

ఇట్లు వృధా ప్రసంగముల జేయువాడు తనకును, తాను చెరువబూనిన వానికిని ఇంతకీడు చేసియు తృప్తిజెంచక తనకకై నంతటిని వినియోగించి ఇతరులను సైతము తాను జేయు పాపములలో భాగస్థులనుగ జేయుటకు యత్నించును. ఒకనిని గురించి దుర్మార్గపు కథలను, ఇతరులు నమ్మవలెనని కోరి ఉత్సాహముతో వారికి చెప్పును. అంతట వారును తమ దుస్సంకల్పములను పాపమో కష్టతీవిపై గుమ్మరించురు. ఇట్లు దిన దినమునను, ఒక్కదేగాక, వేంకొంచి జనులు చేయుచుండురు. ఈ పాపమెంత నీచమో యెంతమోరమో నీకు కొంచెమైనను ఇప్పుడు స్ఫురించు చున్నదా! దీనిని పూర్తిగా మానుకొనవలెను. ఎవరిని గూర్చిగాని చెడ్డ ఎన్నడును మాట్లాడకుము. ఒకరు నురియొకనిని గూర్చి చెడ్డ నీతో చెప్పిన యెడల దానిని వినిక నిరాకరించి వారితో 'ఒక పేకనది విజము కాదేమో! విజమేయైనను దానిని గురించి మాట్లాడుట కంటె మాటలాడ కుండుట దయజూపినట్లుగును' గదా! యని మృదువుగ జెప్పుము.

క్రోధము :- ఇది బుద్ధి పూర్వకము, బుద్ధి పూర్వకము కానిది అని రెండు విధములు, బుద్ధి పూర్వక మనునది మరియొక ప్రాణికి దాద కలుగజేయవలయునని యద్దేశించి చేయునది. ఇది పాపములన్నింటిలో గొప్పది. మనుషుడు చేయవలసిన కాదు. దాక్షణ కృత్యము మనుషులు వలుమార్చి పనిని చేసియున్నాడు. ఇప్పుడు

ప్రతి దినమును చేయుచున్నాడు.... ఈ పాద్యాయులలో ననేకులు వాడుకగా నీ ప్రతి దినమును చేయుచున్నాడు పీఠంబున నుండి తమ కాచారముగ నేర్పడినదని తమ వనిని చేయుచున్నాడు పీఠంబున నుండి తమ కాచారముగ నేర్పడినదని తమ మొర కర్మమునకు ననుసరించి చెప్పకొందురు అనేకులు చేయుదురు కావున పాపము పాపము గాఁబడినది. కర్మ ఆచారమును లెక్క పెట్టదు. క్రొత్తముయొక్క కర్మఫలము చాల మొరమైపడి ఇంద్రియా దేశమున నహింసా ధర్మమందరకును తెలిసినదే గాన ఇట్టి దురాచారముండుట నలలు కాదు. మృగయా వినోదముని పేరు పెట్టి భగవంతుని నే నృసింహుని జీవించిని వేటాడి బుద్ధి పూర్వకముగ హింసించిన వారింట్ల క్రొత్తము వలన ఫలములనుభవింపక తప్పదు.

ఇట్టి పనులను నీవు చేయవని నేనెడుగుము. భగవంతుని యందు నీకు గల ప్రేమను బట్టి యిట్టి పనులను జేయరాదని అవకాశము కలిగి నప్పుడు స్పష్టముగా చెప్పుచుండుము. కార్యము లంటి క్రొత్తముండునట్లే మాటలయందును క్రొత్తము గలదు. ఎప్పుడైనను మరియొకరిని నొప్పించువలెనని యొకమాట పలికినచో వాకి క్రొత్తపాతము జేసినట్లే. ఈ పాపమును గూడ నీవు జేయవు అయినను ప్రారబ్ధ, మాట వలన కలుగు నంత చెరపు, యోచించక పలికిన మాట వలన కలిగినంత చెరపు యోచించి పలికిన మాట వలనను కలుగ వచ్చును కనుక బుద్ధి పూర్వకము గాని క్రొత్తము గూడ లేకుండ జాగరూకుడవై యుండుము.

ఈ బుద్ధి పూర్వకముగాని ప్రారబ్ధ సాచారముగ యోచన లేమితే సంభవించును. లోభము, దన కాంక్షతో నిండినవాడు న్యాయముగ నితరుల కియ్యవలసిన దానికంటె తక్కువగానిచ్చుట వలనను తనయాలు బిడ్డలను స్తైతము సగము అరిగి నుండుట వలనను తాను కలుగజేయు కష్టమింతయని యెన్నడును యోచన గూడ జేయదు మరి యొకడు తన కామములనే తలంచి వాని నీదేర్చు కొనుటకు ఎంచుట జీవులను ఎన్ని దేహములను నాశనము చేయునో కొంచెము కూడ లెక్క చేయదు.

.... కర్మ దేవతలకు నుడువులేమి జ్ఞాపకము లేనందున చేసిన పాపము అని కర్మ తన పిచ్చి మాడ్చు చేయదు. నీవు మోక్ష మార్గమున ప్రవేశింపగోరితివేని ప్రమాదమున గూడ యే క్రూర కార్యమును జరుగకుండ జాగ్రత్తతో నీవు చేయవనివలన గలుగు ఫలముల నన్నింటిని యోచించ వలెను.

మూఢాభిప్రాయములు కలిగి యుండుట మరియొక చెడుగు. ఇది మొరమగు

క్రూర కార్యములను ఎక్కువగా కలిగించినది. దీనికి లోనైనవాడు వారంతా నెక్కువ తెలిసిన వారిని తిరస్కరించి బలవంతులగు తాను చేసిన పట్ల వాడే గూడ చేయించజూచును. పశువులను బలి యిచ్చితరవలెనను మూఢాభిప్రాయము వలనను, మనుజున కాచారముగ మాంసమనరమును మరింత క్రూరముగు మూఢాభిప్రాయము వలనను మొరమగు పశువధ యెంత చేయబడుచున్నదో యోచింపుము. మద కత్యంత ప్రేమాస్పద మగు ఇంద్రియాలో మూఢాభిప్రాయము వలన అంత్యజం యెడ మనము వర్తించు రీతిని యోచింపుము. సోదర భద్రము తెలిసిన వారియందు స్తైతము ఈ దుర్గుణ మెట్టి కఠినమగు క్రొత్తమును కలుగ జేసినచో చూడుడు. ఈ మూఢాభిప్రాయమును పితాచము చేడిక్క ప్రేమ స్వరూపుడగు భగవంతుని పేరు చెప్పుచు అనేక పాతకములు చేయబడినవి. కావున నది యణుమాత్రమైన నీయందు నిలువకుండ జాగరూకుడవై యుండుము.

ఈ గొప్ప పాపములు చూడును ప్రేమకు విరోధము గావున నవి సురోచ్చిదిని చెడుదును కనుక వానిని జేయకుము. అయితే కీడు చేయకుండ మాత్రము చాలదు పూనికలో మేలు చేయవలయును లోకపేష చేయవలయు నను. తీవ్రేచ్చ నీలో పూర్ణముగా నిండి యుండవలయును. నీ చుట్టు పట్ల నుండు మనుజులకు మాత్రమేగాక పశువులకు నోషధులకును గూడ ప్రేమ జేయట కవకాశము దొరకునాయని మెలకువతో నెల్లప్పుడు నిరీక్షించుచుండ వలయును. నీవు ప్రతీదినమును స్వల్ప విషయములందు గూడ లోకపేష చేయట నీ స్వభావముగ నేర్పడి గొప్పవని చేయునవకాశ మరుదుగ చొరికినపుడు దానిని జార విడువవు. నీవు భగవంతునితో నేకీభావము చెంచవలెనను. తీవ్రేచ్చ నీ స్వప్రయోజనమునకు కాదు. భగవంతునిప్రేమ లోకమందలి ప్రజలకు ప్రవహించుటకు నీవొక సాధనము కావలెనని మాత్రమే.

మోక్ష మార్గమున నుండువాడు ప్రపంచమున నుండుట తనకొరకు కాదు ఇతరుల కొరకు. ఇతరులకు సేవజేయుటకై తన్నుకాను నుండును. పేనా (పెన్ను) యొక్కటి చేతబట్టి దానితో వ్రాసి మనోభావములను వ్యక్తము చేయగలము. ఆ పేనా లేని యెడల వ్యక్తము చేయకాలము. అట్లే భగవంతుని సంకల్పమందు ప్రవహించి యీ లోకమున సద్వివ్యక్తము కావలయునని మోక్షమార్గమున నుండువాడు భగవంతుని చేతి పేనా వలె నుండును. ఇంతేకాదు ప్రాణము గల జ్యోతియు

మగు సన్ని కలివలె వాడు తన హృదయమున నిండియుండు వీర్యరక్తమును రోమునై ప్రసరింప చేయుచుండును.

నీకు పరియు సాధనములు—

సహాయము చేయు శక్తినిచ్చి విజ్ఞానము, ఆ విజ్ఞానమును మంచి కోసం నిడుపు మనోనిర్మలము, ఆ నిర్మలమును ప్రోత్సహించు ప్రేమ.

మనో నిర్మలము, విజ్ఞానము, ప్రేమయను మూడును భగవంతుని మూడు మూలములు. దగిలించుని వేదాంతగోచర నీవు ఈ మూడు గుణములను కలిగి యుండవలెను.

—వరమ గురు చరిత్ర నన్నిటి—

ఇవి నామాటలు కావు. నాకువేరేమి వరమగుదువు మాటలు. వారు లేనిది నేనేమియు చేసి నుండినాను వారి సహాయమున నేను మోక్షమార్గమున ప్రవేశించితిని. నీవును ఆ మార్గమును చేరుకోవలెను. నీవర వారు నాకువేరేమి వరము లనుష్ఠించిన దెవర విషయము తెలియదును. కాని ఆ మాటలు సత్యము లనియు వారిని మన్నించును చెప్పట దాని. చెప్పిన ప్రకారము లనుష్ఠించినగాని నీవు కదలేర కాలింపు. ఆహారమును జూచి అది దాగుగా నున్నదనుటకే నాకరి తీరదు. చేయదాని ఆ యన్నియును తినవలెను. అట్లే వరమగుదువుల వాక్కులు వినుట (లేక విడిచుట) వలెను వారి ప్రతిమాటను గమనించి ప్రతిసూచనను గ్రహించి వారు చెప్పినట్లు సవరుకొనవలెను. మావనంలో నే యొకటి గ్రహించక పోయితిను. వారి మాటలలో నొకటి విడిచినను అది మరలరాదు. వారు చెప్పినది మరల చెప్పదు—

—ద్విత్విత్తము—

—అర్కియోని శ్రీ ద్విత్విత్తముగారికే అంగములో వ్రాయబడినది తెలుసుకోక శ్రీ ద్విత్విత్తము రామయ్య. వి.వి.ఎల్.టి., శ్రీ మురిగంటి ద్విత్విత్తములు, వి.వి.వి.ఇ.టి గార్లకే అనువదించబడినది.

పరమగురు చరిత్ర నన్నిటికి

పీఠిక

వయసున పెద్దమ గమక ఈ చిన్న గ్రంథమునకు పీఠిక వ్రాయ రాగ్యము నాకు కలిగెను ఇది బాలుడైనను పరిపక్వ జీవుడగు చిన్నబోలెడు వ్రాసిన ప్రథమగ్రంథము. ఇందలి విషయములు 'జ్ఞానరీతి. పొందుటకు సాధకగా 'పండుగుడు' వాయనకు వడేశించిరి. బోధలను ఆయన శ్రమతో మెల్లమెల్లగా జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని వ్రాసిరి. ఏలనన గదచిన సంవత్సరమున (1909) ఆయన ఇంగ్లీషు భాషాజ్ఞానము ఇప్పటికన్నా తక్కువగా మందెను. చాలవలకు పరమగురువు చెప్పిన మాటలే యిందు వ్రాయబడినవి. మిగిలివచ్చోట్ల వారి యభిప్రాయములు శిష్యుని మాటలలో వ్రాసిరి. రెండు వాక్యములు వదలియుండగ పరమగురువు పూరించిరి. మరి రెండు చోట్ల రెండుమాటలు లోపించి యుండగా వానిని వ్రాసిరి. ఇవి శిష్య ముని దంతయు అర్కియోని వ్యయముగా వ్రాసి. దే లోకిమునుకు ఆయన సమర్పించిన మొదటి కానుక యిది.

పరమగురువు బోధ శిష్యునకు పోలికనట్లు ఈ గ్రంథమితరులకు సహాయ పడుగాక. అట్టి సదుద్దేశముతో విడి వ్రాయబడినది. గురువదేశము మొదలు ఈ గ్రంథకర్త చెప్పినట్లు అనుష్ఠించెను. అట్లే ఇతరులు చేసినగాని పరిశ్రమించును. చెప్పినట్లు చేసినచో అర్కియోనికి మోక్షద్వారము తెరువబడినట్లు శిష్యులకు గూడ ఆ ద్వారము తెరువబడును మోక్షమార్గమున వారు నిరవహింపును.

—విడిచినట్లు.

విడిచినట్లు, 1910

కోరిక

అద్వాత్యకింగా ఎంతో ఉపకారమున స్థానంలో వస్తువారు చాలామంది ఉన్నారు. వారందరూ సమాజంలో యానాడు నెలకొన్న వాస్తవాలను కష్టతో తాము చింతిస్తున్నాము. అటువంటి సహనీయాలకు నా విన్నవము చేయబడి యానాటి ప్రజల సమగ్రతకు మార్గదర్శి సూత్రాను అన్న భార్యులగా మారినా. ఏమిదయినా తెలియ 'యిట-అట' అని కొద్దిమట్టానికి చివరి 'అట' లోని పై

మెదగుల ప్రభోదములలో తిక్కుకుంటున్న నారాంటి వారికి దారి చూపించండి. మీ వంటి వారిలో కదలిక కోసం చేసిన యీ చిన్ని ప్రయత్నానికి స్పందించండి. మనసులో మాట

నరి అయిన అవగాహన లేక, నరి అయిన గురువు ఆశీర్వాదం దొరకక మనలో చాలా మంది వద్దతులనూ, సాంప్రదాయాలనూ, నియమాలనూ, నిష్ఠలనూ దీక్షలనూ మన అభిరుచులకు అనుగుణంగా మార్చుకొని వాటిలో అనుభవమున్న వారిని తికమక పెట్టున్నాము. మంత్రాలనూ, అష్టోత్తర నామాలనూ పుస్తకాలలో చదివేసి అవి చూచి వలకడం వచ్చేసరికి మనం ఒక 'గురువు' అయి పోతున్నాము. ఒక గురువు వద్దతులనూ యింకొక గురువు వద్దతులనూ పొంతన లేక నవ్వుల పాలవుతున్నాము. మనకు మనమే గొప్ప అనుకొని పెద్దవారిని గౌరవించడం లేదు.

ఇంక 'దీక్ష' తీసుకుంటున్న వారిలో కొంత మంది ఆ 'దీక్ష' తాలూకా నియమాలు పాటించక భక్తిగా, శ్రద్ధగా చేస్తున్న వారికి తలపంపులు తెచ్చి మొత్తం అందరిమీద చురికిన అభిప్రాయం రావడానికి దోహదం చేస్తున్నాడు. దానివల్ల కష్టం అనిపించుకొడానికి 'దీక్ష' తీసుకుంటున్నారన్న అభిప్రాయమునకు బలాన్నిస్తున్నాడు.

అవలు యీ 'దీక్ష' అన్నది ఏమిటి? ఎందుకు 'దీక్ష' తీసుకుంటున్నారూ? వాటికి ఆ నియమాలు ఎందుకు పెట్టారు? అన్ని విషయాల గురించి అలోచించటమే లేదు.

41 దినములుగాని 108 దినములుగాని దీక్ష తీసుకొని పవిత్రంగా, శ్రద్ధగా, భక్తిగా, నియమములు పాటించి ఆ పర్యదినములు అయిపోగానే తిరిగి మామూలు మనుషులమయిపోతున్నాము. మరి యిన్నాళ్ళూ చేసిన కృషి ఫలితమేమున్నది? మానసికముగా మనలో అణుమాత్రమయిన మార్పు రావటం లేదు. ఈ నిషయమై మనము ఎందుకు ఆత్మావలోకనం చేసుకోవటం లేదు?

దీక్ష సమయములో భగవంతునికి వగ్గటయిన అనుభూతిని మనం పొందటం లేదా? మరి ఆ అనుభూతిని పెంపొందించుకోవలసిని బాధ్యత మన మీద లేదా? క్రమికికాదులా, సరీస్పృహలా, దూరదృగ్గములు, నకు వ్యర్థాలు, చెట్లుచేమలు, వానర జన్మం వరంవరం తరువాత ఏడుజన్మం మఱిరీగా, ఎన్నరాని జన్మలలో ఎన్నికైన జన్మగా మారిన జన్మ యెత్తి పుచ్చిన వృష్టితో మనుగడ సాగిస్తూ నిండు జీవితాన్ని వృధాగా అటవిడుపులాగా బహిష్కరించాలి పుచ్చులో పడి గురువుతున్నాము.

ఓం

అధ్యాత్మిక సాధకులకు

ఆచరణయోగ్యమైన ముఖ్యాంశములు

నంకిల్లన కర్త

నేటి సమాజములో బాగా జీర్ణించుకు పోయిన భావం యేమిటంటే భక్తి అనేది, ఆధ్యాత్మిక చింతన అనేది వయస్సు ఉడిగి పోయిన తరువాత మరియు శరీరములోని అవయవ క్షయం తగ్గిన తరువాత అవలంబించ వలసిందేగాని బాల్యములోను, వయస్సులోను వుండగా చేయవలసినది కాదు. అని ఈ భావం యెంత బలంగా ప్రబలి పోయిందంటే దైవ కార్యక్రమములను నిర్వహించే వారిని అప్రమోదకులుగానూ, అమాయకులు గాని లేగా యేదో స్వార్థముతో నిర్వహించే వారుగాను భావిస్తున్నారు.

వేదాలోను, ఉపనిషత్తులలోను, భగవద్గీతలోను, ఇతిహాసాలలోను చెప్పబడినవి నిత్యజీవితంలో మనకు మార్గదర్శకముగా వుండేవే! ఆ దృష్టితో పరిశీలిస్తే వాటివల్ల మనకు యెంత లాభమో తెలుస్తుంది. వాటిని అలంబనగా తీసుకొని మన ప్రవర్తనను వ్యవస్థీకరించుకంటే మన జన్మలు ధన్యమయి మోక్షమార్గాన్ని సుగమం చేసుకున్న వారవుతాము. వీతాధిపతులు, పరమ గురువులు, మహాత్ములు, శ్లోకాక్షరపూరిత యోగిలో మనలో పేరక పోయిన ఇత్యాన్ని పదిలంచడానికి సమాజములోనికి బహిరంగముగా వచ్చి తమ ఆమూల్యమైన సందేశాలిస్తున్నారు. కాని బహిరంగ సమాజం, లోకీక జీవనానికి బానిసలవయి వారి విలువ గ్రహించక వారి ప్రవచనమును మనస్సులోనికి యెక్కించుకోక నిష్ప్రయోజకులుగానే మిగిలిపోతున్నాము. ఆ సందేశమును వింటున్నప్పుడు మనం జీవితాన్ని యెంత వ్యర్థం చేసుకుంటున్నామో అనిపిస్తుంది. కాని అది తాత్కాలికమే! వెంటనే మాయ అవలించి మళ్ళీ మన లోకీక జీవనానికి అలవాటు పడిపోతాము. తాత్కాలికమైన, యీ బహిరంగ బంధాల వూరిలో పడి కాశ్యకమైన ముక్తి బంధాన్ని విస్మరిస్తున్నాము.

అరకప్పు టి యిచ్చిన వాడికి కృతజ్ఞత తెలియజేస్తాము. మరి మనకు యీ విండు జీవితాన్నిచ్చిన ఆ భగవంతునికి మనం యేం చేస్తున్నాము. ఆయన మన మంచి యేమీ కోరడు లేదు. కాని మనం ఆయనను గూర్చి ఆలోచిస్తేనే ఆయన మనలో సంబంధము కలిగి వుండి మనకు ఆ ఆశుభూతిని కలుగజేస్తాడు. మనలో చాలా మందికి యేదో చేయాలని వుంది కాని యేం చేయాలో యెలా చేయాలో

తెలియదు అటువంటి వారి కోసం శ్రీయీ క్రింది మార్గదర్శక సూత్రాలు గురు దేవులు శ్రీ అంజనేయస్వామి ప్రేరణతో తెలియజేయబడుతున్నవి.

* నిద్రలేచిన వెంటనే పృథ్విని తాకి నమస్కరించవలెను.

* స్నాన మాచరించినప్పుడు జలమును తాకి నమస్కరించవలెను.

* స్నాన మాచరించునప్పుడు శరీరమాద్యంతము గల చోట కూనములు, జీర్ణవేళ్ళయందు, కాలివేళ్ళయందు, గోళ్ళయందు గల మురికిని తీసివేసి శుభ్రము చేయవలెను.

* స్నానానంతరము సూర్యనమస్కారము చేయవలెను.

* తెల్లని వస్త్రము ధరించి నొసవీలిక భూమర్మమున సాంప్రదాయము ననుసరించి యాకుమగాని, తింకముగాని, విరూతిగాని, తిమిరామముగాని, సింధూరము గాని ధరించవలెను.

* ఈశాన్యముంలో నుంచబడిన దేముని పోదోనర్థ అగమవత్త తెలిగించి, తెలదీపం తెలిగించి భక్తితో గజేశుని మొరలుకొని అంజనేయస్వామి పరకు అందరి దేవుళ్ళస్తోత్ర సారాయణ చేయాలి. దేమునికి కనీసం అరటిపండునా లేక పటిక పండుదాకా అయినా నైవేద్యముగా సమర్పించి కర్పూర హారతితో మంగళ శ్లోకం పఠికి ఒక్క అరవిముషమయినా ద్యానంలోకి వెళ్ళి నిన్ను నువ్వు దేమునికి అర్పించుకున్నానని తెలియచేసి స్వామి అనుగ్రహం సంపాదించుచున్నామన్న సంకల్పము చేసుకొని నెమ్మదిగా లేచి తరువాత నిత్యకృత్యములు చేయకొనవలెను.

* ఏరయినా పానీయం కాని, ఉపాహారం కాని, ఆహారం కాని, వీరుగాని తీసుకునేప్పుడు దేమునికి ఆ వదార్థము అర్పించి ఆ ప్రసాదాన్ని స్వీకరిస్తున్నానని ఒక్క క్షణం మనస్సులో భావన చేసి తృప్తిగా మిగల్చుకుండా తినవలెను. వ్యర్థము చేయకూడదు.

* ఇంటినుండి బయటకు వెళ్ళేటప్పుడు భగవంతుని వ్యరిస్తూ వెళ్ళాలి.

* పాయంత్రం యింటికి రాగానే కాళ్ళు చేతులు, ముఖం కడుగుకొని తిరిగి తెలదీపం తెలిగించి భగవంతునికి నమస్కరించాలి.

• నత్సంగములలోను, సంకీర్తనలలోను, ప్రవచనములలోను తప్పని నరిగా పాల్గొని భార్యక మరియు అధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో చేయి కలపాలి.

• భగవంతుడిని పూజించేవాడిని ఏ కులస్తుడయినా, ఏ మతస్తుడయినా గౌరవింపాలి.

పై పదకొండు సూచనలను ప్రతి ఒక్కరూ సాధకులయినా, కాకపోయినా అనుసరిస్తే మనసుకు, జీవితానికి కాంతిలుగుతుంది. అవి భగవంతుని రక్షణలోనికి మనలను తీసుకొనమని అడగడానికి సంకేతముగా ఉపకరిస్తాయి.

ఇంక చాలామంది భక్తులు తమ పూర్వజన్మల సుకృతంవలన ఆధ్యాత్మిక చింతన కలచారై యుండి సాధన చేయుటకు మార్గం తెలియక తమకు తోచినట్టుగా చేస్తూ మనుగడ సాగిస్తున్నారు. అటువంటి వారికి ఉపయోగపడేటట్టుగా యీ క్రింది మార్గదర్శక సూత్రాలను యివ్వడం జరిగింది. అయితే వీటిని ఆచరించేవారు మొదటి సూచనలను తప్పని నరిగా పాటించాలి.

• సాధకుడు అన్ని విషయాలలోను మితము పాటిస్తూ, నైతిక బాధ్యతలను నెరవేరుస్తూ, మృదువుగా ప్రయత్నముగా మాట్లాడుతూ సంపూర్ణ స్వార్థరాహిత్యముతో మెలగాలి.

• సాధకుడు వీరియినంత వఱకు మౌనము పాటించాలి క్లుప్తంగా, ఎవనర మయినంత వఱకు మాత్రమే మాట్లాడాలి. ముందుగా ఆలోచించుకొని మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడాలి. ప్రత్యక్షముగా అడిగినప్పుడు తప్ప తన యధిప్రాయమును వ్యక్త పఱచకూడదు.

• ఈర్ష్య, అసూయ, ద్వేషం వీటిమూలంగా కోపం వస్తుంది. అందుచేత కోపమును జయించుటకు దానికి మూలమయిన వాటిని నాశనం చేసుకొని మనస్సులో ఎటువంటి ఉద్వేగం లేకుండా ప్రశాంతతను, ప్రసన్నతను, దయను కలిగి ఉండాలి.

• నేనే చేశాను అన్న భావం అహంకారానికి అంకురార్పణ వంటిది. పూర్వ జన్మ వాసనవల్ల యీ కార్యం భగవంతుని యిచ్చాను సారం జరిపించబడింది అనుకోవాలి. సత్కారం గాని సన్మానం గాని పొందితే అది భగవంతుని సేవవల్లనే జరిగింది యిది ఆయననే గాని నాకు కాదు అనుకుంటూ మరింత జాగ్రత్తగా ఆ

కార్యక్రమాల నిర్వహించాలి. ఒకపాటి గర్వానికి, అదాని లోబడితే చకన మనుకున్నట్లే. తరువాత సత్కారపటదిన తన ముందు స్థానాన్ని చేరుకోవడానికి నెలకొని, సంవత్సరాలూ పడతాయి. అవకీర్తి వస్తేపోదు, కీర్తి పోతేరాదు.

• మనస్సును భాగేగా మందవీయకూడదు. మనస్సు పనిలేని పమయమన తలచుటకు సిద్ధముగా ముందువట్లు అంతరంగమున పరస్పరంబుల నెల్లప్పుడూ చేరి యుంచవలెను.

• సాధకుడు తన సాధన సంపత్తిని బాహ్యరంగం పర్యవర్తనంగా భావించక ప్రత్యేక ద్వారా వ్యక్తపఱచవలెను. తనకు, భగవంతునికి మాత్రమే వంతుడ ముందుకొనవలెను.

• సాధకుడు చాలా కాలం చిత్తశుద్ధిగా అంతః పరిశీలన అర్హుడై, జ్ఞానార్థనకు ముఖ్యమైన మార్గమిది. నిజమైన అంతః పరిశీలన ద్రష్టంవ తయారు చేస్తుంది. ప్రతీదివము దైరీ వ్రాయు అంబాటు కలవాళ్ళు తద్వారా పొరపాట్లను దిద్దుకున్నవారు హావీయులుగా మారుటకు అవకాశమున్నది.

• సాధకుడు ఆధ్యాత్మిక శక్తిని క్రమక్రమంగా పెంపొందించుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. తానివలన బలమైన పునాదులేర్పడతాయి. తక్కువ శక్తిగల విద్యుద్దీపమునకు ఎక్కువ శక్తిగల విద్యుత్తును పంపించిన అది యే విధంగా పేరి పోవునో, ఆ విధంగానే శరీరము ఒక్కసారే ఎక్కువ ఆధ్యాత్మిక శక్తిని కట్టుకోలేదు.

• కొంత ఆధ్యాత్మిక శక్తిని సంపాదించిన సాధకుడు నిత్యసాధన వల్ల ఆ శక్తిని పెంచుకుంటూ అది తగ్గిపోకుండా జాగ్రత్త పడవలెను. తన వస్తువులు యితరులు వాడకుండా చూసుకోవాలి. తన యితరుల వస్తువులను వాడకూడదు. తన యితరులను అనవసరంగా కాకకూడదు. ఇతరులు తనను కాకకుండా చూసుకోవలెను. పాదరక్షణ లేకుండా నేలమీద నిలబడటము గాని, గుడ్డ లేకుండా నేలమీద కూర్చోవటం గాని చేయరాదు. విద్యుత్తును ప్రసరించు వస్తువులను కాకరాదు.

చూడగానే పవిత్రమైన భావన కలిగేటట్లుగా దుస్తులను ధరించాలి. పాదకులు కాని వారింట విడిచినా, భుజించినా వారి కర్మ పాదకులకు సోకి శక్తిని తగ్గించును.

* మనసారా, నోరారా అర్చిగా శృంగిగా చేసే సంకీర్తన చాలా ముఖ్యమై వది. అధ్యక్షుడు పాడిన చరణాన్ని తక్కిన వారందరూ ఒకే గొంతుతో పాడాలి. సంకీర్తన చేసే సమయంలో పాడుచున్న చరణము యొక్క భావము ప్రకటించుచు చేయాలి. భావ ప్రబలనలో కూడిన శృతి పక్యమైన సంకీర్తన హెచ్చుచలాన్ని యిచ్చి వారందరినూ నిన్ను తేజోవంతముగా చేస్తుంది.

* పాదకులకు ప్రబలమైన మనశ్శక్తి పెరుగుతుంది. అయితే అన్నిటికీ ఆ మనశ్శక్తిని ఉపయోగముగా వాడుకొన్నా కొంత మనశ్శక్తిని కొంత మంత్రమును అనుభవించిన మనశ్శక్తి అను ప్రవక్తమును మిగుల్చుకొనవచ్చును.

* మంత్రమును ఉపయోగించిననూ మనశ్శక్తిని మంత్రముతో ఇతరవరచని యెడల శక్తి చాలనందున ప్రయోజనము తక్కువగా ముందును. మనశ్శక్తిని ప్రబలముగా ఉపయోగించు శక్తిగల వానికి మంత్రములు అవశ్యకములు గవు.

* సాధకుడు మంత్రమును ఇవము ద్వారా సాధన చేయవలెను. ఇవము మూడు (3) విధములు. మొదటిది వారిక ఇవము. దీనివలన వాళ్ళకుద్ది గలుగును. రెండవది ఉపాంతు ఇవము. దీనివలన ఏకాగ్రత కలిగి యింద్రియవృత్తులుదిగి ఒక ప్రత్యేక పాదకులకు గోచరించును. మూడవది మానసిక ఇవము. దీనివలన క్రమేపీ మనస్సు మంత్రమూర్తియందు లగ్నమై నిమిలిత, నేత్రస్థితిలో అనందానుభవ చేర్చుడును.

సాధకుడు వారిక ఇవముతో ప్రారంభించి ఆ మంత్రముమీద పట్టు సంపాదించి ఉపాంతుఇవము ద్వారా ఏకాగ్రతను పొందించి మానసికఇవము ద్వారా మోక్ష మార్గాన్ని సుగమం చేసుకోవాలి.

* సాధకుడు బ్రాహ్మీ మహార్తము ముందీ మొదటి యామము అనగా మార్కోదయమునకు రెండు గంటల ముందుముందీ 9.00 గంటలలోపల సాధన చేయవలెను. ఇపాధ్యాసము దృఢ పడుటకు 'చల ఇవము' అవగా తిరుగుచు, త్రాగుచు, నిలుచొని, కూర్చొని, లోగ సమయమున మొదలగు సమయములందు

ఇవమారించుట గొప్పగా పహారించును. ఇపాధ్యాసము అయిన తరువాత ఒక స్థిరమైన అననమున, నిర్దిష్టమైన సమయమున 'అచల ఇవము' అచరించవలెను. విష్ణులంక భక్తితో సుఖాననమున లేక పద్మావసమున కూర్చు, ఉత్తర, ఈశాన్యదిక్కుల కలిమిముఖంగా కూర్చొని నియమిత సమయములలో నిర్దిష్టముగా ఒకడుకులు లేక ఇవమాచరించవలెను.

* సాధకుడు ఆత్మస్తుతిని, పరనిందను పరిత్యజించవలెను.

* ఆలయములందు ఇరుగు దైవ కార్యములలో పాల్గొనవలెను. ఆ సమయములో సుదృఢించిన అధ్యాత్మిక శక్తి అన్వితముగా ముందు కనుక తప్పనిసరిగా పాల్గొని తక్కినవారిని ఉత్తేజపరచి అందరకూ ఆ శక్తి లభ్యమయేటట్లు చేయవలెను.

* తరచుగా అధ్యాత్మిక చింతన గలవారిలో సత్సంగము చేయవలెను.

ఇప్పటికి పాఠకునికి ఒక ముఖ్య సందేహంవచ్చి ఉంటుంది. ఇవము, ధ్యానము చేయవలసిన మంత్రమును ఎన్నుకునే ప్రేచ్ఛ సాధకునికి ఉన్నదా? లేక గురుముఖంగా ఉపదేశము అయిన తర్వాత సాధన చేయవలెనా? అని గురువు అన్ని పదానికి అర్థం యీనాడు గురువులుగా చెలామణి అవుతున్న వారిలో చాలామందికి తెలియదు. గురువును కోరేముందు శిష్యుడు కాగోరేవాడు తన ఆర్థకమ పరీక్షించు కోవాలి. శంఖంలో పోస్తేగాని తీర్థం కావట్లుగా గురుముఖంగా ఉపదేశం పొందితే గాని సాధన పరిపూర్ణంగా పరించదు. ఇది మాత్రం నిజం. అందుచేత గురువును పెరుకుతూ యీలోగా అంజనేయస్వామిని గురువుగా ఎంచి సాధన చేస్తూంటే ఆయన నీలో ప్రేరణ కలిగించి నీకు నిదర్శనాలతో నీవు అచరించవలసినది తెలియజేస్తుంటాడు. సమయం వచ్చినప్పుడు నీకు గురువును ఆయనే సంప్రతాడు. అంతవఱకు ఉద్యతంగా సాధన చేస్తూనే ఉండాలి. మనం గుర్తించవలసినదిగాని మనలోనే విజమైన గురువులున్నారు. వారిని జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తేగాని ఎయికవరదు. తగవంతుని ప్రేరణతో వారే నిన్ను పెరుకుకొని వస్తారు.

— : సర్వేజనా స్సుఖినోభవంతు : —

ధ్యాత్మికమైన ఆధ్యాత్మికమైన జీవనం గడిపేవారికి—రక్షగా వారి మార్గాన్ని సుగమం చేసే—అచార్యునిగా అంజనేయస్వామి దిరంజీవియై ఉన్నాడు.

అటువంటివారికి—సరి అయిన సమయములో

—సరి అయిన ఆదేశాలనిస్తూ

—తన ఉనికిని వారికి తెలియజేస్తూ

వారి చేత వారే ఉపాసలేని కార్యములు చేయిస్తున్నాడు.

అయితే ఆ 'అనుభూతిని' పొందినవారు యే మాత్రం విర్రవీగినా, వారిని తన అనుబంధ-బంధమునుండి దూరంచేసి రసంలేని చెరుకుగదలా నిష్ప్రయోజకుల్ని చేస్తాడు. కనుక ఏమరుపాటునకూడ స్వామితో బంధం తెంచుకోకూడదు. 'స్వామి' దయలేనిదే 'తండ్రి'ని చేరలేము.

దాసోహం—తన దాసోహం

దాసోహం—తన దాసోహం

దాసోహం—తన దాసోహం.

సంకలన కర్త గురించి...

—చేతులారంగ శివుని పూజించడేని.

నోరు నొవ్వంగ పూరిత మునుపడేని
దయయు సత్కంఠ లోమగా తలుచడేని
ఊగ నేటికి తల్లరి కడుపు చేటు— :

ఈ పద్యానికి ఉదాహరణగా కేవలం శ్రీ కొమ్మూరు ఉమాప్రసాద్ గారి విశాఖపట్నం పోర్టుట్రస్టులో కేషియర్ గా మనకు అసిపించుడు, కిడిపించుడు తే 15-3-1946 దిన విజయదశమిలో శ్రీ భాస్కరరావు, శ్రీ మతి వెంకటరత్న దంపతులకు జన్మించిన ఉమాప్రసాద్ విశాఖపట్నం పోర్టుట్రస్టులో చేసిన తదివాల అన్ని సాంస్కృతిక ప్రక్రియలలోనూ ప్రవేశము, ప్రతిభ కనబరచిన విద్య 1977లో పొందిన సంగీత సమస్యలకు తనను కాను పూర్తిగా అర్పించుకొని అ జీవితమార్గములో తన దృక్పథాన్ని అంకితం చేసుకొని, శ్రీ మండలి వరకీర్తి బృందాన్ని వ్యయముగా నెలకొల్పి తిరుమల తిరుపతి, కద్రాచలము వంటి ముఖ్య పుణ్యక్షేత్రములలో కలిపి అంధ్రరాష్ట్రమంతటా 3000లకు పైగా వరకీర్తనములు నిర్వహించిన ఉమాప్రసాద్ వ్యతహాగా పరళ సౌమ్య సుగ్రహులు. 5 కోట్ల శ్రీరామ నామ రత్నములను భక్తులనుండి పేకరించి శ్రీమాన్ శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యులవారి అధ్వర్యములో సామూహిక శ్రీరామ కోటి లిఖిత మహాయజ్ఞము లో యెత్తున కుట్రప్రదముగా నిర్వహించి యథజన పిదయలై ఆ శ్రీరామ నామ రత్నములను శ్రీజ్ఞానానంద ఆశ్రమమునందు శ్రీరామకోటి స్థాపనలో విక్షిప్త పరచగలిగిన మహాభాగ్యము దక్కించుకొనగలిగిన పీఠ సమాధి 4 సంవత్సరములు పరిశ్రమించి ఆధ్యాత్మిక తత్వబోధనలో పూజనీయలైన శ్రీ గోస్వామి తులసిదాసు, శ్రీ కంచికామకోటి వీరాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ జయేంద్ర వరప్రసాద్ స్వామిలవారు, శ్రీ అరవిందులు, శ్రీ జగన్నాథ వండితరాయలు, స్వామి లక్ష్మణ నంద, శ్రీ లక్ష్మణయశింద్రులు, శ్రీ గౌతమబుద్ధుడు, రాబర్ట్ మోగోమరి, విన్సెంట్ పిన్, మహాత్మాగాంధీ, సంత కేశవదాస్ జీ మొదలైన వివిధ మహానుభావుల ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధ పుష్పములను సమీకరించి సుగంధ భరితమైన జ్యోతిరంధ్ర సుగుర్చి కూర్చి యీ 'ఆధ్యాత్మిక దర్పణం'లో పొందుపరచిన శ్రీ ఉమాప్రసాద్ గారు ఆ పూర్వంకలో కనిపించని దారంలా ప్రకాశించగలరని యీ పుస్తకము అధ్యయనము చేసినవారు గ్రహించగలరని నా విశ్వాసము.

వి.యశ్వేరమూర్తి